Neculai Fântânaru

LEADERSHIP

pe înțelesul tuturor

Neculai Fântânaru

LEADERSHIP

pe înțelesul tuturor

Copyright © 2007, Neculai-Ioan Fântânaru. Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată, transferată în orice formă sau prin orice mijloace (electronice, mecanice sau fotocopiere) fără acordul prealabil şi în scris al autorului sau a companiei Tip B SRL, fiind supusă prevederilor privind drepturile de autor.

Redactare: Neculai-Ioan Fântânaru
Coperta: Neculai-Ioan Fântânaru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
NECULAI IOAN FÂNTÂNARU
Leadership pe înțelesul tuturor

Bibliogr.
ISBN 978-973-0-05386-9

Printed in ROMANIA

Cuprins

Prefață 7
Prolog 11

Partea întâi - Conceptul de lider

1 - Conceptul de leadership 15
2 - Ce înseamnă a fi un bun lider 19
3 - Caracteristicile unui lider 23
4 - Caracteristicile unui leadership eficace 29
5 - Rolul unui lider 32
6 - Dezvoltarea liderului 35
7 - Formarea liderului 38
8 - Gândirea unui lider 42
9 - Impactul unui lider 45
10 - Valorificați-vă la maxim potențialul 49
11 - Liderii se nasc sau se formează? 55
12 - Manager versus lider 59
13 - Pregătirea unui lider 63
14 - Formativă obiceiuri productive 67
15 - Rețeta unui lider 71

Partea a doua - Potențialul ascuns al liderilor

16 - Abilități, cunoştinţe şi talente 77
17 - Atitudinea unui lider 85
18 - Călătoria unui lider 89
19 - Cum savurează liderii succesul 92
20 - Dorința arzătoare a unui lider 97
21 - Echilibrul liderului 101

22 - Entuziasmul unui lider 104
23 - Farmecul unui lider 109
24 - Greşelile liderului 113
25 - Influența unui lider 118
26 - Puterea unui lider 122
27 - Sacrificiile liderului 125
28 - Scopul liderului 128
29 - Visul unui lider 132

Partea a treia - Calitățile unui lider

30 - Ascultarea 139
31 - Atitudinea pozitivă 142
32 - Caracterul 146
33 - Carisma 150
34 - Concentrarea 154
35 - Credința 157
36 - Curajul 162
37 - Disciplina 165
38 - Generozitatea 168
39 - Imaginația 171
40 - Încrederea 175
41 - Inițiativa 180
42 - Integritatea 183
43 - Înțelepciunea 187
44 - Perseverența 190
45 - Responsabilitatea 194
46 - Viziunea 198

A patra parte - Tipuri de lider

47 - Non-liderul 205
48 - Liderul dominator 209
49 - Liderul eficient 212
50 - Liderul global 215

51 - Team lider 218

A cincea parte - Stiluri de leadership

52 - Stilul birocratic 225
53 - Stilul creativ 228
54 - Stilul suspicios 232
55 - Stilul autoritar 235
56 - Stilul compulsiv 238

Cum să alegeți un curs de leadership 243
Despre autor 245
Bibliografie 247

PREFAŢĂ

De ce această carte când există poate sute de alte cărți sau tratate referitoare la lideri și leadership?

Parafrazându-l pe Oscar Wilde, m-am gândit că ar fi foarte bine ca fiecare individ să știe „Ce înseamnă să fii lider", cu atât mai mult cu cât termenii „lider" și „leadership" au intrat oarecum forțat în limba română și sunt mai puțin accesibili omului obișnuit.

Tocmai individului obișnuit i se adresează această carte, poate și datorită faptului că, în general, marii lideri au provenit din rândul oamenilor obișnuiți care purtau în ranița lor bastonul de mareșal.

Fără a avea pretenția unui tratat, cartea reprezintă încercarea unui om obișnuit – autorul – de a insufla, prin cuvinte simple, fapte și exemple cotidiene, curaj și optimism individului obișnuit în aventura de a fi propriul său stăpân și, cine știe, poate chiar lider.

La fel cum basmele din copilărie au făcut ca visele unor copii obișnuiți să devină realitate, sper ca povestirile și întâmplările prezentate pe tot parcursul cărții să constituie exemple demne de urmat pentru fiecare cititor. Mi-aș mai dori ca fiecare cititor să conștientizeze că, dacă își dorește ceva cu orice preț în viață, trebuie să lupte din răsputeri pentru a obține ce și-a dorit. Și, la fel ca Sisif, să nu se descurajeze niciodată.

Românul obișnuit are un potențial enorm care ar fi păcat să nu fie pus în valoare. Cu cât vor exista mai mulți lideri autentici, cu atât vom fi mai conștienți la urne și vom avea un viitor mai luminos.

Neculai Fântânaru

Vi se pare greu? Credeți-mă, leadershipul este o artă – dar, la fel ca orice artă, unii oameni par să aibă un talent înnăscut pentru aceasta. Totuși, e nevoie de pregătire spre a deveni o astfel de persoană.

Oamenii de succes se pregătesc pentru succes.

PROLOG

Trăia odată în Transilvania un conte pe nume Rákóczi. Era un om bogat – mulțumit pentru că era bogat, bogat pentru că era mulțumit.

Într-o zi, contele a decis să-și lase averea celui mai îndrăzneț om din acel ținut, deoarece i se apropia timpul să părăsească această lume. Așa că a chemat toți oamenii din regat la castelul său și le-a spus:

„Am hotărât ca toată averea mea să o las celui mai îndrăzneț dintre voi. Numai un om deosebit de curajos și cinstit, așa cum am fost eu, merită să primească în dar averea mea. Iar pentru asta, va trebui să-și dovedească într-un fel curajul."

Dimineața devreme, s-au adunat la castel tot felul de oameni, care mai de care mai curajoși. Majoritatea erau mercenari, luptători și ocnași, grăbiți să-și demonstreze curajul.

Dar au rămas cu toții uimiți atunci când contele nu le-a cerut niciunuia dintre ei să lupte. Ci i-a întrebat pe fiecare în parte: „Ce-ai realizat tu o viață întreagă?" Majoritatea au răspuns cam la fel: „Am ieșit învingător în multe lupte", „Am ucis mulți oameni" sau „Nimeni nu m-a învins vreodată".

Însă contele nu a fost mulțumit de răspunsul niciunuia dintre ei.

Până când, la poarta castelului se ivi un omuleț mic de statură și subțirel, într-o frumoasă caleașcă poleită cu aur și înconjurat de garda personală. Contele l-a recunoscut. Era fostul său bucătar.

Atunci când omulețul a spus că a venit pentru a-și demonstra îndrăzneala, contele l-a întrebat:

„Cum îmi poți dovedi că ești un om îndrăzneț?"

Omulețul i-a răspuns:

„Vezi, măria ta, încă de la vârsta de șapte ani am lucrat la castel la tine. Am fost servitor, bucătar și vistier. Am strâns puțini bani, apoi am părăsit împărăția ta ca să-mi caut norocul în lume."

„Așa, și?" întrebă contele.

„Acum sunt cel mai bogat om din lume, cu mult mai bogat și decât măria ta", răspunse omulețul.

Contele a rămas înmărmurit la auzul acelor vorbe. A așteptat puțin, apoi a anunțat public:

„Oameni buni, acest om a fost un biet slujitor la curtea mea. N-a avut absolut nimic și totuși a ajuns cel mai bogat și mai puternic om din lume. Priviți-l și luați aminte! El a fost cel mai îndrăzneț om și doar lui i se cuvine să-i las toată averea."

Partea întâi

Conceptul de lider

1

Liderul este cel care dezvoltă încrederea oamenilor în el.

Leonard R.

Conceptul de leadership

Ce înseamnă leadership-ul? Înseamnă oare să conduci o companie și să duci o viață plină de lux și bogăție? Să obții un titlu profesional sau să participi la un maraton sportiv? Leadership poate avea o semnificație diferită pentru fiecare persoană. Totuși, calea spre a deveni un lider foarte bun este accesibilă tuturor.

Obiectivul acestei cărți este de a oferi tuturor un ghid practic și simplu, care să le arate cum pot deveni lideri foarte buni. Așa cum veți vedea pe parcursul cărții, nimeni nu se naște cu calitățile unui bun conducător și nu primește un ghid care să-l ajute să se îndrepte în direcția potrivită. Din contră, fiecare om trebuie să-și găsească singur drumul în viață.

În fiecare zi auzim oameni care afirmă că au multe de oferit lumii, dar de cele mai multe ori nu reușesc să ofere mai nimic. Le este greu să mențină o atitudine pozitivă atunci când se lovesc constant de reacțiile negative ale celor din jur și încetează să-și mai pună în valoare talentele proprii.

Una dintre soluții este ca acești oameni să-și găsească un lider – un om experimentat care să-i îndrume, să le ofere sfaturi competente, să le dea speranță și să-i ajute să-și găsească drumul în viață.

Leadership-ul este un proces foarte complex prin care o persoană reușește să influențeze un grup de oameni pentru îndeplinirea unui

anumit scop. Este un proces care presupune mobilizarea unui număr de persoane, pe o perioadă de timp, pentru atingerea unui ideal comun.

Ce este liderul ?

În Piața Republicii din Nisa, Napoleon își trece în revistă trupele. Păşeşte încet, calm, printre soldați. Le adresează întrebări, îi încurajează spunându-le că, în curând, fiecare dintre ei va fi mândru să spună că a făcut parte din armata Franței. Apoi încalecă pe calul său și lansează celebrele sale cuvinte devenite legendare:

„Soldați, sunteți goi, prost hrăniți; guvernul vă datorează mult, dar nu vă poate da nimic. Nu aveți nici bocanci, nici cămăşi, nici îmbrăcăminte, aproape deloc pâine, iar magaziile noastre sunt goale. Însă cele ale inamicului sunt pline cu tot ce vreți: depinde doar de voi să le cuceriți. Voi o voiți, voi o puteți. Înainte!”[1]

Napoleon Bonaparte este socotit, pe drept cuvânt, cel mai mare lider al tuturor timpurilor, fiind comparat cu Alexandru Macedon, Hannibal, Cezar și Cromwell – toți într-o singură persoană. Apariția lui pare un miracol al istoriei. A crezut atât de mult în idealurile sale și și-a dorit atât de mult să-și atingă scopurile, încât multă vreme a fost de neînvins.

Și-a dezvoltat capacitatea de a interacționa cu diferite tipuri de oameni, a fost atent la nevoile soldaților săi și s-a ridicat la înălțimea așteptărilor lor. În fața poporului a rostit următoarele cuvinte: **„Totul pentru Franța”** și nu „Totul pentru mine”. Aceste simple cuvinte i-au adus succesul și admirația tuturor.

Tot ce făcea Napoleon, făcea pentru țara lui, pentru poporul său și nu pentru el însuși. Pentru interesul sincer pe care l-a arătat față de cetățenii patriei sale, a fost servit cu entuziasm și devotament.

În general, liderul este ușor de recunoscut. Trebuie doar să observați oamenii atunci când se adună la un picnic, o petrecere sau în orice alt loc. Când cineva „înflăcărează” atmosfera, toți ceilalți se vor înghesui

[1] D. Rosenzweig - Napoleon, Editura Enciclopedică română, 1969.

să-l privească și să-l asculte cu plăcere. Iar când toată atenția se îndreaptă mereu spre aceeași persoană, atunci acea persoană este liderul.

Puteţi spune că sunteţi un lider în următoarele situaţii:

- când trebuie să fie luată o hotărâre, numai opinia dumneavoastră contează;
- când oamenii par să asculte numai de dumneavoastră;
- atunci când toţi cei din jur vă urmează;
- când oamenii vă imită comportamentul şi obiceiurile;
- când într-o situaţie de criză toată lumea îşi pune nădejdea numai în dumneavoastră;
- atunci când sunteţi un exemplu pentru cei din jur;
- atunci când intraţi în cartea recordurilor;
- atunci când ajutaţi alte persoane să îşi atingă scopurile;
- când adăugaţi valoare oamenilor cu care intraţi în contact;

...şi lista poate continua.

Singurul mijloc prin care vă puteți da seama dacă sunteți un bun lider este să observați pe cine influențați în timp și dacă reușiți să vă atingeți scopurile cu ajutorul altor oameni. Dacă veți câștiga încrederea și respectul celor din jurul dumneavoastră și vă veți forma reputația unei persoane integre și ambițioase, abia atunci vă veți putea numi, pe bună dreptate, lider.

O autoevaluare sinceră și corectă este esențială pentru a vă cunoaște mai bine. Este nevoie, în primul rând, de intuiție și de timp pentru a conștientiza adevăratele motivații interioare care vă pot determina să deveniți un conducător desăvârșit. Iar dacă sunteți sincer cu dumneavoastră, veți descoperi dacă aveți aptitudinile necesare unui lider puternic. Momentul adevărului va veni atunci când va trebui să luați o decizie: dacă sunteți sau nu în stare să-i conduceți pe cei din jur.

Expertul în probleme de conducere Peter Drucker a scris următoarele:

„Liderul nu este o personalitate magnetică, care ar putea fi în același timp un spirit volubil. Nu înseamnă «hai să ne facem prieteni și să influențăm oamenii» – ceea ce măgulește. Leadership-ul se referă la

dezvoltarea viziunii individului până la cele mai înalte cote, la îmbunătățirea și creșterea performanței la standarde cât mai înalte, la crearea unei personalități dincolo de limitele obișnuite."

Așadar, fiecare individ are șansa de a deveni un lider foarte bun dacă își perfecționează constant abilitățile și își îmbogățește cunoștințele specifice domeniului său de activitate.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Liderii sunt înzestrați cu însușiri excepționale, care întrec cu mult calitățile obișnuite ale oamenilor de rând și pe care doar timpul și experiențele vieții le scot la iveală.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Puteţi câştiga încrederea şi respectul celor din jurul dumneavoastră?

2

Dacă absenţa ta nu contează, nici prezenţa ta nu va conta.

autor necunoscut

Ce înseamnă a fi un bun lider

Eleanor Rosalynn Smith Carter, fosta soție a președintelui Jimmy Carter, a fost Prima Doamnă a Statelor Unite ale Americii între anii 1977 și 1981. Ea susținea:

„Un lider obișnuit duce oamenii acolo unde aceștia doresc. Dar un lider adevărat conduce oamenii acolo unde nu doresc în mod deosebit să ajungă, ci acolo unde ar trebui să ajungă."

Avea mare dreptate. Singurul mod de a-i conduce pe cei din jur este să aveți o influență pozitivă asupra lor. Trebuie să vă impuneți punctul de vedere și să îi conduceți pe oameni în direcția dorită de dumneavoastră.

Recent, am urmărit un film care mi-a plăcut deosebit de mult. Eroul principal a fost un conducător desăvârșit care a reușit să influențeze cursul istoriei. Filmul se intitulează *300* și prezintă, într-un mod cu totul deosebit, povestea extraordinară a lui Leonidas și a celor 300 de oșteni ai săi, care au înfruntat armata lui Xerxes în celebra luptă de la Termopile. Acest film scoate în evidență curajul, hotărârea, pasiunea și puterea unui om care a inspirat întreaga Grecie să se unească împotriva inamicilor persani. Deși Leonidas a fost înfrânt, gloria lui se datorează faptului că nu s-a retras și nu s-a predat în fața asupritorului. Acest conducător desăvârșit a înțeles că trebuie să-și sacrifice propria viață pentru libertatea poporului său. Prin urmare, a preferat să moară luptând decât să îngenuncheze în fața dușmanului.

Dar nu la Leonidas mă voi referi acum, ci la Dilios, cel mai de încredere om al lui Leonidas și singurul supraviețuitor în lupta de la Termopile. Spre sfârșitul filmului, Dilios își încurajează soldații. Un mare lider stătea în fața lor în acea zi. Atunci când îl ascultau, oștenii știau că pot avea încredere deplină în el și că merită loialitatea lor. Totodată, erau convinși că vor trebui să își asume mari riscuri pentru dobândirea libertății.

În scurtul moment de liniște dinainte de începerea bătăliei, Dilios s-a adresat spartanilor:

„Amintiți-vă de noi. Amintiți-vă de ce am murit. Asta a fost speranța lui Leonidas. Căci el n-a dorit omagii ori cântece. N-a dorit monumente sau poeme de război și vitejie. Dorința lui a fost simplă. Dacă vreun suflet liber va trece prin locurile acelea în nenumăratele veacuri ce au să vie, fie ca glasurile noastre să-ți șoptească din pietrele eterne: ***Mergi și spune-le spartanilor, trecătorule, că zăcem aici după legea spartană.***

De la un grec liber la altul, s-a răspândit vestea că viteazul Leonidas și cei 300 ai săi, atât de departe de casă, și-au dat viețile nu numai pentru Sparta, ci pentru toată Grecia. Acum, pe acest petic de pământ sterp numit Platea, hoardele lui Xerxes își înfruntă sfârșitul. Acolo se îngrămădesc barbarii. Teroarea pură le cuprinde strâns inimile cu degete de gheață. Ei știu prea bine ce grozăvii cumplite au îndurat din cauza săbiilor și lăncilor celor 300. Dușmanul nostru este de trei ori mai numeros – de-ajuns pentru fiecare dintre noi.

În această zi, vom salva lumea de misticism și tiranie și vom inaugura un viitor mai luminos decât orice ne putem imagina. Mulțumiți lui Leonidas și celor 300 de viteji ai săi. Spre victorie!” *

Discursul lui Dilios i-a încurajat pe toți soldații și le-a insuflat credința că vor învinge. Și au învins. Spartanii au reușit din nou să se impună cu succes în fața unei armate mult mai numeroase și mai bine dotate, grație încurajării primite din partea unui lider adevărat.

Fred Smith, fondatorul companiei *Federal Express*, sublinia: *„Talentul de a conduce înseamnă a-i face pe oameni să lucreze pentru tine, atunci când nu sunt obligați să o facă. Oamenilor nu le pasă cât de*

---

* Poetul Simonide a redactat epitaful celor trei sute de tovarăși ai lui Leonidas: „Trecătorule, mergi și spune Spartei că am murit pentru a ne supune legilor sale.”

mult știi, decât atunci când îți dau seama cât de mult îți pasă." Actul conducerii începe în suflet, nu în minte. Există mulți lideri care conduc prin intimidare, dar nimeni nu va urma astfel de indivizi pe termen lung.

La fel ca Dilios, care a urmat exemplul lui Leonidas, trebuie să procedați și dumneavoastră dacă doriți să deveniți un conducător desăvârșit. Încercați să aflați dorințele și interesele oamenilor, să-i încurajați și să găsiți o modalitate simplă și cât mai practică de a-i ajuta. Secretul reușitei unui bun conducător presupune dezvoltarea talentului de a comunica eficient și apoi îndrumarea oamenilor în direcția cea mai potrivită.

Este esențial să le oferiți oamenilor posibilitatea de a-și dezvolta abilitățile practice și de a-și spori încrederea în sine, pentru ca ei să poată face față cu succes provocărilor viitoare. În același timp, este necesar să creați un climat deschis și de încredere, care să promoveze egalitatea și respectul reciproc.

Am fost deosebit de impresionat de afirmația făcută de Henry Alfred Kissinger, secretarul de stat al administrației americane din timpul lui Richard Nixon, care subliniază importanța unui lider adevărat. Kissinger spunea: *„Sarcina unui lider este să ia oamenii din locul în care se află și să-i îndrume într-un loc unde nu au mai fost."*

Acesta este primul și cel mai important pas pe care trebuie să-l faceți. Pentru a deveni un lider adevărat, trebuie să vă asigurați că cei care vă urmează sunt bine motivați și dornici să fie alături de dumneavoastră, mai ales în momentele de restriște.

Pe scurt, un lider desăvârşit:

- ascultă şi analizează şi propunerile celorlalţi;
- arată cum s-ar putea face mai repede, mai bine şi mai uşor un anumit lucru;
- uneori pierde zile întregi ca să vadă de ce altcuiva i-au trebuit săptămâni întregi ca să facă totul prost;
- are încredere în forţele sale pentru a-i îndruma pe cei din jur;
- se interesează sincer de soarta celorlalţi oameni;
- încurajează şi mobilizează toţi oameni din jur într-o direcţie constructivă;

- se impune printr-o conduită etică exemplară, precum și prin imaginație și ingeniozitate.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Pentru a deveni un lider foarte bun, trebuie să luați decizii corecte și bine fundamentate. Trebuie să vă asigurați că motivele acțiunilor dumneavoastră nu sunt dictate de orgoliu și că cei din jur nu vor avea de suferit.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Atunci când vă confruntaţi cu o situaţie critică, cum reacţionaţi?

3

Minciuna este caracteristica liderilor slabi.

A. Firdusi

Caracteristicile unui lider

A fost odată un împărat în estul îndepărtat, care a început să îmbătrânească şi ştia că a venit momentul să îşi aleagă un succesor. Dar în loc să aleagă pe unul dintre ajutorii săi, ori pe unul dintre feciorii lui, a decis să facă ceva diferit. A chemat toţi copii din regat la castel şi le-a spus: „A venit timpul să mă retrag şi să aleg noul împărat. Am decis să aleg pe unul dintre voi". Copiii au rămas fără glas. Apoi împăratul a continuat: „Am să dau fiecăruia dintre voi câte o sămânţă astăzi, doar una singură. Dar este una foarte specială. Vreau să mergeţi acasă, să o plantaţi, s-o udaţi şi s-o îngrijiţi, şi să vă întoarceţi anul viitor pe vremea asta, cu ceea ce-a crescut din acea sămânţă. Apoi voi decide care este planta cea mai frumoasă şi voi alege noul împărat.

Un băiat pe nume Ling a fost şi el acolo în acea zi, şi la fel ca şi ceilalţi copii de vârsta lui a primit o sămânţă. A plecat acasă şi i-a spus bucuros mamei lui toată povestea. Ea l-a ajutat să ia un vas şi să pună pământ în el, iar Ling a plantat sămânţa şi a udat-o cu atenţie. În fiecare zi a udat-o şi a îngrijit-o sperând să iasă o floare frumoasă. Cam după trei săptămâni, ceilalţi copii au început să vorbească despre seminţele lor, care încolţiseră şi dădură naştere la diferite plante. Numai lui Ling, care se îngrijea foarte mult de sămânţa primită nu i-a răsărit nimic.

Trei săptămâni, patru săptămâni, cinci săptămâni au trecut. După atâta vreme, toți ceilalți copii vorbeau despre plantele lor, dar lui Ling

tot nu i-a încolțit nimic. Au trecut șase luni, și încă nimic nu crescuse în vasul său. „Sigur am distrus planta”, își spunea băiatul. Celorlalți copii le răsăriseră plante frumoase, dar lui Ling nu i-a răsărit nimic. Așa că a continuat să aștepte ca sămânța lui să încolțească.

A trecut, în sfârșit, un an, iar toți copiii din regat și-au expus plantele în fața împăratului pentru inspecție. Ling i-a spus mamei lui că nu se va prezenta la castel cu un vas gol. Dar ea l-a încurajat să meargă, să-și ia vasul cu pământ și să fie sincer atunci când îi va povesti împăratului ce s-a întâmplat cu planta sa. Ling s-a simțit cuprins de emoție, dar a știut că mama lui avea dreptate. Așa că a luat vasul și a plecat la castel.

Când a ajuns, a fost uimit de varietatea plantelor aduse de ceilalți copii. Erau atât de frumoase, în toate formele și culorile. Ling a pus vasul său gol pe podea, iar mulți dintre ceilalți copii au început să râdă de el. Unii au simțit milă și i-au spus: „Hei, măcar ai încercat.”

Când a sosit împăratul, acesta a inspectat toate plantele și i-a felicitat pe copii. Ling încerca să se ascundă.

„Oh, ce plante frumoase ați adus”, a exclamat împăratul. „Astăzi, unul dintre voi va fi numit noul împărat!”

Din întâmplare, împăratul l-a zărit pe Ling în spatele sălii cu vasul gol. A ordonat gărzilor să-l aducă în fața sa.

Ling era îngrozit. „Împăratul știe că sunt un pierzător! Poate va ordona să fiu pedepsit!” Împăratul l-a privit cu mare atenție, apoi l-a întrebat cum îl cheamă.

„Numele meu este Ling”, a răspuns băiatul.

Toți copiii râdeau și făceau glume pe seama lui. Împăratul a ordonat să se facă liniște în sală, apoi a pronunțat hotărârea sa: „Priviți noul împărat! Numele lui este Ling!”

Băiatul nu-și putea crede urechilor. Nici măcar nu reușise să facă să încolțească sămânța. Cum putea fi el noul împărat?

Ridicându-se în picioare, împăratul a spus:

„Cu un an în urmă, v-am dat fiecăruia câte o sămânță. V-am spus să o plantați, să o udați și să-mi aduceți astăzi planta care a crescut din ea. Dar tuturor v-am dat semințe fierte, care nu puteau încolți. Fiecare dintre voi, cu excepția lui Ling, mi-ați adus copaci înalți și flori deosebit de frumoase. Când ați văzut că sămânța pe care v-am dat-o nu încolțește, ați schimbat-o cu alta. Însă Ling a fost singurul care a avut curajul și

onestitatea să-mi aducă vasul cu sămânța mea. De aceea el va fi noul vostru împărat!”

Trăsăturile distincte ale unui om creează imaginea sa în lume – imagine cunoscută drept caracter. O persoană nu poate fi într-un fel în privat și altfel în public. Imaginea sa interioară se va manifesta la exterior în momentele cele mai importante. Un lider adevărat nu va dobândi un caracter bun prin noroc sau influență, ci, dimpotrivă, în urma unor ani grei de muncă și sacrificii.

Un astfel de lider va începe să recunoască oportunitățile care i se vor ivi în cale, va respinge ideile negative ce îi vor întârzia maturizarea și se va înconjura numai de oameni de valoare. Va face alegeri înțelepte care îl vor ajuta să urce treptele către realizarea personală și profesională.

Înțeleptul oriental Abolghassem Firdusi avea mare dreptate atunci când a spus: *„Minciuna este caracteristica liderilor slabi.”* Oamenii care nu își asumă responsabilitatea nu vor ajunge niciodată lideri adevărați, iar succesul îi va ocoli. Liderul este cel care reușește să-i inspire pe cei din jur, cel pe care oamenii îl urmează de bunăvoie.

Iar după părerea mea, există o singură trăsătură esențială care caracterizează un lider desăvârșit: tăria de caracter, care se traduce prin cinste, integritate, moralitate și demnitate.

Banii nu aduc fericirea, iar cei mai de seamă conducători au știut întotdeauna acest lucru. Doar munca oferă omului adevărata plăcere. Datorită eforturilor susținute și prin cinstea, seriozitatea și curajul de care au dat dovadă în orice împrejurare, acești eroi – cum ne place să-i numim deseori – au reușit în timp să se ridice deasupra tuturor, devenind modele de urmat pentru noi toți.

Un bun lider este altfel decât restul lumii

Are o energie ieşită din comun

Un lider autentic are o energie mult mai mare decât toți ceilalți oameni, dar uneori poate deveni maniaco-depresiv. Conform neurologilor francezi Deny și Camus, termenul „maniaco-depresiv” desemnează o psihoză constituțională esențialmente ereditară, caracterizată prin repetiția, alternanța sau coexistența unor stări de excitație și depresie. Într-o astfel de stare, persoana se simte foarte

puternică – capabilă să domine – după care trece la o stare de disperare profundă. Totodată, cei care prezintă sindromul maniaco-depresiv ezită atunci când trebuie să identifice emoțiile faciale și întâmpină dificultăți serioase în a-și concentra atenția atunci când sunt frustrați. Este ca și cum ar fi câteva zile pe săptămână cel mai optimist om din lume, iar în alte zile ar deveni neputincios și pesimist. Marele om de stat britanic Winston Churchill numea aceste episoade depresive *„Norii Negri”*.

Are încredere în forţele proprii

Filozoful chinez Lao Zi, fondatorul taoismului* și autorul celebrei lucrări *Tao Te Ching* (*Cartea Căii și a Virtuții*), remarca: *„Când eşti mulţumit să fii pur şi simplu tu însuți și când nu te compari cu ceilalți, toți te vor respecta.”*

Un lider adevărat trăiește fără sentimentul că trebuie să-i impresioneze pe cei din jur. Încrederea pe care o are în el însuși îl transformă într-un om modest și cu mult bun-simț, mereu cu zâmbetul pe buze, inspirând optimism și curaj. Dacă organizează o petrecere, o face pentru că îi place să fie în compania prietenilor săi în seara respectivă, nu pentru că vrea să impresioneze pe ceilalți. Dacă comandă caviar într-un restaurant select, o face din două motive: fie pentru că îi plac icrele negre, fie pentru că n-a mai gustat niciodată și vrea să afle dacă sunt bune. Dacă își cumpără o mașină scumpă, nu face acest lucru ca să le arate celorlalți „minunea”, ci pentru că acea mașină este într-adevăr mai bună decât altele.

Se simte în largul său

Un lider adevărat atrage prin eleganță, modestie și rafinament, impresionând pe toată lumea prin felul său unic de a fi. Își va asigura întotdeauna confortul necesar pentru a lucra eficient, folosindu-se de propriile obiceiuri – unii preferă să citească în timp ce se plimbă, alții preferă să se instaleze comod într-un fotoliu, cu un laptop pe genunchi.

Confucius, cel mai mare filozof al Chinei, a spus: „Dacă îți place ceea ce faci, munca nu va fi niciodată o corvoadă.” Un lider adevărat are tendința să se simtă în largul său, indiferent dacă lucrează, petrece o zi singur pe vârful muntelui sau merge la o petrecere. Îl veți putea

descoperi la volanul mașinii care i-a plăcut cel mai mult, chiar dacă are deja 25 de ani, îmbrăcat în hainele în care se simte cel mai confortabil. De multe ori, îl veți întâlni jucând fotbal alături de prietenii săi din timpul facultății, încălțat în adidașii second-hand care i-au purtat noroc la primul său campionat de fotbal din tinerețe.

Trăieşte în prezent, dar cu gândul la viitor

Zilnic, oamenii iau sute de decizii mici care, privite separat, par inofensive și lipsite de însemnătate. Dar, atunci când încep să le pună una lângă alta, analizându-le cu sinceritate, realizează treptat că, de fapt, nu toate deciziile luate au fost cele mai bune. De aceea, un bun lider pune un accent deosebit pe acțiunile din prezent, dar este mereu cu gândul la consecințele lor din viitor.

Un lider adevărat este foarte atent la ceea ce se întâmplă în jurul lui. Acordă o atenție deosebită detaliilor și se informează constant asupra tuturor problemelor stringente care pot apărea. Mai mult decât atât, reușește să pună imediat în aplicare un plan eficient, menit să îi crească șansele de reușită în diverse circumstanțe. Cu perseverență, tenacitate, bun-simț și credință în izbândă, își câștigă încrederea celor din jur și depășește provocările cu succes.

Îşi asumă întotdeauna responsabilitatea

Winston Churchill a fost considerat unul dintre cei mai importanți lideri ai Regatului Unit. El spunea: „Responsabilitatea este prețul măreției.” Așadar, un lider adevărat își asumă întotdeauna responsabilitatea pentru faptele sale. Cu alte cuvinte, devii un ratat în momentul în care începi să dai vina pe cei din jur pentru ceea ce ți se întâmplă.

Întâlnim adesea oameni care dau vina pe alții pentru propriile probleme, dar există un motiv: cei care nu se respectă pe ei înșiși îi respectă cu greu și pe ceilalți. Iar cine nu respectă oamenii din jur va ajunge greu un lider foarte bun. Este o regulă: pentru a realiza lucruri de valoare în viață, trebuie să îi respecți pe toți cei din jur și să îți asumi responsabilitatea pentru deciziile și acțiunile proprii.

Pentru a deveni un conducător eficient, este necesar să îți dezvolți o serie de aptitudini și abilități specifice, fără de care nu vei reuși să îți impui autoritatea într-o funcție de conducere. Aptitudinile sunt fie ereditare, fie dobândite în timp prin educație și experiență, însă toate au un numitor comun: caracterul. Dar despre subiect voi vorbi pe larg într-un capitol viitor.

CE TREBUIE SĂ REȚINEȚI

Trebuie să decideți ce vreți și ce nu vreți de la viață. Nu faceți greșeala să vă mulțumiți cu situația în care vă aflați în prezent. Străduiți-vă să fiți cât mai bun în domeniul în care activați. Asumați-vă responsabilitatea pentru toate faptele săvârșite și încercați să vă formați o perspectivă clară asupra viitorului. Aveți încredere în forțele proprii și căutați mereu noi mijloace pentru a vă atinge scopurile.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAȚI

Eşti o persoană diferită de restul lumii?

4

Liderul eficace nu este cel care ţine discursuri sau se face plăcut; leadership-ul se defineşte întotdeauna după rezultate, nu după atribuţii.

Peter Drucker

Caracteristicile unui lider eficace

„Eficacitatea înseamnă să faci lucrurile care trebuie”, scria expertul în probleme de conducere Peter Drucker. Voi ilustra acest principiu printr-o poveste drăguță pe care am primit-o recent pe e-mail de la un vechi prieten.

Într-o zi, un rege foarte bogat a vizitat o țară vecină, aflată la o distanță considerabilă de regatul său. Când s-a întors la palat, s-a plâns că îl dor foarte tare picioarele, deoarece aceasta fusese prima lui călătorie lungă, iar drumul pe care mersese era plin de hârtoape și pietre. Atunci a ordonat slujitorilor să acopere fiecare drum din regatul său cu piei de animale. Însă acest plan presupunea costuri enorme și sacrificarea a mii de vaci.

Unul dintre slujitorii mai înțelepți ai regelui a îndrăznit să-i spună:

„De ce dorește măria-ta să cheltuiască atât de mulți bani fără rost? De ce nu taie o bucată groasă de piele cu care să-și înfășoare picioarele?”

Regele a fost surprins de această sugestie, iar mai târziu a acceptat propunerea, poruncind să i se facă încălțări.

Nu știu cine a scris această poveste, dar ea conține o lecție valoroasă: pentru a schimba lucrurile din jur, trebuie să începem prin a ne schimba mentalitatea, nu să încercăm să schimbăm lumea înconjurătoare. Un lider eficace nu trebuie să aibă o viziune radical diferită de a celorlalți, pentru că altfel nu va fi susținut de ei.

Cei mai buni lideri din lume nu s-au născut cu calități extraordinare, ci și-au șlefuit talentele de-a lungul timpului, perfecționându-se continuu. Liderii eficace sunt cei care au continuat să muncească, să studieze și să găsească cele mai bune soluții pentru atingerea scopurilor propuse. Din acest motiv, pot spune cu certitudine că orice individ cu o dorință puternică de realizare și un entuziasm susținut poate deveni un lider eficace.

Când căutați o soluție pentru ieșirea dintr-un impas sau o idee care ar putea aduce beneficii companiei în care vă desfășurați activitatea, aveți la dispoziție numeroase surse de inspirație (internet, cărți, reviste etc.) pe care, valorificându-le la maximum, vă vor asigura succesul. Uneori însă, este necesar să căutați căi alternative și mai eficiente pentru a obține ceea ce vă doriți.

Un lider eficace:

- creează un climat de încredere;
- îi ajută pe cei din jur să aibă succes;
- își recunoaște greșelile și își asumă responsabilitatea pentru faptele sale (un lider eficace știe că ascunderea greșelilor îi poate eroda credibilitatea);
- are o idee clară despre valoarea și capacitățile oamenilor din echipa sa;
- este cinstit, are un puternic spirit de echipă și rezolvă problemele cu onestitate;
- își încurajează echipa să facă întotdeauna mai mult, fără a-și „presiona” oamenii;
- se adaptează la situații neprevăzute. Dupa cum spunea Charles Darwin, celebrul naturalist britanic: *„Nu cea mai puternică și mai inteligentă specie va supraviețui, ci aceea care se va adapta rapid la schimbare.”*

- nu trebuie să mențină tradiții care blochează progresul;
- se străduiește să câștige încrederea celor din jur, îndeplinindu-și promisiunile și respectându-și angajamentele profesionale;
- comunică clar și convingător;

- este la curent cu noutățile din domeniul său de activitate: *„Un om informat este un om puternic.”*

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

O idee valoroasă se poate materializa printr-un proces dinamic de identificare a metodelor de realizare. Odată ce v-ați stabilit un scop provocator, veți găsi și modalitățile necesare pentru a-l atinge. Totuși, este esențial să comunicați acest scop în fața grupului pe care îl conduceți, pentru a vă asigura că acesta va fi dus la îndeplinire.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Găsiţi des soluţii la probleme?

5

Joacă-ţi bine rolul, acolo se află toată onoarea ta.

Edgar Lee Masters

Rolul unui lider

- Nu știi nimic despre Fantasia? Fantasia nu are limite. Este lumea fanteziilor umane. Fiecare parte, fiecare creatură face parte din visele și speranțele omenirii. De aceea nu are limite.
- Atunci de ce moare Fantasia? întrebă băiatul.
- Pentru că oamenii au început să-și piardă speranța și să-și uite visele. De aceea Nimicul a crescut.
- Ce este Nimicul?
- Este golul care a rămas. Este ca deznădejdea... distrugând lumea. Și eu am încercat să-l ajut.
- De ce?
- Pentru că oamenii care nu au speranță... sunt foarte ușor de controlat. Și cine deține controlul... are puterea.

Acest dialog face parte din celebra ecranizare a romanului *Povestea fără sfârșit*, scris de Michael Ende, unul dintre cei mai îndrăgiți scriitori germani ai secolului trecut. Spre sfârșitul filmului, personajul principal, Atréiu, un băiețel de numai zece ani, poartă o conversație serioasă cu Gmork, o creatură a întunericului. Gmork îi amintește băiatului pericolele care îl pândesc, dacă nu va îndrăzni să viseze: ar fi condamnat să-și petreacă restul vieții sub influența altora. Singura șansă a lui Atréiu este să nu-și piardă speranța și să lupte împotriva Nimicului.

Învățătura desprinsă din acest dialog reprezintă cheia acestui capitol și evidențiază rolul liderului. Așa cum spunea personajul Gmork, speranța este cea care deține controlul asupra fiecărei persoane. Un om fără speranță este un nimeni. Asemenea eroului dintr-un roman de Franz Kafka de acum 80 de ani, un astfel de individ ajunge să se simtă inutil, pierzând controlul asupra a ceea ce i se întâmplă. Din acest motiv, se poate spune că rolul liderului este de a-i încuraja pe cei din jur, oferindu-le ceea ce nimeni altcineva nu le poate: speranță.

Această idee este susținută și de exemplul lui Napoleon Bonaparte, considerat unul dintre cei mai iscusiți conducători din lume. Toți soldații francezi i-au fost devotați și l-au urmat până la moarte. Secretul succesului său? A spus-o chiar el: *„Un lider este un negustor de speranțe."* Prin urmare, nu este de ajuns să fim curajoși și cinstiți în acțiunile noastre. Le datorăm oamenilor un scop în viață, un motiv solid pentru care să ne urmeze. Redarea speranței într-un viitor mai bun rămâne cea mai sigură cale.

Cu mult timp în urmă, renumitul filozof Baruch Spinoza a spus: *„Speranța este bucuria nestatornică născută din ideea unui lucru viitor sau trecut, de realizarea căruia ne îndoim întrucâtva."* Categoric, o viziune clară asupra viitorului este indispensabilă dacă vă doriți ca oamenii să vă urmeze. Nu veți putea oferi speranță nimănui dacă nu știți încotro vă îndreptați. Iar fără o anticipare a viitorului, nu veți putea furniza niciodată un traseu clar către succes.

Un lider trebuie:

• să elaboreze o strategie eficientă pentru prezent și viitor;
• să susțină interesul și învățarea continuă;
• să rămână deschis la idei și modalități noi de gândire;
• să transforme visurile aparent imposibile în realitate;
• să încurajeze creativitatea și optimismul;
• să fie hotărât în acțiunile pe care le întreprinde;
• să aibă o viziune clară asupra viitorului;
• să creeze un mediu în care oamenii să se simtă în siguranță;
• să încurajeze interacțiunea dintre indivizi;
• să-și direcționeze echipa către un scop precis.

Un lider veritabil face apel la emoții. El știe cum să entuziasmeze și să stimuleze imaginația celor din jur. Cu cât este mai eficient în transmiterea acestor elemente, cu atât se consolidează mai mult relația sa cu membrii echipei.

La urma urmelor, capacitatea de a-i încuraja pe cei din jur este o forță pe care trebuie să o folosiți suficient de des pentru a deveni o personalitate puternică și credibilă. Pentru a stăpâni această forță, trebuie să fiți deschiși la nou, să preluați ce este bun de la ceilalți și să vă dezvoltați continuu.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Succesul este rareori un fenomen instantaneu. Este rezultatul muncii în echipă, al lunilor sau poate chiar al anilor de dăruire și sacrificii. Ceea ce contează pe termen lung este să aveți în preajmă oameni îndrăzneți, cu o dorință arzătoare de progres continuu, și să aveți capacitatea de a-i îndruma într-o direcție favorabilă.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Cum reacţionaţi atunci când unul din membrii echipei dumneavoastră dă greş într-o anumită acţiune?

6

Cu cât dezvoltarea intelectuală şi morală a omului este mai ridicată, cu atât viaţa îi va da mai multă satisfacţie.

Anton Cehov

Dezvoltarea liderului

Scriitorul de succes Brian Cavanaugh povestește despre un prieten al bunicului său care a plecat din Europa de Est spre America. După ce a ajuns în Manhattan, acesta a intrat într-o cofetărie să-și ia ceva de mâncare. S-a așezat la o masă liberă și a așteptat să vină cineva să-l servească. Bineînțeles, nimeni n-a venit. După un timp, o femeie cu o tavă plină s-a așezat în apropiere și l-a informat cum stau lucrurile în acea cofetărie. „Mai întâi trebuie să stai la coadă", a spus ea. „Mergi la coadă și alege-ți ce dorești. La celălalt capăt îți vor spune cât ai de plătit."

„Atunci am învățat cum stau lucrurile în America", i-a spus prietenul bunicului scriitorului. „Viața este ca o cofetărie în această țară. Poți să-ți iei tot ce dorești, atâta timp cât ești dispus să plătești prețul. Iar în viață poți avea succes, dar nu-l vei obține niciodată dacă aștepți să ți-l aducă cineva pe tavă. Trebuie să te ridici și să ți-l iei singur."

Succesul în orice domeniu de activitate se află în stare latentă în fiecare dintre noi. Dar dacă nu vom munci din ce în ce mai mult și, mai ales, dacă nu vom fi perseverenți în tot ce facem, succesul se va rezuma la o eficiență minimă. Pe măsură ce un om urcă mai sus pe scara succesului, crește și puterea sa de influență.

Autorul Napoleon Hill a făcut o observație care merită gravată în mintea fiecăruia: *„Oamenii au extras mai mult aur din ideile lor decât din minele de aur."* La un moment dat, minele de aur vor seca, la fel ca și petrolul, însă o minte genială reprezintă o mină de diamante care nu va seca niciodată.

Arta de a conduce se învaţă treptat – pas cu pas

Dacă sperați să ocupați peste noapte un post important de conducere într-o companie de renume, vă înșelați amarnic. Ceea ce contează cu adevărat sunt acțiunile dumneavoastră zilnice, care, pe termen lung, pot genera rezultate excepționale. Prin urmare, este necesar să investiți timp și efort în perfecționarea abilităților practice dacă doriți să obțineți rezultatul scontat. La fel ca și clientul din cofetărie, trebuie să învățați să acționați rapid pentru a obține ceea ce vă doriți. Nu așteptați ca cineva să vă ofere mereu ajutorul, pentru că riscați să așteptați în zadar.

Este adevărat că unii oameni sunt înzestrați de la natură cu calități excepționale, dar asta nu înseamnă că ceilalți nu au nicio șansă să dobândească succesul într-un anumit domeniu. Dimpotrivă, cei cu mai puține calități înnăscute au ca aliat de nădejde cea mai importantă resursă a succesului: dorința, dublată de acțiune pentru îndeplinirea obiectivelor propuse. Altfel spus, orice lucru poate fi învățat și înfăptuit, iar orice vis se poate îndeplini dacă oamenii manifestă o dorință arzătoare.

Procesul de dezvoltare și perfecționare a unui lider nu are loc peste noapte, ci este unul de durată, care presupune disciplină, talent, viziune, perseverență și pricepere. Leadership-ul este rezultatul răbdării și al unei stăruințe continue. Este, de asemenea, expresia unei dorințe puternice de îmbunătățire a performanțelor proprii pentru atingerea eficienței în activitățile date. Din acest motiv, liderii trebuie să depună un efort considerabil pentru perfecționare dacă doresc să dea dovadă de eficiență în activitățile lor. Să nu uităm că procesul de învățare nu se va încheia niciodată.

Ca să conduceţi mâine, începeţi să învăţaţi de azi

Romancierul francez Honoré de Balzac a fost un observator minuțios al naturii umane, încercând să cuprindă un tablou complet al civilizației moderne în operele sale. În celebrul roman – devenit bestseller – *Strălucirea și suferințele curtezanelor*, Balzac observa:

„Tinerii înzestrați cu o înfățișare plăcută nu întâlnesc nicio greutate la începutul vieții și, astfel, nu-și cultivă niciun talent, nu depun niciun efort. Lumea le surâde și îi depravează, iar mai târziu sunt siliți să plătească cu dobândă binele de la început!”

Indiferent de nivelul de la care porniți, este esențial să preveniți suferința înainte ca aceasta să devină inevitabilă. Capacitatea

dumneavoastră de a conduce depinde în mare măsură de vârstă și de experiență. Nu veți putea deveni un lider desăvârșit decât dacă vă pregătiți temeinic și vă dezvoltați continuu competențele.

Cu mai mulți ani în urmă, am fost impresionat de cuvintele scriitorului sud-african Alan Paton:

„Viața m-a învățat să aștept ceva, dar nu m-a învățat să mă aștept ca succesul să fie rezultatul inevitabil al străduințelor mele. M-a învățat să caut sprijin în efortul însuși, lăsând rezultatul în seama lui Dumnezeu."

Adevărat. Alan Paton știa din propria experiență că a nu face nimic înseamnă a încuraja lenea. Orice realizare necesită un efort suplimentar de pregătire.

Citiți cărți, răsfoiți reviste sau broșuri și participați la cursuri și seminarii. Ori de câte ori aveți ocazia, adresați întrebări specialiștilor și notați răspunsurile lor. Nu va fi ușor, dar peste cinci ani veți observa progresul. Iar peste zece ani, unii se vor întreba cum ați ajuns atât de bun în domeniul ales, iar dumneavoastră veți ști răspunsul: v-ați pregătit în timp ce alții s-au distrat. Ați plătit prețul cuvenit din timp, iar acum a venit momentul să vă bucurați din plin de succes.

CE TREBUIE SĂ REȚINEȚI

Sursa puterii se află adânc ascunsă în fiecare dintre noi, dar este rareori utilizată la întregul ei potențial. Adesea, această putere rămâne latentă și necunoscută. Doar dacă vom fi dispuși să ne dezvoltăm constant, vom putea descoperi talentele ascunse cu care suntem înzestrați.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAȚI

Vă pregătiți din timp pentru succes?

7

Cele mai importante lucruri din lume au fost realizate de oamenii care au continuat să încerce chiar şi atunci când se părea că nu mai există nici o speranţă.

Dale Carnegie

Formarea liderului

La 9 mai 1769, o tânără femeie de numai 19 ani – „frumoasă ca dragostea" – urcă, sprijinită de soțul ei, printre vreo sută de patrioți corsicani, pe potecile abrupte ale muntelui Monte Rotondo, în timp ce pietrele se rostogolesc sub pașii ei. Fugind de trupele franceze victorioase, cei din jur o aud repetând: *„El va fi răzbunătorul Corsicii."*

Despre fiul ei vorbea. Acest fiu încă nenăscut – căci fugara nu se îndoia nicio clipă că va naște un băiat – care, în tot cursul cumplitei retrageri, „se zbătea fără astâmpăr" în pântecul ei. *

Mai târziu, acel băiat a devenit cel mai puternic om din lume. Numele său era Napoleon Bonaparte. Nu se știe ce influență a avut mama sa asupra formării caracterului său de învingător, dar însuși Napoleon a recunoscut spre sfârșitul vieții: *„Succesele mele şi toate faptele bune pe care le-am făcut le datorez mamei mele."*

Cel mai mare suporter

În timpul școlii, tânărul Edison era foarte tăcut, visa adesea cu ochii deschiși în timpul orelor și rareori era atent la ce se preda. Într-o zi, băiatul a auzit o discuție între doi dintre profesorii săi, unul dintre ei spunând despre el că „este un copil înapoiat și nu merită să mai continue școala".

---

* Andre, Castelot - *Bonaparte*, Editura politică, 1970

După terminarea orelor, băiatul s-a grăbit acasă și i-a povestit mamei sale despre discuția celor doi profesori, întrebând-o dacă mai are rost să-și continue studiile. A doua zi, mama lui l-a luat de mână și l-a dus la școală. Când au ajuns pe holul principal, mama băiatului a început să le spună tuturor, fără rețineri: *„Edison este cel mai inteligent copil din lume."*

Aceea a fost ultima zi de școală a lui Edison.

Thomas Edison este numele băiatului care a devenit, mai târziu, unul dintre cei mai mari inventatori din lume. Atunci când a fost întrebat care este secretul succesului său, Edison a răspuns:

„Mama mea a fost cel mai mare susținător al meu. Fără ea, n-aș fi reușit să realizez nimic vreodată. Tot ce știu am învățat de la ea. Era atât de bună și de sigură de mine; am găsit ceva pentru care să trăiesc, pe cineva pe care nu l-aș putea dezamăgi niciodată."

Tot ceea ce devine un individ prinde mai întâi contur în mintea sa. Oamenii de succes au știut, încă din copilărie, că într-o zi vor realiza lucruri mari. Ei și-au format din timp convingerea că vor reuși să împlinească lucruri mărețe. Au fost atât de convinși de succesul lor, încât nu s-au îndoit niciodată de acest lucru.

În viața fiecărui om de succes a existat o persoană apropiată care l-a inspirat să creadă că poate realiza ceva prin propriile forțe. Dacă nu ați avut o astfel de persoană, este momentul să căutați pe cineva pe care să nu-l dezamăgiți sau să vă dedicați unui lucru pe care îl îndrăgiți enorm.

De exemplu, Pelé a iubit fotbalul, Elvis Presley muzica, Leonardo da Vinci pictura, Henry Ford automobilele, Walt Disney copiii și desenele animate. Și lista poate continua. Așadar, găsirea unei persoane sau a unui lucru căruia să vă dedicați viața ar putea deveni cheia succesului dumneavoastră.

<u>Un bun lider trebuie să aibă în vedere:</u>

- identificarea unui scop precis;
- dorinţa de a-şi atinge cu orice preţ scopul;
- vizualizarea continuă a scopului;

- perseverenţa pentru atingerea scopului;
- credinţa că va ajunge să-şi vadă visul împlinit;
- dorinţa de a-i ajuta întotdeauna pe cei din jur;

Vă adresez o întrebare simplă: dacă aveți douăzeci de lei și ați avea de ales între două pachete de țigări și o carte motivațională, ce ați alege?

Dacă sunteți ca majoritatea oamenilor cărora le lipsește perspectiva, probabil veți alege țigările. Dar dacă vă gândiți la viitor și vă pasă de dumneavoastră, atunci veți investi în cărți. Raționamentul este următorul: „Dacă investesc banii în țigări, pierd atât banii, cât și țigările, pentru că după ce le voi fuma nu voi mai avea nimic. În schimb, dacă investesc în cărți, voi rămâne cu o sursă de cunoștințe care nu se va risipi niciodată."

Observați diferența dintre un om eficace și unul ineficace. Oamenii de succes gândesc diferit și investesc doar în lucruri durabile. În schimb, cei care nu și-au format obiceiuri productive nu gândesc în perspectivă și investesc doar în plăceri de moment.

Oamenii lipsiți de viziune nu investesc timp și bani în viitorul lor. Tot ei dau mereu vina pe soartă pentru eșecurile personale, neconștientizând că singuri și-au determinat destinul. Ar fi putut investi în cărți sau reviste de specialitate, dar au preferat plăcerile de moment. După cum spunea Shakespeare: „Nu e vina ta, dragă Brutus, ci a noastră, pentru că suntem proprii noștri supuși."

Iată un citat pe care l-am îndrăgit întotdeauna: „Gândirea este sursa tuturor bogățiilor, a tuturor succeselor, a câștigului material, a descoperirilor, invențiilor și realizărilor." În timp ce alții se distrează, oamenii cu idealuri înalte se perfecționează. Cu ajutorul imaginației și ambiției, găsesc mereu soluții atipice pentru situații atipice. Pregătirea înseamnă, în primul rând, acumularea de informații noi. Fără cunoaștere, nimeni nu poate deveni un lider cu adevărat competent. Din acest motiv, este esențial ca informațiile din mediul exterior să fie rapid integrate în sistemul de cunoștințe al fiecărui individ pentru a putea fi procesate și adaptate eficient.

Să vă mai întreb ceva. Prin ce credeți că se deosebesc oameni precum Bill Gates, Tom Cruise, Nadia Comăneci, Donald Trump, Mariah Carey sau Elton John de restul lumii? Acești oameni de succes nu au puteri supranaturale, dar și-au conștientizat potențialul interior.

Recunoașterea timpurie a valorilor și talentelor lor s-a datorat efortului zilnic și pregătirii constante. Prin urmare, există o motivație pentru a excela într-un domeniu, iar pregătirea este o resursă pe care oricine o poate valorifica.

Atingerea excelenței în leadership depinde în mare măsură de dorința noastră de a ne instrui temeinic. Dezvoltarea profesională presupune perfecționare continuă și dobândirea de noi competențe pentru a aborda eficient orice tip de provocări. Pe scurt, formarea înseamnă transformare prin pregătire și informare, având un singur numitor comun: dorința puternică de a reuși.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Nu veţi putea să vă depăşiţi limitele dacă nu găsiţi un lucru pentru care să munciţi constant cu pasiune.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Căror factori credeţi că se datorează succesul dumneavoastră?

8

Trebuie să vă gândiţi la lucruri măreţe în timp ce faceţi lucruri mărunte, pentru ca ele să se îndrepte spre făgaşul dorit.

Alvin Toffler

Gândirea unui lider

Ați auzit vreodată expresia: „Vom ajunge să facem ce ne-am propus atunci când norocul ne va surâde"? O astfel de frază îi aparține, fără îndoială, omului care nu a avut o viziune de ansamblu asupra vieții. Oamenii cu adevărat competenți nu s-au bazat niciodată pe șansă sau noroc. Singura modalitate de a ajunge în vârf este să pășiți pe tărâmuri necunoscute, să vă imaginați lucrurile înaintea celorlalți și să treceți la acțiune.

Sunt convins că și dumneavoastră cunoașteți oameni care muncesc din greu, încearcă să fie eficienți și adesea obțin mult, în timp ce alții par mereu urmăriți de ghinion – iar, în final, sunt doborâți. Incontestabil, modul lor de gândire face diferența.

Pentru a deprinde tainele conducerii, trebuie să începeți prin a vă schimba imaginea de sine și modul în care percepeți lucrurile. O gândire pozitivă va reusi să vă mențină atenția concentrată asupra obiectivului final pe care vi l-ați stabilit.

Toți oamenii de succes au putut să-și imagineze și să-și creeze mental reușita. Absolut, ei au un numitor comun: încă de timpuriu, au știut exact ce vor și ce trebuie să facă pentru a-și atinge obiectivele. Au trăit reușita cu mult înainte de a o realiza propriu-zis. Și-au creat o imagine mentală clară a succesului lor. Se vedeau urcând în cele mai scumpe mașini și afundându-se în canapelele de piele fină. Știau cum va

fi să devină campioni, să fie aplaudați după câștigarea aurului la olimpiade.

În schimb, cei care nu-și concentrează atenția spre un scop precis își petrec viața în ceață, fără ca efortul lor să se îndrepte spre ceva concret și valoros. Doar oamenii de succes își vizualizează clar obiectivele și păşesc cu îndrăzneală spre ele.

Lărgiţi-vă orizontul

Napoleon Bonaparte și-a proiectat în gând diverse tactici de luptă cu mulți ani înainte de a ajunge propriu-zis pe câmpul de bătălie. S-a văzut comandant de trupe și a desenat hărți ale insulei Corsica pentru a înțelege mai bine cum să poziționeze apărarea, făcând calcule cu precizie matematică.

Conrad Hilton, întemeietorul lanțului hotelier Hilton, își imagina încă de la vârsta de șase ani cum va fi să conducă un hotel, adică cu mai mult de cincisprezece ani înainte de a cumpăra unul. De mic, „se juca" de-a hotelierul.

Cindy Crawford își imagina, încă de la vârsta de nouă ani, cum va fi când va deveni supermodel internațional. Se juca cu păpușile, pe care le îmbrăca mereu la modă, și mergea frecvent la sala de gimnastică pentru a-și modela corpul.

Marco Van Basten a fost poate cel mai valoros fotbalist olandez și singurul din lume care a marcat 276 de goluri într-o carieră relativ scurtă. Însă puțini știu că, încă de la vârsta de cinci ani, visa să devină cel mai mare jucător de fotbal din lume. La șapte ani, când și-a început cariera la o echipă locală de juniori, a promis că va marca cele mai multe goluri din foarfecă. În anii 1988, 1989 și 1992, Van Basten a fost declarat „jucătorul anului" în Europa, iar lumea își amintește și astăzi splendidele goluri din foarfecă marcate la campionatele mondiale.

Vivien Leigh s-a născut în familia unui englez stabilit în India. La sfatul bonei sale indiene, mama ei privea adesea munții înainte de a naște, pentru ca fiica sa să fie frumoasă și să ajungă celebră într-o bună zi. Tatăl ei, actor amator, i-a încurajat înclinațiile artistice, astfel că la doar trei ani, Vivien Leigh urca deja pe scena amatorilor. Cariera ei de mare actriță începea să se contureze.

Toţi aceşti oameni de succes au avut o ţintă precisă spre care s-au îndreptat. La fel ca şi ei, trebuie să urmaţi şi dumneavoastră un scop măreţ înainte de a-l putea duce la îndeplinire.

Într-o bună zi...

Când un mare actor a fost întrebat cum a reușit să obțină faimă și succes, deși se născuse orfan și sărac, el a răspuns: *„Încă de mic am știut că într-o bună zi voi ajunge un mare actor.”*

Totul începe cu plantarea seminței unei idei. Gândul este precursorul tuturor ideilor, iar ideile dau formă lumii noastre. Așa cum spunea cineva: „Un gând este o simplă rampă de lansare pentru o idee creatoare, dar fără această rampă, ideea n-ar fi fost niciodată descoperită.”

Oricât de bine intenționat ați fi și oricât de multe idei mărețe ați avea, dacă nu acționați din timp, nu veți obține niciodată nimic. Așadar, treceți la acțiune și nu vă limitați doar la visare!

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Imaginați-vă cât mai clar reușita și păstrați această imagine vie în minte cât mai mult timp. Gândiți-vă mereu cum ar fi ca, într-o bună zi, să deveniți ceea ce v-ați dorit. Dacă priviți lumea dintr-o perspectivă optimistă, veți deveni tot mai încrezător în legătură cu posibilitățile de a vă afirma.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Unde vă vedeţi peste zece ani?

9

Leul şi mielul se pot culca împreună dar mielul n-o să doarmă prea bine.

Woody Allen

Impactul unui lider

Anii '50. Războiul abia se încheiase și lumea se afla sub amenințarea permanentă a comunismului. Era perioada armelor nucleare, iar viitorul era incert. Generația tânără își pierdea încrederea în retorica guvernului și avea nevoie disperată de îndrumare. În același timp, se instalase o discrepanță tot mai mare între cei bogați și cei săraci.

Deodată, în 1956, oamenii au auzit pentru prima oară, la un post de radio, un interpret care avea să schimbe lumea: Elvis Presley. Prin muzica sa, Elvis a oferit lumii o notă de autenticitate și a pus bazele rock'n'roll-ului – un stil rebel și provocator pentru acei ani, care a devenit imediat muzica preferată a tuturor tinerilor. Elvis a spart toate topurile de muzică country, pop și R&B, iar melodiile sale s-au răspândit în întreaga lume. Totodată, a redat speranța oamenilor marginalizați, oferindu-le șansa de a se remarca printr-un stil muzical inovator.

Succesul său a fost atât de mare, încât biserica a pierdut controlul asupra tinerilor, care preferau concertele în locul slujbelor. Muzica și stilul său de dans, considerat lasciv, au șocat întreaga lume. Se spunea că Elvis Presley a provocat teamă în rândul părinților prin spectacolul său „imoral", cum îl considerau ei. Mișcările sale scenice au declanșat scandaluri, iar celebrul prezentator Ed Sullivan a declarat că Elvis nu va apărea niciodată în emisiunea lui. Elementele încărcate de senzualitate, prezentate într-un mod inedit, l-au adus în centrul atenției și au stârnit numeroase controverse. Cameramanii au fost instruiți să-l filmeze doar de la bust în sus, pentru că mișcările sale erau considerate provocatoare.

Părea că lumea o ia razna. Deși părinții încercau să-și protejeze copiii, aceștia fugeau de acasă doar pentru a ajunge la concertele lui Elvis. Zilnic, toți elevii îi imitau dansul la școală, iar legenda spune că până și femeile măritate visau la o aventură cu el.

Elvis Presley nu are echivalent în lume. Reprezintă în mod dramatic impactul pe care îl poate avea un lider asupra spiritului uman. Elvis (”the King”) a revoluţionat muzica şi a stârnit creativitatea oamenilor din acea vreme. După ce a auzit pentru prima oară la radio melodia “Heartbreak Hotel”, Keith Richards* a ştiut ce va face tot restul vieţii. Elvis a fost de asemenea un model pentru Buddy Holly şi pentru toţi ceilalţi cântăreţi de rock'n'roll care au urmat.

Când apărea pe scenă în vreun concert, toată lumea era fascinată. Elvis a devenit imediat un model în moda timpului, influenţând rapid stilul vestimentar. S-a trecut astfel de la o garderobă relativ decentă la costumaţii cât mai şocante. Toţi tinerii vroiau să poarte gulerul ridicat şi haine cât mai excentrice. De asemenea, Elvis a influenţat societatea chiar şi după moartea sa. Datorită lui s-au luat iniţiative în parlament pentru promulgarea legii pentru dreptul la imagine. După ce a murit, imaginea sa adusese profituri atât de mari încât oamenii au încercat să-l copieze.

Înconjuraţi-vă de oameni valoroşi

Renumitul orator și autor de cărți motivaționale Jim Rohn oferea următorul sfat:

„Înconjoară-te de oameni de valoare. Valoarea lor va avea un impact puternic asupra vieții tale mult timp după ce ei nu vor mai fi." În mod miraculos, toți cei care s-au aflat în preajma lui Elvis s-au îmbogățit neașteptat de repede și au dus o viață de vis. Aceasta a fost răsplata pentru că au știut pe lângă cine să stea.

Cu toate acestea, putem vedea la televizor numeroase exemple de oameni care și-au ratat viața din cauza influenței mediului nociv în care s-au aflat. Deci, este o certitudine: nu veți putea să ajungeți în vârful ierarhiei dacă nu vă distanțați de cei care pot avea un impact negativ asupra vieții dumneavoastră. În schimb, aveți șanse reale să deveniți celebru dacă alegeți să vă înconjurați de oameni talentați și muncitori.

---

* Keith Richards - Membru al formaţiei Rolling Stone;

Pentru a deveni un lider veritabil, capabil să aibă un impact profund și de durată asupra celorlalți, trebuie să aveți putere de convingere și carismă. Dacă reușiți să le transmiteți optimism, pasiune și îndrăzneală celor neîncrezători în forțele proprii, ei vă vor urma oriunde și vă vor imita în multe privințe. Rolul pe care vi-l asumați în schimbarea comportamentului celor din jur vă reflectă personalitatea.

Pentru a avea un impact pozitiv și semnificativ asupra celor din jur, un bun lider își va pune următoarele întrebări:

- ce anume îi motivează pe oameni?
- ce simt oameni când fac un anumit lucru?
- fac oamenii acel lucru din plăcere sau din nevoie?
- de ce acţionează ei într-un anumit fel?
- care este lucrul după care râvnesc?

În momentul în care veți înțelege motivul pentru care oamenii acționează într-un anumit fel, veți deține cel mai puternic instrument pentru a lucra cu ei. Stârnind în ei o dorință vie, îi veți motiva să-și îndeplinească sarcinile mult mai bine.

Cea mai importantă întrebare pe care trebuie să v-o puneți este: *„Dacă aș fi în locul celor pe care îi îndrum, cum m-ar atrage lucrul pe care trebuie să-l fac?”*

Pentru a avea un impact asupra celor din jur, un lider adevărat trebuie să posede anumite calităţi:

- *Atitudinea pozitivă* - capacitatea de a vedea mereu lucrurile într-o lumină favorabilă;
- *Integritate* - caracter solid, consecvenţă în fapte şi vorbe;
- *Abilitatea de a lucra cu oamenii* - talentul de a însufleţi pe cei din jur;
- *Creativitate* - capacitatea de a găsi soluţii la diferite probleme;
- *Flexibilitate* – puterea de a îmbrăţişa schimbarea;
- *Viziune* - să vadă în viitor cum vor decurge lucrurile;
- *Intuiţie* - să simtă anumite lucruri fără să aibă o explicaţie;

- *Pasiune* - să pună suflet în tot ceea ce vrea să realizeze;
- *Perseverenţă* - niciodată, niciodată să nu renunţe la visurile sale;
- *Disciplină* - mai întâi munceşti, şi după aia mănânci;

Ca să mă asigur că toate informațiile pe care vi le-am împărtășit în acest capitol nu vi se vor părea copleșitoare, vă sugerez să urmați sfatul pe care oratorul Zig Ziglar îl oferea studenților săi:

„Sunteți unici prin esență, sunteți valoroși, așa că puneți-vă talentul la treabă! Nu uitați că bunul Dumnezeu v-a creat și v-a hărăzit un anumit talent ca să-l folosiți, nu să-l îngropați."

Pentru a avea impact asupra celor din jur, urmați acest sfat: folosiți-vă talentul!

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Există mulți oameni de succes în lume, dar puțini au un impact major asupra altora. Nu este suficient să avem succes; trebuie să lăsăm o amprentă asupra lumii și să influențăm în bine cât mai multe vieți.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Care este motivul pentru care doriţi să aveţi un impact asupra celor din jur?

10

Oamenii de succes se pregătesc pentru succes.

Burke Hedges

Conştientizarea potenţialului propriu

Se spune că, urmărind prea mult succesul, îl îndepărtăm. În cartea „Getting Rich with Integrity" („Spiritualitatea succesului"), autorul Vincent Roazzi ilustrează această idee printr-o povestioară în care viața este reprezentată de două femei: una numită Succes și alta numită Cunoaștere.

Într-o zi, un tânăr l-a întrebat pe un bătrân filozof: „Cum pot obține succesul în viață?" După ce s-a gândit puțin, bătrânul i-a răspuns: „Dacă vei acorda prea multă atenție fetei numite Succes, ea va pleca. Dar dacă, în schimb, te vei apropia de fata numită Cunoaștere, atunci Succes va deveni geloasă și te va urma."

Dacă nu urmăriți cu ardoare un scop precis în viață și nu depuneți eforturi semnificative pentru a vă instrui din timp, nu veți reuși niciodată să trăiți la standarde înalte. Pentru a vă atinge obiectivele stabilite și pentru a deveni un om de succes, nu trebuie să știți toate răspunsurile dinainte. Este suficient să aveți o viziune clară asupra scopului urmărit.

Liderii cei mai iscusiți au descoperit formula succesului: „Gândește-te la un lucru și apoi du-l la îndeplinire". Ideile au o existență efemeră, iar rolul dumneavoastră este să le transformați în realitate înainte să fie prea târziu. Dacă veți aștepta până când simțiți nevoia să faceți ceva, este puțin probabil că veți reuși să vă atingeți scopul.

Cu alte cuvinte, pentru a avea succes într-un domeniu de activitate, trebuie neapărat să vă perfecționați continuu, să căutați informațiile necesare și să le aplicați la momentul potrivit.

O idee de succes

Totul a pornit de la o idee minoră, de genul celor pe care le uităm rapid, le ignorăm sau chiar le negăm, considerându-le neimportante. Ideea lui a fost să construiască o lampă care să funcționeze pe bază de electricitate. Tânărul a început să-și pună planul în practică și, în ciuda celor peste zece mii de eșecuri, a reușit să-și transforme visul în realitate. Numele lui îl știm cu toții: Thomas Alva Edison.

Decizia lui Edison de a se pregăti temeinic în domeniul fizicii l-a ajutat să găsească soluții inovatoare.

De-a lungul vieții, oamenii iau numeroase decizii mărunte și adesea uită că le-au luat, mergând mai departe. Totuși, aceste decizii aparent minore le modelează viața și îi ajută, mai târziu, să se dezvolte în domeniile în care excelează.

Pregătirea continuă

Este o mare greșeală să te consideri atotștiutor. De aceea, cel mai bun lucru pe care îl poți face este să te pregătești continuu - altfel nu vei reuși să atingi o performanță profesională excepțională, care să aducă satisfacție și împlinire în muncă. Liderii cei mai talentați nu se mulțumesc niciodată cu ceea ce știu. Ei vizitează mereu locuri noi, citesc cărți noi, întâlnesc oameni noi și caută constant să învețe și să-și îmbogățească cunoștințele. Pentru orice lider, procesul învățării durează toată viața.

Pregătirea înseamnă să vezi dincolo de circumstanțele prezente și să fii deschis la oportunitățile pe care ți le oferă viitorul. După cum suna o afirmație dintr-o revistă de vânzări: „Cine posedă cunoștințe nu-și pierde cumpătul nici când este la strâmtoare." Dincolo de utilitatea lor practică imediată, cunoștințele te ajută să conștientizezi greșelile și să fii mereu pregătit și inspirat.

Iar dacă ești o persoană bine informată, căreia îi plac provocările și situațiile dificile, ai toate șansele să ajungi manager într-o companie de prestigiu.

Încercaţi să prevedeţi viitorul

Misiunea unui lider este deosebit de importantă, deoarece trebuie să prevadă viitorul înaintea celorlalți. Acesta este motivul pentru care liderii ajung în fruntea semenilor lor. Ei nu doar văd tabloul de ansamblu cu mult înaintea celorlalți, ci reușesc să vadă și dincolo de el.

Așa cum am menționat anterior, nu contează de unde ați plecat. Contează doar încotro vă îndreptați. Nu are importanță dacă v-ați născut pentru a fi lider, dacă aveți doar trei clase sau dacă n-ați absolvit nicio facultate. Circumstanțele nu sunt relevante atunci când vă doriți cu adevărat să transformați o idee în realitate.

Istoria demonstrează că cei mai de seamă învingători au înfruntat obstacole teribile înainte de a triumfa. Au ieșit învingători doar pentru că au refuzat să se lase descurajați de înfrângeri. Sper ca exemplele următoare, inspirate din viețile unor oameni de succes, să vă învețe ceva:

În 1959, un director de la Universal Pictures i-a respins pe actorii Clint Eastwood și Burt Reynolds, spunând:

- Burt Reynolds: „Nu ai niciun pic de talent.”
- Clint Eastwood: „Ai resturi de cartofi prăjiți între dinți, mărul lui Adam îți este prea proeminent și vorbești mult prea lent.”

După cum știm, ambii au devenit mari vedete ale cinematografiei.

În 1954, Jimmy Denny, manager la Grand Ole Opry, l-a concediat pe Elvis Presley după un spectacol, spunându-i: „N-o să ajungi nicăieri, fiule. Ar trebui să te întorci la condusul camionului." Elvis Presley a continuat să cânte și a devenit cel mai cunoscut cântăreț din lume.

John Milton a orbit la vârsta de 44 de ani. Şaptesprezece ani mai târziu, el a scris poemul *Paradisul Pierdut*.

Charles Dickens a început să strângă bani lipind etichete pe cutii de cremă de ghete. Tragedia primei sale iubiri i-a marcat sufletul și l-a transformat într-unul dintre cei mai mari scriitori ai lumii. Această experiență a dat naștere mai întâi romanului "David Copperfield" și apoi capodoperei "Marile Speranțe".

Abraham Lincoln a intrat în război cu rang de căpitan și a fost retrogradat la gradul de soldat până la sfârșitul conflictului. Doar câțiva ani mai târziu, a devenit președintele Americii, cel mai mare din istoria acestei ţări.

Generalul Douglas MacArthur nu ar fi dobândit putere și faimă fără perseverență. A fost respins de două ori când a solicitat admiterea la Academia Militară West Point. A încercat și a treia oară, a fost acceptat și a intrat definitiv în istorie.

În 1948, Audrey Hepburn a plecat la Londra pentru a lua lecții de dans cu renumitul Marie Rambert, profesorul cunoscutului Vaslav Nijinsky, unul dintre cei mai talentați dansatori din istorie. Când Hepburn l-a întrebat despre viitorul ei, Rambert a asigurat-o că va avea o carieră de succes dacă va continua să studieze cu el. Însă înălțimea ei de 1,57 m combinată cu subnutriția suferită în timpul războiului, i-a împiedicat ascensiunea ca balerină profesionistă.

Având încredere în aprecierea lui Rambert, Hepburn a decis să se îndrepte spre actorie, o carieră în care avea o șansă de reușită. După ce a devenit vedetă, Rambert a declarat într-un interviu: „A fost o elevă foarte bună. Dacă ar fi perseverat, ar fi putut deveni o balerină de succes."

Din nevoie financiară, Hepburn a ales actoria, care părea mai promițătoare, având totodată o disciplină de fier formată în anii de antrenament pentru balet. Nu a trecut mult până când a ajuns una dintre cele mai mari actrițe din lume, cunoscută drept „Prințesa Hollywood-ului". Spre sfârșitul carierei, a mărturisit într-un interviu: „Aveam nevoie de bani; actoria se plătea cu trei dolari mai mult decât pentru balet."

Când Samuel Morse şi-a făcut cunoscut sistemul de comunicare prin telegraf, lumea l-a luat în derâdere. Sistemul său nu era unul ortodox. Era ceva nou, aşa că trezea suspiciune şi îndoială.

Lumea l-a tratat cu dispreţ şi pe Marconi, atunci când a anunţat perfecţionarea unei variante îmbunătăţite a sistemului lui Morse; un sistem de comunicare fără fir[*].

---

[*] Jack, Canfield & Mark, Victor Hansen - *Supă de pui pentru suflet: a doua porţie – Gândiţi-vă la asta*, Editura Amaltea, 2002

Toate aceste povești de succes au un numitor comun. În fiecare caz, ingredientele esențiale au fost perseverența, viziunea proprie și un plan bine stabilit. Nu-ți poți valorifica potențialul fără aceste trei elemente.

Pentru a avea succes:

• Adoptați o atitudine pozitivă în viață și încercați să vă descoperiți și să vă valorificați potențialul la maximum.

• Depuneți efort pentru ca acțiunile și intențiile dumneavoastră să fie înțelese clar.

• Dezvoltați-vă încrederea în propriile forțe, pentru ca alegerile pe care le veți face să fie cele mai potrivite.

• Nu așteptați ajutor pasiv. Dacă sperați că va veni o barcă de salvare, veți rămâne pe loc. Cel mai înțelept este să vă suflecați mânecile și să treceți la acțiune.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Toți cei care reușesc în viață încep greu și trec prin numeroase încercări dezamăgitoare înainte de a avea succes. Punctul de cotitură în viața celor care reușesc apare, de obicei, într-un moment de criză, când își descoperă potențialul ascuns.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Ce trebuie să faceţi ca să aveţi succes?

11

Devii ceea ce gândeşti.

Solomon

Liderii se nasc sau se formează?

Aproape toți cei interesați de domeniul conducerii se întreabă adesea: liderii se nasc cu un talent înnăscut sau își perfecționează, în timp, o calitate care le aduce succes și influență? Cu alte cuvinte, **liderii se nasc sau se formează?** Acest capitol își propune să explice, pe scurt, adevărul din spatele succesului unui lider.

A deveni lider nu înseamnă neapărat să ajungi președinte, vedetă de cinema sau o persoană extrem de influentă. Dacă cineva are un vis măreț și face totul pentru împlinirea lui, are toate șansele să devină lider. Orice vis împlinit aduce, de cele mai multe ori, faimă și admiratori - oameni care ar dori să cunoască rețeta succesului. Da, succesul este ingredientul puterii; cu cât un om are mai mult succes, cu atât puterea lui de influență crește.

Paulo Coelho, autorul romanului "Alchimistul", spunea: *„Indiferent ce face, orice om de pe această planetă joacă un rol foarte important în Istoria Lumii, dar firește, nu știe acest lucru."* Cu alte cuvinte, fiecare dintre noi influențează, într-un fel sau altul, oamenii și lucrurile din jur, indiferent dacă este sau nu conștient de acest fapt. Leadershipul înseamnă, înainte de toate, influență.

Puteți fi însă lider sau non-lider. Nu toți oamenii reușesc să-și împlinească visurile și să devină persoane influente, ci doar unii dintre ei, pe care îi numim lideri. La polul opus se află cei care nu își ating scopurile, nu reușesc să exercite o influență majoră asupra altora și rămân în anonimat. Dar ce îi plasează pe unii într-o poziție superioară, din care găsesc mereu calea de ieșire din orice dilemă, în timp ce alții

luptă, eșuează și rămân descumpăniți pe un drum fără ieșire? Ce le dă unora putere, dar îi lasă pe alții în anonimat?

Răspunsul este simplu: gândurile. Gândurile pe care le păstrați în suflet se vor manifesta în exterior, mai devreme sau mai târziu. Cu alte cuvinte, ceea ce sunteți astăzi este rezultatul gândurilor dominante din trecut. Locul în care vă aflați acum este consecința modului în care ați gândit până acum.

Faptele sunt mai importante decât vorbele

Dacă vă întrebați de ce nu ați devenit încă o persoană de succes, deși v-ați dorit dintotdeauna acest lucru, trebuie să înțelegeți că simplele dorințe și fantezii nu vă vor conduce niciodată la reușită. Doar acele vise speciale, pe care le păstrați în suflet și la care vă gândiți neîncetat, pot deveni realitate într-o bună zi. Însă cu o condiție esențială: să treceți la acțiune, să munciți pentru ele.

Diferența majoră dintre lideri și non-lideri constă în modul lor de gândire și intensitatea cu care acționează. Pentru unii, visurile se vor împlini la un moment dat; pentru alții, niciodată.

Diferența dintre gândurile care devin realitate și visele care rămân neîmplinite poate fi ilustrată prin următoarea poveste. Este o relatare elocventă despre drumul parcurs de o persoană de succes din domeniul modelingului, de la lipsuri la prosperitate, și alta, care nu a reușit să atingă succesul dorit. Veți observa că oamenii se formează și se modelează în timp, și nu se nasc neapărat cu anumite calități, cum cred unii.

Paşii parcurşi de un om de succes

Cineva mi-a povestit o întâmplare petrecută cu ani în urmă despre un fotomodel internațional, pe care o voi numi Maria. Ea a fost una dintre cele mai frumoase femei din lume, iar la vârsta de 40 de ani arăta la fel de tânără ca la 25. Încă activa ca fotomodel internațional, iar după fiecare prezentare primea aplauze și complimente. Toată lumea o invidia pentru frumusețea ei.

Totuși, într-o zi, Maria a avut parte de o zi „neagră”, una dintre acele zile când nimic nu pare să meargă cum trebuie. Se afla într-un salon de

înfrumusețare, iar în timp ce stiliștii se ocupau de noul ei „look”, a auzit o femeie spunând lângă ea: *„Îmi doresc atât de mult să fiu la fel de frumoasă ca ea...”*.

Furioasă din cauza tuturor problemelor din acea zi, Maria a lăsat politețea la o parte, s-a ridicat și i-a răspuns femeii:

„Nu cred că vă doriți cu adevărat să arătați ca mine. Dacă v-ați dori cu adevărat, v-ați trezi în fiecare dimineață la ora 5 și ați alerga până la ora 7. Ați face 300 de exerciții pentru abdomen, 300 de genuflexiuni și ați sări coarda de cel puțin 300 de ori în fiecare zi. Ați mânca de două ori mai puțin și ați înota în fiecare seară alte două ore. Și toate astea încă de la vârsta de nouă ani. Asta ar trebui să faceți ca să ajungeți ca mine!”

Mulți oameni realizează că ar fi putut deveni cineva doar când este prea târziu. Alții nici măcar nu conștientizează acest lucru și, prin urmare, nu vor obține ceea ce și-au dorit. Așadar, oamenii se nasc cu anumite talente sau și le dezvoltă în timp?

Personal, consider că liderii sunt oameni obișnuiți care nu se nasc cu talente finisate, ci își canalizează dorința și motivația spre atingerea scopurilor propuse. Cine credeți că are o șansă mai mare de a ajunge în vârf: cel care visează, dar este leneș, sau cel care visează și muncește din greu, precum Maria? Reflectați singuri.

Schimbaţi-vă mentalitatea

Pentru a deveni lider într-un domeniu și să dobândiți o faimă de invidiat, trebuie să vă schimbați profund mentalitatea, ceea ce presupune multe sacrificii. Sigur, trebuie să plătiți un preț pentru a obține ceea ce vă doriți, iar cu cât prețul este mai mare, cu atât mai mare va fi și răsplata.Simpla dorință de a deveni o persoană celebră și influentă nu se va concretiza niciodată fără acțiune. Mulți dau vina pe soartă, dar nu soarta i-a condamnat la obscuritate, ci propria lor alegere sau ignoranță.

Nu uitați: fiecare om este stăpânul gândurilor și acțiunilor sale. Gândurile dumnevoastră s-au transformat deja în realitate. Este imposibil să fi ajuns astăzi un bun manager, o vedetă de cinema sau un

artist remarcabil fără să vă fi gândit la acest lucru cu mult timp înainte, nu-i așa?

Dacă doriți să deveniți un profesionist și să urcați pe scara ierarhică, trebuie să aveți încredere în forțele proprii. Este esențial să credeți cu tărie în reușită și să faceți tot ce vă stă în putință pentru a depăși orice obstacol. Nu vă puteți permite doar să visați la lucruri frumoase; trebuie să treceți la acțiune. Pentru a dobândi statutul de învingător, este necesar să faceți pașii concreți în această direcție.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Un lider nu se naște cu talente finisate, ci le descoperă și le dezvoltă în timp prin muncă asiduă. După cum spunea politicianul german Konrad Adenauer: *„Trăim cu toţii sub acelaşi cer, dar nu avem acelaşi orizont."*

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Dacă nu veţi ajunge în top, a cui este vina?

12

Liderul poate deveni un bun manager, dar reciproca nu este întotdeauna valabilă.

Neculai Fântânaru

Manager versus lider

Leadershipul este procesul de antrenare și încurajare a indivizilor, organizat astfel încât aceștia să contribuie cu tot ce au mai bun la succesul unitar.

Managementul înseamnă atingerea obiectivelor propuse prin coordonarea eficientă a echipei, motivând-o să acționeze într-o manieră specifică.

Leadershipul reprezintă capacitatea de a-i determina pe cei din jur să acționeze. În schimb, managementul asigură atingerea obiectivelor organizaționale prin planificare, organizare și orientarea muncii către rezultate. Prin urmare, o persoană poate fi un manager eficient fără a avea calitățile unui lider. Ideal ar fi însă ca toți managerii să fie și lideri.

Diferenţa dintre lider şi manager

Un lider poate deveni un bun manager, însă reciproca nu este întotdeauna valabilă. Un individ poate ocupa poziția de manager într-o companie pe baza abilităților sale tehnice, fără a avea neapărat calități de lider. La fel, simplul fapt că cineva poate construi și modela o mașină de la A la Z nu înseamnă automat că știe cum să conducă o companie spre succes.

Potrivit definiției oferite de profesorul de management de la Universitatea din Pennsylvania, R.J. House, „Leadershipul reprezintă abilitatea unui individ de a-i motiva și influența pe ceilalți să contribuie

efectiv la succesul organizației din care aceștia fac parte.” Iar managementul, conform lui Richard L. Daft, presupune „atingerea scopurilor organizaționale printr-o conducere eficace și eficientă, prin planificare, organizare, coordonare și control al resurselor organizației."

Există, așadar, o diferență semnificativă între a fi lider și a fi manager. Vă voi prezenta câteva caracteristici ale fiecăruia:

Caracteristici ale liderului

- îşi asumă responsabilitatea;
- este un bun organizator şi un bun evaluator;
- explică oamenilor cum să realizeze un lucru, înainte de a le încredinţa o anumită sarcină;
- inspiră entuziasm;
- spune "noi";
- găseşte soluţii la probleme;
- îndrumă oamenii în direcţia corectă;

Caracteristici ale managerului

- are rolul de arbitru - dă ordine ("treci la treabă");
- inspiră teamă;
- se bazează pe autoritate;
- este un foarte bun administrator al resurselor umane, materiale şi financiare ale firmei;
- este întotdeauna auzit spunând: ”eu”, ”mie”, ”a mea”, ”al meu” ceea ce sugerează posesivitate;
- îşi conduce subalternii;
- nu-şi asumă decât rareori responsabilitatea;

Managerul poate fi o persoană numită într-o funcție de conducere, fără a avea neapărat aptitudini de lider; acesta din urmă este înzestrat cu mai multe calități decât managerul, având o înclinație naturală pentru arta conducerii. De fapt, adevărata sa calitate nu o reprezintă autoritatea, ci dorința de a-i ghida pe cei din jur către succes.

Există numeroase tipuri de lideri în lume: lideri în domeniul strategic și militar (Napoleon Bonaparte, Adolf Hitler, Alexandru Macedon), lideri în invenții (Alfred Nobel, Albert Einstein, Thomas Alva Edison), lideri în modeling (Claudia Schiffer, Gianni Versace, Victoria's Secret), lideri în arta benzilor desenate (Walt Disney, Frank Miller), lideri în construcția de mașini (Henry Ford, General Motors, Walter Percy Chrysler), lideri în sport (Pelé, Cassius Clay, Boris Becker), lideri în literatură (Charles Dickens, Victor Hugo, Mark Twain), lideri mondiali în producerea de software (IBM, Microsoft, SAP) – iar lista poate continua.

Așa cum am menționat mai devreme, liderul nu trebuie perceput doar ca un șef, un om care ocupă o funcție importantă și căruia trebuie să i se dea ascultare, ci ca un model demn de urmat. Un lider veritabil este o persoană care îi inspiră pe cei din jur prin ceea ce face, prin comportament și prin influența sa. Capacitatea de a insufla entuziasm celorlalți este cheia obținerii succesului, atât pe plan personal, cât și profesional.

Nu uitați că o persoană a cărei atenție este îndreptată constant către un obiectiv și perseverează în direcția corectă va atrage atenția celor din jur. Totdeauna, oamenii vor admira și urma instinctiv pe acela care muncește cu pasiune pentru a-și pune în practică viziunea.

Pentru a vă evalua poziția actuală - dacă sunteți mai degrabă manager sau lider - iată diferențele majore dintre cele două roluri:

Managerul	**Liderul**
întreabă cum? şi când?	întreabă ce? şi de ce?
caută vinovaţi	caută soluţii
mulţumeşte	laudă
face apel la nevoi	face apel la sentimente
dă dispoziţii	respectă părerile celorlalţi
face cum trebuie făcut	face ce trebuie făcut
spune "treci la treabă"	spune "să pornim" la treabă
administrează	inovează
spune "eu, mie, daţi-mi"	spune "noi, nouă, daţi-ne"
menţine	dezvoltă
dă ordine	pune întrebări

se bazează pe autoritate	se bazează pe bunăvoinţă
controlează	inspiră încredere
i se pare că are merite deosebite pentru simplul motiv că respiră	nu-şi atribuie meritele altora
este adesea megaloman	este modest

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

A fi un lider foarte bun înseamnă să fii persoana pe care cei din jur o urmează voluntar și cu încredere. Pe măsură ce începeți să îi respectați pe cei din jurul dumneavoastră și le redați încrederea în forțele proprii, veți descoperi puterea reală de influență pe care o dețineți.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Puteţi spune despre dumneavoastră că sunteţi lider sau manager?

13

Norocul este ceea ce are loc atunci când pregătirea se întâlneşte cu şansa.

Solomon

Pregătirea unui lider

- Am promis să am mare grijă de cartea dumneavoastră, domnule Crawford, dar am deteriorat-o fără intenție și acum vreau să mă revanșez. Ce-aș putea să fac ca să mă iertați?

- Ce s-a întâmplat cu ea, Abe? întrebă fermierul bogat, ținând în mână o copie deteriorată a cărții „Viața lui George Washington”.

- Se pare că furtuna din noaptea trecută i-a udat paginile, răspunse băiatul.

- Dar cum ai putut s-o uiți afară în ploaie?

- Uitați cum s-a întâmplat, domnule Crawford, replică Abe. M-am apucat să o citesc târziu și, când m-am culcat , am așezat-o atent în bibliotecă - cum îi spun eu. Am visat despre generalul Washington toată noaptea. Când m-am trezit, am ieșit afară și am început să mai citesc câteva pagini înainte să mă apuc de treabă, dar am uitat de ea. Vă puteți imagina cum m-am simțit când am găsit-o așa. Ploaia a udat-o și i-a deteriorat paginile. Când m-am întors s-o iau, era deja distrusă. Îmi pare rău, domnule Crawford, vreau să mă revanșez și aș fi foarte fericit dacă mi-ați spune cum, pentru că nu am bani s-o plătesc.

- Timp de trei zile, mergi și culege porumbul de pe cocenii uscați, iar cartea va rămâne a ta și te voi ierta. O voi pune la uscat ca să mai poți citi din ea când îți vei termina treaba.

- Domnul Crawford i-a spus băiatului că niciodată n-a mai văzut pe cineva atât de încântat de o carte.

Abe a cules porumbul trei zile la rând, apoi și-a luat înapoi cartea în care era redată viața marelui său erou.

- Nu mai intenționez să culeg porumbul dumneavoastră, i-a spus Abe domnului Crawford, după ce a citit o altă carte. Am să mă pregătesc pentru o profesie.

- Ce-ți mai dorești să devii acum? întrebă domnul Crawford surprins.

- Oh, am să fiu președinte! a răspuns Abe zâmbind.

- Ai fi un foarte bun președinte, cu toate trucurile și glumele pe care le faci, nu-i așa? spuse soția fermierului.

- Oh, am să învăț și am să mă pregătesc, răspunse băiatul, și într-o bună zi, soarta îmi va surâde.

Povestea lui Abraham Lincoln, așa cum a relatat-o scriitorul Orison Swett Marden, este sugestivă și ilustrează perfect secretul din spatele fiecărui om de succes. Ea dovedește cu prisosinţă că orice recompensă este rezultatul efortului depus, iar valoarea acesteia este adesea proporțională cu intensitatea muncii. Nimeni în lume nu a avut un succes uriaş fără să fi depus un efort fizic și psihic considerabil.

Când cineva se hotărăște să-și îndeplinească un vis, trebuie să se pregătească temeinic și să se dedice întru totul scopului său. Cu cât va munci mai mult, cu atât mai mare va fi răsplata. Însă pregătirea nu trebuie înţeleasă numai în sens fizic. Componenta psihică a pregătirii este întotdeauna cea mai importantă pentru succesul oricărei persoane. Mai simplu spus, felul în care un individ acţionează şi îşi desfăşoară activităţile depinde, în primul rând, de modul său de gândire.

Chiar și Hitler a recunoscut spre sfârșitul vieții că „Oamenii pur și simplu nu gândesc". Vă puteți imagina ce s-ar fi întâmplat dacă oamenii ar fi gândit mai mult? Poate că regimul dictatorial instaurat de Adolf Hitler nu ar mai fi existat și, cu siguranță, acest om nu ar fi ajuns să dețină puterea.

Dedicaţi-vă unui scop nobil

Niciodată un om nu se va simți mai fericit decât atunci când, după ce s-a dedicat întru totul realizării unui vis nobil, reușește să-l vadă

împlinit. Dar există și reversul medaliei: un om nu va fi niciodată mai nefericit și lipsit de nădejde decât atunci când, dedicându-se unui scop înalt, eșuează. Aceasta este situația în care se poate observa clar diferența dintre un om responsabil și unul iresponsabil.

Un om responsabil va căuta să afle cauza eșecului, de ce nu a reușit să-și atingă scopul deși a încercat tot posibilul. Chiar dacă puterile îl părăsesc și entuziasmul i se consumă, va continua să meargă înainte. Va căuta soluții noi, va face planuri noi și se va concentra mai intens asupra scopului său principal, învățând din greșelile trecutului și asigurându-se că nu le va mai repeta niciodată. Pe de altă parte, un om iresponsabil nu depune niciodată un efort intens de gândire, nu își face planuri de viitor și, fără îndoială, va renunța la visurile sale imediat ce va întâlni un obstacol neașteptat.

Orice lider a trecut prin momente foarte grele. Acestea însă i-au călit sufletul, făcându-l mai puternic, capabil să reziste nenumăratelor obstacole ivite în cale. In acest sens pot spune fără să greșesc că diferența dintre un om de succes și unul obișnuit este că primul are o voință puternică, capacitatea de a se ridica deasupra durerii și de a lua totul de la început cu forțe proaspete.

Solomon, succesorul lui David, spunea: „Leneșii vor mult dar capătă puțin, pe când cei harnici se îmbogățesc". Avea dreptate. Ei nu cunosc însă chinul, durerea sau efortul pe care oamenii de succes l-au depus înainte de a deveni faimoși și admirați. Cu certitudine, oamenii harnici, curajoși și perseverenți se vor ridica întotdeauna pe culmi nebănuite, și nu există excepție de la acest adevăr.

Un mare preşedinte

Theodore Roosevelt a fost unul dintre cei mai mari președinți ai Statelor Unite, cu o listă impresionantă de realizări. Era genul de om care se pregătea constant. Pe 6 ianuarie 1919, în casa sa din New York, Theodore Roosevelt a murit în somn.

„Moartea a trebuit să ni-l fure în timp ce dormea", a spus vicepreședintele Marshall, „căci dacă ar fi fost treaz, cu siguranță ar fi trebuit să se lupte cu el."

Când l-au ridicat din pat, au descoperit sub pernă o carte. Până în ultima clipă, Roosevelt s-a pregătit, străduindu-se să învețe și să se perfecționeze.

Theodore Roosevelt nu a devenit peste noapte un lider de excepție. Drumul său către succes a fost lent și a însemnat un proces continuu de pregătire. De-a lungul timpului și-a perfecționat abilitățile, devenind astfel un mare președinte.

Dacă doriți să deveniți un lider remarcabil sau să ocupați o poziție bine plătită, va trebui să urmați exemplul lui Roosevelt. Sunt convins ca sunteți înzestrați cu potențial, dar rezultatele nu vor apărea peste noapte. Este nevoie de pregătire temeinică și perseverență. Nu uitați că managerii bine pregătiți contribuie la extinderea și consolidarea viitorului companiei pe care o conduc.

Mulți oameni se pregătesc doar când au chef sau când li se impune. Însă cei de succes se pregătesc continuu, uneori chiar și în concediu. Pentru a deveni un bun profesionist în domeniul în care lucrați, luați-vă angajamentul să faceți zilnic câte ceva productiv, oricât de mărunt ar fi. Dedicați mai mult timp studiului, observați ce se întâmplă în jur, ascultați și gândiți-vă cum puteți deveni un profesionist.

CE TREBUIE SĂ REȚINEȚI

Societatea noastră este obsedată de ideea obținerii imediate a rezultatelor. Însă succesul nu vine niciodată peste noapte. Trebuie să vă pregătiți continuu și să aveți răbdare pentru a da timp visului să se materializeze. Nu uitați să țineți cont de lecțiile valoroase învățate din eșecurile anterioare.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAȚI

Vă pregătiţi din timp pentru succes? Cum?

14

Iubeşti viaţa? Atunci nu irosi timpul, pentru că din asta este plămădită existenţa noastră.

Benjamin Franklin

Formaţi-vă obiceiuri productive

John Grisham este unul dintre cei mai apreciați scriitori din lume. A devenit celebru mai ales pentru romanele Firma, Clientul și Dosarul Pelican, câștigând o avere din vânzarea lor. Însă puțini știu că drumul său spre succes a fost plin de obstacole.

Înainte de a deveni scriitor, John Grisham era un avocat de succes, care petrecea aproximativ 60 de ore pe săptămână la birou. Avea un program foarte încărcat și rareori se întâmpla să aibă timp pentru alte activități. Totuși, Grisham avea un vis - își dorea foarte mult să scrie o carte. Dar, când? De cele mai multe ori găsea numeroase scuze: fie programul încărcat, fie lipsa de experiență în domeniu, fie responsabilitățile casnice sau munca stresantă. Asta, până într-o zi când a avut de făcut o alegere: fie începea să scrie cartea, fie găsea în continuare motive sau justificări pentru a nu a o face.

Din fericire, Grisham a decis să găsească o cale de a scrie. De exemplu, și-a schimbat obiceiul de dimineață și a început să se trezească la ora 5, în loc de 7:30 – timp pe care îl folosea pentru a scrie. Ziua nu prea avea timp, dar își imagina scenariile pe care avea să le scrie în dimineața următoare. Astfel, în mai puțin de un an, a găsit timpul necesar pentru a scrie prima lui carte: Și vreme e ca să ucizi. După o serie de refuzuri din partea mai multor edituri, a găsit una care să i-o publice. În câteva luni, cartea "Și vreme e ca să ucizi" a ajuns pe lista celor mai bine vândute cărți din lume, unde a rămas timp de o sută de săptămâni.

Povestea lui Grisham evidențiază importanța formării unor obiceiuri productive. Grisham a înțeles că, dacă dorea să scrie un roman foarte bun, era necesar să-și schimbe programul. Simplul obicei de a se trezi cu două ore mai devreme i-a permis să-și împlinească visul de o viață.

Nu este extraordinar cum schimbarea programului și formarea unui obicei atât de simplu poate avea un impact profund asupra vieții noastre?

Nu amânaţi pe mâine, ceea ce puteţi face poimâine

Celebrul filozof englez Francis Bacon, inițiatorul empirismului și senzualismului modern, a exprimat următorul adevăr: „Timpul merge așa de iute, încât păstrarea îndărătnică a unui obicei e un lucru tot atât de pricinuitor de tulburări ca și o inovație; iar cei care respectă prea mult timpurile vechi sunt numai un obiect de dispreț pentru cele noi.”.

La fel și pentru un lider, nimic nu este mai prețios decât timpul. El știe să-și administreze eficient timpul și programul zilnic de muncă. Prin urmare, cine dorește să devină un bun profesionist într-un anumit domeniu va căuta să-și dezvolte un program eficient de formare pe care să-l respecte zilnic.

Persoanele care nu înțeleg cum să-și organizeze timpul și să-și facă un program eficient de lucru, odihnă și relaxare se vor trezi zilnic cu un birou plin de documente care îi vor copleși. Apoi vor pierde ziua gândindu-se cât au fost de ocupați, când, de fapt, nu au realizat nimic important.

Este o lege: oamenii care nu urmăresc un scop bine definit își petrec timpul liber cu activități lipsite de valoare, care aduc puține beneficii pe termen lung. În schimb, liderii sunt persoane productive și evită să-și irosească timpul cu lucruri mărunte. De regulă, ei folosesc timpul liber pentru a-și dezvolta propriul set de valori și pentru a-și perfecționa pregătirea profesională, crescându-și treptat, valoarea.

Adevărul este că mulți oameni așteaptă ca lucrurile să le pice pur și simplu din cer. Din pricina comodității, rareori investesc timp, energie și efort pentru a-și îmbunătăți cunoștințele și abilitățile. Singura lor șansă de a-și schimba viața este să evite lenea și nepăsarea, dând dovadă de voință, determinare, și optimism. A munci doar cât este necesar nu va

duce niciodată pe nimeni prea departe, iar liderii știu că succesul este întotdeauna proporțional cu efortul depus.

Unii oameni își folosesc timpul atât de ineficient, încât ajung să lucreze până foarte târziu, peste programul obișnuit. Din acest motiv, le scade dramatic performanța și capacitatea de muncă. De regulă, cei care lucrează într-un mediu tensionat, plin de nemulțumiri, se dovedesc a fi administratori ineficienți ai timpului. Cine vrea să-și sporească randamentul va fi nevoit să-și ordoneze timpul și să-și stabilească anumite reguli.

1. Concentraţi-vă numai asupra celor mai importante lucruri

Într-un articol fascinant publicat pe internet, am citit următoarele: „Concentrează-ți eforturile pentru a avea impact maxim în punctele strategice."

Prin urmare, înainte de a începe munca, este esențial să vă stabiliți prioritățile. Învățați să faceți un singur lucru bine și abia după ce l-ați finalizat treceți la următorul. Notați într-un carnețel cele mai importante sarcini pentru ziua următoare și asigurați-vă că le duceți la bun sfârșit.

2. Asiguraţi-vă că nu sunteţi deranjat

Nu permiteți oamenilor să vă deranjeze atunci când lucrați. În filmul *„Mr. and Mrs. Smith”*, domnul Smith, interpretat de Brad Pitt, se retrăgea deseori în propria cameră izolată fonic pentru a nu fi deranjat de colegul său. Acolo își concepea în liniște toate planurile.

La fel trebuie să procedați și dumneavoastră pentru a obține un randament maxim. Retrageți-vă în birou și închideți telefonul mobil. Lăsați un mesaj pe ușă, scris cu majuscule, în care să specificați că sunteți foarte ocupat, că momentan nu sunteți prezent sau, mai simplu, că nu doriți să fiți deranjat. Învățați să folosiți eficient fiecare minut, pentru că, având control asupra timpului, dețineți controlul asupra propriei vieți.

3. Economisiţi timpul

Sunați în loc să vă deplasați. Deplasarea dintr-un loc în altul reprezintă o mare pierdere de timp, mai ales că deseori puteți nimeri într-un moment nepotrivit, când cealaltă persoană este ocupată și o deranjați inutil. Sau, mai rău, s-ar putea să fie cu un client în birou și să fiți nevoit să așteptați. Cel mai simplu este să dați un telefon. Astfel, veți avea prioritate și nu veți mai pierde timp prețios.

4. Spuneţi ”Adio” haosului

Marele poet german și om de știință Johann Wolfgang von Goethe a făcut cândva o afirmație demnă de urmat: *„Întrebuințați bine timpul, el trece așa de iute; însă ordinea vă învață să câștigați timp.”* Această afirmație conține un adevăr incontestabil. Un spațiu ordonat creează o senzație de liniște și încredere. Când vă întoarceți la birou, va fi o plăcere să găsiți totul în ordine și veți avea mai mult spor în muncă.

Pentru a fi organizat, faceți mereu ordine în biroul în care lucrați. Sortați documentele importante și eliminați tot ce nu vă mai folosește. Biroul dumneavoastră trebuie să fie aerisit și simplu. Cu cât spațiul de lucru este mai ordonat, cu atât va fi mai ușor să vă organizați gândurile și să vă așterneți ideile pe hârtie.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Nu puteţi cumpăra şi nu puteţi vinde timp - la fel cum nu puteţi primi niciodată mai mult decât 24 de ore în fiecare zi. Dar ceea ce puteţi face este să vă alcătuiţi un program bine organizat pe care să-l respectaţi zilnic.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Vă administraţi cum trebuie timpul?

15

Fiecare din noi are în mod inerent tot ceea ce îi trebuie ca să-şi atingă scopurile şi de a-şi împlini visurile. Ceea ce ne lipseşte este instruirea, cunoaşterea şi înţelepciunea de a folosi ceea ce avem deja.

Mark Twain

Reţeta unui lider

Sunt sigur că și dumneavoastră v-ați dori să aflați rețeta care vă poate transforma peste noapte într-un lider excepțional. O rețetă care să specifice clar pașii necesari pentru a vă împlini visele și pentru a trăi o viață ca în filme. Totuși, trebuie să vă mărturisesc un lucru: nu există o astfel de rețetă care să vă garanteze succesul ca lider. Tot ce trebuie să faceți este să vă descoperiți talentul ascuns.

Aș vrea să vă împărtășesc două povești care sper să vă ajute să înțelegeți adevărata „rețetă" a unui lider. În prima poveste, scriitorul Neil Eskelin ne oferă ceea ce consider a fi cel mai bun exemplu despre autocunoaștere. El povestește despre:

Marele general

După ce a murit, un om s-a întâlnit cu Sfântul Petru la Porțile Raiului. Realizând că acesta era foarte înțelept și cunoscător, i-a spus:

„Sfinte Petru, am fost pasionat de istoria militară mulți ani. Spune-mi, cine a fost cel mai mare general al tuturor timpurilor?”

„Oh, asta-i o întrebare ușoară", a răspuns imediat Sfântul Petru. „Este omul de acolo", și a arătat spre cineva care se afla în apropiere.

„Cred că vă înșelați, Sfinte Petru. Îl cunosc pe omul acela de pe pământ. A fost doar un muncitor obișnuit."

„Așa este, prietene", a răspuns Sfântul Petru. „Dar ar fi putut deveni cel mai mare general al tuturor timpurilor – dacă ar fi ajuns general."

Oprah Winfrey, cea mai cunoscută vedetă de televiziune din Statele Unite, a spus cândva: „Marele secret în viață este că nu există niciun mare secret." Avea dreptate. Ați fost înzestrați cu abilități naturale și cu o busolă internă care vă poate ghida spre țelul dumneavoastră cel mai important. Acesta este punctul de plecare; pasul următor trebuie să-l faceți singur. Aveți misiunea de a vă descoperi potențialul ascuns, până când vi se va dezvălui destinul.

Îmi amintesc cu plăcere de căpitanul Nathan Algren, personajul interpretat de Tom Cruise în filmul "The Last Samurai". Spre sfârșitul filmului, liderul samurailor, Katsumoto, îl întreabă pe căpitanul Nathan Algren: *„Crezi că un om își poate schimba destinul?"* După un scurt moment de ezitare, Algren răspunde: *„Cred că un om trebuie să încerce tot ce-i stă în putință, până când destinul i se dezvăluie."*

Multă dreptate avea căpitanul Algren. Se spune că inima îi arată mereu omului cum ar trebui să fie și ce ar trebui să facă în viață. Atunci când vă doriți ceva din toată inima, o forță nebănuită vă va împinge să vă împliniți destinul. Este datoria dumneavoastră să descoperiți ceea ce faceți cel mai bine și să vă concentrați asupra acelui lucru. Indiferent dacă v-ați născut pentru a fi scriitor, actor, cântăreț, sportiv sau întreprinzător, îndreptați-vă întotdeauna atenția spre ceea ce știți să faceți cel mai bine și ceea ce vă aduce cea mai mare satisfacție. Puteți deveni un mare lider în orice domeniu, cu o singură condiție: să descoperiți talentul cu care ați fost înzestrat.

Adevărat sau fals

Scena s-a petrecut într-o mică băcănie în anul 1887. Emmanuel Ninger i-a întins vânzătoarei o bancnotă de douăzeci de dolari pentru a cumpăra niște flori. Având mâna udă, vânzătoarea a observat, după ce a încasat banii, că cerneala se șterge de pe bancnotă. După câteva clipe de ezitare, a decis să sune la poliție.

La sosirea oamenilor legii, aceștia nu erau convinși că bancnota era falsă. Unul dintre polițiști susținea că bancnota este autentică, iar celălalt încerca să găsească o explicație pentru cerneala care se ștergea. În cele din urmă, curiozitatea i-a determinat să obțină un mandat de percheziție pentru locuința lui Ninger.

Acolo au descoperit toate instrumentele necesare pentru falsificarea bancnotelor, precum și alte portrete pictate de Emmanuel Ninger. Acesta era un artist atât de talentat, încât pictase de mână, cu multă minuțiozitate, toate bancnotele de 20 de dolari. Era un maestru desăvârșit în arta falsificării, capabil să păcălească pe oricine – și a reușit, până când destinul i-a jucat o farsă prin mâinile ude ale unei vânzătoare.

După arestarea sa, portretele i s-au vândut la licitație pentru suma colosală de 16.000 de dolari, fiecare tablou fiind evaluat la peste 5.000 de dolari. Ironia sorții constă în faptul că Emmanuel Ninger avea nevoie de aceeași perioadă de timp pentru a falsifica o bancnotă de 20 de dolari cât îi lua să picteze un tablou valorând 5.000 de dolari.

Acest individ genial și talentat era, în mod tragic, propriul său dușman. În mod tragic, persoana căreia Emmanuel Ninger i-a adus cele mai mari prejudicii a fost el însuși. Nu doar că ar fi putut deveni un om foarte bogat dacă și-ar fi valorificat talentul de pictor, dar ar fi putut să-și ajute semenii, oferindu-le bucurii prin arta sa extraordinară. [2]

Priviţi în interiorul dumneavoastră

Acest exemplu, preluat din viața reală, v-a demonstrat importanța unei imagini de sine corespunzătoare, precum și consecințele unei decizii nepotrivite. Zig Ziglar, unul dintre cei mai importanți mentori în vânzări și dezvoltare personală, a remarcat odată:„Încrederea este servitoarea succesului".

Eu aș merge un pas mai departe. Recunoașterea la timp a talentului și luarea unor decizii potrivite reprezintă calea cea mai înțeleaptă de a avea succes în orice domeniu. „Găsește-ți darul” – aceasta este rețeta unui bun lider.

În comparație cu diverse alte rețete propuse de scriitorii de literatură motivațională – și nu numai – în viziunea mea, rețeta unui lider este relativ simplă, dar presupune un efort de gândire susținut. Atunci când veți încerca să vă descoperiți harul ascuns, veți întâmpina cu siguranță numeroase obstacole. De aceea, momentele de reflecție vor reprezenta o piatră de hotar în înțelegerea acestei rețete. Chiar dacă va dura timp până vă veți da seama de adevăratul dumneavoastră potențial,

[2] Zig Ziglar, *Pe culmile succesului*, Editura Amaltea, 2006

rezultatul final va fi, cu siguranță, o revelație despre natura ascunsă a competențelor dumneavoastră dominante.

Euripide, „poetul tragic prin excelență", cum l-a numit Aristotel, a spus cândva: „Încearcă mai întâi singur și abia după aceea cheamă-l pe Dumnezeu în ajutor, pentru că El îl ajută doar pe cel care se străduiește". Toți oamenii visează, dar numai cei care caută și se străduiesc vor ajunge să-și vadă visurile transformate în realitate și să-și împlinească destinul. Nimeni și nimic nu-i va putea ajuta pe cei care nu fac planuri, care nu-și stabilesc scopuri precise și care nu trec la acțiune.

Sper ca cele două povești inspiraționale relatate mai sus să vă ajute să vă descoperiți adevăratul potențial și să deveniți, într-o bună zi, lider în domeniul în care excelați. Priviți cu atenție în interiorul dumneavoastră și descoperiți asul din mânecă, potențialul dumneavoastră ascuns.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Veți putea trăi viața pe care v-o doriți numai dacă vă veți valorifica punctele forte. Numai dacă veți fi dispus să vă schimbați perspectiva și să vă ascultați inima, veți găsi răspunsurile la toate întrebările și vă veți apropia tot mai mult de visele dumneavoastră, pe măsură ce faceți progrese.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Aţi găsit reţeta?

A doua parte

Potenţialul ascuns al liderilor

16

Este abil acela care crede că este abil.

Buddha

Abilităţi, cunoştinţe şi talente

Celebrul orator Steve Goodier a scris o poveste intitulată Sitting on Your Talent („Talentul de lângă tine”). El povestește despre un om care cânta la pian într-un bar. Era un bun pianist, însă nu cânta niciodată vocal. Oamenii veneau de departe doar pentru a-l asculta. Într-o noapte, un client i-a spus că nu mai vrea să audă nicio melodie cântată doar la pian. Voia să-i audă și vocea.

„Eu nu știu să cânt vocal", i-a răspuns pianistul. Totuși, clientul era foarte insistent și dorea cu orice preț să-i audă vocea. I-a spus barmanului: „M-am săturat să aud numai pianul. Vreau ca tipul ăsta să cânte vocal."

Barmanul a strigat către muzician: „Hei, prietene! Dacă vrei să fii plătit, cântă ceva vocal. Clienții cer să cânți vocal." Astfel, omul a început să cânte. Un pianist care nu cântase niciodată vocal în public a făcut-o acum. Și nimeni n-a mai auzit melodia „Mona Lisa" cântată atât de frumos ca în acea seară de Nat King Cole!

Nat King Cole avea deja talent. Ar fi putut să-și petreacă tot restul vieții ca un pianist necunoscut, într-un bar oarecare, dar pentru că a fost nevoit să cânte vocal, și-a descoperit adevăratul talent și a devenit unul dintre cei mai cunoscuți cântăreți din America.

Toți oamenii se nasc cu potențial, dar nu toți reușesc să-l valorifice pe deplin. Mulți sunt ferm convinși că nu dețin abilitățile și competențele necesare practicării unei anumite meserii, deși acestea pot fi mult mai

dezvoltate decât cred ei. Doar prin perseverență, abilitățile pot fi îmbunătățite.

Abilitățile reprezintă anumite deprinderi pe care un individ le dobândește în urma experienței. Se poate spune despre o persoană că are abilități de lider doar atunci când îi determină pe alții să acționeze într-o anumită direcție, fără să-i constrângă.

În afaceri, de exemplu, totul depinde de capacitatea managerului de a-și exprima clar viziunea, entuziasmul și intențiile în fața echipei pe care o conduce. Abilitatea unui manager constă, așadar, în a rezolva orice problemă cu ajutorul oamenilor.

Marcus Buckingham și Curt Coffman explică pe înțelesul tuturor ce sunt abilitățile în celebra lor carte "Manager contra curentului": „Abilitățile sunt aptitudini ce pot fi transferate de la un individ la altul. Pentru contabili, aritmetica este o abilitate. Dacă, din vreun motiv ciudat, contabilul începător nu știe aritmetică, el poate fi instruit. Pentru un funcționar din administrație, Microsoft Word sau Excel sunt abilități. Pentru o asistentă, a face corect o injecție este o abilitate." Așadar, abilitățile se referă la procedurile de bază ale unei funcții.

Dacă vreți să ajungeți cât mai sus în carieră, trebuie să deveniți conștient de propriul potențial de succes și să-l puneți cât mai repede în valoare. De aceea, este foarte important să răspundeți la două întrebări: „Ce abilități am?" și „Cum îmi pot folosi mai bine abilitățile?"

Pentru a conduce o companie, pentru a o aduce la cote înalte și pentru a o face să funcționeze perfect, managerul trebuie să aibă intuiție, să dea dovadă de flexibilitate, rapiditate, eficiență în conducere, curaj și onestitate. De asemenea, trebuie să-și asume responsabilitatea pentru ceea ce face, să fie un bun ascultător și să-și cunoască foarte bine echipa.

1. Intuiţia

Celebrul matematician Blaise Pascal a făcut odată următoarea observație: „Trebuie să vedem lucrul deodată, dintr-o singură privire, și nu pe măsură ce înaintează raționamentul, cel puțin până la un anumit grad”. Intuiția înseamnă să ai abilitatea de a sesiza schimbările, a-ți asuma riscuri și a acționa imediat ce se ivește o oportunitate. Liderii eficienți au un simț intuitiv al schimbărilor care vor avea loc în viitor. Ei

găsesc idei inedite și își creează avantaje competitive noi, pe care știu să le exploateze în favoarea lor.

Să vă ofer câteva exemple:

William Painter era un mare inventator. Inventase capacul pentru sticlă - o invenție remarcabilă. Desfăceai sticla și aruncai capacul, iar la refolosire puneai unul nou. Se prefigura cultura produselor de unică folosință, iar Gillette a anticipat acest lucru. Așa că a inventat lama de unică folosință. De fapt, el a intuit că era necesară o lamă ascuțită, restul aparatului fiind mai puțin important. Dar pentru a putea fi aruncată după folosire, trebuia să fie ieftină, iar o lamă ieftină însemna mai puțin oțel.

Gillette și-a depus cererea pentru patentarea invenției în 1901, iar doi ani mai târziu a început producția în fabricile sale. În ziua de azi nu ne mai miră produsele de unică folosință, dar atunci era ceva inedit. În anul 1915, Gillette ajunsese să vândă 70 de milioane de lame.

La începutul Primului Război Mondial, lama Gillette se vindea bine. Însă Gillette a văzut în masca de gaze o nouă oportunitate de a cuceri definitiv piața. Motivul era practic: masca de gaze se adapta mai bine pe fața proaspăt bărbierită. Gillette a sesizat această oportunitate comercială și a semnat cu armata un contract în 1917. De atunci, aparatul de ras Gillette a făcut parte din dotarea fiecărui soldat. Ca idee, masca de gaze stătea mult mai bine pe fața bărbierită.

2. Pasiunea

De curând, în timpul unei conferinţe, am auzit un vorbitor spunând: *„Pasiunea convinge întotdeauna.”* Este cât se poate de adevărat. Un individ fără o pasiune puternică nu va putea realiza niciodată nimic și, prin urmare, nu se poate aştepta la rezultate formidabile. El va fi ca un supraveghetor sau ca „o hârtie de rezervă”, cum sublinia odată autorul John Maxwell. Pasiunea înseamnă foarte mult și poate inspira mulţi oameni prin intermediul entuziasmului. Cu adevărat, asta înseamnă pasiune: să te implici cu trup şi suflet în activităţile pe care le desfăşori.

3. Eficienţa în conducere (Conducerea prin exemple)

Nu se poate numi lider acela care nu se află permanent în preajma oamenilor și nu se implică în luarea deciziilor. Una dintre cele mai bune căi de a conduce este cea prin exemple: să vă puneți pe treabă când e necesar, să întindeți o mână de ajutor și să vă asigurați că munca pe care o depuneți este înțeleasă clar de către echipă. Benjamin Disraeli, unul dintre cei mai abili oameni care au condus vreodată Imperiul Britanic, a spus cândva: *„Hrănește-ți mintea cu gânduri măreţe; credința în eroi creează eroi”*. Dacă nu veți deveni un exemplu demn de urmat pentru ceilalți, nu veți cunoaște succesul decât pentru o scurtă perioadă.

Ca lider, trebuie să vă preocupați permanent de motivarea și perfecționarea profesională a angajaților din companie. Este datoria dumneavoastră să-i încurajați să participe la activități care să-i ajute să-și îmbunătățească abilitățile practice și profesionale.

4. Organizarea

Un lider dezordonat nu conduce, ci își „urmărește coada". Dezorganizarea nu aduce nimic altceva decât și mai multă dezordine, iar dacă liderul este epuizat și neîngrijit, atunci și echipa lui va fi la fel. Însă, dacă este organizat, va fi şi productiv în acelaşi timp, iar la fel vor fi şi cei din jur. Când un individ păşeşte pentru prima oară într-o companie, îşi va face imediat o impresie despre întregul personal care lucrează acolo:sunt ei serioşi?

- se amuză la vederea noilor colegi?
- este ordine pe birouri, sau o vraişte de colo colo?
- sună intens telefoanele?
- care este ţinuta adoptată de angajaţii companiei?

5. Ascultarea

Dumnezeu a înzestrat oamenii cu două urechi şi doar o singură gură. Probabil, intenţia Lui a fost aceea ca omul să asculte de două ori mai mult decât să vorbească. Cea mai importantă calitate a unui lider este să fie un bun ascultător. Pentru a înţelege oamenii, trebuie să-i ascultaţi cu atenţie, să le adresaţi întrebările care trebuie, atunci când

trebuie, pentru a le înţelege problemele. Căci, dacă ascultaţi mai mult decât vorbiţi, atunci judecaţi mai profund şi mai corect lucrurile.

Oamenii cu care vorbiți sunt de o sută de ori mai interesați de ei înșiși și de problemele lor, decât de dumneavoastră și necazurile pe care le aveți. Ori, după cum remarca Napoleon Hill, cel mai important specialist în filozofia succesului, „O durere de dinți a unui individ înseamnă mai mult pentru el decât foametea din China care ucide un milion de suflete.” Recunoscând valoarea ascultării, vă încurajez să deveniți mai vigilent, având grijă să-i imprimați interlocutorului impresia că sunteți interesat sincer de ceea ce spune.

6. Cunoaşterea grupului

Un lider foarte bun își cunoaște foarte bine echipa și știe ce îi face pe oameni să „ticăie”. Este indicat, deci, să știe câte ceva despre viața personală a fiecărui membru al echipei, pentru că viața pe care o duc oamenii în afara biroului este cea care contează cel mai mult. Un lider talentat va avea grijă să rețină zilele de naștere sau de căsătorie ale angajaților săi. Cu cât își va cunoaște mai bine angajații, cu atât va putea interacționa mai ușor cu ei.

De ce credeți că Napoleon era iubit de toți oștenii săi? Răspunsul probabil îl cunoașteți – mereu se interesa de familiile lor și întotdeauna reținea numele fiecăruia dintre ei.

7. Curajul şi onestitatea

Un vechi proverb afirmă: *„Norocul nu-i ajută pe cei fără curaj.”* Un conducător fricos se va da la o parte din calea unor situații neașteptate când își va conduce echipa și nu-și va recunoaște niciodată greșelile. Pe de altă parte, un conducător destoinic poate admite că a greșit și va recunoaște deschis acest lucru. Își va asuma tot timpul responsabilitatea și se va scuza pentru eventualele greșeli cauzate de el.

Asta îl va ajuta să își dezarmeze dușmanii și să reducă efectul atitudinii defensive. Dacă nu își va pierde cumpătul atunci când se confruntă cu diverse dificultăți, liderul va trece peste toate cu bine și va deveni mult mai îndrăzneț în viitor.

8. Asumarea responsabilităţii

Membrii echipei trebuie să știe foarte sigur dacă liderul va fi lângă ei, atât la bine, cât și la rău. Asta nu înseamnă că liderul trebuie să-i scutească pe oameni de greșeli sau să le ignore munca prost făcută, dar înseamnă să-și asume responsabilitatea pentru rezultatele întregii echipe. Este bine știut faptul că numai persoanele încrezătoare în forțele proprii, care au un caracter puternic, sunt capabile să-și asume responsabilități majore.

Aptitudinile ies la iveală în situaţii neobişnuite

La vârsta de 12 ani, Muhammad Ali nu a avut nici o intenţie să La vârsta de 12 ani, Muhammad Ali nu a avut nici o intenție să boxeze. Nici măcar nu-l interesau sporturile de contact. Dar, într-o bună zi, cineva i-a furat bicicleta. Atunci s-a înfuriat atât de mult, încât a oprit un polițist și i-a spus că avea de gând să-l găsească pe hoț și să-l bată măr. Agentul i-a zis: *„Dacă vrei să te iei la bătaie cu cineva, mai bine învață box.”* Din acel moment, Muhammad Ali s-a hotărât să ajungă un mare campion.

Michael Landon a fost un copil sărac, al cărui vis era să ajungă campion la aruncarea suliței. Era un foarte bun atlet, iar acest sport era singurul lucru pe care îl făcea bine. Dar, după un accident care s-a întâmplat în timpul facultății, forța i-a dispărut. Nu a mai fost la fel de bun la aruncarea suliței și speranțele i s-au spulberat. Ca să se întrețină, s-a angajat ca încărcător într-o fabrică. Din fericire, într-o zi a fost remarcat de un impresar artistic de la Hollywood ce căuta tinere talente și care l-a întrebat dacă nu vrea să dea o probă pentru rolul lui Little Joe Cartwright în ceea ce avea să fie primul western color pentru televiziune. După probă, n-a mai existat cale de întoarcere. Cariera lui Michael ca actor începuse deja.

Toți oamenii dețin aptitudinile necesare pentru a-și împlini visele, doar că puțini sunt conștienți de potențialul lor. Ali nu știa o iotă despre box și, totuși, a ajuns campion multiplu la box profesionist, fiind

considerat pe bună dreptate cel mai talentat boxer din lume. Michael Landon n-a urmat niciodată vreun curs de actorie și, totuși, a ajuns unul din cei mai mari actori din lume. Amândoi aveau talent, iar dacă nu s-ar fi petrecut un eveniment nefericit în viața fiecăruia dintre ei, probabil nu ar fi ajuns niciodată oameni de succes.

Peste tot în jurul dumneavoastră există multe indicii care vă pot ajuta să vă descoperiți talentele ascunse. Așa cum spunea odată scriitorul Paulo Coelho: *„Dumnezeu a pus în calea ta semnele, și tot ce trebuie să faci este să descoperi ce a pregătit EL pentru tine. În fiecare zi inima ne șoptește – uneori chiar strigă – care sunt lucrurile pentru care suntem predestinați, și dacă i-am acorda mai multă atenție probabil că am auzi-o de foarte multe ori."*

Descoperirea aptitudinilor

Găsiţi-vă o zi în care să fiţi complet singur, şi reflectaţi la lucrul pe care vi l-aţi dorit dintotdeauna cel mai mult. Dacă nu puteţi găsi imediat răspunsul, luaţi o foaie de hârtie şi faceţi o listă:

- cum vă petreceţi ziua?
- la ce vă gândiţi în cea mai mare parte a timpului?
- ce vă face o deosebită plăcere?
- ştiţi să cântaţi sau să pictaţi?
- v-ar plăcea să apăreţi într-o emisiune la televizor?
- sunteţi bun la învăţătură?
- faceţi anumite lucruri mai bine sau mai uşor decât ceilalţi?

..şi lista poate continua. Răspunsul la aceste întrebări vă poate ajuta, într-o anumită măsură, să vă descoperiți talentul ascuns. Amintiți-vă ce făceați când aveați opt ani. Aveați vreun talent deosebit la acea vreme? Ce anume vă plăcea să faceți în mod deosebit? Mulți oameni au avut anumite înclinații încă din copilărie – evidente deja la acea vârstă – numai că s-au lăsat antrenați de spiritul de turmă și, mai târziu, s-au apucat să practice alte meserii pentru care nu aveau aptitudini.

Nu şi-a dat seama la timp de aptitudinile sale

Mihai Georgescu și-a dorit toată viața lui să joace fotbal. Asta a fost pasiunea lui cea mai mare. În timpul liceului a exersat zi și noapte

jocul cu mingea și părea că niciodată nu obosește. Era deosebit de talentat la acest sport. Cu toate acestea, după terminarea studiilor și-a găsit un loc de muncă plătit binișor în domeniul publicității.

Dar publicitatea nu avea nicio legătură cu lucrul care îi făcea cea mai mare plăcere – fotbalul. Așa că și-a petrecut restul vieții făcând un lucru care nu-l entuziasma și, de nenumărate ori, era auzit exclamând cu năduf: *„Sunt foarte obosit”, „Am lucrat prea mult” sau „Pur și simplu nu mai pot.”*

Însă, dacă Mihai ar fi avut acel entuziasm din timpul liceului, când pierdea zile și nopți întregi numai ca să joace fotbal, probabil n-ar mai fi găsit motive de oboseală. Poate ar fi ajuns un mare jucător de fotbal dacă ar fi continuat să joace și dacă s-ar fi înscris într-un club. Dar Mihai a preferat să lucreze într-un domeniu care, în cele din urmă, l-a istovit psihic. Și asta deoarece nu și-a dat seama la timp de aptitudinile lui, chiar dacă erau atât de evidente. Dacă ar fi putut țipa mingea aia de fotbal...

Există doar o singură cale de a vă descoperi potențialul: să încercați să faceți cât mai multe lucruri din cât mai multe domenii de activitate. Iar apoi, negreșit, se impune să acționați și să nu renunțați niciodată la lucrul care vă oferă cea mai mare plăcere.

Poate că unii vor conștientiza mai devreme care sunt calitățile lor și vor profita mai repede de acest lucru. Poate că alții nu vor găsi niciodată un răspuns ferm și convingător și vor urma o cale oarecare. De aceea, pentru a nu vă afla într-o situație dificilă, trebuie să țineți cont de intuiție și să încercați să vă dați seama la timp de aptitudinile pe care le aveți.

CE TREBUIE SĂ REȚINEȚI

Viața este o lecție continuă care începe la naștere și durează o viață întreagă. Trebuie să vă găsiți darul cu care ați fost înzestrat din naștere și să-l folosiți cu înțelepciune.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAȚI

V-aţi descoperit talentul?

17

Totul ne poate fi luat, mai puţin un lucru - a alege atitudinea pe care o adoptăm în diferite circumstanţe.

Viktor Emil Frankl

Atitudinea liderului

Sir Edmund Hillary a fost primul om care a reușit să ajungă pe vârful muntelui Everest. Pe 29 mai 1953, a escaladat cel mai înalt munte din lume, având o altitudine de 8.848 de metri. Era foarte bucuros de reușita lui. Înainte să-i citesc biografia, nu înțelegeam de ce Hillary a ajuns să aibă acest succes. Vedeți dumneavoastră, în anul 1952, Hillary a încercat să escaladeze Everestul, dar n-a reușit.

Câteva săptămâni mai târziu, un grup de studenți englezi l-a rugat să țină un discurs în care să le destăinuie peripețiile și greutățile întâmpinate în încercarea de escaladare a muntelui. Hillary a pășit pe scenă sub furtuna aplauzelor. Oamenii care au venit să-l vadă recunoșteau încercarea lui de escaladare drept un mare succes, chiar dacă nu a reușit să ajungă până în vârful muntelui. Unii credeau că Edmund Hillary se considera, totuși, un perdant.

Hillary s-a îndepărtat de microfon și a mers până la marginea scenei. S-a oprit în fața unui tablou al muntelui și a îndreptat degetul spre el, spunând cu voce tare: *„Munte Everest, m-ai bătut prima oară, dar eu am să te înving data viitoare, pentru că tu ai crescut atât cât ți-a fost dat... dar eu încă mai cresc.”*

Un an mai târziu, Edmund Hillary a reușit să ajungă până în vârful muntelui.

Cu mulți ani în urmă, renumitul psihiatru austriac Viktor Emil Frankl – fost deținut în lagărul de la Auschwitz – a spus că *„Omului îi poate fi luat totul, dar nu și ultima dintre libertățile omenești: aceea de a-și alege atitudinea într-un anumit set de circumstanțe, de a-și alege propriul fel de a fi”*.

Sunt sigur că ați remarcat ce se întâmplă atunci când unul dintre prietenii dumneavoastră manifestă tot timpul o atitudine negativă: deveniți brusc posomorât, nu-i așa? Dar toată ființa dumneavoastră se schimbă radical atunci când pe chipul prietenilor se citește optimismul.

Uneori, atitudinea oamenilor pesimiști poate fi ascunsă la exterior o vreme, dar nu poate fi tăinuită la nesfârșit, ci doar până în momentul când firea lor iese la iveală. Iar atunci când realizăm care este fața lor adevărată, încetul cu încetul începem să ne îndepărtăm de ei.

Atitudinea pozitivă este întotdeauna un atu în echipa liderului

Atitudinea este manifestarea sentimentului lăuntric redat prin intermediul comportamentului. Cine va analiza cu atenție biografiile performerilor de elită va observa la ei o trăsătură comună: angajamentul față de excelență.

Campionul mondial WBA la categoria semi-ușoară, Leonard Doroftei, nu intră în ringul de box încercând să facă un egal sau să câștige la puncte meciul. Ci se așteaptă să câștige prin knock-out, cât mai repede, fiecare meci. Ștefan Bănică Jr., liderul show-ului „Dansez pentru tine”, nu evoluează în fiecare săptămână pe postul de televiziune Pro TV sperând să realizeze o emisiune de valoare medie, ci se așteaptă ca emisiunea lui să fie cea mai bună și mai urmărită de toți românii. Iar Donald Trump, celebrul investitor și om de afaceri american, declara într-un interviu că nu-i place să fie niciodată pe locul doi în topul celor mai bogați oameni de pe Wall Street.

A vă lupta să ajungeți pe locul I, a încerca cu orice preț să fiți cel mai bun înseamnă să-i depășiți pe toți ceilalți care pornesc la drum odată cu dumneavoastră. Înseamnă să munciți ca să vă îmbunătățiți performanțele, să luptați până la ultima suflare și niciodată să nu renunțați la luptă până ce nu v-ați atins scopul.

Atitudinea pozitivă determină nivelul succesului unui lider

Cineva a făcut odată următoarea afirmație: *„Nicio societate, pe timp de pace, nu a dat naștere unor oameni cu adevărat puternici."* Cred cu tărie că persoana care a afirmat acest lucru știa ce vorbește. Atitudinea noastră determină felul în care abordăm evenimentele vieții.

Atunci când colegii de școală ai lui Napoleon Bonaparte își băteau joc de el din pricina originii sale modeste și a sărăciei în care trăia, el se refugia în biblioteca școlii, acordând foarte mult timp studiului. Devenind apoi cu totul superior celorlalți colegi, a ajuns să le impună respect. Chiar dacă a terminat al 69-lea dintre elevi, Napoleon a ajuns un mare conducător de oști.

John Maxwell a spus odată o poveste despre doi negustori de pantofi care s-au dus pe o insulă să-și vândă marfa. Primul negustor a observat că nimeni de pe acea insulă nu purta pantofi. Apoi s-a grăbit și a trimis o telegramă la biroul său din Chicago, spunând: „Mă întorc mâine, aici nimeni nu poartă pantofi." Cel de-al doilea negustor, la descoperirea aceluiași lucru, a fost așa de încântat, încât a trimis rapid o telegramă biroului său din Chicago, în care a scris: „Trimiteți-mi cât mai repede 10.000 de perechi. Aici toată lumea are nevoie de pantofi."

Atitudinea pozitivă este la fel de necesară pentru succes ca oxigenul pentru viață. „Nimeni nu te poate face să te simți inferior fără acordul tău", remarca Eleanor Roosevelt, una dintre cele mai influente și mai admirate femei din secolul XX.

Așadar, pentru a avea o viață lungă și frumoasă trebuie să învățați să vă concentrați numai asupra lucrurilor bune – chiar și în cele mai dificile situații.

Atitudinea pozitivă contează enorm

Cei care au tendința să creadă că oamenii de vârf au avut parte numai de noroc în viață se înșală amarnic. Doar învingătorii știu că atitudinea pozitivă i-a ajutat să depășească momentele critice. Optimismul și perseverența sunt principalele forțe ce determină succesul dumneavoastră. Nu veți reuși niciodată să vă construiți o viață independentă, să vă faceți prieteni și să deveniți influent dacă nu sunteți optimist, dacă nu vă mobilizați și dacă nu acționați.

V-ați întrebat vreodată de ce Thomas Edison nu a renunțat atunci când a dat greș de 10.000 de ori în încercarea de a inventa becul electric? De ce Walt Disney nu a renunțat atunci când i s-a respins primul său desen animat de lung metraj? De ce Albert Einstein nu a renunțat atunci când și-a dat seama că va dura mult timp pentru a demonstra teoria relativității?

Succesul în orice domeniu de activitate nu poate fi obținut fără o atitudine pozitivă. Cei care își cunosc potențialul și își iubesc munca sunt întotdeauna gata de acțiune. Astfel de oameni adoptă o atitudine competitivă și se așteaptă să câștige. Chiar dacă nu există niciun fel de garanții cu privire la rezultatul final, ei vor continua întotdeauna să meargă mai departe și vor depune toate eforturile posibile pentru a-și depăși condiția.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

A şti cum să înfruntaţi şi să depăşiţi obstacolele inerente este elementul fundamental în obţinerea succesului. Nu vă îngăduiţi să rămâneţi înţepenit într-o mentalitate de genul „nu pot schimba nimic”.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Cum reacţionaţi atunci când vă confruntaţi cu o problemă?

18

Ora petrecută în vârful muntelui nu ar fi nici pe jumătate la fel de minunată, dacă nu ar fi fost atâtea văi întunecate de traversat.

Hellen Keller

Călătoria unui lider

Doi fraţi au decis într-o zi să sape o groapă în spatele casei lor. În timp ce lucrau, doi oameni mai în vârstă s-au oprit să-i privească.

„Ce faceţi?” întreabă unul dintre ei.

„Plănuim să săpăm o groapă până în adâncul pământului!” a răspuns cu entuziasm unul din fraţi în timp ce săpa.

Oamenii mai în vârstă au început a râde, spunându-le celor doi fraţi, că este imposibil să sapi o groapă aşa adâncă. După o lungă tăcere, unul din fraţi a ridicat un borcan plin cu păianjeni, viermi şi alte specii de insecte. A scos capacul şi le-a arătat conţinutul celor doi curioşi care îşi băteau joc de munca lor. Apoi le-a spus încet ca să audă numai ei:

„Chiar dacă nu reuşim să săpăm până în adâncul pământului, uitaţi ce-am descoperit pe drum!”*

Deseori împlinirea a ceea ce ne dorim să înfăptuim nu este cel mai important lucru din viaţă. Ţelul celor doi fraţi era mult prea ambiţios, însă i-a determinat să sape o groapă. Dar pentru asta este ţelul: să ne facă să ne mişcăm în direcţia pe care o alegem; cu alte cuvinte, să ne determine să trecem la acţiune. Poate nu orice scop va fi atins în întregime, poate că nu orice lucru pe care îl vom face ne va permite să ajungem acolo unde ne dorim, poate nu orice dragoste va rezista la nesfârşit, poate nu toate încercările noastre vor fi mari reuşite şi poate că nu orice vis se va îndeplini. Dar dacă se va întâmpla să dăm greş, poate că vom spune: „Da, dar uite ce-am descoperit pe parcursul drumului!

* Sursa: http://www.inspirationalstories.com/

Uite ce lucruri frumoase mi s-au întâmplat în viaţă pentru că am încercat ceva”.

Istoria ne demonstrează un mare adevăr: atunci când împrejurările sunt favorabile, omul nu avansează deloc sau progresează foarte puţin. Numai în împrejurări nefavorabile omul şi-a format caracterul şi s-a dezvoltat, datorită provocării de a depăşi toate obstacolele. S-au eliminat astfel în timp caracteristicile negative, care înrobesc sufletul omului.

Viaţa oamenilor de astăzi, situaţia lor din prezent este rezultatul deciziilor pe care le-au luat în trecut. Rezultatele pe care le obţin oamenii se bazează atât pe ceea ce au făcut cât şi pe ceea ce nu au reuşit să facă pentru a-şi atinge scopurile. Oricât de neplăcut ar suna, oamenii se află exact acolo unde trebuie să fie, exact acolo unde au decis să fie şi până unde au dorit să ajungă.

O călătorie de 1000 de mile începe cu un singur pas

Închipuiţi-vă că sunteţi Edson Arantes do Nascimento (Pele), cel mai mare jucător de fotbal care a existat vreodată. La data de 19 noiembrie 1969, marcaţi cel de-al 1.000-lea gol al carierei dumneavoastră dintr-o lovitură de penalty împotriva echipei Vasco da Gama. Optzeci de mii de fani de pe stadionul Maracana vă ovaţionează călduros. Într-un asemenea moment care va rămâne veşnic în istorie, atunci când vă aflaţi luat în braţe după câştigarea cupei, când toată lumea vă aplaudă, oare ce simţiţi? Bucurie? Satisfacţie?

La fel ca şi Pele veţi descoperi că adevărata bucurie în viaţă provine din momentele palpitante ale călătoriei, şi nu numai din clipa în care ajungeţi la destinaţie. Sigur că nu trebuie să fiţi neapărat cel mai mare fotbalist al tuturor timpurilor sau să urcaţi singur cele mai înalte vârfuri muntoase ca să vă consideraţi un om împlinit. Şi cu siguranţă nu vor conta prea mult banii câştigaţi sau premiile căpătate de-a lungul timpului.

Ceea ce contează cu adevărat este satisfacţia personală pe care aţi obţinut-o după anii grei de trudă şi suferinţe. Iar pentru că aţi făcut ceea ce este mai aproape de sufletul dumneavoastră, aţi ajuns să fiţi cineva care a reuşit. Aşadar transformaţi-vă viaţa într-o experienţă pozitivă şi promiteţi să vă bucuraţi de ea în fiecare zi.

Bucuraţi-vă de drumul pe care îl parcurgeţi

A vă bucura de peisajul ce vi se oferă în fiecare moment al urcuşului este la fel de important ca şi scopul în sine: de a ajunge în vârful muntelui. Simţiţi că entuziasmul scopului a fost atins. Fiţi mândru şi fericit că faceţi ceea ce vă provoacă cea mai mare plăcere. Nu amânaţi fericirea pentru momentul când vă veţi atinge scopul. Sentimentul că faceţi ceea ce vă place cel mai mult este în sine o mare împlinire.

Există foarte mulţi indivizi care se plâng: „Am obosit de atâta muncă”. Însă, aşa cum am mai precizat şi puţin mai devreme, dacă acestor oameni le-ar plăcea cu adevărat ceea ce fac nu s-ar simţi niciodată obosiţi. S-ar trezi în fiecare dimineaţă cu sentimentul că viaţa merită trăită.

În loc să prestaţi o muncă care nu vă ajută să vă sporiţi eficienţa, mai bine găsiţi un lucru care să vă pasioneze. Rezistaţi impulsului de a spune: *„Nu o să mai apuc să-mi schimb meseria!”*. O meserie care nu vă inspiră şi care nu vă deschide nici o perspectivă nu vă va duce nicăieri. Nu veţi putea să vă atingeţi scopurile, câtă vreme nu vă face o deosebită plăcere munca pe care o prestaţi. De altfel este o corvoadă să duceţi în spinare un lucru care nu vă oferă satisfacţie. Nu acceptaţi o asemenea viaţă! Cine v-a spus că v-aţi născut ca să suferiţi? Cine v-a spus că v-aţi născut pentru a fi perdanţi?

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Cel puţin jumătate din bucuria reuşitei constă în străduinţa de a ajunge la destinaţie; cealaltă jumătate constă în a ajunge cu adevărat acolo. Iar când veţi ajunge să vă atingeţi scopul propus, sunteţi dator să savuraţi succesul. Palpitant este însă drumul pe care l-aţi parcurs înainte să vă vedeţi visul împlinit, asta vă va însufleţi. Bucuraţi-vă de frumuseţea tuturor zilelor!

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Vă bucuraţi de fiecare zi?

19

Savurează cu înţelepciune succesul.

A. Finland

Cum savurează liderii succesul

„În seara aceea toate visurile mele au devenit realitate. Şi la fel ca în toate finalurile fericite, a fost tragedia propriei mele conştiinţe. Pentru a reuşi, a trebuit să mă desprind singur de Joe, de trecut, de golf, de sărăcie. M-am redescoperit singur. Am făcut-o crud, cu tenacitate, dar am făcut-o. Eram liber. Am reuşit. Am avut un succes nebun. Le-am vândut pe toate. Toate tablourile.

Nu trebuie să-ţi mai fie ruşine de mine de acum înainte! Sunt bogat! Nu asta ţi-ai dorit? Nu? Nu-i grozav? Suntem fericiţi acum? Nu înţelegi că tot ceea ce fac, fac doar pentru tine ?

...căci tot ceea ce poate mai fi deosebit în mine, eşti tu”.

Cei dintre dumneavoastră care au văzut filmul "Great Expectations" (1998) precis își amintesc de această scenă de la sfârșitul filmului, atunci când Finn, personajul principal interpretat de actorul Ethan Hawke, își vede visul împlinit. Tot ceea ce Finn și-a dorit mai mult, și pentru care a muncit din tot sufletul, a devenit, în sfârșit, realitate. A ajuns să aibă un succes „nebun”.

La fel ca Finn, poate că și dumneavoastră ați ajuns să aveți un succes imens. Poate că tocmai ați obținut medalia de aur la olimpiadă, sau poate ați reușit să urcați cel mai înalt munte din lume, ori ați ajuns un mare actor, așa cum v-ați dorit dintotdeauna. Aveți tot dreptul să vă bucurați de acest moment, pe care precis nu-l veți uita niciodată.

Ați prețuit fiecare clipă din viață, ați făcut foarte multe sacrificii, v-ați dedicat cu însuflețire unui vis măreț și, până la urmă, acesta s-a împlinit. Sunteți foarte entuziasmat și simțiți că munca pe care ați depus-o a dat roade mai mari decât v-ați fi așteptat. Dar ce veți face în continuare?

1. Mulţumiţi-i lui Dumnezeu şi fiţi recunoscător

În celebrul film *"The Count of Monte Cristo"* (2002), Edmond Dantès, marinarul acuzat pe nedrept de cel mai bun prieten al său, este închis timp de 13 ani pe insula Château d'If. Măcinat de cursul nedorit pe care îl luase viața lui, el abandonează tot ceea ce crezuse despre bine și rău de-a lungul timpului, dând frâu liber gândurilor de răzbunare împotriva celor care l-au trădat.

Spre sfârșitul filmului, după ce îi pedepsește pe toți cei ce au conspirat împotriva lui, Edmond se întoarce împreună cu iubita lui pe insula, unde a fost închis timp de 13 ani. Atunci, Edmond îi mulțumește lui Dumnezeu pentru că niciodată nu l-a părăsit, spre binecuvantarea abatelui Faria căruia îi rămăsese dator cu o promisiune:

„Ai avut dreptate, părinte. Ai avut dreptate. Îți promit ție... și lui Dumnezeu, că tot ce a fost folosit pentru răzbunare va fi acum folosit pentru bine. Așa că odihnește-te în pace, prietene. Da, am cumpărat locul ăsta cu gândul că, într-o zi, îl voi demola. Dar acum, singurele lucruri de care îmi pasă pleacă de pe insulă cu mine."

La fel ca Edmond Dantès, toți oamenii care au dobândit succesul trebuie să rămână recunoscători pentru ajutorul primit din partea lui Dumnezeu. Asta, în cazul în care succesul a fost obținut pe o cale cinstită.

Povestea scriitorului Alexandre Dumas - "Contele de Monte Cristo", nu poate reprezenta decât dovada incontestabilă a faptului că oamenii care au obţinut succesul pe căi necinstite, cum sunt Fernand Mondego, Villefort sau Danglars, n-au avut parte de un final prea fericit şi au primit, precum zice proverbul: "după faptă, şi răsplată".

Numai oamenii cinstiți și muncitori, asemenea lui Edmond, vor primi cu vârf și îndesat tot ceea ce au meritat pe bună dreptate: bogăție, dragoste și faimă. Și... un final fericit.

2. Nu lăsaţi succesul să vi se urce la cap

Niciun alt interpret nu a avut un asemenea impact asupra muzicii pop din ultimii ani precum Britney Spears. Cu o faimă uriașă și un succes bine meritat, Britney a ajuns, totuși, la clinica de dezalcoolizare. În fiecare zi, apare câte un mic articol despre celebra vedetă, cu titluri precum: *"Oops... Britney Spears se face de rușine (iar!)"* sau *"Britney ar trebui să intre în Cartea Recordurilor pentru numărul de prostii făcute în decursul unui weekend"*.

Dar nu doar Britney a avut parte de o viață plină de succese care, în final, s-a soldat cu un eșec din cauza unui viciu. Iată câteva exemple tragice din rândul altor personalități de succes:

Elvis Presley, regele rock'n'roll-ului, a fost găsit mort cu o zi înainte de spectacolul de la Portland, în urma unui infarct miocardic cauzat, probabil, de o supradoză de cocaină.

Marilyn Monroe, considerată una dintre cele mai frumoase femei din lume la începutul anilor '50, a fost găsită moartă în casa ei din Los Angeles. Moartea sa a fost oficial înregistrată ca o probabilă sinucidere datorată consumului excesiv de medicamente.

Al Capone, cel mai temut gangster care a terorizat vreodată orașul Chicago, a fost condamnat la 11 ani de închisoare. Și-a executat o mare parte din pedeapsă în închisoarea Alcatraz, de unde a ieșit cu creierul grav afectat de sifilis. La 25 ianuarie 1947, Al Capone moare, răpus de această boală.

John Belushi a fost unul dintre cei mai cunoscuți actori americani, un „superstar hollywoodian”, cum spunea cineva. Însă viața lui a fost o tragedie. A fost un geniu al comediei, dar a avut un defect care i-a fost, în cele din urmă, fatal – cocaina. Belushi făcea absolut totul în exces, iar într-o noapte, din cauza unei supradoze de droguri, a murit intoxicat. Acum, în fiecare an, mii de fani pornesc în pelerinaj la mormântul lui.

Aceste povești tragice sunt o reamintire că succesul, neînsoțit de echilibru, poate duce la decădere.

Iată niște oameni care au considerat că sănătatea este un lucru care li se cuvenea și, îmbuibați de atât de mult succes, s-au aventurat într-un mod de viață riscant, care i-a condus, în cele din urmă, la eșec. Au ignorat bunul cel mai de preț – sănătatea – iar consecințele n-au întârziat să apară.

Exemplele precedente stau mărturie pentru faptul că fiecare om este creatorul destinului său. Mesajul scriitorului Glenn Bland, din lucrarea The Power of Thought („Puterea minţii"), este următorul: *„Fiecare om este autorul propriului destin, şi va primi pe bună dreptate ceea ce a meritat"*.

Chiar dacă acum sunteţi sceptic în privinţa acestei afirmaţii, într-o bună zi veţi descoperi, cu uimire, că este foarte adevărată. Odată cu trecerea timpului, veţi afla că multe lucruri s-au schimbat – şi nu oricum, ci într-o ordine precisă.

3. Găsiţi un nou vis pe care să-l urmaţi

Următorul fragment face parte din celebra ecranizare "The Neverending Story" (1984), despre care v-am vorbit și puțin mai devreme. Personajul principal, Bastian – băiețelul de zece ani – reușește să poarte, spre sfârșitul poveștii, o conversație cu prințesa de pe tărâmul viselor numit Fantasia.

Dar acest tărâm este sortit pieirii, deoarece oamenii nu mai credeau în vise. Bastian este singurul care poate salva acest tărâm, redând omenirii bucuria copilăriei și a poveștilor. Dialogul de mai jos reprezintă un extras din acest minunat film, care a redat speranțele multor oameni și multor copii:

- La început este întotdeauna întuneric.

- Ce-i aia? întrebă Bastian.

- O granulă de nisip, răspunse mica prințesă. Asta e tot ce-a mai rămas din vastul imperiu.

- Fantasia a dispărut în totalitate?

- Da.

- Atunci totul a fost în van.

- Nu, n-a fost. Fantasia se poate ridica din nou... din visele și dorințele tale, Bastian.

- Cum?

- Deschide-ți mintea. Ce-ți vei dori?

- Nu știu.

- Atunci nu va mai fi nicio Fantasia.

- Câte dorințe am?

- Atâtea câte vrei. Și cu cât îți dorești mai mult... cu atât mai magnifică va fi Fantasia. Încearcă!

Visele sunt motoarele oamenilor de succes. Dacă doriți să aveți o viață plină de realizări, trebuie să vă îndepliniți cât mai multe dorințe. Și cu cât vă veți dori mai mult, cu atât mai minunată va fi și viața dumneavoastră. Iar după fiecare vis împlinit, aveți grijă să visați la alte lucruri, mult mai măreț.

Astfel, veți spune că viața n-a trecut pe lângă dumneavoastră fără rost și vă veți bucura de cât mai mult noroc şi împlinire.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Conștientizarea punctelor tari vă va ajuta să căpătați încredere în forțele proprii și să obțineți de la viață tot ce vă doriți. Iar după ce veți reuși să dobândiți tot ce ați visat, nu vă mai rămâne decât să vă controlați emoțiile și să fiți cât mai responsabil de faptele dumneavoastră.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Ce veţi face după ce veţi obţine succesul?

20

Singurul lucru care m-a deosebit de un milion de alţi brutari a fost dorinţa.

Alex Spanos

Dorinţa arzătoare a unui lider

Odată, Socrate – filozoful Greciei Antice – se plimba pe malul mării, când un tânăr s-a apropiat de el şi l-a întrebat:

— Socrate, pot să fiu discipolul tău?

Socrate n-a răspuns nimic, ci a început să înainteze în apă. Însă tânărul l-a urmat şi mai insistent:

— Socrate, te rog, fă-mă discipolul tău!

Socrate nu i-a răspuns nici de această dată, ci a continuat să înainteze în apa tot mai adâncă. Brusc, tânărul, care se ţinea după Socrate, fu apucat şi băgat cu capul în apă.

Socrate l-a ţinut aşa o vreme, apoi l-a lăsat să ia o gură de aer. Dar nici n-a apucat bine să tragă aer în piept, că Socrate, din nou, l-a băgat cu capul în apă.

Încă o dată, l-a lăsat să ia o gură de aer şi iar l-a băgat cu capul în apă. Când a văzut de această dată că tânărul se zbate şi nu mai rezistă, l-a lăsat să iasă la suprafaţă de tot.

În timp ce tânărul tuşea şi respira cu nesaţ, Socrate l-a privit în ochi şi i-a spus:

— Tinere, când ai să-ţi doreşti să dobândeşti cunoaşterea tot atât de mult pe cât ai avut nevoie de aer, atunci am să te iau ca discipol.

Dorinţa este singura modalitate de a ne dezvolta, iar pentru a putea îmbrăţişa schimbarea, pot spune că este un element primordial. Dorinţa

reprezintă energia de care avem nevoie pentru a înainta atunci când drumul vieţii pare că se închide, sau atunci când ne dorim din suflet împlinirea unui vis frumos. Cu alte cuvinte, dorinţa este cea care sprijină acţiunile, care ne pune în mişcare, care ne motivează să mergem tot timpul înainte, fără să batem în retragere.

Cu ceva vreme în urmă am jucat fotbal cu prietenii mei. Cătălin, unul dintre cei mai optimişti oameni pe care îi cunosc, mi-a spus un lucru pe care probabil nu-l voi uita niciodată: „Dacă vrei să faci pe cineva să joace mai bine, nu-l promova la rang de căpitan, ci trimite-l pe tuşă". Probabil Cătălin ştia faptul că doar atunci când puterea dorinţei se va transforma în obsesie, un om îşi va putea atinge ţelul. Căci pentru a-şi atinge ţelul, un om trebuie să îşi dorească cu disperare. Trebuie să se gândească neîncetat la visul său, să muncească în fiecare zi tot mai mult pentru el şi să nu abandoneze niciodată. Iar odată ce şi-a fixat ţelul şi va fi dispus să îşi rişte chiar şi viaţa pentru el, va obţine fără îndoială numai rezultate bune.

Luaţi hotărârea că orice s-ar întâmpla, nu veţi renunţa niciodată la visul dumneavoastră. Dar trebuie să vă doriţi atât de mult, încât nici un obstacol să nu vă poată împiedica să-l realizaţi. Nu uitaţi că dorinţa şi talentul i-au ajutat pe Nadia Comăneci, Ştefan Bănică Jr. sau Gheorghe Hagi să-şi împlinească visurile, oricât de multe eşecuri au avut. Şi vă va ajuta şi pe dumneavoastră dacă nu renunţaţi, şi dacă veţi fi dispus să păcăliţi imposibilul.

O dorinţă trebuie să fie arzătoare

Un alt prieten de-al meu foarte bun, George Hahui, a fost cel mai bun jucător de fotbal al facultăţii noastre – FEAA, şi numai datorită lui am reuşit să ne calificăm pentru meciurile din campionatul naţional universitar de la acea vreme.

La sfârşitul unui meci foarte important, pe care l-am câştigat cu mult noroc, am fost de faţă atunci când George purta un dialog „aprins" cu un alt membru al echipei noastre – Dan, care, de asemenea, dorea să ajungă un mare jucător de fotbal în viitor.

George l-a întrebat:

— Câte ore pe zi te antrenezi, Dan?

— Trei ore...

— Nu-i de-ajuns, răspunse George. Antrenează-te toată ziua.

— Dar George, este prea mult. Nu voi mai avea timp de distracţie, a răspuns puţin dezamăgit Dan.

— Distracţie? întrebă George. Te antrenezi doar trei ore pe zi şi vrei să te şi distrezi? Cum crezi c-ai să ajungi cel mai bun, dacă nu te antrenezi tot mai mult?

Există o foarte mare diferenţă între o simplă dorinţă şi o dorinţă arzătoare. Mulţi oameni spun: „Am făcut totul”, dar realitatea este că n-au încercat niciodată mai mult şi, ca urmare, n-au devenit niciodată mai buni.

Un om care are o simplă dorinţă va spune: „Sper ca într-o bună zi să...”, pe când omul care are o dorinţă arzătoare va spune: „Într-o bună zi voi ajunge să...”. Observaţi că diferenţa pare mică, dar, totuşi, este una foarte mare. Primul speră, al doilea este foarte sigur de viitorul său.

Mulţi oameni şi-au dorit să ajungă fotbalişti celebri, dar puţini au ajuns de talia lui Pelé. De ce? Pentru că cei care au avut o simplă dorinţă n-au avut suflul şi energia celor care au avut o dorinţă arzătoare.

Un jucător obişnuit juca patru ore pe zi fotbal şi spunea: „De-ajuns, am muncit mult astăzi”. Dar Pelé, considerat cel mai bun jucător de fotbal din toate timpurile, se trezea dimineaţa la ora şapte şi alerga două ore cu mingea la picior. Apoi făcea patru ore antrenamente la club, după care mergea la masă, dormea o oră şi revenea pe teren singur pentru a mai exersa încă trei ore loviturile de la 30 de metri.

Iar atunci când se întorcea noaptea acasă, obişnuia să jongleze pe stradă cu un adversar imaginar. De foarte multe ori adormea cu mingea lângă el.

Pot spune, pe drept cuvânt, că marea diferenţă dintre o simplă dorinţă şi o dorinţă arzătoare este aceea că, întotdeauna, o dorinţă arzătoare cere mai mult efort şi mai multă dăruire.

Probabil că oamenii care au simple dorinţe sunt aceiaşi oameni care dau şase lei şi speră să câştige la loterie şapte milioane sau cei care îşi doresc să slăbească, dar nu fac nimic pentru asta.

A vă dori un lucru obişnuit înseamnă a aştepta să primiţi ceva pentru care nu depuneţi niciun efort. Dar a vă dori un lucru din tot sufletul

înseamnă să munciţi tot mai mult şi mai mult pentru a putea obţine ceea ce vă doriţi. Şi să nu renunţaţi niciodată.

Secretul pentru a face ca un vis să se împlinească este de a merge dincolo de a dori sau a spera, astfel încât să aprindeţi o dorinţă arzătoare.

Atunci când Thomas Edison a dat greş de nenumărate ori în încercarea de a obţine curent electric, toată lumea – inclusiv cei mai buni prieteni – l-a îndemnat să lase baltă acest proiect. „Niciodată nu vei putea obţine curent electric", i-au spus.

Dar Edison nu i-a ascultat. Şi-a dorit cu orice preţ să obţină curentul electric – şi iată cât de departe au ajuns el şi ţara lui.

Foarte multă muncă, obligaţii şi acţiuni solitare au reprezentat preţul plătit de majoritatea oamenilor de succes. Iar totul a pornit de la dorinţă.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Veți avea multe de înfruntat în drumul spre succes. Uneori veți dori să renunțați, iar de multe ori veți fi doborât la pământ. Dar dacă veți avea încredere în forțele proprii și veți avea o dorință foarte mare, veți deveni cu siguranță de neoprit.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Cât de mult vă doriţi să obţineţi un anumit lucru?

21

De la triumf la prăbuşire nu-i decât un pas.

Napoleon

Echilibrul liderului

Într-o scurtă lucrare intitulată „Ordering Your Private World", scriitorul și oratorul de succes Gordon MacDonald citează din confesiunile lui Oscar Wilde:

„Zeii mi-au dăruit aproape totul, dar m-am lăsat ispitit de lungi momente de uşurătate senzuală. Obosit de viața la înălțimi, am alunecat cu bună ştiință în abis, în căutare de senzații noi. Locul pe care îl ocupase paradoxul în sfera gândirii mele a fost luat, în sfera pasiunii, de perversitate. Am devenit nepăsător față de existența celorlalți. Am aflat plăcerea acolo unde am vrut și am plecat mai departe. Am uitat că fiecare acțiune dintr-o zi contribuie la formarea sau stricarea caracterului și că ceea ce face un om în taina casei sale ajunge într-o bună zi să strige în gura mare din vârful acoperişului. Am încetat să fiu cârmuitorul propriei mele ființe. Am îngăduit plăcerii să mă domine. Am sfârşit într-o batjocură fără margini."

Istoria ne demonstrează că succesul în orice domeniu de activitate îl obțin numai oamenii virtuoși, caritabili, cei care au un scop, care sunt truditori și perseverenți. Niciodată succesul deplin nu va fi obținut de oamenii stăpâniți de lăcomie, ticăloșie, avariție, indiferență sau trândăvie. De ce? Pentru că legea cauzei și efectului nu dă greș niciodată. Indiferența și aroganța sunt de multe ori urmarea unui succes material timpuriu, dar pe termen lung, niciodată indivizii care prezintă asemenea defecte nu vor obține un succes deplin.

Am auzit odată pe cineva afirmând: „Nu toți oamenii bogați au fost lideri, dar toți liderii au fost oameni bogați." Chiar dacă această afirmație nu este complet adevărată, pot spune cu certitudine că cea mai mare parte a liderilor au fost oameni bogați sau ar fi putut profita de poziția și influența lor pentru a deveni foarte prosperi. Oricum ar fi, mulți dintre liderii care s-au bucurat de succes au fost altădată săraci. Dar ambiția i-a ridicat spre bunăstare, chiar dacă drumul a fost de cele mai multe ori anevoios. Succesul l-au deprins cu mult înainte de a cunoaște o situație înfloritoare prin muncă. Precum spunea Solomon, cel mai înțelept dintre regii antichității: „Cu siguranță oamenii harnici întotdeauna se vor îmbogăți", și nu există excepție de la acest adevăr.

După obținerea succesului, liderul va simți gustul puterii, dar uneori și al naturii sale egoiste și josnice. Va deveni lacom și avariția îi va pune stăpânire pe suflet. Astfel, va începe să îi sfideze pe cei inferiori lui și îi va invidia pe cei de rangul său ori de rang superior.

Leadership:

Nu demult, la ştirile de pe postul de televiziune Pro TV, a fost prezentat un reportaj despre o „personalitate” din lumea vedetelor, care, plin de sine, a agresat doi tineri (un el şi o ea) nevinovaţi, într-un local public. Sunt convins că toţi românii care au urmărit acel reportaj şi-au dat seama de natura josnică şi egoistă a acelui om. Iată un om care a cunoscut succesul timpuriu, dar, cu toate acestea, este iresponsabil şi lipsit de principii. Succesul său a creat dezechilibru, nemulţumire şi egoism. Niciodată o asemenea persoană nu va putea cunoaşte adevăratul succes, oricât de mulţi admiratori ar avea sau oricât de mult talent ar poseda. Căci un om lipsit de echilibru este sortit să caute fericirea până la moarte şi să nu o găsească niciodată.

Quintus Horatius Flaccus, unul dintre cei mai importanţi poeţi din „perioada de aur” a literaturii romane, nota: „Adu-ţi aminte, în împrejurări grele, să-ţi păstrezi sufletul calm şi tot ferit de o bucurie excesivă în prosperitate”. După ce un om a obţinut succesul, el trebuie să se protejeze împotriva josniciei, care duce, într-un final, la acţiuni degradante. Lăcomia, nepăsarea sau avariţia îl vor conduce pe orice individ la un declin încet, dar sigur, dacă nu îşi va păstra valorile morale. De asemenea, va avea de înfruntat dificultăţi mult mai mari decât în mod normal.

Aşadar, cine doreşte să depăşească toate obstacolele grele din drumul spre succes va trebui să îşi asume responsabilitatea eşecului, să facă anumite sacrificii şi să-şi adune curajul pentru a-şi îndeplini visul vieţii.

Două dintre cele mai eficiente metode de păstrare a succesului pe termen îndelungat sunt actele de caritate şi prezenţa credinţei în suflet. Nu uitaţi că „măreţia este preţul succesului". Fiţi un model în acţiunile dumneavoastră – acţionaţi cu mai multă responsabilitate, gândiţi cu inima şi veţi fi gata să primiţi nenumăratele recompense care vor urma. Echilibrul este cheia succesului unui lider adevărat. Să nu uitaţi niciodată acest lucru.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Uneori s-ar putea să nu realizați dacă mergeți pe calea cea bună sau cea rea. Așa încât va trebui să vă autoanalizați propriul comportament și să încercați să preluați controlul asupra propriului destin.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Vă îndreptaţi spre succes sau spre eşec?

22

Entuziasmul este emoţie cu inspiraţie, motivaţie şi puţină creativitate.

Bo Bennet

Entuziasmul unui lider

Un bărbat a mers la bătrânul înţelept şi l-a întrebat: „Înţeleptule, nici o bogăţie nu m-a făcut fericit în viaţa asta. Am fost cu multe femei bogate, şi nici măcar una din ele nu m-a făcut fericit”. Înţeleptul i-ar fi răspuns: „Vorbeşti de parcă luxul şi confortul ar fi ingrediente ale fericirii. Bun băiat, lenea te plictiseşte; ceea ce îţi lipseşte ţie este un lucru care să te entuziasmeze”.

Pentru a avea succes în domeniul conducerii, liderul trebuie să se implice cu toată fiinţa sa şi cu toată gândirea în activităţile organizaţiei din care face parte. Au existat numeroase cazuri în care oameni simpli au devenit conducători geniali pentru că au dat dovadă de un entuziasm puternic care i-a făcut să se ridice deasupra greutăţilor şi încercărilor dure ale vieţii, şi să acţioneze cu maximă eficienţă. Mare dreptate avea un John Maxwell atunci când a afirmat: „Performeri ajung cei care se implică total, nu pe jumătate.”

De asemenea, scriitorul Norman Vincent Peale, lider în domeniul literaturii motivaţionale recunoştea că „Entuziasmul reprezintă unul din cele mai eficiente mecanisme de a ne construi o personalitate extravertită. Un om închis în sine nu este preocupat de lumea din jur. Citeşte nervos ziarul şi este întotdeauna sigur că totul va merge prost. Principala lui preocupare este cum îl vor afecta acestea personal. Astfel se frământă veşnic şi fierbe într-o stare de anxietate autoimpusă, care-i tulbură mintea."

Succesul nu este determinat de punctul de plecare, ci de reziliența interioară în fața suferinței.

Un exemplu ilustrativ al ideii conform căreia entuziasmul este întotdeauna indispensabil este povestea unei fete bolnăvicioase: Wilma Rudolph. Wilma s-a născut prematur şi puţini au crezut că va fi în stare să supravieţuiască. La vârsta de patru ani a făcut dublă pneumonie şi scarlatină. Ca urmare, a rămas cu piciorul paralizat. Abia la vârsta de nouă ani şi-a scos proteza metalică, de care fusese dependentă, şi a început să meargă singură în jurul casei, ore întregi, suferind mult. Mergea cu autobuzul la Nashville, izolată de vecini, dar susţinută de părinţii ei şi de câţiva prieteni buni. Pe la vârsta de 13 ani îşi dezvoltase un mers ritmic despre care doctorii spuneau că este un miracol. Dar, în acelaşi an, ea s-a hotărât să devină alergătoare. A participat la o cursă şi a sosit ultima. În următorii ani a ajuns tot pe ultimul loc la toate cursele la care a participat.

Dar Wilma nu voia să renunţe. Nu ştia cum. Mulţi oameni i-au spus că este imposibil şi că nu are şanse prea mari de izbândă, dar ea a continuat să alerge. Iar, într-o zi, a câştigat o cursă. Apoi o altă cursă şi o alta. De atunci, a câştigat toate cursele la care a participat. Wilma nu s-a îndoit nicio clipă că va putea obţine aurul. În final, această fetiţă, căreia i s-a spus că nu va putea să mai meargă niciodată, a reuşit să câştige trei medalii olimpice. A rămas o legendă vie în lumea sportului.

Nu este vorba despre bucuria pe care o ai atunci când câştigi; este vorba mai mult despre probleme, rugăciuni, dezamăgiri şi luptă. Wilma a fost o învingătoare, chiar dacă soarta i-a fost la început potrivnică. Niciodată n-a abandonat visul ei şi nu s-a plâns de nimic. Şi-a propus să câştige şi, în cele din urmă, a câştigat. Se pare că, în cazul campionilor, entuziasmul şi perseverenţa contează mult mai mult decât talentul şi experienţa.

Într-un interviu, Wilma a răspuns: „Cred că asta înseamnă să fii campion: dorinţa de a continua să munceşti şi să lupţi pentru a fi cel mai bun în fiecare zi".

Voința de neclintit transformă slăbiciunea biologică într-o forță spirituală de neoprit.

Wilma a fost întotdeauna o luptătoare. A avut doar un singur scop – acela de a câştiga. Atunci când alerga, spiritul ei o îndemna să lase deoparte orice. În lupta fizică, Wilma era obsedată de competiţie. În orice situaţie de rivalitate, pe pista de alergare sau în afara ei, era animată de gândul: „Câştigă sau mori”.

Dintotdeauna liderii au avut un entuziasm imens şi o motivaţie nemărginită de a realiza mereu lucruri extraordinare. Wilma nu ar fi devenit cea mai mare alergătoare a tuturor timpurilor fără un entuziasm arzător. Entuziasmul este cel care îi stimulează pe oameni să realizeze lucruri ieşite din comun.

„Entuziasmul este mama efortului, iar fără el nimic măreţ nu a fost realizat vreodată”. Dacă acest lucru este valabil pentru marele filozof american Ralph Waldo Emerson, nu este probabil să fie de o sută de ori mai valabil pentru dumneavoastră? Un lider veritabil îşi va pune întotdeauna în mişcare spiritul său competitiv. Entuziasmul îl va motiva să lupte pentru ceea ce îşi doreşte cu adevărat şi va fi animat, într-un mod instinctiv, de dorinţa de a excela. Dacă vreţi să deveniţi un lider foarte bun, trebuie să transmiteţi celorlalţi oameni entuziasmul dumneavoastră.

Faceți-vă un cerc de prieteni cu o viziune optimistă asupra vieții

Afirmația pe care a făcut-o scriitorul Marin Preda în lucrarea sa "Creația și morala" este cât se poate de adevărată: „Entuziasmul este foarte necesar, mai ales atunci când faci primii pași". Fără îndoială, pe termen lung nu vă veți descurca de unul singur. Veți fi, așadar, nevoit să vă întemeiați un cerc de prieteni care să aibă o gândire pozitivă în cea mai mare parte a timpului. Toată lumea știe că „cine se aseamănă se adună", și totuși puțini sunt cei care țin cont de acest lucru. Dacă prietenii dumneavoastră au o viziune optimistă asupra vieții, atunci nu veți avea de ce să vă temeți, pentru că ei vor fi alături de dumneavoastră în clipele grele.

Pe de altă parte, dacă veți sta în preajma oamenilor nepotriviți, cu o gândire negativistă și puțin constructivă, inițiativa dumneavoastră în rezolvarea oricărei probleme se va solda cu un eșec sigur.

Alegeți-vă prietenii cu grijă. Gândiți-vă că sunt atât de mulți oameni bolnavi, cu probleme foarte grave de sănătate nerezolvate, dar există și mulți indivizi care, efectiv, plâng pentru lucruri lipsite de importanță.

Nu cred că am să pot uita vreodată acel moment jenant, care s-a petrecut în timpul facultăţii, atunci când uneia dintre colegele mele i-au dat lacrimile din cauza faptului că nu a obţinut nota maximă la un examen. Iarăşi spun: iraţional. Cu astfel de oameni nu e bine să vă însoţiţi... sau precis o să ajungeţi la fel ca şi ei – pesimişti.

Alegeţi-vă un model pe care să-l urmaţi

Toţi cutezătorii s-au inspirat din faptele de vitejie ale marilor conducători. Napoleon a scris în jurnalul său: „Atunci când eram mic, trăiam singur ca un urs, singur cu cărţile mele, singur cu idolii mei – singurii mei prieteni”. Masutatsu Oyama, cel mai mare campion de arte marţiale şi singurul luptător din lume care a reuşit să doboare, cu o singură lovitură de pumn, un taur, a fost inspirat în mare parte de scrierile lui Miyamoto Musashi, cel mai mare maestru în lupta cu sabia care a trăit vreodată.

Şi exemplele pot continua. Toţi oamenii de succes au fost inspiraţi de un model de personalitate care şi-a pus, în timp, amprenta asupra gândirii lor. Prin urmare, şi dumneavoastră trebuie să vă alegeţi un model pe care să-l urmaţi, să acţionaţi şi să vă purtaţi întocmai ca el. Încetul cu încetul, vechiul dumneavoastră ego se va estompa şi va fi înlocuit de unul nou.

În ciuda tuturor piedicilor, vă veţi inspira din faptele de curaj ale eroului dvs. şi veţi munci tot mai mult până când succesul va începe să se arate.

Trăiţi experienţe soldate cu reuşite

Când ne confruntăm cu perspectiva unui eşec, tendinţa noastră este de a ne lăsa cuprinşi de teamă. Teama este semnalul de alarmă care ne spune că trebuie să ne apucăm de treabă. Şi ne vom putea învinge teama numai prin acţiuni soldate cu reuşite.

Urmăriţi cât mai des filme care au un final fericit, în care eroul iese întotdeauna învingător şi nu moare niciodată. Filme în care Binele triumfă întotdeauna în lupta cu Răul, indiferent de situaţie. Eventual, vizionaţi comedii. Dar niciodată, niciodată să nu vizionaţi filme dramatice.

Oamenii care urmăresc sistematic acest gen de filme se lasă dominaţi de drama personajelor şi vor începe să se comporte asemenea personajelor din film. Deseori, astfel de indivizi vor folosi expresii în care se întâlnesc cuvintele: sensibilitate, dramă, nostalgie sau frică.

Şi, aşa cum spunea în glumă un profesor: „De multe ori o să-i întâlniţi plângând în braţele partenerului de viaţă din cauză că şi-au cumpărat o pereche de blugi care nu mai sunt la modă. Eventual, vor pune capăt relaţiei tot dintr-un motiv asemănător.”

Astfel de oameni nu sunt învingători, ci perdanţi. Feriţi-vă întotdeauna de ei.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Numai atunci când veţi urma pe cineva cu o gândire optimistă, vă veţi putea baza pe uluitoarea forţă a entuziasmului. În acel moment, forţele dumneavoastră vor prinde aripi, iar munca va începe să dea roade. Iar atunci când munciţi cu spor şi dăruire, entuziasmul este, poate, cel mai puternic instrument din lume.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Cât de mult entuziasm investiţi în munca dumneavoastră?

23

Tristeţea nu e c-ar fi greu să seduci o fată, ci că e greu să găseşti una care să merite osteneala.

Soren Kierkegaard

Farmecul unui lider

În romanul său, "Jurnalul Seducătorului", scriitorul și filozoful Søren Kierkegaard relatează povestea unui bărbat, Johan, care se visa monarhul absolut al regatului feminin și care, sub înfățișarea unui Faust, reușește s-o farmece pe Cordelia, singura femeie frumoasă care i-a stârnit cu adevărat interesul.

Iată imaginea lui Cordelia în viziunea lui Johan (seducătorul):

„Câtă tinerețe în râsul ei! Ochii îi erau mari și strălucitori; dacă i-ai fi privit de aproape, ai fi zărit un licăr întunecos care te lasă să ghicești profunzimi insondabile. Erau puri și inocenți, dulci și calmi, plini de veselie când surâdea.

Ignoră plăcerile lumii, îi e străină blazarea puerilă. E mândră, nu cedează plăcerilor după care fug celelalte fete, şi găsesc că asta este exact ceea ce trebuie. Luxul şi confortul n-o atrag cu forţa de nestăvilit cu care le atrag pe alte fete. Îi place mult să polemizeze, ceea ce e foarte bine, ţinând cont de starea ei de entuziasm. Trăieşte în lumea imaginaţiei. Dacă ar începea pe mâini nepricepute, rezultatul ar fi ceva prea puţin feminin, tocmai pentru că are atâta feminitate.

Când se află undeva cu celelalte trei surori, ea vorbeşte cel mai puţin; este evident că vorbăria lor o plictiseşte. Ceea ce pe o fată oarecare o atrage, pe ea o lasă indiferentă. Are imaginaţie, caracter, pasiune şi frumuseţe; pe scurt, tot ce este esenţial”.

În decursul secolelor, oameni precum Leonardo da Vinci sau Napoleon Bonaparte au riscat totul pentru o femeie. De fapt, majoritatea lucrărilor tuturor oamenilor celebri amintesc despre năzuința de a reînvia sacrul feminin. În picturi, romane, filme sau chiar desene animate, nicăieri nu a lipsit farmecul unei femei.

Iar anticii credeau, de asemenea, că niciun bărbat nu era împlinit din punct de vedere spiritual dacă nu avea cunoașterea carnală a sacrului feminin.

Scriitorul Dan Brown a sesizat și el semnificația aparte a femeii, pe care a evidențiat-o în celebrul său roman, devenit bestseller – "Codul lui Da Vinci". Brown dezvăluie enigma Sfântului Graal și rolul mult mai important pe care femeia l-a avut în societate încă de la începutul creației.

Liderii sunt acei oameni care știu încotro se îndreaptă și exercită o influență puternică asupra oamenilor din jur. Dar oare nu majoritatea conducătorilor au fost influențați, într-o anumită măsură, de o femeie? În ultima lui întâlnire cu Josephine, Napoleon Bonaparte i-a spus: „Josephine, am pornit în lume cu aceleași șanse ca oricine altcineva, și totuși, în aceste clipe, tu ești singurul om pe care pot să contez”.

Un bun lider este cel care dezvoltă încrederea oamenilor în el. Iar acest lucru l-au reușit cel mai bine numai femeile deosebite care au insuflat curajul, încrederea și motivația bărbaților pe care i-au iubit. Atenție, nu orice femeie! Poate că o femeie adevărată este așa cum credea un personaj dintr-un desen animat: „misterioasă, cuminte și cu totul fermecătoare”.

Pentru ca oamenii să-l urmeze, un bun lider trebuie să-i farmece. Să-i atragă, să-i convingă pe toți cei din jur să facă ce vor ei de plăcere. Să reușească să-i motiveze pe oameni și să-i entuziasmeze, fără să le arate că este superior lor în diferite privințe. Kierkegaard a surprins foarte bine farmecul și puterea de convingere a unui lider:

Numai EL a putut s-o farmece

„Nu te numesc Johan al meu, căci știu foarte bine că n-ai fost niciodată al meu; am fost destul de aspru pedepsită pentru că mi-am lăsat inima să se delecteze cu gândul ăsta. Totuși, te numesc al meu: seducătorul meu, înșelătorul meu, dușmanul meu, asasinul meu, autorul

nefericirii mele și mormântul bucuriei mele, abisul nenorocului meu. Te numesc al meu și mă numesc a ta, și știu că asta îți va încânta urechile ca altădată.

Dar nu te bucura la gândul că aș putea să te urmăresc sau să mă înarmez cu un pumnal pentru a te stârni la ironii. Oriunde te-ai ascunde, rămân a ta; de te-ai duce la capătul lumii, voi rămâne a ta; de-ți oferi dragostea la sute de femei, eu rămân a ta și voi fi a ta și în ceasul morții. Chiar și acest limbaj pe care îl folosesc pentru a mă adresa ție îți dovedește că sunt a ta. Ai avut curajul să înșeli o ființă într-un mod care te-a făcut să devii totul pentru ea, pentru mine, într-un mod care mi-a creat nemărginită plăcere de a fi numai a ta. Sunt a ta și îți aparțin numai ție. ”

Există un proverb vechi care sună cam așa: *„Dacă crezi că tu conduci, însă nimeni nu te urmează, atunci te plimbi de unul singur".* Așa cum Johan a fermecat-o pe Cordelia, la fel trebuie să procedați și dumneavoastră cu oamenii din jur, dacă vreți cu adevărat ca cineva să vă urmeze.

Abia atunci când îi veți fermeca și îi veți atrage de partea dumneavoastră pe ceilalți oameni, cu aceeași intensitate cu care Cordelia dorea să-i aparțină lui Johan, despre dumneavoastră se va putea spune că sunteți, cu adevărat, un lider desăvârșit.

Pentru a deveni un lider desăvârșit, trebuie, în primul rând, să vă puneți amprenta pe viața oamenilor și să o schimbați în bine. Farmecul dumneavoastră trebuie să se bazeze pe respect față de personalitatea celorlalți oameni și pe necesitatea serviciilor pe care le oferiți.

Dacă doriți să fiți fermecător cu orice preț, fără să aveți însă capacitatea de a împlini nevoile oamenilor, nu veți atrage asupra dumneavoastră decât ocările celor din jur.

Farmecul se capătă în timp

Mulți indivizi trăiesc cu ideea că, dacă ocupă o funcție importantă de conducere într-o companie, devin automat lideri. Nimic mai fals. O funcție înaltă nu conferă valoare însemnată niciunui individ. Numai lucrurile pe care un om le oferă din inimă celor din jur vor dăinui în timp. Iar liderii veritabili au știut prea bine acest lucru, de aceea au încercat,

pe cât posibil, să-și pună vizibil amprenta asupra tuturor oamenilor din preajma lor.

„Farmecul nu este ceva înnăscut, ci este ceva pe care îl capeți în timp și care nu are nimic de-a face cu frumusețea.” Înseamnă să-i atrageți pe oameni prin ceea ce faceți corect și bine și prin dragostea pe care o împărtășiți celor din jurul dumneavoastră.

Un sfat util ar fi să nu vă grăbiți să demonstrați că sunteți cu totul aparte sau fermecător, pentru că, așa cum se întâmplă de cele mai multe ori, pașii mărunți sunt mai siguri, și numai în timp veți putea vedea rezultatele. Idealul dumneavoastră este să câștigați încrederea oamenilor pe termen lung și să vă păstrați statutul de lider.

Parafrazându-l pe scriitorul Fiodor Mihailovici Dostoievski, m-am gândit că ar fi bine ca fiecare dintre cititorii acestei cărți să știe că: *„Nu există pe lume ceva mai de preț și mai trainic, mai sănătos și mai folositor în viață decât o amintire frumoasă, şi mai ales o amintire plină de farmec din anii petrecuți alături de un lider adevărat.”*

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Farmecul nu constă întotdeauna în perfecţiunea fizică. A-i face pe cei din jur să se simtă importanţi este cel mai preţios lucru. Orice persoană pe care o încurajaţi şi o sprijiniţi în momentele dificile vă va admira mai mult decât credeţi.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Reuşiţi să-i fermecaţi întotdeauna pe oamenii din jurul dvs.?

24

Ai grijă să îndrepţi la tine ceea ce nu îţi place la altul.

Thomas Sprat

Greşelile liderului

Noțiunea de lider, așa cum o prezint în această carte – și, în general, nu se referă la prestigiu, ci doar la realizările practice ale unor oameni care au avut o influență copleșitoare asupra celor din jur. Cu alte cuvinte, nimeni nu ar trebui să se considere lider până când nu ajunge să influențeze cumva viețile altor oameni.

Însă, de multe ori, încercarea de a căpăta influență și carismă înseamnă frustrări și nefericire. Căci, inevitabil, un bun conducător se va confrunta cu o mulțime de obstacole și va fi nevoie de un efort deosebit pentru a se putea descurca.

Iar succesul l-am definit tot timpul ca fiind *„Realizarea progresivă a unui scop bine stabilit prin muncă”*. Încercarea oamenilor de a deveni buni conducători (prin muncă și stăruință), ca urmare a nevoilor profunde sau a aspirațiilor, le va aduce un imens succes, pentru că vor funcționa așa cum le este dat. Așa cum spunea cineva: *„Nu contează unde vă aflați, ci ce fel de oameni sunteți”.*

Antisthenes, unul dintre discipolii lui Socrate, făcea următoarea observație: „Atenție la dușmani, căci ei sunt cei dintâi care ne observă greșelile”. Oamenii care nu țin cont de acest îndemn vor continua să greșească cu bună-știință, chiar și atunci când succesul le bate la ușă, iar alții, poate mai leneși, dar oportuniști, vor obține foarte multe beneficii de pe urma muncii lor.

Oare greșelile pe care le fac unii oameni sunt un lucru rău sau, dimpotrivă, se pot dovedi un lucru bun? Cu ani în urmă, un profesor de la liceu a spus o poveste, al cărei mesaj este foarte sugestiv:

A existat odată o mănăstire care avea reguli foarte stricte. Urmând o veche tradiție a tăcerii, nimănui nu-i era permis să vorbească deloc. Dar exista o singură excepție de la regulă. La fiecare zece ani, călugărilor le era permis să rostească două cuvinte.

După ce a petrecut primii săi zece ani la mănăstire, un călugăr a fost dus la înaltul preot.

— Au trecut zece ani, a spus înaltul preot. Care sunt cele două cuvinte pe care ai vrea să le spui?

— Munca... grea, a spus călugărul.

— Înțeleg, i-a răspuns marele preot.

Zece ani mai târziu, călugărul s-a reîntors la înaltul preot.

— Au mai trecut zece ani, a spus înaltul preot. Care sunt cele două cuvinte pe care ai vrea să le spui?

— Mâncarea... miroase, spuse călugărul.

— Înțeleg, i-a răspuns marele preot.

Încă zece ani au trecut și, din nou, călugărul s-a întâlnit cu înaltul preot, care l-a întrebat: Care sunt cele două cuvinte după acești zece ani?

— Eu... renunț! spuse călugărul.

— Păi, văd și de ce, i-a răspuns marele preot. N-ai făcut toată viața decât să te plângi.

Mulți oameni întâmpină provocările cu pesimism, în loc să se concentreze mai mult asupra aspectelor pozitive. Astfel de persoane fac o greșeală fundamentală – aceea de a „staționa” mereu, în loc să facă un pas înainte. Nu încearcă să schimbe nimic în viața lor și se preocupă de aceleași interminabile probleme: „Nu dispun de resurse financiare suficiente”, „Viața e grea” și, precis, „Dumnezeu este de vină pentru că mi se întâmplă aceste lucruri”. Greșeala cea mai mare pe care o fac acești indivizi este că nu se concentrează asupra găsirii unor soluții pentru prevenirea lipsurilor.

Priviți schimbarea ca pe un bun ce trebuie înfăptuit. Învățați de la ceilalți oameni, citiți cărți despre eșecurile și luptele pe care le-au dus de-a lungul atâtor veacuri marii conducători. Acest lucru vă va ajuta să nu repetați aceleași greșeli. Știți vorba aceea, este bine să înveți din greșelile tale, dar este mai rapid și mai eficient să înveți din greșelile altora.

După părerea mea, greșelile majore care pot afecta formarea unui viitor lider și care se pot solda cu un eșec sigur sunt următoarele: reticența la schimbare, teama siguranței locului de muncă și beția succesului. Citiți cu atenție și luați aminte la ceea ce am să vă spun în continuare:

Reticenţa la schimbare

Henry Ford a cunoscut succesul după inventarea celebrului Model T, care a anulat orice dorință a oamenilor pentru o altă mașină. A crezut în produsul său și a umplut lumea cu acest model de automobil. Dar atunci când oamenii au venit la el și l-au rugat să fabrice mașini de altă culoare, el a replicat ferm: „Puteți avea orice mașină de orice culoare, cu condiția să fie neagră". Din acel moment a început declinul. Dacă Ford nu ar fi fost reticent la schimbare și ar fi vopsit mașinile și în alte culori decât negru, poate ar fi rămas încă multă vreme liderul mondial în domeniul construcției de mașini. Din nefericire, rezistența lui Ford la schimbare l-a împiedicat... și eșecul n-a fost prea departe.

Cei mai mulți dintre noi încercăm să îi schimbăm pe ceilalți oameni, dar nu depunem niciun efort pentru a ne schimba noi înșine. Asta este una dintre capcanele în care putem cădea cu ușurință. Nu trebuie să uităm niciodată că trăim într-o lume a cauzei și efectului, și așa cum bine spune Biblia: „Culegem ceea ce am semănat." S-ar putea să nu culegem nimic o viață întreagă, dacă nu luăm deciziile corecte.

Teama siguranţei locului de muncă

O altă cauză importantă care poate conduce la eșecul liderului este păstrarea mitului „siguranței locului de muncă”. De ce continuă oamenii să caute un loc de muncă stabil și plătit normal? Unii speră să pornească de la munca de jos, să trudească ani de zile și, puțin câte puțin, să crească și în funcție. Iar poate într-o bună zi, cu puțin noroc, vor ajunge să

conducă o companie. Nimic mai fals. Faptul că un om a reușit să se angajeze rapid într-o companie de prestigiu s-a dovedit a fi, de cele mai multe ori, doar o bucurie de scurtă durată. Pe termen lung, un astfel de individ nu va reuși să aibă un mare succes, pentru că și-a format prostul obicei de a face treaba la comandă. Mare dreptate avea persoana care a afirmat: *„Cine își petrece toată viața ca angajat, va tinde să gândească în orice situație ca un angajat”.*

Primul lucru care trebuie să-l faceți este să descoperiți care sunt calitățile dumneavoastră și ce anume v-ar plăcea să faceți mai departe în viață. Abia după ce vă veți stabili un scop precis, mi se pare un lucru înțelept să luați o decizie în privința viitorului dumneavoastră loc de muncă. Pentru că niciodată nu veți reuși să-i influențați pe alți oameni acolo unde nu vă este locul.

Jim Collins, care a scris lucrarea de acum clasică în domeniul economic "Afaceri clădite să dureze", are o filozofie simplă, dar foarte eficientă pentru oamenii care depind de locul de muncă:

„Odată dispărut mitul siguranței locului de muncă, odată cu ritmul accelerat al schimbărilor și complexității lumii în care trăim, cei care depind de menținerea stabilității vieții lor se vor confrunta cu pericolul real de a-și pierde busola. Singura sursă constantă de stabilitate este un sistem interior puternic și voința de a te schimba și de a te adapta la noile dimensiuni. Nimeni nu poate prezice cu certitudine direcția în care se îndreaptă viața lui, mai ales în lumea imprevizibilă în care trăim. Dar un singur lucru este sigur: cei care au ajuns să aibă succes au înțeles că este mai bine să realizezi cine ești decât încotro te îndrepți - pentru că direcția, în mod sigur, se va schimba.”

Beţia succesului

Acum aș vrea să vă spun o altă poveste. O poveste tristă despre ce se poate întâmpla atunci când oamenii dobândesc un succes prea timpuriu. Este povestea unei femei care a ajuns regină încă de la vârsta de „6 zile”. Un succes timpuriu, dar cu un sfârșit tragic.

„La 16 mai, Maria Stuart debarca pe pământul englez în apropierea micului port Carlisle. În această zi decisivă a destinului ei, ea nu are încă nici douăzeci și cinci de ani și, totuși, viața ei adevărată e pe sfârșite. A trăit, a pătimit, a avut tot ce putea să-i dea cu prisosință viața

și lumea; a urcat spre toate culmile măririi pământene și s-a prăvălit în toate prăpăstiile suferințelor omenești. A resimțit toate adversitățile, toate extremele existenței în timpul cel mai restrâns, cu cea mai monstruoasă încordare sufletească. A îngropat doi soți, a pierdut două regate, a trecut prin închisoare, a păşit pe calea cea mai neagră a crimei – și a urcat iarăși, cu mândrie, pe treptele tronului, ale altarului. A trăit ca împresurată de flăcări, în acele săptămâni, în toți anii aceia – într-o învăpăiere atât de avântată, atât de intensă, încât înfrângerea ei mai luminează prin veacuri... Acum însă, focul acesta scade, se stinge – și tot ce avusese ea mai bun s-a mistuit într-însul. Ceea ce rămâne e zgura și cenușa, jalnica rămășiță a acestei mărețe văpăi... Ca o umbră a celei ce a fost, Maria Stuart înaintează acum în amurgul destinului ei." [3]

Pentru cei care nu știu, Maria Stuart a fost, în cele din urmă, condamnată la moarte și a murit decapitată.

Sunt convins că mi-ați înțeles punctul de vedere, așa că – pentru a nu vă mai bate inutil la cap – vreau doar să vă reamintesc că succesul nemeritat nu este niciodată o mare bucurie.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Învăţaţi atât din greşelile proprii, cât şi din greşelile altora. Fiţi flexibil şi adaptaţi-vă la schimbare.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Vă plângeţi atunci când viaţa pare să nu ţină cu dumneavoastră?

---

[3] Stefan Zweig - Maria Stuart, Editura Helicon, 1992

25

Esenţa puterii pe care o are influenţa, constă în capacitatea de a-l determina pe cel de lângă tine să se implice.

Harry A. Oversheet

Influenţa unui lider

Atunci când eram elev în clasa a 12-a, am citit o carte excepțională, intitulată De la idee la bani. În ea, autorul Napoleon Hill prezenta un exemplu elocvent al ceea ce vreau să vă descriu în acest capitol.

„Cu mult timp în urmă, un mare războinic s-a confruntat cu o situație dificilă, care l-a obligat să ia o hotărâre de moment, ce avea să-i asigure succesul în bătălie. Era gata să trimită armatele împotriva unui dușman puternic, ai cărui oameni erau mai numeroși decât ai săi. Și-a îmbarcat soldații și a pornit spre patria dușmanului său. Când au ajuns, după ce au coborât echipamentele de luptă, generalul a dat ordin să se ardă toate bărcile cu care au venit. Înainte de bătălie, s-a adresat oamenilor săi:

„Viteji, bărcile noastre nu mai sunt. Iată, au rămas doar nori de fum. Asta înseamnă că nu vom putea părăsi acest țărm vii decât dacă câștigăm. Nu avem de ales – câștigăm sau murim!”

În final, au câștigat.”

Un lider care nu are putere de influență nu va putea conduce niciodată o armată de oameni spre victorie. Adevărata știință a conducerii nu poate fi obținută prin numirea unui om într-o poziție superioară sau prin primirea unui titlu. Ea se naște odată cu influența pe care și-o câștigă liderul.

Fiecare om are aptitudini de lider

Nu trebuie să conduceți o armată ca să deveniți un bun lider. Scott Adams, creatorul benzilor desenate "Dilbert", afirmă: „Nu trebuie să fii o personalitate influentă pentru a avea influență. De fapt, cei mai influenți oameni din viața mea probabil nici nu își dau seama de câte lucruri m-au învățat.” În orice grup există o singură persoană proeminentă care își exercită influența asupra celorlalți și nu este necesar ca aceasta să ocupe o funcție importantă de conducere.

Lăsați-mă să vă întreb: cine credeți că este acela pe care îl ascultă cu atenție toți cei din jur atunci când se dezbate o anumită problemă? Cine este cel care își impune cel mai repede punctul de vedere? Iar întrebarea cea mai importantă nu este atât „cine”, ci mai ales „de ce” este el ALESUL. Răspunsurile la aceste întrebări vă vor ajuta să vă dați seama cine este adevăratul lider al unui grup.

Majoritatea oamenilor știu pe cine pot conta la nevoie. E normal ca, atunci când vă confruntați cu greutăți, să apelați la o persoană care vă poate dărui încredere sau entuziasm. Un astfel de om trebuie să câștige pe deplin atât încrederea dumneavoastră, cât și a celorlalți oameni din jurul său.

Trebuie să nu uitați niciodată că nici banii și nici succesul de lungă durată nu vă vor putea răsplăti în aceeași măsură ca sentimentul că ați schimbat în bine, cât de puțin, existența cuiva.

V-ați întrebat vreodată cum reușește un individ să-i domine pe oameni prin simpla prezență și să impună respect? Există trei factori care ajută o persoană să aibă influență asupra celorlalți:

Cunoștințele sunt motorul influenței.

Într-un grup, persoana care deține cele mai multe cunoștințe va fi aceea care va lua întotdeauna deciziile majore. De aceea, trebuie să fiți dornic să acumulați cât mai multe cunoștințe legate de domeniul în care activați. Există numeroase surse de informații care vă pot lărgi cunoștințele și vă pot stimula creativitatea. Gândiți-vă la tot ceea ce vă înconjoară. Există nenumărate lucruri din care vă puteți inspira – cărți, CD-uri, internet, reviste și ziare. Nu uitați că, în ziua de azi, puteți găsi

informații ușor și rapid despre orice lucru, despre orice subiect, doar cu condiția să căutați.

A da greș într-un domeniu de activitate este un lucru pe care, cu siguranță, nu vi-l doriți. Din acest motiv, este foarte important să vă documentați cât mai mult asupra domeniului în care vă desfășurați activitatea. Din păcate, nu veți putea să vă sporiți competențele în toate domeniile de activitate, așa că multe dintre informațiile pe care le veți găsi se vor dovedi nefolositoare. Așadar, se impune ca informațiile pe care le colectați, cunoștințele pe care le căpătați, să fie în strânsă legătură cu calitățile și competențele dumneavoastră.

Implicarea este forma supremă de acțiune.

Teama și nesiguranța îi pot paraliza pe oameni și îi pot împiedica să aibă o viață normală. Una dintre diferențele principale dintre lideri și oamenii obișnuiți este că primii sunt gata să se implice și să acționeze împotriva fricii, pe când cei din urmă nu.

Cu mulți ani în urmă, John D. Rockefeller, supranumit „regele petrolului", enunța: „Orice drept implică o responsabilitate, orice oportunitate – o obligație, orice proprietate – o datorie." Un bun manager, de exemplu, se implică social și emoțional în activitățile desfășurate de toți angajații companiei și încearcă să remedieze orice fel de problemă.

În schimb, persoanele care nu ocupă funcții importante în companii refuză să se implice în anumite activități, de teamă să nu facă vreo greșeală. Dacă aceștia nu vor avea curajul să se implice în rezolvarea problemelor și nu vor îndrăzni să ia o decizie atunci când toți cei din jur nu sunt pregătiți să ia una, nu vor putea ajunge niciodată oameni de vârf.

Încrederea este acceleratorul deciziei.

Teama și nesiguranța îi pot paraliza pe oameni și îi pot împiedica să aibă o viață normală. Una dintre diferențele principale dintre lideri și oamenii obișnuiți este că primii sunt gata să se implice și să acționeze împotriva fricii, pe când cei din urmă nu.

Cu mulți ani în urmă, John D. Rockefeller, supranumit „regele petrolului", enunța: „Orice drept implică o responsabilitate, orice

oportunitate – o obligație, orice proprietate – o datorie.” Un bun manager, de exemplu, se implică social și emoțional în activitățile desfășurate de toți angajații companiei și încearcă să remedieze orice fel de problemă.

În schimb, persoanele care nu ocupă funcții importante în companii refuză să se implice în anumite activități, de teamă să nu facă vreo greșeală. Dacă aceștia nu vor avea curajul să se implice în rezolvarea problemelor și nu vor îndrăzni să ia o decizie atunci când toți cei din jur nu sunt pregătiți să ia una, nu vor putea ajunge niciodată oameni de vârf.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Ca lider, cu siguranţă veţi influenţa multe persoane, dar amintiţi-vă că cel mai mult contează felul influenţei pe care o exercitaţi. Iar pentru asta merită să vă întrebaţi:

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Ce vor spune despre dumneavoastră oamenii, atunci când nu veţi mai fi?

26

Ca să aflăm durerile provocate de putere trebuie să mergem la cei care o au; iar ca să aflăm plăcerile puterii trebuie să mergem la cei care o caută.

Charles Caleb

Puterea unui lider

Conceptul de putere desemnează abilitatea unui individ de a rezista în fața presiunilor, de a face față stresului pe care îl oferă schimbarea și de a continua atunci când toți ceilalți cedează.

„Puterea unui om se măsoară în funcție de caracterul său, nu după mușchi”, preciza într-un interviu un mare om de afaceri suedez. Puterea este ceea ce sunteți înăuntrul dumneavoastră, felul în care gândiți, felul în care răspundeți provocărilor care vă ies în cale zilnic. Oamenii nu vor urma niciodată o persoană puternică doar din punct de vedere fizic, care nu îi va putea îndruma, care nu le va putea oferi speranță și care nu va reuși să fie un model demn de urmat.

Mi-a plăcut întotdeauna discursul pe care cel mai tânăr președinte din istoria Statelor Unite, Theodore Roosevelt, l-a susținut la data de 23 aprilie 1910, la Paris, pentru că reliefează esența caracterului unui om cu adevărat puternic. Roosevelt afirma cu convingere:

„Nu contează cel ce critică, nici cel care atrage atenția asupra șovăielii unui om puternic sau asupra a ceea ce putea fi făcut mai bine. De fapt, cel care contează cu adevărat este luptătorul din arenă, cu fața năclăită de praf, sudoare și sânge, care se străduiește din răsputeri, care luptă vitejește, care greșește și își pierde puterile iarăși și iarăși, pentru că nu există efort fără greșeală și puncte slabe. Cel care se luptă cu îndârjire să împlinească faptele bune, care cunoaște extraordinarul

entuziasm, devotamentul sincer; care se dăruiește unei cauze mari, care, în cazul cel mai fericit, cunoaște triumful unei mari reușite sau, în cel mai rău caz, dacă eșuează, se întâmplă cel puțin pentru că a avut planuri îndrăznețe, astfel că locul său nu va fi nicicând alături de cei distanți și sfioși, care nu cunosc nici victoria, nici înfrângerea."

Puterea unui manager versus puterea unui lider

Puterea unui manager este legată de poziția acestuia și implică angajarea, sancționarea sau concedierea unui om din companie. De asemenea, puterea unui manager se măsoară și prin simboluri externe, cum ar fi: un birou mare, un loc de parcare bun, mulți subordonați, noi performanțe etc. Iar, de cele mai multe ori, a fi manager înseamnă a le ordona angajaților să facă un anumit lucru, fără a le da dreptul să comenteze vreo decizie.

Pe de altă parte, a fi un lider puternic înseamnă să le expuneți oamenilor ideea dumneavoastră și să-i priviți cum găsesc alternative ingenioase de rezolvare. Va trebui să îi ajutați pe oameni să fie mai productivi, mai energici, mai încrezători în ei înșiși și în cariera pe care au ales-o. Nu uitați că oamenii vor fi mereu atrași de acea persoană care are o viziune ce include beneficiile tuturor celor implicați în activitățile specifice companiei.

Așa cum bine observa scriitorul John Maxwell: „Un lider adevărat este mare, nu datorită puterii lui, ci datorită capacității de a insufla putere celorlalți." Altfel spus, numai atunci când oamenii din jur îi vor fi loiali, liderul va putea atinge culmea gloriei.

Ca să ajungeți un lider adevărat, trebuie să vă interesați mereu de soarta celor care vă urmează, pentru că, dacă sunteți preocupat numai de propria imagine, oamenii vor sesiza acest lucru și vor începe să aibă sentimentul că profitați de ei. Iar, pentru a dobândi o putere de influență mare asupra oamenilor, trebuie să vă puneți în valoare calitățile, ideile și abilitățile sociale pentru a reuși la fiecare nivel de conducere.

A fi un lider puternic înseamnă, pe scurt:

- să faceţi mai mult decât ceea ce se aşteaptă de la dumneavoastră;
- să vă asumaţi responsabilitatea;

- să oferiţi idei creatoare;
- să vedeţi lucrurile cu ochii altora;
- niciodată, niciodată să nu bateţi în retragere;
- să luaţi decizii dificile;
- să aveţi întotdeauna un plan B atunci când lucrurile se precipită;
- să puneţi accent pe valoarea oamenilor;
- să vă concentraţi asupra formării oamenilor;

Un lider cu adevărat puternic este, în primul rând, atent și grijuliu cu ceilalți. Felul în care se comportă cu oamenii, le poate schimba acestora existența. Unii lideri nu realizează cât de mare poate fi puterea lor în relațiile cu ceilalți și neglijează cuvintele sau gesturile amabile atunci când întâlnesc pe cineva. Iar, dacă nu vor avea o atitudine pozitivă față de ei înșiși și față de lumea în care trăim, orice acțiune întreprinsă de ei se va transforma într-un fiasco total.

Chanakya, sfătuitorul primului împărat maur Chandragupta, preciza: „Puterea celor slabi este regele, puterea copiilor este plânsul, puterea prostului este tăcerea, puterea hoțului minciuna.” Un lider puternic va fi conștient de punctele sale tari, precum și de punctele sale slabe, și se va putea implica în problemele majore ale grupului, fără teama că îi va dezamăgi pe oameni. S-ar putea să nu poată mulțumi pe toată lumea, dar nu îl va costa nimic dacă îi va respecta și îi va trata cu atenție pe toți cei din jur. Iar, la momentul potrivit, va veni și răsplata.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Dacă sunteți convins că puteți face un anumit lucru, jumătate din drum este parcurs. Dar, dacă vă închipuiți că nu puteți face cel mai simplu lucru din lume, vă va fi, probabil, imposibil să-l finalizați. Puterea stă în felul în care gândiți și acționați.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Aveţi puterea să continuaţi atunci când toţi ceilalţi cedează?

27

Sacrificiul seminţei putrezite pe piatră nu e zadarnic, aşa se naşte solul în care mai târziu vor încolţi seminţele.

Valeriu Butulescu

Sacrificiile liderului

Autorul D. Rosenzweig a surprins într-un mod excepțional geniul lui Napoleon Bonaparte. Întreaga existență a acestuia s-a bazat pe sacrificiu și inspirație, ceea ce a contribuit la succesul său din viitor. Napoleon avea o aplecare aproape fanatică spre citit. Era un pasionat al cunoașterii și, de multe ori, singur în cămăruța lui, visa cu ochii deschiși la visul său: *„Într-o bună zi voi ajunge un mare general”*. Iată cum îl descrie Rosenzweig pe Napoleon, în celebra sa carte cu același nume:

„De mic visase să se facă soldat. Într-una din zile, hainele sale rupte și ținuta neglijentă au atras mustrările mamei sale. Copilul, după ce a ascultat în tăcere cuvintele aspre, a răspuns cu tărie: *„Fac toate acestea pentru a mă exersa mai bine pentru cariera de soldat”.*

În altă zi, mama lui a aflat că, în drumul obișnuit spre școală, Napoleon schimba pâinea sa albă pentru bucata de pâine cazonă a unui soldat. La reproșurile făcute, copilul ar fi replicat: *„Fac asta pentru că, într-o bună zi, voi fi soldat și trebuie să mă obișnuiesc să mănânc din această pâine”*.

Șicanările tuturor colegilor săi nobili, eleganți și plini de bani îl înfuriau adesea, iar originea sa corsicană, amintită nu o dată în mod ostentativ, îl făcea să devină un și mai înfocat apărător al patriei sale cotropite. Sărăcia o simțea cu atât mai mult cu cât își dădea seama că este net superior colegilor săi nobili. Suporta din ce în ce mai greu batjocura la care era supus. Scrisoarea lui zbură spre casă:

„M-am săturat să tot arăt sărăcia mea, să aud batjocura băieților străini, care nu-mi sunt superiori decât grație banilor, iar ca simțăminte alese stau mult mai prejos decât mine. Trebuie neapărat să mă plec înaintea acestor păcătoși, care se fudulesc doar cu luxul lor?”

Napoleon se plimba singur prin curte vara și iarna prin sălile de recreație. Nu se amesteca în jocurile colegilor săi. Mazis, unicul său prieten, îl vedea adesea pornind-o brusc, cu pași mari, gesticulând, râzând de unul singur, câștigat de visul pe care probabil și-l plăsmuise.

În felul acesta, singuraticul, taciturnul copil, respins de colegii săi, mistuit de răzvrătire, ajunge să privească tot ceea ce se întâmplă în jurul său; scrutează cu atenție oamenii, le judecă gesturile, învață să-i cunoască. Cândva îi va fi de folos această artă de a pătrunde sufletele și de a le câștiga astfel pentru sine. Încă de pe atunci se simțea, în modul său de gândire, omul matur, clar și sigur în observații.

Oricât de multe ar fi avut de îndurat, Napoleon ar fi făcut orice sacrificiu ca să-și vadă visul împlinit. Sesizând natura puternică a copilului, unul dintre profesorii săi a precizat: *„Băiatul ăsta e de granit, însă înlăuntrul lui sălășluiește un vulcan.”*

La fel ca Napoleon, și dumneavoastră trebuie să vă motivați să luptați pentru visurile pe care le aveți. Asta înseamnă, de multe ori, să renunțați la distracție, să învățați atunci când prietenii dumneavoastră merg în vacanțe sau poate chiar să „înghițiți” batjocura multor colegi. Uneori, motivația va atinge cote foarte înalte, până la inspirație. Dar, câtă vreme motivația vine din interior, ea este o forță creatoare. Motivația a fost aceea care l-a înălțat pe Napoleon spre cele mai înalte culmi. Motivația este scurtătura spre calea succesului.

Ca lider, va trebui să faceți multe sacrificii pe tot parcursul vieții, dar nu numai în ceea ce privește persoana dumneavoastră. Cel mai bun serviciu pe care îl puteți oferi oamenilor este să vă sacrificați o parte din timpul liber pentru a-i ajuta să-și rezolve problemele și să depășească situațiile neplăcute de la locul de muncă. Când angajații unei companii, de exemplu, sesizează dezinteresul managerului pentru munca pe care ei o prestează zi de zi, managerul își va pierde foarte repede autoritatea. Pentru că sacrificiul denotă o formă de angajament față de ceilalți. Fără efort și fără sacrificiu nu se pot obține rezultate excelente în scurt timp, iar cei mai iscusiți lideri știu asta.

Legea Sacrificiului

Liderii fac multe sacrificii și eforturi pentru a-și realiza visele. Vorbiți cu orice lider și veți afla că a făcut nenumărate sacrificii pentru a ajunge sus, pentru a-și vedea visul cu ochii. Bine spunea John Maxwell: „Cei mai eficienți conducători sacrifică multe lucruri bune pentru a se dedica celor mai bune". Astfel de oameni au știut că viața nu este făcută pentru a fi trăită izolat în mijlocul lumii.

Legendarul pionier al aviației franceze, Antoine de Saint-Exupéry, scria: „Un individ trebuie să se sacrifice pentru salvarea unei colectivități. Nu este vorba aici de o aritmetică stupidă. Este vorba despre respectarea omului ca individ." Dacă vreți să ajungeți un lider adevărat, pe care să-l respecte toți, va trebui să sacrificați timp liber, să vă pregătiți constant – și de multe ori individual. Nu uitați că nimeni nu l-ar fi urmat pe Napoleon dacă acesta nu ar fi știut încotro se îndreaptă sau dacă nu ar fi știut cum să-și atingă obiectivele propuse.

Cine dorește să ocupe un post important de conducere într-o companie și să-și asigure o carieră de succes va trebui să facă multe sacrificii. Dar, pentru fiecare persoană, natura sacrificiului este diferită. Unii oameni vor face sacrificii mai devreme, iar alții mai târziu. Un singur lucru este cert: fiecare om va plăti prețul cuvenit pentru succes. Altfel spus, ca să obțineți un lucru prețios în viață, va trebui să renunțați întotdeauna la ceva. Așa funcționează Legea Sacrificiului.

CE TREBUIE SĂ REȚINEȚI

Veți avea multe de înfruntat în drumul spre succes. De multe ori, veți dori să renunțați la scopul propus, iar alteori veți fi doborât la pământ. Pentru a reuși în carieră, s-ar putea să trebuiască să suportați multe ironii și cicăleli și, cu siguranță, veți fi nevoit să faceți multe sacrificii.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAȚI

Ce sunteţi dispus să sacrificaţi pentru a vă împlini visul?

28

A rămâne credincios scopului este secretul succesului.

Benjamin Disraeli

Scopul liderului

„Paznicul unui far, care se găsea pe o fâșie stâncoasă de pământ, își primea lunar rezerva de ulei care asigura funcționarea farului. Nefiind foarte departe de țărm, se întâmpla foarte des să aibă musafiri. Odată, o femeie din sat l-a rugat să-i dea puțin ulei ca să-și încălzească casa. Altădată, un om i-a cerut puțin ulei pentru lampă, și tot așa. Cum paznicul era un om bun și ținea la oameni, le-a dat fiecăruia dintre ei câte puțin ulei.

Cu timpul însă, uleiul s-a sfârșit, iar farul, nemaiavând combustibil, s-a stins într-o noapte. Atunci s-au scufundat multe corăbii și s-au înecat foarte mulți oameni, deoarece le lipsea lumina călăuzitoare a farului. La apariția autorităților, bunul paznic și-a recunoscut greșeala și a susținut că nu a vrut decât să-i ajute pe acei oameni săraci din sat.

La scuzele și lamentările lui, i s-a răspuns: *„Ți s-a dat ulei doar pentru un singur scop: să ții aprins acel far.”* [*].

Motivul pentru care majoritatea țelurilor majore nu se împlinesc este faptul că ne pierdem timpul acordând prioritate lucrurilor de importanță secundară, sublinia odată Robert Kain. Mulți oameni visează să aibă palate de cleștar și străzi aurite, dar foarte puțini transformă aceste vise în scopuri precise, pentru că scopul necesită o gândire susținută. Scopul este credința statornică izvorâtă din imaginea visului dumneavoastră.

[*] Adaptat după John, Maxwell - *Descoperă liderul din tine*, Editura Amaltea, 2002;

Este lucrul la care vă gândiți neîncetat de ani de zile și care nu vă mai dă pace; este principalul motiv pentru care vă treziți în fiecare dimineață, întâmpinând cu entuziasm o nouă zi.

Fixarea unui scop măreț în viață este, de asemenea, necesară pentru a pune bazele unei relații vii cu ceilalți oameni. Fără ajutorul altor oameni, nu veți putea găsi drumul potrivit pe care trebuie să-l urmați pentru a putea ajunge, în final, la destinație. Fiți sigur de asta.

Alocaţi mai mult timp pentru gândire

Mulți oameni nu își alocă prea mult timp pentru gândire și pentru analiză, deoarece consideră că știu ce vor de la viață și cred că știu foarte bine ce au de făcut ca să-și poată atinge scopurile. Însă un răspuns bun necesită o gândire profundă și, uneori, poate dura chiar ani până ce un individ va descoperi cu adevărat lucrul care îl inspiră și îl motivează.

Pentru a vă atinge scopurile, trebuie să urmați câțiva pași. Mai întâi, trebuie să vă gândiți ce anume vă place mai mult să faceți, care este lucrul care vă atrage cel mai mult. Vă place să cântați, să desenați, să schiați, să comunicați, să citiți? Trebuie să fiți foarte precis pentru ca subconștientul să prelucreze mesajul, după care să luați o foaie de hârtie și un creion și să notați lucrul care vă entuziasmează peste măsură, pentru că el vă va aduce succesul mult dorit. Ascultați-vă inima și îndrăzniți să vă exprimați unicitatea.

De multe ori, oamenii își fixează un scop și apoi uită de el. Asta înseamnă că ori nu-și doresc cu adevărat să-și atingă țelul propus, ori nu cred că vor reuși. Prin urmare, trebuie să vă disciplinați mai mult, să vă recitiți zilnic țelurile, pentru a vi se întipări cât mai clar în minte ce anume vreți cu adevărat. Cu timpul, vă veți convinge de faptul că vă stă în putere realizarea oricărui lucru.

Acordaţi prioritate lucrurilor importante

Un om a auzit că, dacă va munci din greu, se va îmbogăți. Așa că și-a ales cea mai grea muncă pe care o cunoștea: cultivarea viței de vie. Mai întâi, a învățat tot ce se putea despre vița de vie. După aceea, a săpat pământul pe care îl cumpărase, l-a curățat de pietre și a plantat vița de vie. A muncit un an întreg, dar a uitat să împrejmuiască peticul său de

pământ cu un gard solid, pentru a nu i se fura strugurii. Și chiar asta s-a întâmplat – într-o noapte, hoții i-au furat aproape tot. Nu numai că nu s-a îmbogățit, dar a pierdut aproape tot ce-a investit. Iar asta pentru că nu și-a stabilit corect prioritățile și nu și-a protejat investiția.

Filozoful roman Seneca spunea: „Pentru a ajunge la țintă, mergi pe un singur drum; nu rătăci pe căi nenumărate." Este foarte important să vă fixați un scop, dar este și mai important să vă gândiți cum să-l realizați. Mai întâi, trebuie să vă stabiliți un plan de acțiune, cu termene și responsabilități concrete. Rezervați-vă timp, cel puțin o dată pe zi, pentru a reexamina planul, pentru a fi sigur că nu ați trecut ceva cu vederea. De asemenea, trebuie să evitați abaterile de la „traseu" pentru a vă putea concentra pe cerințele concrete și rezolvările clare. Și, în egală măsură, va trebui să luați în calcul posibilitatea apariției unor evenimente neprevăzute, deoarece, cu siguranță, vor interveni diverse schimbări pe parcursul timpului.

Acordați întotdeauna prioritate lucrurilor cu adevărat importante, munciți inteligent și nu vă abateți de la scopul principal. Prietenul meu cel mai bun obișnuia să-mi spună*: „Nu contează dacă ai greșit o dată atunci când ți-ai îndreptat acțiunile spre un alt obiectiv, dar ai grijă să revii la scopul inițial."* Altfel spus, nu rătăciți pe căi nenumărate, ci concentrați-vă asupra unui singur scop.

Nu puteți atinge o țintă dacă nu o vedeți, nu-i așa? Pentru a deveni un lider adevărat, trebuie:

- să aveţi un scop bine stabilit pe care să-l scrieţi pe hârtie;
- să nu vă abateţi niciodată de la scopul propus;
- să consideraţi obstacolele drept trepte inevitabile spre reuşită;
- să faceţi planuri detaliate care să dea rezultate cu adevărat;
- să vă luaţi toate măsurile de precauţie pentru a evita greşelile;
- să nu renunţaţi niciodată la visurile dumneavoastră;
- să învăţaţi să vă folosiţi de împrejurări;
- să aveţi credinţa că vă veţi atinge scopul;
- să fiţi hotărât;
- să abordaţi frontal problemele;

Renunțarea la sprijinul artificial impus de circumstanțe adverse marchează începutul unui proces dureros, dar esențial pentru câștigarea puterii.

Cândva, Napoleon Bonaparte a spus: *„O forță superioară mă împinge spre o țintă necunoscută mie; câtă vreme nu am atins-o, sunt invulnerabil, de neclintit, dar de îndată ce nu-i voi mai fi necesar, și o muscă va fi de-ajuns ca să mă răstoarne."* La rândul dumneavoastră, dacă vă veți stabili un scop nobil pentru care să luptați cu pasiune, veți deveni de nezdruncinat. Poate nu veți mișca munții din loc, dar cu siguranță veți ajunge mult mai departe decât v-ați putut închipui.

Organizați-vă timpul și eforturile

Dacă, de exemplu, se întâmplă să fiți înfometat și intrați într-un magazin alimentar, veți ajunge să cumpărați la nimereală orice fel de produse vi se ivesc în cale, chiar dacă unele dintre ele nu vă vor satisface niciodată poftele. Veți fi atât de grăbit să vă cumpărați ceva de mâncare, încât nici nu veți fi foarte conștient de ceea ce cumpărați. În afară de faptul că puteți cumpăra produse care nu sunt bune pentru sănătate, riscați ca multe dintre ele să nu le consumați niciodată și să vi se strice în frigider.

Fără organizare, cu siguranță, viața nu poate fi decât confuză. Oamenii își risipesc o mare parte din energie pe eforturile de a naviga prin haos, în loc să se concentreze asupra scopurilor și priorităților. Pentru a preîntâmpina o situație dificilă, faceți o listă cu ce aveți de făcut și țineți-o la îndemână în caz că apare ceva neașteptat. Stabiliți care sunt cu adevărat prioritățile dumneavoastră, fixați un termen-limită și concentrați-vă asupra fiecărui lucru în parte. Nu încercați să realizați mai multe lucruri în același timp, pentru că s-ar putea să nu terminați niciunul până la termenul stabilit inițial.

Perseverența de a exersa "succesul", în ciuda durerii intense, arată cum dorința de autodepășire poate învinge verdictele pesimiste ale celor care analizează doar faptele. Iar distanțarea socială impusă de o stare de fragilitate nu împiedică evoluția omului, dacă există un nucleu restrâns de susținători care oferă suport moral constant.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

La fel ca şi Napoleon, veţi deveni de neînvins, dacă vă veţi stabili un scop precis. Veţi deveni mai hotărât şi vă veţi apropia tot mai mult de succesul binemeritat. Alegerea stă numai în mâinile dumneavoastră.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

V-aţi stabilit un scop precis pentru anul acesta?

29

Fericiţi sunt cei care nu visează la nimic, căci nimic vor şi primi.

Ben Franklin

Visul unui lider

Oamenii care își realizează visele tind să devină o minoritate restrânsă. Poate unul la un milion, dacă nu chiar unul la zece milioane. Dar de ce unii își îndeplinesc visele, oricât de incredibile ar fi acestea, în timp ce alții nu și le realizează niciodată? Indiferent de vârsta pe care o aveți, coeficientul de inteligență sau situația financiară, trebuie să știți că sunteți în stare să vă împliniți visele.

Dacă vă întrebați ce legătură are „visul” cu liderul, atunci trebuie să știți că nu a existat lider în lume care să nu fi avut un vis de împlinit. Nu veți putea ajunge niciodată un conducător adevărat, dacă nu aveți un vis pe care să-l creșteți cu multă încredere.

Visul este rezultatul direct al unui effort de conștiință

Puțini au fost oamenii care au primit o educație mai dură decât a lui Martin Luther King. Sărăcia, teama, abuzul nu au fost ceva neobișnuit pentru el. Dar din aceste teribile împrejurări s-a născut dorința pentru o viață mai bună, obligându-l să lupte pentru idealurile sale – pentru visul lui. Într-un discurs celebru, Martin Luther King a spus: „Am un vis. Visez ca cei patru copii ai mei să trăiască, într-o bună zi, într-o țară în care să nu fie judecați după culoarea pielii, ci numai după caracterul lor.” Visul lui s-a transformat într-o dorință uriașă, care l-a împins spre acțiune. Tot Martin Luther King spunea: *„Dacă omul nu a descoperit ceva pentru care să-și dea viața, atunci nu merită să trăiască.”*

Nimeni nu atinge succesul durabil prin noroc, șansă sau nesăbuință. Succesul poate fi obținut prin respectarea cu perseverență a unor principii, cum sunt munca, cumpătarea sau răbdarea. Drumul spre succes și prosperitate nu va mai fi niciodată o enigmă pentru cei ce l-au găsit. Însă oamenii care nu au un vis de împlinit nu vor ajunge niciodată să descopere bucuria de a înfăptui ceva și de a lăsa ceva bun în urma lor.

Uitați-vă la toți oamenii de vârf din lume. Studiați-le biografia și veți descoperi cu stupoare că majoritatea dintre ei au avut începuturi umile. Poate din cauza aceasta este bine să binecuvântați sărăcia, căci dorința dumneavoastră de a reuși va fi mult mai mare.

Trăirea cea mai înaltă este încununarea sufletului care a luptat cu demnitate

Una dintre cărțile cele mai profunde (și mai incitante) pe care le-am citit vreodată este scrisă de Russel Conwell și se intitulează „Hectare de diamante". Citind această carte, am reținut următorul adevăr: *„Una din cele mai mărețe trăiri pe care le poate încerca sufletul omenesc este atunci când un tânăr care a reușit să-și câștige singur existența își trece mireasa în brațe peste pragul casei pe care a cumpărat-o cu banii munciți de el însuși și-i spune: Singur am câștigat această casă. Îmi aparține pe de-a-ntregul, iar eu o împart cu tine." Acesta este unul dintre cele mai minunate momente din viața unui om.*

Dar fiul unui om bogat nu are cum să-l trăiască. El își duce mireasa într-o locuință mai de soi, dar este obligat să-i spună proaspetei sale soții: „Mama mi-a dat asta, mama mi-a dat aia, mama mi-a dat cealaltă" – și tot așa, până când mireasa începe să-și dorească să se fi măritat cu mama lui.

Este ciudat să vezi cât de mulți oameni visează să câștige la loto, în loc să fie preocupați de muncă. Vor să parvină, să adune averi și, astfel, să intre în rândul oamenilor puternici și influenți. Dar astfel de indivizi rar se vor putea integra într-o lume care să corespundă aspirațiilor lor.

Un om muncitor care a îndrăznit să viseze, și care a câștigat într-o viață mult mai mult decât dacă ar fi jucat vreodată la loto, a fost Walt Disney. Walt a avut un vis mare. Și-a dorit să construiască cel mai mare parc de distracții din lume pentru toți copiii. Însă, pentru a-și îndeplini visul, Walt Disney a trebuit să muncească enorm de mult. S-a chinuit să

realizeze mai multe filme de desene animate de lung metraj, printre care și „Pinocchio", care, cred eu, este o mică parabolă referitoare la visul său. Morala acestui desen animat, inspirat din povestea lui Carlo Collodi, este aceea că visele devin întotdeauna realitate doar pentru oamenii care își doresc cu adevărat să facă ceva cu viața lor și care muncesc cu multă dăruire.

Aduceți-vă aminte ce-i spunea greierele Jiminy lui Pinocchio, cu mult înainte de a deveni un băiat adevărat: „Atunci când ceri o dorință unei stele, aceasta nu face diferența cine ești. Orice inima-ți dorește ți se va împlini dacă pui suflet în vis. Nicio dorință nu e prea mare atunci când ceri ceva unei stele, precum fac visătorii.

Ea strălucește tuturor celor ce iubesc această dulce îndeplinire, a lor secretă dorință (visul). Atunci când pui o dorință unei stele, aceasta îți vede sufletul și va face ca visele tale să devină realitate."

Walt Disney și-a împlinit visul și a construit Disneyland. Având o dorință uriașă și o încredere în sine nemaipomenită, a reușit să depășească cu brio orice fel de obstacol. Așadar, pot spune cu multă convingere că visele se îndeplinesc întotdeauna cu o singură condiție: să credem în ele și să muncim pentru ele.

Povestea cea mai vie este ecoul visului îndrăznit

Ați citit cumva romanul „Alchimistul" scris de Paulo Coelho? Este o poveste excepțională despre un tânăr cioban, Santiago, care trece prin cele mai neașteptate întâmplări în căutarea unei comori. Visul său cel mai mare este să ajungă la piramide. Dar, pentru ca visul să i se împlinească, băiatul trebuie să facă o lungă călătorie.

Santiago ajunge la oraș pentru a-și vinde oile. Acolo se întâlnește cu un bătrân rege, cu care poartă o conversație foarte serioasă despre posibilitatea de a i se împlini visul în cazul în care se va ivi ocazia. Bătrânul îi reamintește neîncetat băiatului că el este în stare să-și împlinească Legenda Personală. Este ceea ce și-a dorit el dintotdeauna - să călătorească. Dar Santiago era pe punctul de a renunța.

Atunci, bătrânul rege îi arătă băiatului un vânzător de floricele care se afla într-un colț al pieței și îi spuse: „Și acelui vânzător de floricele i-a plăcut să călătorească atunci când era mic. Dar a preferat să-și cumpere

un cărucior de floricele și să strângă bani. N-a înțeles niciodată că omul poate întotdeauna să-și împlinească visele."

Totul este posibil pentru oamenii care nu se tem să viseze. Dar, la fel ca vânzătorul de floricele, mulți oameni renunță la visurile lor și se mulțumesc cu puțin. Preferă să ducă o viață cât mai sigură, în loc să se aventureze în căutarea visului lor. Iar pe măsură ce timpul trece, visul devine din ce în ce mai greu de realizat.

Nu trebuie să renunțați niciodată la visurile dumneavoastră, nici chiar în momentele cele mai dificile. În călătoria spre fericire trebuie să aveți răbdarea necesară pentru a-i da scopului timp să se materializeze. Iar, dacă veți deveni de neclintit, într-o bună zi veți primi, la fel ca și Santiago, răsplata pentru credința în visul pe care vi l-ați plăsmuit.

CE TREBUIE SĂ REȚINEȚI

Scriitorul Glenn Bland a făcut următoarea afirmație adevărată: *„Visul care te înflăcărează și pe care îl păstrezi în suflet este sursa unei realizări care va dura o viață. Dar, într-o bună zi, visul din sufletul tău se va realiza. Vei primi adevărata răsplată pentru efortul depus, pe măsura propriilor tale idei. Vei putea ajunge la înălțimea celui mai nobil vis al tău sau te vei putea coborî la nivelul cel mai josnic al imaginației tale. Soarta este numai în mâinile tale. Tu ești singurul răspunzător.”*

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAȚI

Sunteţi dispus să vă trăiţi legenda personală?

A treia parte

Calităţile liderului

30

Învaţă să asculţi şi vei profita chiar şi de pe urma celor care vorbesc aiurea.

Plutarh

Ascultarea

Dorind să-și încurajeze fiul de șase ani să cânte la pian, o mamă și-a dus băiatul la un concert al lui Paderewski. După ce și-au ocupat locurile, mama băiatului a zărit o prietenă în sală și a mers să o salute. Văzând în asta o posibilitate de a explora misterele sălii de concert, băieţelul a dat peste o ușă care avea inscripția „acces interzis".

Atunci când luminile s-au stins și concertul era pe cale să înceapă, mama și-a reluat locul în sală, dar a constatat că băieţelul ei lipsea.

Deodată, cortina a fost dată la o parte și lumina reflectoarelor a fost îndreptată spre scenă. Cu spaimă, mama și-a văzut fiul stând la claviatură, cântând ușor o melodie.

Chiar în acel moment, marele pianist a intrat pe scenă, s-a îndreptat spre pian și i-a șoptit la ureche băiatului: *„Nu renunța, cântă mai departe."* Apoi, Paderewski a început să cânte alături de el. După puțin timp, și-a dus mâna peste umărul băiatului, încurajându-l astfel să nu se oprească. Împreună, marele pianist și copilul au transformat o situație jenantă într-o frumoasă experiență. Publicul a rămas hipnotizat de acea încântătoare melodie.

Data viitoare, când vreți să îndepliniți un scop, ascultați cu atenție. S-ar putea să auziți vocea Domnului șoptindu-vă încet la ureche: *„Nu renunța, cântă mai departe!"* [4]

[4] http://infocentre.niherst.gov.tt/article.asp?id=7283

De ce trebuie să discutăm despre lucrurile care ne interesează doar pe noi, când putem asculta ce spun ceilalți? Este absolut normal să fim preocupați de propria noastră soartă, dar acest lucru s-ar putea să nu intereseze pe nimeni din jur.

Scriitorul de succes Dale Carnegie, ale cărui cărți s-au vândut în milioane de exemplare - și continuă să se vândă ca pâinea caldă, avea mare dreptate atunci când a spus: *„Unica modalitate de a-i influența pe cei din jur este de a vorbi numai despre ceea ce vor ei și a le arăta cum pot să-și îndeplinească dorințele."* Într-adevăr, mulți oameni nu înțeleg faptul că, atunci când vorbesc numai despre ei înșiși sau numai despre dorințele lor, dau dovadă de egoism.

Așadar, în loc să ne gândim exclusiv la nevoile noastre, ar fi mai util să încercăm să vedem punctul de vedere al celorlalți oameni. Iată cum a formulat împăratul roman Marc Aureliu acest adevăr: *„Deprinde-te cât mai mult a asculta pe oricine și a te pune, pe cât poți mai mult, în sufletul celui cu care stai de vorbă."*

Ascultarea este spațiul în care celălalt prinde contur

Ascultarea presupune atenție acordată oamenilor din jur și este singura modalitate prin care puteți deveni un conducător desăvârșit. Dacă nu înțelegeți pe deplin ceea ce spune interlocutorul dumneavoastră și dacă nu aveți contact direct cu acesta, nu veți putea să-l influențați în niciun fel. Nu uitați că un lider are o influență majoră asupra celorlalți.

Chinezii au un proverb ce adună întreaga înțelepciune a bătrânului Orient: *„Ascultă șoaptele și nu vei fi nevoit să asculți țipetele."* Pentru a fi un bun lider, trebuie să vă apropiați tot mai mult de sufletul oamenilor înainte de a le cere să rezolve anumite sarcini. Dacă veți înțelege ce spune fiecare om cu care purtați o conversație, înseamnă că ați ascultat cu atenție. Pe lângă asta, vorbind puțin și ascultând mai mult, nu veți greși niciodată, iar la rândul dumneavoastră veți fi ascultat. Și cine știe, poate că veți descoperi o comoară...

La o ceremonie de gală, Bogdan Mareș, un prinț foarte chipeș, era mereu asaltat de oameni care doreau să-l cunoască. Însă, după o vreme, s-a cam plictisit să facă cunoștință cu toți acei oameni, așa că tuturor celor care îl întrebau: „Ce mai face măria ta?", le răspundea zâmbind: „Aduceți-mi o caleașcă să pot pleca de aici." Dar oamenii erau atât de

entuziasmați de întâlnirea cu el, încât nu erau atenți la ceea ce spunea. Doar o singură persoană, un umil servitor, la auzul remarcii prințului, s-a încumetat și i-a adus o caleașcă ca să poată pleca de acolo. Drept mulțumire, prințul i-a oferit o pungă mare cu bani.

Morala acestei întâmplări este următoarea: în viața fiecărui om apar lucruri bune. Însă numai cei care știu să asculte vor profita întotdeauna de evenimentele norocoase care apar în viața lor. O bună capacitate de ascultare poate face minuni dacă sunteți dispus să acordați atenție celui cu care purtați un dialog. Dacă însă vă veți lăsa mintea să hoinărească și veți începe să vă gândiți la toate lucrurile pe care le aveți de făcut, nu veți putea niciodată să ascultați cu atenție pe cineva.

Personalitatea unui lider este întregită de capacitatea acestuia de a asculta și de a înțelege părerile celor din jur. Însă, de multe ori, oamenii sunt atât de preocupați de problemele de la serviciu sau de acasă, încât realmente nu ascultă ce spun ceilalți.

Dacă știți să ascultați cu adevărat, dacă îi veți privi intens pe interlocutorii dumneavoastră și dacă le veți adresa întrebări despre subiectul care le face lor cea mai mare plăcere, veți afla foarte multe despre ei, despre preocupările lor, despre scopul lor în viață, precum și despre lucrurile care îi fac fericiți.

Așadar, fiți cu ochii în patru la acțiunile și comportamentul celui cu care purtați un dialog. Vorbește numai despre interesele sale proprii sau este interesat și de soarta altora? Dacă nu pare interesat decât de el însuși și de problemele sale, probabil nu va fi niciodată un lider prea bun.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Dacă aveți obiceiul să ascultați doar faptele și nu și persoana care le exprimă, schimbați-vă centrul atenției și începeți să ascultați cu adevărat. Punând întrebările potrivite și aprobând cu însuflețire, îl veți măguli pe interlocutorul dumneavoastră și, în același timp, veți putea obține informații prețioase.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Ascultaţi mai mult decât vorbiţi?

31

Nimic nu-i poate opri pe oamenii cu o atitudine pozitivă.

Thomas Jefferson

Atitudinea pozitivă

Atitudinea pozitivă este un factor deosebit de important care ne va ajuta să depășim cu bine toate obstacolele de care inevitabil ne vom lovi. Toți oamenii de succes au întâmpinat cândva dificultăți majore, aparent greu de depășit. Dar, în loc să renunțe, ei și-au menținut atitudinea pozitivă și au perseverat. Au continuat să creadă în propriile forțe, refuzând să se considere niște învinși. Au preferat să privească toate eșecurile ca trepte inevitabile spre succes.

Dacă vreți să avansați pe o poziție mai înaltă, va trebui să deveniți o persoană foarte optimistă. Dacă sunteți optimist, vă veți forma obiceiul sănătos de a vedea mereu partea plină a paharului. Veți învăța să recunoașteți oportunitățile acolo unde nimeni altcineva nu se așteaptă și veți reuși acolo unde toți ceilalți vor eșua. Într-o altă ordine de idei, atitudinea pozitivă are un impact crucial asupra felului în care vedeți lucrurile.

O povestioară interesantă ilustrează foarte bine impactul atitudinii pozitive. Este scrisă de un rege din Africa, care, încă din copilărie, legase o strânsă prietenie cu un băiat de-o seamă cu el. Acest bun prieten al regelui avea însă un obicei aparent ciudat. Ori de câte ori se întâmpla o nenorocire, el replica: „Asta e bine."

Într-o zi, regele a plecat la vânătoare. Ca de obicei, prietenul său trebuia să se ocupe de pregătirea armelor. Dar se pare că, în acea zi, una dintre arme nu s-a descărcat cum trebuie, iar atunci când regele a apăsat pe trăgaci, aceasta i-a explodat în mână și i-a retezat degetul cel mare.

Examinând situația, prietenul regelui a spus: „Asta e bine!" La care regele i-a răspuns, furios: „Nu, asta nu-i bine deloc!" și imediat a poruncit ca prietenul său să fie întemnițat.

Un an mai târziu, regele a mers din nou la vânătoare, dar de această dată s-a îndepărtat prea mult de regatul său. Canibalii l-au capturat și l-au dus în satul lor. După ce i-au legat mâinile și picioarele de un arac și au început să pregătească focul, au observat că regelui îi lipsea un deget. Deoarece erau foarte superstițioși și nu mâncau pe nimeni care nu avea toate cele zece degete intacte, canibalii l-au dezlegat și i-au dat drumul.

Întors la castel, regele și-a amintit de prietenul său și, simțindu-se vinovat, a ordonat ca acesta să fie eliberat.

– Ai avut dreptate, prietene. A fost bine că mi-am pierdut degetul cel mare. Îmi pare rău că te-am trimis la închisoare. N-a fost un gest înțelept din partea mea.

– Nu, măria ta, i-a răspuns prietenul său, asta a fost bine.

– Cum adică a fost bine? Cum să fie bine când mi-am trimis cel mai bun prieten la închisoare, unde a stat un an?

– Păi, dacă n-aș fi fost la închisoare, aș fi fost cu tine. Iar eu am toate cele zece degete întregi.

De cele mai multe ori, liderii sunt persoane foarte optimiste. Întotdeauna aleg să privească partea optimistă a vieții. „Mereu caută să vadă lumina, nu să umble prin întuneric ca oamenii de rând", cum preciza un orator. Nu se lasă intimidați de gurile rele și continuă să înainteze în direcția visurilor lor. Și, fiindcă pentru ei nu există probleme, ci doar soluții, reușesc, de cele mai multe ori, să vadă oportunitățile de carieră acolo unde ceilalți oameni nu reușesc.

Autorul și susținătorul atitudinii pozitive William Clement Stone, considera că: „Orice obstacol poartă în el sămânța unei binefaceri egale sau chiar mai mari, numai dacă privești lucrurile dintr-o perspectivă optimistă." Cu alte cuvinte, dacă doriți să căpătați încredere în forțele proprii, trebuie să vă înconjurați numai de oameni care gândesc, la rândul lor, pozitiv, care sunt în stare să vă încurajeze și să fie alături de dumneavoastră în momentele cele mai grele.

De multe ori, succesul îi va intimida pe cei din jur, dar țineți-vă tare pe poziție și nu dați voie nimănui să vă abată de la drumul spre succes. Ridicați-vă deasupra evenimentelor și controlați-le!

Iar dacă tot nu ați înțeles cum funcționează atitudinea pozitivă, atunci vă rog să citiți următoarea povestioară clasică a celor două găleți, de care deseori amintește scriitorul John Maxwell:

– Toată viața mea am avut parte doar de dezamăgiri, spuse găleata goală în drum spre fântână. Vin plină de la fântână, doar ca să mă întorc goală.

– Toată viața mea am avut parte doar de realizări, spuse găleata plină părăsind fântâna. Vin goală la fântână, doar ca să mă întorc plină.

La fel ca și cele două găleți, oamenii au dreptul să-și aleagă singuri atitudinea. Oricine poate avea un succes răsunător în domeniul în care profesează dacă privește mereu lucrurile într-o lumină pozitivă. Însă unii oameni vor privi în sus și vor zbura, alții vor privi în jos și se vor prăbuși. Așadar, dacă vreți să deveniți un lider pe care oamenii să-l urmeze, trebuie să învățați să vă făuriți o imagine pozitivă asupra vieții, completată de reprezentări mentale ale succesului.

Trei metode pentru a avea o atitudine pozitivă

- Citiți cărți care încurajează atitudinea pozitivă. Vizionați cât mai multe filme cu un impact inspirațional și motivant.
- Nu uitaţi că în fiecare obstacol există un lucru pozitiv. Ori de câte ori vă confruntaţi cu o situaţie dificilă, spuneţi-vă ”Asta e bine”. Veţi vedea că un lucru bun se va întâmpla peste puţină vreme. Încercaţi să găsiţi un lucru pozitiv în orice ghinion sau în cele mai neplăcute situații, căci, atunci când Dumnezeu închide o ușă, lasă întotdeauna o fereastră deschisă.
- Gândiţi-vă neîncetat la visul dumneavoastră, la casa pe care v-o doriţi, la persoana ideală, la maşina pe care doriţi să o cumpăraţi dar nu aveţi bani. Acest obicei va reprezenta un stimulent pozitiv care vă va aminti să fiţi mereu optimist.

Ajustaţi-vă atitudinea

S-a vorbit și s-a scris mult despre marii conducători care au acționat în pofida tuturor dificultăților și au reușit să ajungă în vârful ierarhiei puterii. Acești oameni au învățat, de-a lungul anilor, să supraviețuiască oricărei încercări, păstrându-și o perspectivă optimistă asupra vieții. Au privit fiecare greutate ca pe un obstacol temporar în calea progresului și au întâmpinat cu optimism orice situație ce părea, la prima vedere, greu de depășit.

Liderii de excepție au reușit să se motiveze singuri de fiecare dată, să se dezvolte și să privească greutățile vieții ca pe noi provocări menite să le asigure succesul. Amintiți-vă ce spunea marele orator Napoleon Hill: *„Succesul este obținut și păstrat numai de cei care se străduiesc continuu și au o atitudine mentală pozitivă.”*

Priviți fiecare zi ca pe un nou început, ca pe o șansă de a vă ridica și de a o lua de la capăt. Având o atitudine pozitivă, veți avea o mai mare capacitate de a înfrunta obstacolele care vă ies în cale. Nu vă plângeți niciodată, fiți mereu optimist și încrezător în forțele proprii. Sunteți mult mai mult decât credeți că sunteți.

CE TREBUIE SĂ REȚINEȚI

Pentru a reuși în orice domeniu, este esențial să aveți o atitudine pozitivă. Așteptați-vă să vi se întâmple doar lucruri bune și nu vă descurajați niciodată. Mai ales, nu renunțați când sunteți aproape de reușită. Aveți credința că veți reuși în tot ce v-ați propus. Fiți tot timpul optimist.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAȚI

Sunteţi întotdeauna optimist?

32

Caracterul este izvorul vieţii din care izvorăsc acţiunile viitoare.

Zenon

Caracterul

Caracterul unui om nu se cunoaște niciodată în momentele de confort, ci în confruntarea cu situațiile dificile și neprevăzute. Numai atunci când muncește pentru împlinirea visului său, un om își va putea forma caracterul. Niciun individ nu-și va forma un caracter puternic prin noroc sau influență, ci dimpotrivă, în urma unor ani grei de muncă și sacrificii. Un om muncitor și visător va face alegeri înțelepte care îl vor ajuta să urce treptele pe scara către realizare și bunăstare.

Este bine știut faptul că oamenii care au dobândit succes și prosperitate au avut un caracter solid, în comparație cu restul lumii. Ei n-au pierdut timpul făcând lucruri inutile.

Cunoscutul moralist francez Jean de La Fontaine a sesizat foarte bine caracterul oamenilor muncitori și realizați. El a scris mai multe fabule, pline de învățăminte, care au fost bucuria multor copii. Una dintre aceste fabule, intitulată "Greierele și Furnica", sună cam așa:

Într-o vară, furnica nu-și mai vedea capul de treabă. Muncea de zor și strângea provizii pentru iarnă. Greierele cânta cât era ziua de lungă și râdea de biata furnică.

Veni și iarna; greierele înfometat se duse la furnică să-i ceară ceva de mâncare.

- Dar ce-ai făcut astă vară? îl întrebă furnica.

- Am cântat...i-a răspuns greierele.

- Eh, acuma ia și dansează!

Andrew Carnegie, unul dintre primii milionari ai Americii de la începutul secolului XX, avea o obsesie: *„Orice lucru din viață pe care merită să-l ai, merită să muncești pentru el.”* Carnegie, vicleanul și simpaticul scoțian, a avut o copilărie fără prea multă distracție. Provenea dintr-o familie foarte săracă și, din această cauză, a fost nevoit să muncească toată viața. A plecat în America de unul singur, fără bani și fără mâncare. Iar, după 20 de ani, a ajuns cel mai bogat om din lume de la acea vreme.

Înainte să se pensioneze, și-a pus o întrebare importantă: *„Ce anume din atmosfera acestei mari națiuni îmi permite mie, ca străin, să construiesc cea mai mare afacere din lume și să mă îmbogățesc?”*

Aceasta a fost marea întrebare care l-a determinat pe Carnegie să angajeze un student – Napoleon Hill – pentru a documenta detaliat secretele succesului oamenilor împliniți. Așa a luat naștere cartea "De la idee la bani" care a inspirat mii de oameni să-și construiască averi peste tot în lume. Și trebuie să precizez că nici dumneavoastră nu ați fi citit aceste rânduri dacă, în urmă cu aproape zece ani, nu aș fi citit și eu acea extraordinară carte.

Darul nepreţuit

În fascinanta carte „Succesul și atitudinea", autorul Napoleon Hill povestește despre Mary Kaiser, mama celebrului industriaș american Henry Kaiser, care i-a oferit fiului ei darul neprețuit. Deseori îi spunea: *„Henry, nimic nu se obține fără muncă. Dacă ar fi să nu-ți las nimic altceva decât voința de a munci, înseamnă că-ți las darul neprețuit: bucuria de a munci.”*

Da. Munca a fost dintotdeauna unul dintre marile secrete ale succesului și, poate din această cauză, există foarte mulți oameni săraci, pentru că nu depun un efort susținut.

Munca este cel mai mare aliat al oamenilor. Dar unii au uitat să o prețuiască și să se bucure de ea, iar recompensa financiară va fi proporțională cu efortul depus, nu cu vorbe goale, frumos ticluite și meșteșugite. Așa cum a remarcat Glenn Bland: *„Pentru un om cu un caracter slab, neșlefuit, prea mult timp liber reprezintă cauza*

numeroaselor necazuri; un astfel de om este susceptibil la orice boală – jocurile de noroc, alcoolismul, imoralitatea şi plictiseala permanentă, care devin obişnuinţă. Timpul liber devine, în mod cert, propria lor răzbunare."

Unde vă poate conduce caracterul neşlefuit

Un proverb japonez spune: *„Atunci când nu eşti sigur de caracterul unui om, priveşte-i prietenii."* Prietenii vă pot ridica spre succes sau vă pot „ajuta" să căderi în cea mai adâncă prăpastie. Pentru a putea înţelege pe deplin acest lucru, vă voi oferi un exemplu nedemn de urmat.

Timon, un nobil din Atena care deţinea o avere colosală, era de o mărinimie fără limite. Avuţia lui mare nici nu izbutea s-o reîntregească bine, că se şi revărsa iute, dăruind-o la tot soiul de oameni de rând. Nu numai cei săraci se înfruptau din bunătatea lui, ci şi nobilii de neam mare, care nu pregetau să intre printre însoţitorii şi obişnuiţii casei sale. La petrecerile lui veneau cei mai pofticioşi şi mai năzuroşi mâncăi, iar casa lui era deschisă cui vrei şi cui nu vrei, tuturor celor care treceau prin Atena. Bogăţia lui uriaşă, îmbinată cu firea lui deschisă şi risipitoare, subjuga toate inimile; tot felul de oameni, de orice naţie şi cu orice fel de înclinări, îşi înfăţişau nobilului Timon serviciile lor. Dacă vreun individ oarecare realiza vreo operă, nu trebuia decât să i-o dedice lui Timon, prefăcându-se că se bizuie pe gustul său ales, şi puteai fi sigur că acest nobil, cu inima largă, îi va cumpăra opera, indiferent dacă avea sau nu valoare.

Toţi aceşti oameni foiau pe coridoarele palatului de dimineaţă până seara, şoptindu-i la ureche tot felul de linguşiri greţoase şi venerându-l ca pe un zeu. Flavius, singurul lui slujitor cinstit şi econom, a încercat în zadar să-i înfăţişeze lui Timon starea averii sale, rugându-l cu lacrimi în ochi să cerceteze caracterul acestor „linge-blide", prieteni făţarnici ce roiau prin preajma sa numai pentru a se înfrupta din averea lui. Adesea, bunul econom Flavius, această făptură cinstită, se retrăgea şi plângea din cauza felului în care se risipea averea stăpânului său.

Cu cât gestul dramatic este mai mare, cu atât sinceritatea este mai mică

Dar iată că a sosit și ceasul neașteptat când Timon și-a risipit toată averea și a ajuns înglodat în datorii. Degeaba a încercat să obțină măcar și un mic împrumut de la oamenii pe care altădată i-a ajutat, căci toți acești netrebnici nu i-au dat absolut nimic. Mai mult decât atât, au mituit slujitorii trimiși de Timon ca să-l înștiințeze că nici nu i-au găsit acasă. Iată aluatul din care este plămădit oricare lingău.

Spre sfârșitul poveștii, nobilul Timon, scârbit de atâția curtenitori prefăcuți, *„muște murdare,"* se retrage într-o pădure, singur, sperând ca fiarele cele mai crude să i se pară mult mai bune decât semeția omenească. În final, și-a pus capăt zilelor.

Valoarea morală a unui om este invers proporțională cu volumul lacrimilor vărsate în public.

Există un tâlc ascuns în această poveste a scriitorului William Shakespeare, care scoate la lumină caracterul oamenilor și, totodată, denotă un dispreț pentru lacrimile trecătoare și ușuratice ale fățarnicilor și mincinoșilor semeni.

Oamenii care ajung la mari realizări, dar cărora le lipsește caracterul puternic, se pot îndrepta oricând spre eșec. Nu puține au fost cazurile în care succesul s-a evaporat ca urmare a nerespectării cu perseverență a principiilor care au creat succesul. Astfel de oameni sunt supuși greșelilor și tentațiilor de orice fel și sunt susceptibili la orice boală: plictiseala, lenea, imoralitatea. Fiecare dintre acestea reprezintă, pentru un caracter slab, un preț greu de plătit.

Pentru un lider, munca nu reprezintă doar o necesitate, ci un mod de viață sănătos. Iar succesul a fost întotdeauna atras numai de acei oameni care s-au pregătit și au depus un efort deosebit pentru a ajunge la mari realizări. Munca redă oamenilor încrederea în forțele proprii. Nimeni nu va urma vreodată un om cu rezultate slabe, indiferent față de sine și, mai ales, leneș.

Fiecare alegere, fiecare eveniment poate schimba câte puțin cursul vieții dumneavoastră. Chiar dacă viața poate uneori lua o întorsătură nefavorabilă, nu vă lăsați viitorul pe seama opiniilor altora. Nu lăsați ca timpul liber să devină propriul dumneavoastră dușman. Munciți, faceți ceva. Începeți chiar acum!

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Sunt multe lucruri în lume care așteaptă ca cineva să le descopere. Însă numai oamenii care muncesc, care se străduiesc neîncetat, care fac planuri și care caută noi oportunități vor reuși să găsească ceea ce leneșilor le scapă.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Credeţi că Timon şi-ar mai fi risipit averea, dacă ar fi înţeles pe deplin zicala *Culegi ce ai semănat* ?

33

Cel mai mare bine pe care îl poţi face pentru celălalt nu este doar să-i arăţi calităţile tale, ci să le pui în valoare pe ale lui.

Benjamin Disraeli

Carisma

Cu ani în urmă, am citit o fabulă despre un păun care s-a dus la o zeiță să se plângă de urâțenia glasului său. „Nu este drept!”, spuse păunul. „Privighetoarea, o pasăre neînsemnată, cântă ca nimeni alta, pe când eu am un glas care stârnește râsul.”

„Taci, pasăre fără minte!”, răspunse zeița. „Privighetoarea cântă frumos, șoimul zboară ca o săgeată, papagalul poate vorbi ca oamenii, dar vezi tu, nimeni nu este împodobit așa ca tine!”

Asemenea zeiței din fabula lui Fedru, preocuparea unui lider trebuie să fie aceea de a-i pune pe ceilalți pe primul plan și de a-i face să fie mulțumiți de ei înșiși. Asta este, într-un cuvânt, carisma.

Sociologul german Max Weber, unul dintre fondatorii studiului modern al sociologiei și al administrației publice, a definit carisma drept „o calitate anume a unei persoane, care îi face pe oameni să se simtă tratați ca niște super-oameni ce au niște calități excepționale.” Liderii carismatici sunt adesea văzuți ca niște eroi, care se folosesc de farmecul personal pentru a-i conduce pe ceilalți. Însă carisma unui lider poate fi o binecuvântare sau un blestem. Și asta deoarece carisma poate fi folosită atât pentru binele unei națiuni, cât și în scopuri mai puțin onorabile.

Adevărații conducători au calități deosebite, ce îi diferențiază de cei pe care îi conduc. Ei sunt capabili să îi mobilizeze pe oamenii din jurul lor să acționeze eficient, astfel încât nimic să nu-i poată împiedica să ducă lucrurile la bun sfârșit. Probabil a avut dreptate unul dintre

profesorii mei din liceu atunci când a spus: „Un lucru care nu este dus până la bun sfârșit este doar pe jumătate rezolvat sau deloc.”

Viziunea asupra viitorului este prețul pe care îl plătești pentru curajul de a visa

Liderul carismatic are abilitatea de a distila ideile complexe într-un mesaj simplu: *„Am un vis.”* El creează o viziune a viitorului în care toți cei din jur cred și își pun toată nădejdea. Poate fi deseori condiderat „speranța” celor care nu știu încotro să se îndrepte. Însuși Napoleon caracteriza liderii drept furnizori de speranțe. Evident, știa că speranța este cea mai însemnată avere. Dacă puteți fi persoana care oferă acest dar celor din jur, oamenii vă vor aprecia și vă vor fi recunoscători pentru totdeauna.

Scriitorul Napoleon Hill știa ce spune atunci când a concluzionat: *„Acel om care va da dovadă nu doar de cunoștințe tehnice, ci și de ușurința de a exprima idei și de a trezi entuziasmul colaboratorilor săi, se îndreaptă cu pași repezi spre câștigarea unei poziții însemnate.”* Ușurința de a se comporta amical cu oamenii și de a le insufla speranță este una dintre cele mai importante trăsături ale unui lider carismatic.

Un lider carismatic transmite mereu viziunea sa prin intermediul cuvintelor atrăgătoare și al exemplelor grăitoare într-un fel aparte, astfel încât toți cei din jur să o înțeleagă și să o îmbrățișeze. Cei care îl urmează se vor transpune și ei într-un viitor senin, în care se vor bucura de toate binefacerile muncii lor. Liderul carismatic îi va inspira pe oamenii din jurul său și îi va ajuta să obțină întotdeauna rezultate extraordinare.

Exemple de lideri carismatici

Înainte să moară, Andrew Carnegie și-a scris viitorul epitaf: *„Aici zace un om care a știut să stea pe lângă alții care erau mult mai inteligenți decât el.”* Vedeți, chiar și până în ultima clipă, Carnegie – acest om mare – i-a pus pe ceilalți înaintea sa. El a știut că popularitatea și simțul propriei valori depind, în mare măsură, de abilitatea de a te comporta corect cu cei din jur.

Deși lipsit de tact în tinerețe, Benjamin Franklin a devenit atât de îndemânatic în relațiile cu semenii săi, încât a fost numit ambasadorul

Statelor Unite în Franța. Secretul succesului său? L-a spus chiar el: „Nu voi vorbi de rău pe nimeni... și voi vorbi cât pot de bine despre toată lumea.”

Un lider carismatic nu va uita niciodată că fiecare acțiune dintr-o zi va contribui fie la formarea, fie la stricarea caracterului său. De aceea, la finalul fiecărei zile, își va pune câteva întrebări esențiale, care îl vor ajuta să ia decizii mai bune pe viitor: *„Am greșit cu ceva astăzi? Cum ar fi trebuit să procedez? Ce învățăminte pot trage din această experiență?”*

Ești important numai când cineva se gândește la tine

Interesați-vă care sunt zilele de naștere ale asociaților dumneavoastră, precum și ale prietenilor, apoi notați-le într-un carnețel. La începutul fiecărui an, marcați-le într-un calendar pe care să-l țineți la vedere. Un om se va simți important numai atunci când cineva se gândește la el. Așa că, în loc să cheltuiți bani pe tot felul de fleacuri, încercați să trimiteți celor dragi un mesaj drăguț și sincer. O urare de bine valorează, de multe ori, mult mai mult decât un cadou de milioane.

Nu vă neglijaţi interlocutorul

Cu ceva timp în urmă, mă aflam într-un magazin, lângă o doamnă care dorea să-și cumpere un calculator nou. Cât timp vânzătorul îi prezenta produsul, intra câte un nou client și întreba: „Aveți cutare lucru?”. „Bineînțeles”, răspundea zâmbind vânzătorul, încercând să-l ajute și pe noul client. Apoi se scuza în fața doamnei, pentru doar o secundă, ca să-l poată mulțumi și pe noul venit. Numai că nici nu pleca bine un client, că și intra un altul. Astfel, au trecut douăzeci și cinci de minute, iar doamna tot nu a putut fi lămurită în privința noului ei calculator. Până la urmă, s-a enervat și a plecat la un alt magazin.

Trebuie să vă mai spun ceva legat de acel magazin de calculatoare. Erau cinci agenți de vânzări care trebuiau să se ocupe de fiecare client, iar patru dintre ei fumau afară și se amuzau. Văzând lipsa de profesionalism a celor cinci angajați, am părăsit și eu acel magazin și, probabil, nu mă voi mai întoarce acolo. Sunt convins că și dumneavoastră ați fi procedat la fel.

Prieteni, nu vă neglijați niciodată clienții sau partenerii de afaceri. Încercați să acordați atenție fiecărui individ în ordinea în care l-ați întâlnit și nu în funcție de importanța lui. Dacă veți fi la fel de neglijenți ca unii agenți de vânzări din magazinele de calculatoare, cu timpul riscați să rămâneți fără prieteni sau clienți.

Gândiţi-vă mai întâi la ceilalţi

Momentele plăcute pe care le petreceți în compania prietenilor dumneavoastră contează mai mult decât credeți. De aceea, vă îndemn să investiți mai mult timp în relațiile cu prietenii, clienții și partenerii dumneavoastră de afaceri și să fiți mereu la curent cu problemele lor. Păstrați numărul lor de telefon în agenda personală și aveți grijă să nu vă lipsească adresele lor de e-mail. Astfel, le veți putea trimite, din când în când, o felicitare sau gânduri personale. Spuneți-le de ce credeți că prietenia lor este atât de prețioasă și invitați-i la un restaurant. Dedicați puțin timp fiecărei noi persoane pe care o întâlniți. Bucuria acelor oameni va fi deplină.

Încercaţi să-i înflăcăraţi pe oamenii din jur

Celebrul orator Ralph Archbold definea carisma ca fiind abilitatea de a transmite entuziasmul. Atunci când îi însuflețiți pe oameni și îi tratați cu căldură și prietenie, aceștia se vor simți bine imediat. Deci, asumați-vă responsabilitatea de a-i face pe ceilalți să se simtă în largul lor. Priviți-i în ochi și zâmbiți-le sincer. Încurajați-i întotdeauna și, dacă puteți, ajutați-i să-și împlinească visurile. Oamenii vor fi atrași de dumneavoastră ca un magnet.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Liderii veritabili sunt carismatici. Îi inspiră pe oameni. Nu îşi păstrează valorosul optimism doar pentru ei înşişi, ci îl insuflă şi celor din jur.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Aveţi capacitatea de a-i mobiliza pe ceilalţi să acţioneze?

34

Trebuie să te concentrezi pe ce trebuie făcut şi apoi să acţionezi.

Beck Weather

Concentrarea

Andrei Romanescu a avut succes încă de când era mic copil. Chiar de pe vremea când era la grădiniță, educatoarele i-au prezis că va avea succes în viață. Toată lumea îl îndrăgea și se pare că, la orice joc, Andrei se afla mereu în centrul atenției. În timpul liceului și la facultate, a obținut notele cele mai mari, a primit foarte multe diplome în diverse domenii și, destul de repede, și-a creat o reputație de invidiat. După terminarea studiilor, a lucrat la diverse companii de renume în diferite domenii de activitate: resurse umane, management, sport, industria metalo-chimică și chiar imobiliare.

La prima vedere, ați putea crede că Andrei este un bărbat deosebit de isteț și înzestrat de la natură cu toate cele necesare pentru a avea succes: memorie bună, inteligență, farmec și influență. Dar, dacă reflectați mai bine la faptul că a murit sărac lipit pământului și uitat de lume, veți realiza că, de fapt, nu a fost tocmai un om prea isteț. Pentru că a fi un om isteț nu înseamnă nicidecum să obții notele cele mai mari la școală ori la facultate, ci să gândești cu adevărat. Adică să descoperi acel lucru deosebit, acel talent excepțional cu care te-ai născut și să îți concentrezi toate acțiunile numai asupra lui. Doar cine își concentrează atenția asupra unui singur scop va reuși să îl atingă. Iar cine va fi bun la toate, de fapt, nu va fi bun la nimic.

Ignoranţa l-a costat o avere

Andrei s-a folosit de oameni și de împrejurări, reușind astfel să obțină de fiecare dată tot ce dorea. A trecut foarte ușor prin școală și

facultate, luându-și diploma cu minimum de efort. Dar a avut un punct slab, care consta în diversitatea intereselor și preocupărilor sale. Nu se concentra niciodată prea mult asupra unui singur lucru. Nu a avut niciodată o relație prea serioasă și își schimba deseori până și distracțiile. Neavând o dorință foarte mare de a realiza ceva anume, el s-a alăturat scopurilor altora. Ce făcea altul însemna să facă automat și el – asta până când începea să se plictisească – apoi se apuca imediat de altceva.

Pentru a realiza lucruri mărețe în viață, trebuie să vă concentrați întreaga atenție asupra unui singur obiectiv. Va fi foarte greu să găsiți un scop pe care să-l urmați din tot sufletul, iar odată ce l-ați descoperit, va fi mult mai ușor să vă croiți un drum ales în viață.

Concentrându-vă numai asupra obiectivelor pe care doriți să le realizați înseamnă, de fapt, să faceți abstracție de lucrurile care nu vă oferă deosebită plăcere. Într-un articol, autorul de succes Jim Collins remarca: *„Eliminarea lucrurilor inutile nu este o chestiune minoră, ci, dimpotrivă, este o problemă critică.”*

Într-o altă ordine de idei, trebuie să petreceți o vreme singur, izolat de cei din jur, ca să vă puteți concentra asupra găsirii scopului dumneavoastră major din viață și nimic nu trebuie să vă întrerupă în momentele de gândire. S-ar putea să dureze ceva vreme până ce veți descoperi drumul pe care trebuie să-l urmați, dar vă asigur că merită efortul.

Gândiţi înainte de toate

Adolf Hitler, celebrul dictator german, a remarcat într-un moment de luciditate un lucru deosebit de valoros pe care îl voi repeta: „Oamenii pur și simplu nu gândesc.” Oare cum a ajuns Hitler să conducă o țară și să devină de neoprit multă vreme? Simplu. Oamenii nu au gândit și, astfel, au putut fi cu ușurință manipulați. A recunoscut-o chiar el.

Acei oameni care nu se ostenesc să-și schimbe situația precară nu gândesc, prin urmare, nu-și pun întrebările corecte și, astfel, nu reușesc să se concentreze asupra găsirii unui scop pe care să-l urmeze în viață. De aceea, întrebări precum: „Care este lucrul la care visam atunci când eram mic?” sau „Care este acel lucru care îmi face deosebit de mare plăcere?” aduc un beneficiu imens celui care gândește și face planuri.

Din păcate, așa cum vă spuneam, problema cea mai mare a oamenilor este că refuză să gândească, iar rezultatul efortului depus în acest sens se va vedea în timp.

Concentraţi-vă întotdeauna asupra soluţiilor

Timpul pierdut cu prea multă distracție nu va aduce nimănui niciun beneficiu pe termen lung. Numai oamenii care trec la acțiune și care se concentrează intens asupra unui singur lucru reușesc să ajungă foarte departe.

Atunci când un mare jucător de fotbal a fost întrebat cum a reușit să ajungă așa departe, el a răspuns: *„Am fost întotdeauna cel mai slab elev din clasă și nu reţineam absolut nimic din ce se preda la ore. Așa că m-am concentrat asupra singurului lucru pe care îl făceam bine: fotbalul."*

Dincolo de teama de a fi lipsit de importanță, se ascunde potențialul imens al celui care îndrăznește să respire același aer cu propria viziune.

Ascultați sfatul meu: nu procedați ca majoritatea indivizilor, care au zece lucruri de făcut pe zi și încep prin a le îndeplini pe cele mai ușoare și mai puțin importante. La sfârșitul zilei, prioritatea lor numărul unu încă va mai zăcea acolo. Începeți să vă concentrați atenția numai asupra lucrurilor pe care le faceți cel mai bine.

Orice lucru asupra căruia vă concentrați trebuie să se concretizeze într-o soluție. Iar dacă vă veți concentra atenția mereu numai asupra soluțiilor, veți găsi cu siguranță și modalitatea de rezolvare a oricărei probleme.

Am citit nu demult o afirmație într-un ziar local, care suna în felul următor: *„Toți oamenii au probleme, dar numai cei care se concentrează asupra soluțiilor vor reuși să depășească dificultățile cu bine."* Se știe că întotdeauna gândurile negative conduc la rezultate negative.

Pentru a găsi răspuns la orice dificultate, trebuie să vă imaginați că ați descoperit deja rezolvarea problemei care vă preocupă, iar mintea va comunica un impuls care vă va accelera gândirea spre o nouă realitate.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Oamenii care nu se concentrează asupra unui anumit lucru pentru o perioadă mai lungă de timp nu își vor putea finaliza niciodată acțiunile.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Vă concentraţi atenţia mereu asupra obiectivelor prioritare?

35

Credinţa fără acţiune nu reprezintă nimic.

N. Lockaut

Credinţa

La sfârșitul secolului al XVIII-lea, un echipaj format din 51 de marinari a plecat într-o călătorie pe mare. Din nefericire, vasul s-a izbit de un aisberg și s-a scufundat. Dar legenda spune că a supraviețuit o singură persoană. Iată legenda unicului supraviețuitor de pe vasul „Pescăruș”.

În timp ce traversau oceanul, a izbucnit o furtună cum nu se mai întâlnise. Valurile foarte înalte au măturat vasul, inundând cala. În timp ce toată lumea se ruga, un tânăr student la arte încerca să desprindă o bucată de plută din catargul căzut pe podea. Mai mulți marinari l-au văzut pe băiat lovind cu toporul catargul și desprinzând din el o bucată groasă de lemn. Neștiind ce vrea să facă acesta, marinarii i-au cerut să se roage, căci poate doar așa Dumnezeu va opri furtuna aceea groaznică.

„Rugați-vă voi, pentru că pe mine mă așteaptă iubita acasă”, a fost răspunsul tânărului, după care s-a aruncat în mare cu bucata de plută desprinsă din catarg.

După două săptămâni de căutări, celelalte ambarcațiuni care au sosit în zona în care s-a scufundat vasul au găsit un singur supraviețuitor, care a plutit pe apă cu ajutorul unui butuc de plută. Când s-a reîntors acasă, oamenii l-au asaltat cu întrebări: „Cum de ai supraviețuit acelei groaznice furtuni?”. Răspunsul tânărului a fost următorul: „Am avut credință.”

O privire focalizată asupra spațiului limitat de manevră

Când tânărul a văzut că vasul se scufundă, s-a gândit la o modalitate de a scăpa cu viață. Pe atunci nu existau bărci de salvare, iar colacii de

salvare, și așa foarte puțini, fuseseră măturați de furtună. Așa că a avut o sclipire de moment și a găsit o unică modalitate de a se salva, chiar dacă acest lucru părea pentru alții un act de sinucidere.

Dar de ce oare a spus tânărul că a avut credință? Doar ceilalți marinari erau cei care se rugau, nu el. Ei bine, răspunsul este următorul: „Dumnezeu îți dă, dar nu-ți bagă în traistă!”. Sau, așa cum spunea Sofocle, celebrul înțelept al antichității: „Cerul nu-l va ajuta niciodată pe cel care nu are curajul să treacă la acțiune”.

La fel ca și marinarii de pe vasul „Pescăruș”, unii oameni se roagă toată ziua și speră ca Dumnezeu să le ofere pe tavă toate lucrurile pe care și le doresc. Însă numai cei care trec la acțiune au parte de acestea și sunt răsplătiți pentru eforturile și munca lor. Lumea e plină de oameni care așteaptă să-i lovească norocul, dar succesul se obține prin acțiune și curaj, nu recitând diverse rugăciuni formale, repetate papagalicește.

Astfel de indivizi trebuie puși în situații noi, unde să-și poată folosi mintea și trupul pentru a experimenta noi provocări. Mulți oameni consideră că au fost blestemați să trăiască o viață nedemnă, din cauza răului care se află în lume ori din cauza lăcomiei celor din jur. Dar, de fapt, ei își zămislesc cu mâna lor propriile nenorociri, pe seama unei false credințe.

Privirea ta încetează să mai analizeze exteriorul și începe să construiască o lume complet nouă în interior?

Unii oameni își irosesc viața gândindu-se că se află acolo unde se află din cauza împrejurărilor. Ei găsesc mereu scuze de genul: „M-am născut sărac și e o mare realizare să rămân în viață.” Dar acest lucru nu este un act de credință. Credința înseamnă să ai curaj și să înfrunți greutățile, știind că Dumnezeu va fi lângă tine. Și mai înseamnă să treci la treabă, nu să te rogi toată ziua sau să umbli ca bezmeticul prin toate bisericile. Am să vă mai dau un exemplu din care avem cu toții de învățat.

Când avea vârsta de numai nouă ani, Mihai Rogoș a primit o lecție de credință din partea tatălui său. În timp ce mergeau la cumpărături, trecând pe lângă cimitirul orașului, Mihai a observat că foarte mulți oameni se înghesuiau să participe la înmormântarea unui enoriaș. Unii veniseră din regiuni foarte îndepărtate numai ca să asiste la

înmormântarea acelui om. Când Mihai l-a întrebat pe tatăl său care este motivul pentru care au venit atât de mulți oameni la acea înmormântare, tatăl său, un om bogat și foarte credincios, i-a răspuns:

— Chiar nu știu.

Nu după mult timp, băiatul întrebă din nou:

— Acești oameni sunt foarte credincioși, nu-i așa, tată?

— Am să-ți explic cu altă ocazie ce înseamnă credința, răspunse tatăl copilului.

A doua zi, Mihai și tatăl său au mers din nou la cumpărături. Trecând prin fața unui magazin, au observat un copil mic care cânta la o vioară veche, sperând să câștige niște bani. În acel moment, Mihai primi de la tatăl său o monedă, pe care apoi el i-a dat-o copilului cerșetor. Cerșetorul se opri din cântat și îi mulțumi. Atunci tatăl lui Mihai îi spuse:

— Asta, fiule, înseamnă să ai credință.

Mulți oameni săraci își cheltuie puținii lor bani pe lucruri care nu au nicio însemnătate. Însă dragostea față de cei din jur este o mare dovadă de credință, nu mersul la înmormântări – mai ales dacă este vorba despre o persoană pe care nici n-o cunoaștem și căreia numai titlul îi oferă valoare.

Maica Tereza, călugărița catolică de origine albaneză, a salvat mii de vieți de la moarte câtă vreme a trăit. Tot ce avea a împărțit cu oamenii săraci. Atunci când Papa i-a dăruit automobilul său, un Lincoln Continental alb, Maica Tereza l-a vândut la loterie pentru o sumă de cinci ori mai mare decât valoarea lui, adunând astfel o sută de mii de dolari, cu care a oferit îngrijire leproșilor. Sau, atunci când a primit Premiul Nobel pentru Pace, în anul 1979, a convins comisia să anuleze dineul dat în cinstea ei, ca să poată folosi banii pentru a hrăni 400 de copii săraci din India vreme de un an. Cred că Maica Tereza a cheltuit toți banii pe ceva care într-adevăr a meritat, nu-i așa?

Dacă aveţi credinţă măcar cât un grăunte de muştar...

În cuvinte simple, dar elegante, Biblia spune: „Dacă ați avea credință cât un grăunte de mușt ar, ați zice muntelui acestuia: «Mută-te de aici colo» și s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință.” Dați-mi voie

să vă relatez o poveste inspirată din realitate, care surprinde foarte bine puterea acestor cuvinte:

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, M. Turnor a fost prins și închis în cel mai complex lagăr de concentrare și exterminare, Auschwitz. Nu era vinovat cu nimic, dar era de origine evreiască. Totuși, Turnor avea un vis: dorea să ajungă bogat. Așa că a luat o hotărâre, și anume că trebuie să evadeze cât mai repede.

Primul lucru pe care l-a făcut a fost să-i întrebe pe ceilalți deținuți dacă se poate evada și dacă mai vrea și altcineva să evadeze odată cu el. Dar a primit mereu același răspuns:

— N-ai nicio șansă să evadezi de aici. Roagă-te mai bine să supraviețuiești.

Totuși, Turnor le-a spus:

— Am să evadez,

…deși nu știa prea bine cum o să facă asta. Și iată că, după numai zece zile de la încarcerare, a reușit să evadeze pentru prima oară, căci soarta a făcut să fie capturat din nou, chiar lângă graniță, deoarece nu știa să vorbească limba germană.

Dar Turnor dorea din tot sufletul să evadeze spre o lume mai bună. Din nou și-a întrebat prietenii din lagăr:

— Mai evadează cineva cu mine?

— Ai avut noroc data trecută, dar n-ai să mai ai și o a doua șansă, răspunseră ceilalți prizonieri.

După nici trei zile, Turnor a reușit să evadeze din nou. Iar de această dată, a trecut cu bine granița.

Care este diferența dintre Turnor și ceilalți prizonieri? Ce i-a dat atâta putere unui om să evadeze nu o dată, ci de două ori, în timp ce alții nici măcar nu au avut curajul să încerce? Răspunsul este, desigur, credința că va reuși.

Credința este încrederea neclintită că, într-o bună zi, dorințele dumneavoastră se vor împlini, oricât de dificilă ar părea situația în care vă aflați. Dar credința nu este suficientă; ea este doar forța ce mobilizează spre acțiune.

Cerul nu-l va ajuta niciodată pe cel care nu trece la acţiune

Mulți oameni visează să trăiască mai bine, totuși repetă mereu aceeași rutină: serviciu, casă, masă, televizor, culcare. Unii chiar au și pretenția să se îmbogățească peste noapte urmând aceste obiceiuri.

Nu trebuie să lăsați lucrurile la voia întâmplării. Dacă vreți să progresați, trebuie să faceți zilnic un pas îndrăzneț și să înaintați mereu către scopul propus. Revedeți zilnic lista obiectivelor dumneavoastră și îndepliniți mereu câte unul care să vă apropie de scopul propus. Nu vă îngăduiți să pierdeți timpul. Înaintați puțin câte puțin, iar în câteva luni veți vedea că ați realizat foarte multe. Aveți credința că veți atinge orice obiectiv pe care vi l-ați fixat, indiferent cât de nerealist ar părea la început. Și chiar dacă, într-o primă fază, vi se va părea că scopul este greu de atins, cu siguranță vă veți afla la mare distanță de punctul de la care ați pornit.

Cum reușești să menții echilibrul între nevoia de a observa tot ce te înconjoară și dorința de a rămâne fidel propriei tale viziuni?

Indiferent de situația în care vă veți afla și indiferent de problemele cu care vă veți confrunta, veți avea nevoie de foarte multă credință pentru a duce totul la bun sfârșit. Iar asumarea riscurilor și valorificarea timpului sunt foarte importante atunci când căutați cu ardoare succesul. Dacă veți lua deciziile cele mai bune și dacă veți continua să înaintați cu credință în direcția visurilor pe care vi le-ați zămislit, veți deveni mult mai eficient în tot ceea ce veți întreprinde. Nu uitați vorbele scriitorului Paulo Coelho: *„Când un om își dorește ceva din tot sufletul, tot Universul conspiră pentru ca el să obțină întotdeauna ceea ce caută”.*

Într-o altă ordine de idei, Cerul îi va ajuta mereu pe acela dintre dumneavoastră care au încredere în forțele proprii și care trec rapid la acțiune, continuând să meargă până la capăt pentru a obține ce și-au dorit.

Ca să vă îndepliniți visurile, se impune să dați dovadă de mult curaj și, negreșit, trebuie să acționați. Trebuie să aveți credința că veți reuși să vă atingeți toate obiectivele stabilite, în ciuda tuturor obstacolelor. De asemenea, trebuie să fiți extrem de perseverent și să acționați, punându-vă la contribuție gândirea și imaginația pentru a găsi soluțiile optime pentru rezolvarea oricăror probleme care vor apărea pe parcurs.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

A vă mulțumi doar să vorbiți despre acțiune este ca și cum v-ați lăuda dinainte cu tablourile pe care aveți de gând să le pictați. Este de cel mai îngrozitor prost-gust.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Aveţi credinţa necesară pentru a mişca munţii din loc?

36

Curajul înseamnă să fii speriat de moarte şi totuşi să încaleci pe cal.

John Wayne

Curajul

Un mare orator și-a început seminarul ținând în mână o bancnotă de 20 de dolari. În acea încăpere, unde se aflau peste 500 de persoane, el a întrebat:

- Cine dorește această bancnotă de 20 de dolari?

Mâinile au început să se ridice. După care vorbitorul a spus:

- Am să dau această bancnotă unuia dintre voi, dar mai întâi, am să fac acest lucru.

Apoi, oratorul a rupt bancnota în patru părți egale. Din nou a întrebat:

- Cine mai vrea această bancnotă?

În continuare, lumea a ridicat mâinile.

- Ei bine, dar dacă fac asta?

Vorbitorul a scăpat bucățelele de bancnotă pe podea, după care a început să le calce cu piciorul. Apoi le-a ridicat, exact așa cum erau, mototolite și murdare.

- Acum cine mai dorește bancnota?

Din nou, toată lumea a ridicat mâinile.

„Prieteni, în această seară aţi învăţat o lecţie foarte valoroasă, spuse vorbitorul. Nu contează ce am făcut cu bancnota, voi toți aţi dorit-o, pentru că nu și-a pierdut valoarea. Încă valora 20 de dolari. De multe ori veți fi trântiți la pământ, mototoliți sau veți nimeri în mizerie, din cauza deciziilor pe care le luați ori din cauza circumstanțelor care se

vor ivi în drumul vostru. Vă veți simți ca și cum nu ați valora absolut nimic. Dar, indiferent ce s-ar întâmpla sau din ce cauză, nu vă veți pierde niciodată valoarea în ochii Domnului. Pentru EL, murdari sau curați, mototoliți sau chiar îndoiți, veți fi întotdeauna prețuiți. Viața voastră nu constă în ceea ce faceți sau în ceea ce sunteți. Fiecare dintre voi este special. Să nu uitați niciodată asta!"

Autorul acestei frumoase povești va rămâne probabil necunoscut. Dar mesajul pe care l-a transmis nicicând nu va fi dat uitării. Curajul nu se dezvoltă în absența fricii, ci acționând în ciuda ei.

Înfruntarea provocărilor nu va fi niciodată o problemă majoră pentru liderii talentați, indiferent că este vorba despre o chestiune fizică, mentală sau financiară. Curajul îi va îndemna să ducă la îndeplinire ceea ce le este frică să facă. Iar dacă nu le va fi teamă, nu poate fi vorba de curaj.

Cu certitudine, fără curaj veți fi învins încă dinainte de a porni în călătoria spre adevărata fericire. Așa că, indiferent cât de multe greutăți veți întâmpina, încăpățânați-vă să mergeți mai departe. Orice ar fi, nu renunțați niciodată până ce nu vă veți atinge scopul. Bine preciza jurnalista Dorothy Thompson, una dintre cele mai influente femei din America:

„Curajul, se pare, este puterea de a trece peste pericole, nenorociri, frică, nedreptate și de a continua totuși să-ți afirmi ție însuți că viața, cu toate necazurile și tristețile sale, are un sens, chiar dacă uneori peste înțelegerea noastră, și că întotdeauna există un mâine."

Nu abandonaţi niciodată

În filmul "Contele de Monte Cristo", tânărul Albert este răpit, legat de un zid și amenințat cu moartea. La amenințările directe venite din partea liderului acelei bande de criminali, băiatul dă dovadă de un curaj extraordinar. Spre finalul filmului, contele ține un discurs care conține o lecție importantă despre curaj:

"Viața este o furtună, tinere prieten. Astăzi vei sclipi în soare, iar mâine vei fi izbit de stânci. Ceea ce te face un adevărat bărbat... este ce faci atunci când vine furtuna. Trebuie să o privești și să strigi așa cum ai făcut în catacombe: Arată-mi ce poți... pentru că și eu o să fac asta."

Acesta este un îndemn extraordinar, pe care nu trebuie să-l uităm niciodată. Îl voi repeta: *„Arată-mi ce poți, pentru că și eu o să fac asta.”*

A vă dezvolta curajul seamănă mult cu a vă ridica de la podea după ce v-a lovit adversarul. La început, s-ar putea să vă fie frică. Dar, odată ce v-ați ridicat, adversarul nu va mai părea atât de intimidant. După numeroase încercări și eșecuri, veți descoperi că frica se poate transforma în entuziasm. Veți căpăta din ce în ce mai mult curaj cu fiecare experiență în care reușiți să vă învingeți teama.

Iar, în final, veți câștiga lupta. Totul este să nu renunțați niciodată, niciodată, niciodată.

Curajul l-a costat viața

Atenție: curajul poate fi și înșelător de foarte multe ori. Nu trebuie confundat cu actele sinucigașe sau cu acele decizii care vă pot conduce, într-un final, la un alt eșec. Dacă nu vă este frică de nicio primejdie, curajul vă poate costa viața. Ca să vă demonstrez și mai bine punctul meu de vedere, trebuie să vă spun una dintre cele mai frumoase povestiri ale fabulistului La Fontaine:

„Odată, un țânțar îl amenința pe un leu, spunându-i că este mai puternic decât el. Ca să-l sperie, începu să-l înțepe de nenumărate ori în bot. Leul încercă să-l alunge, dar nu reuși decât să-și zgârie singur botul cu ghearele. Mai târziu, țânțarul cel curajos a căzut în plasa unui păianjen, care l-a mâncat, tocmai pe el, cel care învinsese leul!”

Orice întâmplare minoră are puterea de a influența direcția unei întregi existențe

Chiar dacă v-ați atins scopul final, va fi foarte greu să vă mențineți poziția dacă nu respectați principiile de bază ale succesului. Mândria și înfumurarea vă pot întuneca orizontul, iar din pricina aceasta riscați să vă prăbușiți mult mai repede decât ați urcat.

Acum știți că fiecare alegere, fiecare eveniment (oricât de minor ar parea) poate schimba cursul vieții dumneavoastră. Prin urmare, va trebui să dovediți rațiune exprimată prin echilibru, prudență și discernământ în toate acțiunile pe care le veți întreprinde. Ca lider, veți fi nevoit să puneți accentul pe dezvoltarea întregii dumneavoastră ființe, știind că orice

minus înseamnă dezechilibru. Iar de la dezechilibru până la eșec nu este cale prea lungă.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Fiţi atent la drumurile pe care nu se circulă frecvent, căci pe acolo îşi croiesc cale oamenii curajoşi.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Aveţi curajul să vă înfruntaţi temerile?

37

Disciplina este, şi va rămâne în viitor, forţa principală a unei oştiri.

N. Alevra

Disciplina

Într-o zi, niște muște lacome se năpustiră asupra unui fagure, dar rămaseră cu picioarele înțepenite în mierea lipicioasă. Altele, înfulecând dintr-o plăcintă, mâncară până căzură late.

La fel ca și muștele lacome din fabula scriitorului spaniol Samaniego, sunt și indivizii cărora le lipsește disciplina. Devin prizonierii poftelor care îi stăpânesc. Nu fac niciun fel de sacrificii, dar își fac o grămadă de promisiuni, cum ar fi să slăbească. Totuși, niciodată nu le respectă și ajung să dea vina pe cei din jur, iar în final încep să se simtă vinovați. Întocmai ca acel bărbat care fumează trei sau patru pachete de țigări pe zi, iar apoi dă în judecată compania de țigări pentru că, din cauza lor, s-a ales cu cancer. Ilogic, nu-i asa?

Disciplina vă ajută să luați în stăpânire puterea și energia emoțiilor, în loc să cădeți pradă forței lor distructive. Alegerile bune pe care le faceți în mod frecvent vă vor ajuta să vă distanțați de obiceiurile dezordonate și ineficiente cu care vă confruntați în viața de zi cu zi. Acest lucru nu înseamnă nicidecum că trebuie să duceți o viață rece și lipsită de bucurii, ci că trebuie să vă gândiți dinainte la consecințele faptelor dumneavoastră. Înseamnă, de exemplu, să nu mâncați niciodată mai mult decât se cuvine, să vă treziți constant la aceeași oră, să munciți cu spor și cu tragere de inimă. Înseamnă să faceți toate aceste lucruri în fiecare zi, timp de o viață întreagă.

Disciplina reduce problemele emoționale și comportamentale. Vă ajută să vă formați un stil de viață concentrat asupra unui singur scop, pe care să-l iubiți și pentru care să luptați cu pasiune. Un lider niciodată nu sosește la o destinație, ci întotdeauna caută noi drumuri de explorat și noi teritorii de cucerit. Trebuie să fiți întotdeauna deschis la nou, să încercați să puneți în practică idei noi și inovative. Nimic nu poate fi mai rău decât un lider apatic și cu o gândire învechită.

Totodată, disciplina este un element foarte important care îi ajută pe oameni să acționeze într-o anumită ordine, după anumite reguli bine stabilite. Dar, din nefericire, foarte mulți acționează după cum le dictează lor cheful. Liderul trebuie să fie întotdeauna cu un pas în fața celorlalți, străduindu-se să găsească mereu soluții concrete la probleme reale. Nu uitați că un individ poate deține o funcție de conducere, dar dacă nu posedă abilitățile necesare care să-l poată ajuta să iasă cu bine dintr-un impas, subordonații îl vor percepe drept un conducător slab și ineficient.

Disciplina este izvorul succesului

În celebra carte „Excelența în afaceri”, scriitorul Jim Collins afirmă că nu a găsit nicio dovadă potrivit căreia companiile excelente ar fi avut acces la mai multe sau mai bune informații decât companiile de referință. Ambele categorii de companii au beneficiat de aceleași resurse informaționale. Însă, companiile de succes au urmat cu consecvență același scop și aceleași principii, diferența constând în modul în care și-au adaptat strategiile de acțiune. Disciplina a fost catalizatorul schimbării.

Tot Jim Collins susține că o companie de succes trebuie să se confrunte cu faptele brute ale realității. Deoarece acțiunea are întotdeauna consecințe, iar gândirea realistă ajută la anticiparea acestora. Un lider adevărat va face tot ce este mai bine pentru organizația sa și va căuta să își asume pe deplin responsabilitatea pentru consecințele tuturor deciziilor luate. Asta înseamnă să asculte și alte voci din companie, care i-ar putea oferi indicii prețioase – de exemplu, faptul că strategia sau metodele sale de lucru nu au șanse de reușită. El va lua în considerare aceste opinii, dar va acționa mereu cu mintea limpede și cu ochii larg deschiși.

Eschil, părintele tragediei universale, afirma cu tărie: „Disciplina este izvorul succesului.”

Pentru a fi un bun lider, este esențial să conștientizați că timpul este prețios și că nu vă puteți permite luxul de a-l irosi pe acțiuni ineficiente și lipsite de un orizont realist. Rețineți că organizația sau grupul pe care îl conduceți nu va atinge succesul peste noapte. Nu există formule magice, ci doar multă muncă, perseverență și disciplină.

Disciplina implică respectarea unor norme de conduită etică și profesională: responsabilitate, ordine, control etc. Un lider eficient va respecta aceste reguli esențiale, obligatorii în mediul profesional actual, și își va susține echipa pentru a evita orice situație dezastruoasă. Nu uitați că, fără disciplină, niciun lider nu va fi capabil să obțină rezultate remarcabile și, implicit, nu va putea face performanță.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Lipsa disciplinei vă poate împiedica să vă atingeți scopurile. Gândiți-vă câte ați avea de câștigat în viață dacă v-ați forma niște obiceiuri productive. Trebuie să înțelegeți că, fără disciplină, luarea deciziilor va fi dificilă. Dacă nu reușiți să vă disciplinați de la început mintea pentru a putea discerne între ce e bun și ce e rău, căutați îndrumare din partea cuiva care este atât doritor, cât și capabil să vă ajute.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Aţi învăţat să vă disciplinaţi comportamentul?

38

Generozitatea este cel mai de preţ dar.

John Maxwell

Generozitatea

Un băiat a mâncat o cireașă și a aruncat sâmburele pe jos. Mai târziu, un bătrân l-a luat și l-a plantat. Băiatul a râs de el. Timpul a trecut, iar sâmburele a devenit un pomișor de care bătrânul avea grijă. Din nou, băiatul a râs de el. Peste ani, băiatul, ajuns la maturitate, a trecut pe acolo obosit și însetat. Numai fructele unui cireș mare i-au potolit setea. Atunci a înțeles cât de necugetat fusese!

Este foarte frumoasă această fabulă a lui Berauger, pentru că înfățișează una dintre formulele care contribuie la succesul fiecărui individ – generozitatea. Liderii cei mai iscusiți știu că vor primi întotdeauna înzecit doar ceea ce dăruiesc din suflet celorlalți oameni. Aceasta este o lege a comportamentului uman. Dacă o veți respecta, nu veți întâmpina niciodată greutăți. De fapt, generozitatea vă poate aduce nenumărați prieteni și o fericire garantată.

Filozoful american William James a remarcat odată: *„Cel mai adânc principiu al naturii umane este dorința de a te simți apreciat”.* Iar un mod onorabil de a fi apreciat, așa cum am mai spus, nu se dovedește prin rugăciuni formale, repetate papagalicește, ci prin acte de bunătate și dragoste față de semeni.

Alt exemplu. Esop a fost un sclav grec care a devenit o figură legendară prin intermediul fabulelor sale. Nu se poate afirma cu certitudine că el este autorul fabulelor puse pe seama lui, dar, incontestabil, povestirile lui au fost îmbrățișate de toți marii învățați și

au rămas, în aceeași măsură astăzi ca și acum 2600 de ani, cele mai îndrăgite scrieri pentru formarea spirituală a oricărui om.

Una dintre cele mai frumoase fabule ale lui Esop despre generozitate este cea despre soare și vânt, care se certau pentru că nu se puteau hotărî care dintre ei era mai puternic.

Vântul a spus: *„Îți voi dovedi că am mai multă forță. Îl vezi pe bătrânul acela? Pun pariu că îi pot scoate haina mai repede decât tine”.* Și soarele s-a ascuns după un nor, iar vântul a început să sufle până a pornit o adevărată vijelie. Dar, cu cât sufla mai tare, cu atât își strângea bietul om mai bine haina pe el. În cele din urmă, vântul s-a potolit și a renunțat, iar soarele a ieșit dintre nori și i-a zâmbit cu bunătate bătrânului. Imediat, acesta și-a descrețit fruntea și și-a scos haina. Atunci, soarele i-a spus vântului un adevăr pe care ar trebui să-l reținem cu toții: *„Blândețea și generozitatea sunt mult mai puternice decât mânia sau forța”.*

Generozitatea este munca rasplatită de sine

Dacă ne gândim la oamenii generoși, întotdeauna ne vin în minte numele unor personalități celebre. Oameni care s-au îmbogățit muncind ani de zile ca să-și împlinească cele mai îndrăznețe visuri și care, la rândul lor, au simțit datoria de a-i ajuta pe ceilalți. Atunci când un mare industriaș a fost întrebat de ce face așa multe acte de caritate, el a răspuns: *„Atunci când Dumnezeu n-o să-mi mai dea nici mie, n-am să mai dau nici eu nimănui nimic.”*

Bine spunea scriitorul John Maxwell: *„Singurul mod de a câștiga pariul cu banii este să nu fii posesiv cu ei, ci să fii generos pentru a realiza lucruri de valoare.”*

Iar atunci când doctorii i-au spus industriașului multimilionar John D. Rockefeller că mai are de trăit doar câteva luni, acesta a donat mai mult de jumătate din averea sa oamenilor nevoiași. A construit biblioteci și centre universitare, precum și cea mai mare fundație de opere de caritate, care îi poartă și astăzi numele. Interesant este faptul că, după ce a început să facă aceste donații, starea sănătății lui s-a îmbunătățit, iar averea i s-a triplat în cei 20 de ani cât a mai trăit.

Ei bine, înainte să moară (la vârsta de 98 de ani) Rockefeller a recunoscut următoarele: *„Am avut milioane de dolari, însă nu banii m-*

au făcut fericit” Milionarul a înțeles foarte bine că, dacă un om nu este generos cu cei din jurul său, nu va putea fi niciodată cu adevărat împlinit.

Chiar și Biblia, cartea supremă a înțelepciunii, recunoaște acest adevăr: *„Dați și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.”*

Cel care alege drumul generozității va reuși să aibă un mare succes. Nu uitați niciodată: cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura – adică, cu cât veți oferi mai mult, cu atât mai mult veți primi. Nu dați nimănui nimic și, aproape sigur, nu veți primi niciodată nimic. Alegerea depinde numai de dumneavoastră.

Deci, ce veți alege?

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Generozitatea unui lider se recunoaște în numărul de oameni pe care îi ajută. Asta înseamnă generozitate: a-i pune pe ceilalți pe primul plan. Dumneavoastră hotărâți ce este de făcut în fiecare situație din viață. Însă aveți grijă ca, după ce luați o decizie, să nu vă simțiți împovărați de ea și de consecințele ei posibile.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Sunteţi generos cu toţi oamenii?

39

Imaginaţia este mult mai importantă decât cunoştinţele.

Albert Einstein

Imaginaţia

Se spune că un om poate da viață oricărui lucru doar dacă își dă frâu liber imaginației. Cum își poate dezvolta un individ imaginația? Găsind mereu soluții, de la cele mai mici probleme până la cele mai complicate. Imaginația este un fel de iscusință în viață, care nu poate fi învățată. Ne naștem cu ea. Iar singura modalitate de a-i crește nivelul este practica. De aceea, este bine să învățăm, dar să ne și distrăm, pentru ca imaginația să nu fie niciodată considerată o mare corvoadă.

În eseul său de succes „Hectare de diamante”, binecunoscutul pastor american Russell Conwell ne spune povestea unui om sărac din Massachusetts, care lucra de 38 de ani într-o fabrică de cuie, când a suferit un accident. A fost nevoit să-și schimbe locul de muncă, așa că s-a angajat într-un birou, unde trebuia să șteargă cu radiera însemnările făcute cu creionul pe facturi. După ce a șters mai multe facturi, i-a obosit mâna, așa că s-a gândit la o modalitate mai ușoară de a șterge urmele de pe facturi. A legat o radieră la capătul unui băț, ca s-o poată folosi ca pe o rindea.

Așa s-a inventat creionul cu radieră, de pe urma căruia Hymen Lipman a câștigat o avere colosală. Imaginația a fost ingredientul lipsă care a furnizat formula creionului cu radieră. La fel ca acel om sărac din Massachusetts, și dumneavoastră puteți crea diverse lucruri, doar dacă vă veți folosi acest minunat dar - imaginația. Cu ajutorul ei veți reuși să depășiți întotdeauna orice situație dificilă cu care vă veți confrunta. Veți izbuti să găsiți mereu o cale de ieșire din orice impas aparent insolubil.

La ce este bună imaginaţia

Presiunea competiției, cauzată de tot mai multe idei și de tot mai mulți concurenți care apar pe piață în fiecare zi, devine tot mai mare. Există o singură soluție pentru a înainta în acest aparent joc fără sfârșit: imaginația. Doar câteva dintre companiile existente astăzi vor mai exista pe piață și peste câțiva ani, deoarece inovația este cerința esențială pentru a face față schimbărilor din prezent, iar fără imaginație nu se vor putea dezvolta soluții eficiente. Așa încât pot spune că imaginația este, de asemenea, un factor esențial pentru supraviețuirea companiilor.

Un manager, respectiv un lider, căruia îi lipsește imaginația și care nu are o viziune clară asupra viitorului său ori al companiei pe care o conduce, nu va putea niciodată să crească în ochii celorlalți oameni. Gândiți-vă la toți acei oameni celebri, lideri din diferite domenii, care au avut succes. Există măcar unul dintre ei care să nu fi avut imaginație? Amintiți-vă că orice lucru care a fost inventat mai întâi a fost creat în gândul cuiva, iar abia după aceea a fost transpus în realitate.

Imaginaţia creatoare

Prietenul meu Andrei, unul dintre cei mai buni studenți ai Facultății de Stomatologie din Iași, mi-a spus odată povestea unui administrator de hotel care s-a confruntat cu o mare problemă. Se pare că, din cauza faptului că în hotel existau doar două ascensoare, oamenii erau nevoiți, dimineața, să aștepte minute întregi pentru a prinde liftul. Evident, plângerile tot mai frecvente ale oamenilor l-au determinat pe administratorul hotelului să acționeze. Acesta s-a gândit îndelung la interesele clienților iar, în cele din urmă, a găsit soluția. A instalat oglinzi din tavan până în podea, pe toți pereții holurilor unde se aflau lifturile. Și-a imaginat că, dacă oamenii se vor admira în oglindă, timpul va trece mai repede și nu-i va mai deranja atât de mult așteptarea.

Jurnalistul italian Giambattista Vico, autorul lucrării „Noua știință” (1725), a remarcat următorul lucru foarte valoros*: „Imaginația este cu atât mai puternică, cu cât judecata este mai slabă.”* Oriunde ați fi, oriunde ați locui și cu orice v-ați ocupa, rețineți de acum înainte, de fiecare dată când aveți o problemă, că toate lucrurile au o rezolvare și

că, dacă vă veți folosi imaginația, răspunsul va apărea de acolo de unde nu vă așteptați.

Cum să vă îmbunătățiți imaginația

Timp de zece ani, Albert Einstein s-a jucat cu o singură întrebare: *„Cum ar fi să alergi paralel cu o rază de lumină, cu viteza luminii?”* Se pare că, cu cât se juca mai mult cu această întrebare, cu atât mai multe răspunsuri găsea și se apropia tot mai mult de adevăr. Nu a mai durat mult până când a descoperit teoria relativității. El și-a dat seama că răspunsul fusese dintotdeauna la îndemâna lui. Întrebările bune l-au ajutat pe marele fizician să își clarifice cunoștințele și, adesea, vă vor ajuta și pe dumneavoastră să descoperiți răspunsuri pe care le-ați trecut cu vederea.

Pentru a vă îmbunătăți imaginația, trebuie să vă pregătiți mai mult. Albert Einstein a spus: *„Imaginația este mult mai importantă decât cunoștințele”* – și avea dreptate. Dar atenție, Einstein inventase deja teoria relativității și deținea o cantitate uriașă de cunoștințe atunci când a enunțat acest lucru. Nu ar fi putut inventa niciodată nimic dacă nu ar fi avut atât imaginație, cât și cunoștințe solide. Un om care deține puține cunoștințe va găsi, probabil, mult mai greu soluții la probleme, oricâtă imaginație ar avea.

Pentru a ajunge pe Lună, oamenii au avut nevoie de foarte multă imaginație, însă, fără cunoștințe tehnice solide, nu ar fi putut în veci să ajungă atât de departe. Așadar, simplele vise sau fantezii nu vor putea fi transpuse în realitate dacă nu deținem pregătirea necesară pentru a le concretiza în ceva palpabil.

Tot aici, place foarte mult felul în care matematicianul francez Blaise Pascal face diferența dintre rațiune și imaginație: *„Cel mai mare filozof din lume, stând pe o scândură mai largă decât trebuie, însă deasupra unei prăpăstii, chiar dacă rațiunea îl va convinge că este în siguranță, imaginația sa va fi mult mai puternică.”*

Dacă vă veți confrunta cu diverse probleme în viață, apelați la imaginație, pentru că rațiunea foarte rar vă va sprijini în momentele de restriște. Indiferent dacă ideile vor apărea imediat sau mai târziu, nu încetați să vă folosiți imaginația și, până la urmă, veți găsi ceea ce căutați. Iar după ce veți descoperi ideea „de milioane”, poate vă veți

întreba: *„Oh, de ce nu m-am gândit la asta până acum? Răspunsul era chiar în fața mea.”*

Cel mai bun mod de a vă îmbunătăți imaginația este să găsiți un domeniu care vă pasionează și apoi să vă documentați în privința lui. Dacă vă pasionează arta, vizitați galerii și expoziții; căutați pe internet tot ce este legat de artă, de la începuturile ei până în prezent. Încercați să aflați cum au reușit cei mai mari pictori să creeze asemenea capodopere. Ce au făcut ei altfel față de restul lumii?

Achiziționați, de asemenea, manuale de specialitate și studiați-le în timpul liber. Citiți biografii. Frecventați cursuri de pictură. Mergeți la conferințe. Înscrieți-vă la cluburi de artă, adresați multe întrebări oamenilor de specialitate și oferiți-vă serviciile. Nu mai stați pe gânduri. Începeți chiar de azi!

CE TREBUIE SĂ REȚINEȚI

Un bun lider va veni în permanență cu idei cât mai noi. Dacă nu aveți idei noi, porniți în căutarea lor folosindu-vă imaginația. Observați-i pe oamenii despre care știți că sunt creativi și veți descoperi nenumărate lucruri pe care nu le știați. Cercetați piața în căutare de posibile idei și apropiați-vă de oamenii care găsesc întotdeauna soluții bune la cele mai dificile probleme.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAȚI

Vă folosiţi mereu imaginaţia pentru a găsi noi căi de rezolvare a problemelor?

40

Simba, ai uitat cine eşti. Priveşte în interiorul tău. Eşti mai mult decât ai devenit.

Regele Leu

Încrederea

Cine a văzut filmul de animație „Regele Leu” își amintește cu siguranță de scena în care Simba este forțat să privească realitatea în față, confruntându-se cu viziunea tatălui său, regele Mufasa. În acea viziune, bătrânul rege îi reamintește fiului său că unicul lui scop în viață nu este altul decât să-și ocupe locul de drept, ca rege al ținutului. Pentru asta s-a născut și nu trebuie să se îndepărteze niciodată de menirea sa. Însă, pentru a reuși, trebuie să se schimbe, să capete multă încredere în sine și să scape de teama care l-a cuprins.

„Simba, ai uitat cine ești. Privește în interiorul tău. Ești mai mult decât ai devenit.” [5]

Această afirmație încurajatoare, care l-a determinat pe Simba să capete mare încredere în forțele proprii, merită să fie citită de mai multe ori. Pentru că a deveni un lider nu este ușor. Dimpotrivă, chiar este dificil. În primul rând, trebuie să vă schimbați modul de a gândi, perspectiva asupra lumii și a lucrurilor, înainte de a încerca să-i schimbați pe cei din jur.

Într-o lume a schimbărilor extrem de rapide și a incertitudinilor, liderul trebuie să fie primul care încurajează transformarea, pentru a le arăta oamenilor drumul potrivit pe care ei să-l urmeze. Dar, la fel ca Simba, liderul trebuie mai întâi să dobândească încredere în forțele

[5] Adaptat din Burke, Hedges - Afirmă-te sub propria firmă, Editura Curtea Veche, 2001

proprii, să privească în interiorul său și să își conștientizeze adevăratul potențial, realizând de ce este cu adevărat capabil.

Primul om dintr-o companie care trebuie să se schimbe este liderul. Abia după ce el însuși se transformă, schimbarea va avea loc și în rândul celorlalți. Un aspect esențial pe care trebuie să îl aibă în vedere un lider atunci când se confruntă cu o schimbare este realizarea unei analize clare a avantajelor și dezavantajelor acesteia. Încrederea angajaților poate fi grav zdruncinată în astfel de momente. Din această cauză, teama angajaților că nu vor putea face față noilor solicitări va crește constant, ceea ce le va afecta eficiența și capacitatea de a-și îndeplini sarcinile la timp.

Categoric, restabilirea încrederii în rândul angajaților este esențială, iar liderul trebuie să țină cont de acest aspect și să se implice în mod activ în procesul de îmbunătățire a performanței echipei sale.

Încrederea în forţele proprii este un avantaj

Bătrânul înțelept se afla pe patul de moarte de mai multe săptămâni. Dar într-o zi și-a deschis ochii pentru a-și vedea discipolul ultima oară.

- Ai vegheat mereu asupra mea, nu-i așa? a spus încetișor bătrânul înțelept.

- Da, maestre, nu aș putea face altfel! răspunse discipolul.

- De ce?

- Deoarece sunteți lumina vieții mele!

Bătrânul înțelept a suspinat și apoi a zis:

- Te-am orbit așa tare, fiule, de refuzi să vezi lumina din tine?

Mulți oameni sunt precum discipolul din această veche poveste. Nu au încredere în ei înșiși și preferă să fie conduși de alții decât să se descurce singuri. În loc să se îngrijească de propriile lucruri, se preocupă de ale altora și, din această cauză, își vor petrece restul vieții în umbra celor mai capabili decât ei.

Din această perspectivă, un conducător adevărat trebuie să-și amintească pe parcursul călătoriei sale că, dacă ușa interioară a inimii

sale va fi deschisă și dacă va avea suficientă încredere în forțele proprii, va putea face față tuturor furtunilor care vor apărea în calea lui.

Motivul pentru care unii oameni nu au încredere în forțele proprii este lipsa de cunoștințe. Cum pot ei să spere că-și vor stăpâni teama și emoțiile când pornesc la luptă cu praful de pușcă ud sau chiar fără muniție? Nu este de mirare că multora dintre cei care nu au încredere în ei înșiși le lipsește pregătirea necesară. De exemplu, este absolut normal ca, dacă cineva v-ar propune să participați la un concurs de înot, dumneavoastră să nu vă prezentați de teamă că v-ați face de rușine sau, mai rău, că ați putea păți ceva. Însă, dacă sunteți un sportiv foarte bun și exersați zilnic acest sport, vă veți prezenta cu încredere la toate concursurile și, probabil, ați mai și câștiga.

Cum trebuie să vă pregătiți? Nimic mai simplu: muncă, muncă și iar muncă.

Intr-adevar, pesimismul e contagios. Defetismul e contagios. Iar dacă ar fi să facem o statistică, am recunoaște cu sinceritate că destul de mulți oameni nu sunt prea optimiști în legătură cu viitorul lor, ba dimpotrivă, au înclinații evidente spre pesimism. Pesimiștii sunt acei oameni care în sinea lor nutresc visuri mărețe, dar puține li se împlinesc vreodată, tocmai pentru că nu depun un efort susținut.

Deci, atentie ! Veți putea recunoaște ușor asemenea indivizi nu atât după felul cum arată, ci după modul în care privesc viața. Cei care vă vor spune că „viața e grea” sau „nu vezi că n-ai nicio șansă” sunt niște pesimiști convinși. Feriți-vă de ei, altfel veți ajunge ca ei.

Amintiți-vă vechea zicală: „Dacă vrei să ajungi precum vulturii, ai grijă să nu stai printre găini.”

Nu vă fie teamă să riscați

Scriitorul Paulo Coelho preciza că *„Frica de greşeală este obstacolul care ne închide în castelul mediocrităţii; dacă reuşim să ne învingem această teamă, vom face un pas foarte important în direcţia libertăţii.”* Pentru a dobândi mai multă încredere în forțele proprii, purtați-vă precum un om curajos. Pe tot posibilul, încercați să vă dați seama de propria valoare, să fiți mereu optimiști și, oricât de multe obstacole ați întâmpina, oricât de multe dificultăți ați avea de înfruntat,

continuați să mergeți mai departe. Niciodată să nu uitați însă că drumul către o carieră de succes este presărat cu suișuri și coborâșuri.

Faimosul poet atenian Solon a scris următoarele: *„Orice acțiune își are riscul ei și nimeni nu știe unde va ajunge atunci când începe ceva.”* Oricât de multe lucruri bune ați dori să înfăptuiți, dacă nu îndrăzniți să riscați, nu veți putea duce niciodată la bun sfârșit nicio acțiune.

Nu renunțați niciodată

În orice efort, mulți oameni se dovedesc a fi slabi de înger și renunță tocmai atunci când lumea le este mai dragă. Din acest motiv, un bun conducător se va gândi tot timpul la scopul său, până când va ajunge să simtă o dorință puternică de a-l atinge. El trebuie să pornească la drum cu entuziasm pentru a ajunge triumfător la sfârșit. Pe scurt, trebuie să pășească cu încredere în direcția viselor sale și să nu bată niciodată în retragere.

Prima Doamnă a Statelor Unite, Rosalynn Smith Carter, a menționat într-un discurs: *„Trebuie să ai încredere în abilitățile tale și apoi să fii destul de puternic ca să le urmezi.”* Multor oameni le lipsește încrederea în sine. Își aleg o slujbă sigură doar din teama de a nu fi mai prejos față de prietenii sau colegii care și-au găsit deja una. Unii nu cred că merită o slujbă ca lumea, iar alții se tem să nu și-o piardă pe cea actuală.

Atunci când oamenilor le lipsește respectul de sine sau nu au un scop bine stabilit în viață, devin slabi și vulnerabili, atrăgând astfel în jurul lor doar persoane care vor încerca să îi schimbe și să îi controleze după placul lor. Însă, dacă acești oameni vor avea o dorință puternică și un scop precis, cu timpul vor începe să aibă alte pretenții. Vor descoperi că îi interesează o cu totul altă viață.

Schimbaţi-vă mentalitatea

Este foarte greu să dobândiți încredere deplină în forțele proprii, să identificați și să vă dezvoltați calitățile personale. Totuși, dacă vă doriți cu adevărat acest lucru, veți reuși. Începeți prin a vă gândi la lucrurile pe care le prețuiți cel mai mult, dar și la cele care vă displac. Reflectând asupra acestor două aspecte, veți începe, treptat, să înlăturați straturile în care s-au sedimentat gândurile negative și veți ajunge să intuiți un adevăr

esențial: sunteți mult mai valoros decât credeți. Prin urmare, eliminați trăsăturile negative care vă împiedică dezvoltarea și concentrați-vă asupra celor pozitive.

Acum, intrebați-vă: *„Dacă voi continua să fac același lucru pe care îl fac în prezent, voi duce o viață mai bună în viitor?”* Căci dacă nu vă schimbați, dacă nu vă pregătiți să trăiți o viață mai bună, nu veți deveni niciodată o persoană valoroasă, indiferent cât de multe cunoștințe ați avea.

Să explic si de ce. Foarte mulți oameni sunt conștienți de defectele lor și știu ce ar trebui să facă pentru a se schimba, dar, cu toate acestea, nu sunt dispuși să depună efortul necesar pentru a duce o viață mai bună. Motivul? Le lipsește încrederea în forțele proprii, perseverența și ambiția de care trebuie să dea dovadă în momentele-cheie ale vieții.

În glumă, cineva i-a adresat această întrebare unui om de afaceri:

– Știți de ce Bobby Fischer și-a dedicat viața lui Dumnezeu și a renunțat la șah?

Răspunsul nu a întârziat să apară:

– Ca să treacă mai repede de partea cealaltă.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Prieteni, nu deveniți precum oamenii care își doresc să ajungă mai repede „de partea cealaltă”, doar pentru că nu sunt în stare să înfrunte obstacolele vieții. Mergeți cu încredere în direcția visurilor voastre. Trăiți viața pe care v-ați imaginat-o dintotdeauna.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Îndrăzniţi să vă luaţi viaţa în mâini?

41

Un om fără inițiativă este un om fără valoare.

James T.

Inițiativa

Aș vrea să vă spun acum o cu totul altfel de poveste – o poveste tristă despre ce se poate întâmpla atunci când oamenii nu îndrăznesc să-și asume riscuri. Este povestea unui om care a fost îndrumat să intre într-un regat printr-o anumită poartă.

După un drum lung, el găsește poarta, dar observă un soldat care o păzește. Încearcă să-l mituiască, dar soldatul nu dă niciun semn de bunăvoință. Așa că omul așteaptă ca paznicul să-i dea un semn că îi este permis să intre.

Dar soldatul nu face nimic și nu scoate niciun cuvânt, așa că omul continuă să rabde, așteptând să se întâmple ceva. O viață întreagă stă și așteaptă.

În cele din urmă, paznicul închide poarta și îi spune: *„Această poartă a fost menită doar pentru tine. Dar pentru că ai ales să nu intri, acum este închisă pentru totdeauna... iar șansa ta s-a pierdut odată cu ea.”*

Milioane de oameni aşteaptă, asemenea lui Joseph K., personajul principal din romanul "Procesul" al scriitorului Franz Kafka, ca şansa să apară din senin. Dar şansa nu va bate niciodată la uşa lor. Se impune ca ei să pornească în căutarea ei. Trebuie să îşi folosească pe deplin cunoştinţele, isteţimea şi forţele, să nu îşi subestimeze niciodată valoarea şi să aibă iniţiativă în orice întreprind.

Robert Kennedy, candidatul la preşedinţie, a afirmat cu câteva zile înainte de a fi asasinat: *„Doar cei care îndrăznesc să rişte foarte mult pot realiza ceva.”* Prin urmare, oameni buni, nu aşteptaţi pur şi simplu condiţiile ideale pentru a face un pas înainte. Chiar dacă riscul este mare, preluaţi iniţiativa. Nu amânaţi luarea unor decizii până când totul va fi perfect, deoarece astfel nu veţi ajunge niciodată prea departe. Dimpotrivă, veţi staţiona.

Din nefericire, mulţi oameni aşteaptă „momentul potrivit" pentru a trece la acţiune, iar în final nu mai realizează nimic din ce şi-au propus. Pentru că nu au curajul să îndrăznească şi nu acţionează la timp, se vor întoarce la o viaţă de mediocritate, frustrare şi durere. Dar, amintiți-vă, curajul de a acționa poate schimba acest destin.

De ce amânarea l-a costat o avere

Povestea personajului Joseph K. din povestea de mai sus este un motiv de întristare, pentru că acel om a refuzat să ia o decizie care l-ar fi putut conduce cu totul în altă direcție. A așteptat mult și bine, fără să preia inițiativa și să treacă la acțiune. Nu și-a dat seama de propria valoare, iar ignoranța l-a costat o viață plină de amărăciune. Cu toții cunoaștem „copii minune” din liceu și de la facultate care erau întotdeauna primii la proiecte și deseori obțineau premii la diferite concursuri naționale, dar, ca adulți, și-au pierdut spiritul de inițiativă și au ajuns să fie ultimii în cele mai simple domenii de activitate. Premiile și notele mari nu le-au adus un succes de prea lungă durată. Pe de altă parte, mulți dintre copiii etichetați ca fiind dificili, înceți la minte sau chiar „tâmpiți” în anumite momente au ajuns atât de departe, încât lumea nu va uita niciodată de ei.

Thomas Edison, cel mai mare inventator de la sfârșitul secolului al XIX-lea, care a stabilit cel mai mare număr de invenții din lume și care a avut cea mai mare influență în dezvoltarea și conturarea lumii moderne, își amintește: „Tata credea că sunt de-a dreptul dobitoc.” Iar renumitul fizician Albert Einstein, cel care a formulat teoria relativității restrânse și a relativității generalizate, a fost considerat în timpul copilăriei drept un copil cu deficiențe, deoarece citea și scria prea încet. Și exemplele pot continua...

Toți acești oameni „din urmă” au ajuns, într-o bună zi, cei dintâi. Și asta deoarece au îndrăznit să viseze, au trecut serios la treabă și au mers

tot înainte. Când celebrul actor Sylvester Stallone a fost întrebat într-o emisiune care a fost secretul succesului său, acesta a recunoscut: *„Nu sunt cea mai inteligentă sau mai talentată persoană din lume, dar am reușit pentru că am mers tot înainte.”* La fel ca Stallone, nu amânați finalizarea unui anumit lucru până când totul va fi perfect, pentru că s-ar putea să... așteptați. Nu vă inhibați și nu vă luați după alții care cred că le știu pe toate și consideră că nu mai este loc pentru dumneavoastră. Îndrăzniți să mergeți înainte, pentru că nu știți niciodată peste ce noroc puteți nimeri, iar norocul este întotdeauna de partea celor ce au inițiativă și care luptă permanent pentru realizarea visurilor lor.

Toți oamenii neîmpliniți găsesc scuze pentru a amâna luarea unei decizii. Dar niciodată nu se va întâmpla nimic până când nu vor prelua inițiativa și nu vor trece la acțiune. Oamenii încrezători sunt întotdeauna gata să acționeze împotriva fricii și a nesiguranței, iar cei fără succes – nu. Credeți că Joseph K., din povestea de la început, ar mai fi așteptat la poartă dacă ar fi înțeles pe deplin conceptul *preia inițiativa*?

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Atunci când trebuie să ia o hotărâre dificilă, mulți oameni preferă ca alții să hotărască în locul lor. Ei nu doresc altceva decât să se ascundă într-o cameră și să doarmă până când totul se va termina. Nu preiau niciodată controlul asupra vieții lor și ajung să fie mereu conduși de alți oameni, mult mai curajoși și mult mai activi.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Ce faceţi atunci când şansa vă bate la uşă?

42

Integritatea este lumina care străluceşte într-o conştiinţă curată.

James E. Faust

Integritatea

David Casstevens, de la *Dallas Morning News*, povestește o întâmplare din 1940 despre Frank Szymanski, un jucător de la echipa Notre Dame, care a fost chemat ca martor în procesul de la South Bend.

– Faci parte din echipa de fotbal Notre Dame din acest an? întreabă judecătorul.

– Da, onorată instanță, răspunde tânărul.

– Ce poziție?

– Mijlocaș, onorată instanță.

– Cât de bun mijlocaș?

Szymanski tremură puțin pe scaun, dar răspunde ferm:

– Domnule, sunt cel mai bun mijlocaș al echipei Notre Dame care a existat vreodată.

Antrenorul Frank Leahy, care se afla în sala de judecată, a fost surprins de răspunsul băiatului. Szymanski a fost mereu foarte modest și taciturn. Așa că, atunci când procesul s-a încheiat, l-a luat deoparte pe Szymanski și l-a întrebat de ce a făcut acea declarație. Băiatul s-a înroșit puțin, apoi a răspuns:

– Urăsc ce-am declarat, domnule antrenor, dar, la urma urmelor, mă aflam sub jurământ.

Cea mai importantă calitate a unui lider este, fără îndoială, integritatea. Pentru a fi urmat, un lider trebuie să câștige încrederea și aprecierea oamenilor și să își mențină integritatea în momentul luării unei decizii. Acum 200 de ani, episcopul Phillips Brooks a spus un lucru care a rămas neschimbat până în ziua de azi: *„Caracterul se formează în momentele mărunte ale vieții noastre”*. O mică minciună justificată rămâne tot o minciună.

V-ați întrebat vreodată ce anume stă la baza organizațiilor sănătoase și durabile? Studiul întreprins de doi profesori universitari, Jim Collins și Jerry Porras, a scos la iveală faptul că organizațiile de succes se văd într-un mod fundamental diferit față de toate celelalte companii mediocre. Au o filozofie aparte, care s-a păstrat de-a lungul timpului, generație după generație, și care se poate traduce prin termeni foarte vagi, precum: vis, perseverență și integritate.

Tot ei au ajuns la concluzia că timpul este cel care face diferența dintre companiile de succes și cele mediocre. O companie poate avea noroc cinci sau zece ani, dar în niciun caz nu va putea avea noroc 100 de ani. Numai companiile conduse de oameni cinstiți și perseverenți au avut dreptul la bonus, reușind să supraviețuiască un timp atât de îndelungat, în timp ce trișorii sau mincinoșii au fost demascați în cele din urmă. Așadar, cinstea și integritatea pot salva, pe termen lung, o companie de la un faliment iminent.

Cred că următoarea fabulă a lui Esop este elocventă în acest sens, deoarece dovedește că nimeni nu va putea ascunde o faptă rea vreme îndelungată:

Nu puteţi ascunde o faptă rea

Se înnoptase și căprarul încerca să adune turma. Una dintre capre se opri să mănânce. Pentru că nu i-a băgat în seamă chemările, căprarul se supără și o lovi cu o piatră, rupându-i un corn.

- Te rog – o imploră căprarul – nu-i spune stăpânului turmei!

- Eu n-am să-i pomenesc nimic – răspunse capra – dar cred că va vorbi cornul de la sine.

„Niciun om nu poate purta o perioadă îndelungată de timp o față pentru el însuși și altă față pentru ceilalți, fără a-și arăta în final adevăratul său chip”. Mare dreptate a avut romancierul american Nathaniel Hawthorne atunci când a menționat acest lucru. Singurul mod

de a trece proba timpului este să vă schimbați caracterul. Învățați să fiți cât mai corect, mai ales cu dumneavoastră, și atunci veți fi corect și cinstit și cu ceilalți.

În celebra piesă de teatru Hamlet, Polonius îl sfătuiește pe fiul său, Laertes: „Dar, mai ales, fii sincer cu tine / Urmează apoi, ca noaptea după zi, / Că n-ai să poți pe nimeni vicleni.” Dacă veți fi întotdeauna onest și veți avea o conștiință curată, toți oamenii vicleni și necinstiți se vor îndepărta cu timpul de dumneavoastră și astfel vă veți putea duce la îndeplinire planurile de viitor fără să aveți teamă de nimic.

Cu toate acestea, oriunde ne-am uita, putem vedea oameni cărora le lipsește integritatea. Oameni foarte bogați care sunt găsiți morți în apartamentele lor de lux din cauza consumului de droguri, instituții corupte care găzduiesc crima organizată sau care subminează dezvoltarea economică, studenți care obțin diplome fără merit, și lista poate continua. Dar când vine vorba de succesul personal, niciun fel de titluri, diplome sau premii nu vor putea înlocui integritatea. Și asta deoarece integritatea se bazează pe valoarea muncii și pe pricepere, nu pe scrisori de recomandare sau pile.

Respectaţi-vă întotdeauna cuvântul dat

Dacă promiteți că veți merge undeva sau că veți face un anumit lucru, nu vă dezamăgiți prietenii. Pentru că, dacă oamenii nu se vor putea bizui pe dumneavoastră, înseamnă că nu sunteți un partener bun. Însă, dacă veți încerca zi de zi să vă respectați cuvântul dat, indiferent dacă este vorba de o simplă făgăduială sau de o înțelegere scrisă, veți căpăta un sentiment de onestitate care va intra în rezonanță cu oricine veți intra în contact.

Foarte mulți oameni își doresc să ajungă deosebit de prosperi, să dobândească faimă internațională, dar nu reușesc niciodată să-și îndeplinească visurile, deoarece le lipsește cinstea sau pregătirea necesară. Din acest motiv, ei apelează la căi necinstite pentru a-și atinge scopurile. Mintea lor este direcționată către obiective greșit alese și, din această cauză, recurg la mijloace din ce în ce mai puțin spirituale pentru a le atinge.

Din nefericire, astfel de oameni nu vor înțelege niciodată pe deplin afirmația făcută de Oprah Winfrey, cea mai populară vedetă americană

de televiziune: *„Adevărata integritate înseamnă a face mereu ceea ce este corect, chiar știind că nimeni nu va afla niciodată ce ai făcut.”*

Întrebări care vă pot ajuta să vă măsuraţi integritatea

- sunteţi cinstit în fiecare moment al zilei?
- aveţi remuşcări faţă de o faptă necinstită pe care aţi săvârşit-o?
- spuneţi întotdeauna adevărul?
- vă respectaţi întotdeauna cuvântul dat?
- evitaţi să vă asumaţi responsabilitatea?
- apelaţi deseori la pile pentru a obţine lucruri pe care altfel nu le-aţi putea obţine?

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Înşelăciunea este cu siguranţă o tactică deloc înţeleaptă. Din când în când se întâmplă să întâlniţi persoane care povestesc cu mândrie cum au păcălit un client sau un amic. Dar pe termen lung, astfel de oameni nu vor ajunge niciodată prea departe. Să ţineţi minte bine asta.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Sunteţi mereu cinstit cu cei din jur?

43

Agoniseşte înţelepciunea şi cu preţul a tot ce ai, capătă priceperea.

Pilde 4:7

Înţelepciunea

La botezul unui prinț, două zâne bune au vrut să-i ofere acestuia darurile lor. Una dintre ele îi dărui o privire ageră, ca de vultur, pentru a vedea tot ce se petrece în regatul său, până la cel mai mărunt lucru. Cealaltă îi dădu înțelepciune suficientă pentru a nu lua în seamă exact cel mai neînsemnat lucru. Când băiatul crescu, fu regele cel mai drept și mai bun din lume. [*]

O mare bogăție nu servește la nimic dacă nu e folosită cu înțelepciune. Sursa înțelepciunii se află în spiritul omenesc, adânc ascunsă în fiecare dintre noi, dar este prea puțin exploatată. Deseori, această putere rămâne latentă și necunoscută. Însă vor exista mereu oameni care vor descoperi această putere a minții, numită înțelepciune, și vor ști să profite de ea.

Mulți oameni confundă înțelepciunea cu acele învățăminte care reies din diferitele tratate sau lucrări filozofice ale unor mari scriitori. Nimic mai fals. Înțelepciunea înseamnă să vă puneți întrebările care trebuie, să învățați din greșeli și să tăceți atunci când nu aveți nimic de spus. Oare cu ce se deosebesc oameni precum Henry Ford, Albert Einstein, Thomas Edison de mulți alții? Poate nu credeți, dar aceste persoane erau absolut

[*] Lessing, *Darul zânelor - Cele mai frumoase fabule*, Editura Teora, 2006

obișnuite, numai că au devenit extraordinare în diferite ramuri de activitate. Și asta pentru că și-au folosit cu înțelepciune darurile cu care natura i-a înzestrat. Au conștientizat puterea care sălășluiește în ei înșiși, iar cunoașterea proprie și a adevăratelor țeluri le-a permis să reușească acolo unde alții au dat greș.

Care a fost cheia succesului lor? Am să vă repet. Ei și-au pus întotdeauna întrebările care trebuie, au găsit răspunsurile care trebuie și au acționat mereu cum trebuie. Iar de foarte multe ori, răspunsul se afla chiar în preajma lor.

Cineva mi-a spus de curând povestea unui general care se juca cu o cupă de cristal câștigată într-o bătălie și care, într-un moment de neatenție, era s-o scape pe podea. „Hoops! A fost cât pe ce!", își spuse marele general.

A rămas apoi meditând în tăcere pentru o bucată de timp la ceea ce s-a întâmplat. „Am dat ordine la sute de trupe să se sacrifice în bătălii și nu mi-a fost niciodată frică să mor. De ce, totuși, am devenit atât de agitat din cauza unei cupe?"

În sfârșit, a realizat că atașamentul l-a adus în pragul fricii de a pierde un obiect valoros, lucru care i-a provocat anxietate. Așa că a aruncat cupa peste umăr și a spart-o.

La fel ca bătrânul general, suntem cu toții rodul propriilor noastre obiceiuri. Obiceiul lui de a se atașa de lucrurile care n-au valoare spirituală ajunsese atât de bine înrădăcinat în mintea lui, încât, atunci când și-a dat seama de adevăratul motiv, a aruncat cupa și a spart-o. Abia atunci a realizat care este propria lui valoare.

Și tot așa stau lucrurile și cu oportunitățile care se ivesc în calea fiecăruia dintre noi. Dacă nu vom fi atenți, vom ignora cu ușurință o ocazie măreață, mai ales dacă este ceva familiar, care se află chiar sub nasul nostru. Iar astfel nu vom reuși să profităm la maximum de pe urma ei. Lucrurile cele mai simple sunt, de cele mai multe ori, greu de observat, tocmai pentru că se află la vedere și nimeni nu le acordă atenția necesară. Iar, așa cum se întâmplă frecvent, alți indivizi – pe care lumea îi consideră nepricepuți – vor vedea exact ceea ce este evident și doar ei vor reuși să se afirme în lume.

Fiţi înţelept şi căutaţi priceperea

Am început acest articol cu un citat foarte cunoscut din Biblie: *„Agonisește înțelepciunea și, cu prețul a tot ce ai, capătă priceperea”.* Acest lucru înseamnă să deveniți conștient de propria valoare, adică să vă cunoașteți menirea cu care ați venit pe lume și să vă folosiți de abilitățile și înclinațiile dumneavoastră pentru a avea succes.

Din păcate, majoritatea oamenilor nu sunt conștienți de propria lor valoare. Poate din acest motiv soarta îi condamnă să muncească de trei ori mai mult decât aceia care și-au descoperit talentul, fără însă să obțină niciun rezultat și fără să se bucure de viață la maximum.. Este cu adevărat trist că unii oameni nu au noroc, dar oare norocul nu și-l face fiecare cu mâna lui?

Unul dintre cei mai înțelepți scriitori ai acestui secol, Paulo Coelho, a reușit să evidențieze acest lucru în celebrul său roman **Alchimistul**: *„Dumnezeu a scris în lume drumul pe care fiecare om trebuie să meargă. Trebuie numai să citești ce a scris EL pentru tine. Nu uita de limbajul semnelor și, mai cu seamă, nu uita să mergi până la capătul Legendei tale personale”*.

În fiecare zi veți descoperi lucruri noi ce vă vor șopti încet adevărul despre harul dumneavoastră unic. Dar, dacă nu sunteți atent la semne, s-ar putea să nu vă dați niciodată seama care vă este propria valoare.

Iar asta se numește înțelepciune: să vă dați seama brusc de propria valoare și să vă găsiți comoara. Și, mai mult decât atât, să-i înțelegeți pe ceilalți și să le respectați valorile.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

A decide ce veți face în viață poate fi foarte stresant, dar este unul dintre cei mai importanți pași spre succes. Veți lua zilnic hotărâri importante, unele bune, altele mai puțin inspirate, însă în timp veți învăța din ele și veți deveni mai înțelept.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Luaţi întotdeauna deciziile cele mai înţelepte?

44

Numai perseverenţa duce la izbândă.

Honore de Balzac

Perseverenţa

Povestea spune că ar fi existat odată un muzeu cu o podea din plăci de marmură, ce avea o statuie imensă în mijlocul culoarului, tot din marmură. Oameni din toată lumea veneau la acel muzeu doar ca să admire acea minunată statuie. Dar într-o noapte, una din plăcile de marmură a început să vorbească cu statuia de marmură.

Placa de marmură: „Nu este corect, pur şi simplu nu este corect! De ce toată lumea de pe glob vine aici şi mă calcă în picioare doar ca să te admire pe tine? Nu e corect!”

Statuia de marmură răspunse: „Draga mea, îţi aduci aminte că provenim din exact aceeaşi carieră?”

Placa de marmură: „Desigur, de aia simt că este incorect. Provenim din aceeaşi carieră şi totuşi beneficiem de un tratament total diferit acum. Nu e corect!” şi a început să plângă.

Statuia de marmură: „Îţi mai aminteşti ziua în care Creatorul a încercat să lucreze la tine, dar tu ai opus rezistenţă?”

Placa de marmură: „Da, desigur. Îl urăsc pe tipul ală. Cum a putut să pună uneltele alea pe mine? M-a durut foarte tare.”

Statuia de marmură: „Aşa e. Nu a putut să lucreze deloc la tine, deoarece ai opus rezistenţă”.

Placa de marmură: „Şi ce-i cu asta?”

Statuia de marmură: „Atunci când Creatorul a decis să renunţe a lucra la tine, şi să lucreze la mine, am ştiut imediat că voi fi diferită în final. Nu am opus rezistenţă, ci am îndurat uneltele multă vreme, numai ca să mă modeleze”.

Placa de marmură: „mmmm”.

Statuia de marmură: „Draga mea, există un preţ pentru orice în viaţă. Dacă tu ai decis să renunţi la jumătatea drumului, nu îi poţi acuza pe cei care te calcă în picioare.”

Dacă oamenii ar înțelege cât de aproape se află de succes, probabil nu ar mai renunța atât de repede. Lipsa perseverenței este, fără îndoială, una dintre cauzele principale ale eșecului. Iar gradul în care oamenii perseverează este direct proporțional cu intensitatea dorinței lor.

Toți oamenii de vârf au fost odată ultimii, au avut parte de nenumărate respingeri, perioade lungi de depresie și multe rateuri. Dar au perseverat, știind că, depășind greutățile, vor reuși în cele din urmă să-și atingă țelul propus.

Calvin Coolidge, cel de-al treizecilea președinte al Statelor Unite, a recunoscut secretul succesului atunci când a declarat: „Nimic în lumea asta nu poate înlocui perseverența. Talentul nu este suficient; nimic nu este mai obișnuit decât oamenii talentați, dar fără succes. Nici geniul; geniul nerăsplătit a devenit un proverb. Nici educația; lumea este plină de epave umane educate. Numai perseverența și determinarea sunt atotputernice.” După curaj, perseverența este probabil cea mai importantă calitate a unui lider. Trebuie să fiți perseverent, să continuați să înaintați atunci când drumul este greu și, totodată, să aveți o răbdare de fier. Fără perseverență, șansele de a vă atinge scopurile sunt minime.

Nota distinctivă a unui om valoros este dată de caracteristicile sale dominante. Perseverența (și nu perfecțiunea) este caracteristica dominantă a unui om de vârf, a unei organizații sau chiar a unei națiuni. Nu absența perioadelor dificile, ci capacitatea de a-și reveni după fiecare eșec și de a fi mai puternic decât înainte caracterizează un om puternic.

Adevărații învingători nu se nasc, ci se plămădesc – se modelează cu trecerea timpului, odată cu dificultățile întâmpinate. Filozofia lor este, deseori, trecută cu vederea de cei care nu obțin succese: „Când ești doborât, trebuie să te ridici iar.” Bătăliile sunt câștigate în mințile oamenilor care s-au decis că nu vor abandona niciodată. Sunt câștigate de cei care riscă totul pentru un vis. Așadar, dacă vreți să vă atingeți scopurile, ridicați-vă de la podea și continuați lupta.

Ce este perseverenţa

Eula McClaney, una dintre cele mai bogate femei care au trăit în America, și-a petrecut atât copilăria, cât și tinerețea în sărăcie, însă gândurile și spiritul ei pluteau printre cei de elită. Muncea din greu, dar, în ciuda dificultăților prin care trecea, ea a continuat să viseze. Cocea plăcinte cu cartofi dulci și le vindea; spăla pereți și curăța case. A economisit fiecare bănuț și apoi a intrat în afaceri imobiliare. Puțin după 30 de ani, a făcut primul milion de dolari. Atunci când a murit, în anul 1997, strânsese o avere estimată la peste o sută de milioane de dolari.

Această femeie muncitoare și filantropă a știut că „Viața este o serie de suișuri și coborâșuri, de lovituri nimerite și ratate, de munți și văi, de dealuri și de vâlcele - și pentru mulți dintre noi o întindere imensă de drumuri stâncoase. Cheia magică este să perseverezi, să continui să pui un picior în fața celuilalt până când ajungi unde vrei”.

Majoritatea oamenilor care nu sunt ambițioși renunță la primul semn de împotrivire. Puțini sunt aceia care continuă, în ciuda tuturor obstacolelor întâlnite pe parcursul vieții. Doar cei care s-au deprins cu perseverența se pare că s-au asigurat împotriva eșecului. Așa cum spunea cineva, referitor la oamenii de succes: „Indiferent de câte ori sunt înfrânți, nimeresc în cele din urmă tot pe primele locuri”.

Secretul perseverenţei

Într-o zi, vulturul se întoarse la cuibul său din vârful unei stânci înalte; văzu acolo un melc şi îl întrebă mirat:

- Tu care abia te mişti, cum ai ajuns până aici sus?

- M-am urcat târâş, domnule, răspunse melcul. Puţin azi, puţin mâine...

Puteți sta foarte bine în zona de siguranță, ferit de riscuri și departe de ghinion, însă nu veți ajunge niciodată prea departe și nu veți simți satisfacția și mândria împlinirii. Veți putea să vă atingeți scopurile doar dacă sunteți perseverent, iar perseverența se poate traduce prin: puțin azi, puțin mâine. Luați decizia de a nu renunța niciodată la visurile dumneavoastră. Continuați să înaintați, asemenea învingătorilor, spre țelul propus. Și să nu uitați niciodată că întotdeauna există o cale... de a învinge.

Dacă intrați într-o competiție sportivă, cu siguranță vă veți confrunta cu unii dintre cei mai duri adversari. Să presupunem că adversarii joacă murdar și vă pun mereu piedici. Ce faceți?

Răspuns: Nu vă coborâți la nivelul lor. Luptați cu perseverență și, în final, veți câștiga.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Nu renunţaţi niciodată la visurile dumneavoastră, nici măcar atunci când credeţi că sunteţi la pământ. La fel ca melcul din fabula lui Hartzenbusch, încetul cu încetul, centimetru cu centimetru, păşiţi puţin mai departe spre visele pe care vi le-aţi plăsmuit. Chiar dacă visul pare foarte îndepărtat, înaintaţi. Cu fiecare pas făcut, o să vă aflaţi tot mai aproape de el. Nu uitaţi următorul lucru: „Vaporul se află în siguranţă în port, dar el nu a fost construit ca să stea în port”.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Renunţaţi atunci când vă loviţi de un obstacol?

45

Responsabilitatea este preţul care trebuie plătit de toţi oamenii de succes.

G. Ovrill

Responsabilitatea

A fost odată un rege pe nume Dionysius, care domnea peste cel mai mare oraș din Sicilia, Siracusa. Trăia într-un palat mare, plin de lucruri scumpe și de servitori. Bineînțeles, în acel oraș erau foarte mulți oameni care îl invidiau pe Dionysius pentru bogăția lui. Unul dintre ei era și Damocles, cel mai bun prieten al regelui, care mereu îi spunea:

- Ce noroc ai, Dionysius! Tu ai orice pe lumea asta. Trebuie că ești cel mai fericit om de pe pământ.

Într-o zi, Dionysius s-a săturat de asemenea vorbe și i-a propus lui Damocles să facă schimb de locuri o singură zi, ca să vadă cu ochii lui cum este să fii rege. Zis și făcut, a doua zi Damocles fu numit rege pentru o zi. Servitorii au fost instruiți să îi îndeplinească toate dorințele, așa încât l-au îmbrăcat în cele mai alese haine, i-au făcut o coroană scumpă din pietre prețioase și i-au pus la dispoziție toate lucrurile minunate din castel.

- Niciodată nu m-am simțit mai bine ca acum, a spus Damocles.

Dar când a ridicat paharul să bea din cel mai ales vin și și-a îndreptat pentru o clipă privirea spre tavan, a observat că ceva se mișca deasupra lui, al cărui vârf aproape că-i atingea capul. Damocles a rămas nemișcat. Zâmbetul de pe buze i s-a șters, și fața i-a devenit palidă. Nu a mai dorit nici mâncare, nici băutură, nici lucruri scumpe. Tot ce își dorea acum era să plece din palat cât mai repede.

- Ce s-a întâmplat, prietene? întrebă Dionysius. Pari că ți-ai pierdut apetitul.

- Sabia aia! Sabia aia! îi șopti Damocles. N-o vezi?

- Bineînțeles c-o văd, răspunse Dionysius. O văd în fiecare zi. Mereu atârnă deasupra capului meu, și există întotdeauna șansa ca cineva să-mi taie capul cu ea. Poate că unul dintre sfătuitorii mei va deveni gelos pe puterea mea și va încerca să mă omoare. Sau cineva ar putea împrăștia minciuni despre mine și să-i ridice pe oameni împotriva mea. Ori aș putea lua o decizie greșită care să mă ruineze. Un singur lucru e cert: dacă vrei să conduci un popor, trebuie să îți asumi responsabilitatea. Și asta vine odată cu puterea, înțelegi?

Din acel moment, Damocles nu și-a mai dorit niciodată să schimbe locurile, nici măcar pentru o zi.

Mesajul acestei povestiri scrise de James Baldwin, se regăseşte în Sfânta Evanghelie după Luca din Biblie: *„Oricui i s-a dat mult, mult i se va cere, şi cui i s-a încredinţat mult, mai mult i se va cere”*. Singura modalitate de a ajunge un om de vârf este să scăpaţi de temerile pe care le aveţi. Să vă recunoaşteţi temerile, dar să încercaţi să le stăpâniţi şi să vă schimbaţi atitudinea. Mai mult, dacă veţi refuza să vă asumaţi responsabilitatea pentru consecinţele care pot apărea în urma acţiunilor pe care le întreprindeţi, lucrurile nu se vor schimba niciodată. Necazurile şi problemele vor apărea mereu - unele pot fi deranjante, iar altele mai puţin. Dar orice aspect ar lua greutăţile, mai mici sau mai mari, trebuie să le priviţi în faţă şi să le înfruntaţi.

Asumaţi-vă răspunderea

Oamenii de vârf își asumă tot timpul responsabilitatea pentru alegerile pe care le fac, pentru deciziile pe care le iau și caută mereu soluții la problemele care se ivesc în calea succesului lor. Ei știu că succesul sau eșecul depind în întregime de o singură persoană – de ei. Atunci când un individ își asumă toată răspunderea pentru acțiunile sale, el preia comanda asupra tuturor aspectelor vieții și va lua decizii mai bune în viitor.

Oamenii responsabili au tendința de a aborda orice lucru pornind la treabă, fără să stea prea mult pe gânduri. Aceștia sunt oamenii de acțiune, înzestrați cu o energie ieșită din comun. Managerilor, de exemplu, le face mare plăcere să vadă pe cineva care a pornit de la munca de jos într-

o firmă, ca om de serviciu, de exemplu. Ei își dau seama că aceștia pot fi oameni valoroși și loiali, dispuși să muncească pe rupte, pentru că, la rândul lor, și ei au pornit în trecut la fel, de la munca de jos.

Oamenii harnici și perseverenți vor avea numai de câștigat, pentru că vor începe treptat să-și asume tot mai mult responsabilitatea pentru faptele lor și vor învăța să înfrunte situațiile grele, așa cum este și cazul lui Edmond Dantès.

Un lider responsabil

- I-am spus lui Dantes să nu tragă la mal.

- Este adevărat Dantes? întrebă procurorul.

- Da, domnule. Îmi asum toată responsabilitatea.

- A fost ideea lui în întregime, domnule! răspunse Danglars.

- Ar fi trebuit să fie a ta! răspunse procurorul..

- N-am vrut decât să protejez marfa, iar acostarea pe Elba nu a salvat viaţa căpitanului, domnule.

- Te protejai pe tine Danglars... ascunzându-te după rangul tău, şi rămânând pe vas.

- Edmond Dantes, de azi înainte, tu vei fi noul căpitan al vasului Pharaon.

Acest scurt fragment desprins din filmul "Contele de Monte Cristo" surprinde foarte bine diferența dintre un lider responsabil și un non-lider. Edmond Dantès a acostat pe o insulă pentru a acorda ajutor medical unui alt membru al echipajului. Chiar dacă nu a respectat cursul obișnuit, Dantès și-a asumat toată responsabilitatea și a tras la mal vasul pentru a căuta ajutor pentru marinarul rănit. La întoarcere, Dantès este numit căpitanul vasului, pentru curajul de care a dat dovadă în timpul călătoriei. Danglars, pe de altă parte, este un om fricos, care aruncă vina pe alții, caută dovezi de nevinovăție și nu-și asumă niciodată responsabilitatea pentru faptele sale.

Nu veți putea ști niciodată ce vă rezervă viitorul. Dar cel mai bun antidot față de necunoscut este să vă asumați mereu responsabilitatea pentru propriile gânduri, sentimente și acțiuni și să vă concentrați asupra

prezentului. Să faceți tot ceea ce vă stă în putință astăzi, pentru a putea fi cât mai bun mâine.

Fără îndoială că ar fi de prisos să insist asupra rezolvării problemelor cu care ne vom confrunta fiecare dintre noi. Întrebarea fundamentală care rămâne este aceasta: „În ce măsură ne vom asuma responsabilitatea faptelor noastre?”

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Cultivați-vă capacitatea de a vă asuma întotdeauna responsabilitatea. Astfel, viața dumneavoastră va reîncepe în fiecare zi. Nu uitați că oamenii care nu au curajul să îndrăznească și să-și asume propria răspundere pentru acțiunile pe care le întreprind se vor întoarce la o viață de mediocritate, frustrare și durere.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Vă asumaţi responsabilitatea pentru faptele dumneavoastră?

46

Acolo unde nu există viziune, oamenii vor pieri.

S.Covey

Viziunea

A existat odată un băiețel ale cărui vise păreau imposibile pentru toți ceilalți, în afară de el. Puștiul era un fan înfocat al unei mari legende a fotbalului american, Jim Brown. Acest băiețel avea probleme serioase la oase din pricina malnutriției, iar la vârsta de șase ani picioarele lui erau atât de atrofiate, încât fusese poreclit „băiatul cu creioane”.

Dar, în ciuda acestor probleme, băiețelul și-a fixat un scop: să devină, într-o bună zi, un jucător vedetă, asemeni eroului său. Nu avea bani de bilete, așa că ori de câte ori echipa lui preferată urma să joace, băiețelul aștepta în fața stadionului până când cei de la întreținere deschideau porțile în cel de-al patrulea sfert de joc. Atunci urca în tribune și absorbea, ca un burete, stilul lor de joc echilibrat.

Pe când avea 13 ani, a avut loc întâlnirea pe care o visase toată viața. A intrat într-un magazin să-și cumpere o înghețată — și ghiciți pe cine a zărit acolo? Pe Jim Brown, idolul său. S-a apropiat cu pași repezi de jucătorul său preferat și i-a spus:

- Dle Brown, dle Brown, sunt cel mai mare admirator al dumneavoastră!

Brown i-a mulțumit cu amabilitate și apoi și-a întors capul spre amicii săi. Dar băiatul a insistat:

- Dle Brown, știu toate recordurile pe care le-ați stabilit și toate punctele pe care le-ați marcat!

Brown i-a zâmbit din nou, apoi s-a reîntors la discuția sa. Băiatul, văzând că idolul său nu-i acordă niciun pic de atenție, a continuat:

- Dle Brown! Dle Brown!

Jim s-a întors din nou cu fața la băiețel. Dar de această dată, puștiul l-a privit în ochi cu atâta intensitate, încât Brown a fost impresionat:

- Dle Brown, într-o bună zi voi depăși toate recordurile dumneavoastră!

Legenda fotbalului a zâmbit la spusele băiatului:

- Grozav, băiete, cum te cheamă?

Băiatul a rânjit cu gura până la urechi și i-a răspuns:

- Orenthal, domnule. Orenthal James Simpson... prietenii îmi spun O.J.

O.J. Simpson a devenit cel mai mare jucător de fotbal american al tuturor timpurilor, reușind să întreacă toate recordurile lui Jim Brown, stabilind totodată altele noi. Oare ce forță incredibilă a avut acest copil, încât a reușit să prevadă atât de clar viitorul? Răspunsul este simplu: viziunea.

Povestea scriitorului Dan Clark, Să faci ceva care să devină realitate, care a inspirat foarte mulți oameni, dezvăluie faptul că O.J. Simpson s-a văzut, încă din copilărie, cel mai mare jucător de fotbal din lume. De fapt, O.J. a privit spre viitor, iar visul lui a devenit realitate pentru că l-a văzut ca pe un obiectiv clar.

Viziunea este cea mai importantă calitate a liderului. Așa cum spunea odată scriitorul John Maxwell: *„Viziunea este cea care alimentează focul din interior, scoțându-l la suprafață. O persoană care nu are viziune nu va ajunge nicăieri. În cel mai bun caz, se va învârti în cerc.”*

Viziunea este o calitate care se inspiră din trecutul omului, din munca lui și din greșelile lui. Cu timpul, prin muncă, omul își îmbogățește cunoștințele și viziunea de ansamblu, iar inspirația pentru idei măreațe va începe să apară de peste tot.

Viziunea este arta de a vedea lucrurile invizibile

În anul 1501, asociația negustorilor din Florența a dorit să realizeze o statuie uriașă pentru noua catedrală. Au fost chemați toți sculptorii renumiți și li s-a cerut să termine această lucrare într-un timp cât mai

scurt, dacă doreau să fie bine plătiți. Li s-a pus la dispoziție un anumit bloc de marmură, dar se pare că niciunul dintre sculptori nu a fost încântat de el. Era prea subțire la mijloc și niciunul dintre ei nu i-a găsit vreo utilitate.

Dar un singur om – Michelangelo – a luat blocul de marmură pe care ceilalți l-au refuzat, pentru că lipsea o bucată zdravănă din mijloc, și a sculptat o frumoasă statuie. Acolo unde alții n-au remarcat decât un defect, Michelangelo a sesizat frumusețea și a creat poziția în care David îl înfrunta pe Goliat, completând perfect acea imperfecțiune. Numai un singur om a văzut ceea ce altora le-a scăpat – și asta se numește viziune. Din acest motiv se spune că „viziunea este arta de a vedea lucrurile invizibile".

La fel ca Michelangelo, și dumneavoastră trebuie să învățați să aveți viziune. Învăţaţi să identificaţi oportunitățile acolo unde alții nu văd nimic. Străduiţi-vă să vedeți lucrurile cu alți ochi decât ceilalți oameni. Începeţi să observați lucruri care altora le scapă. Învăţaţi să vedeți lucrurile invizibile.

Învăţaţi să aveţi viziune

Numai învățând să percepeți lucrurile într-un mod diferit veți putea descoperi ocazii la care nici n-ați visat. Nu degeaba președintele Theodore Roosevelt își sfătuia colaboratorii: „Faceți tot ce vă stă în putință cu resursele de care dispuneți, în locul în care vă aflați."

Priviți orice lucru din preajma dumneavoastră: mobilă, televizor, calculator, mașină de spălat, termopane, periferice, haine de toate mărimile și de toate culorile etc. Cândva, toate aceste obiecte au fost doar idei în mintea cuiva. Cu un secol în urmă, peste 70% din bunurile valoroase existente astăzi in magazine, nu era inventat. Și totuși, a trebuit să existe cineva care să creeze aceste lucruri – cineva care a avut o viziune clară asupra lor.

A avea viziune înseamnă a anticipa viitorul. Cei care posedă această calitate interpretează realitatea prezentă și o folosesc pentru a-și modela destinul. De fapt, ocaziile de a avansa în carieră nu lipsesc niciodată, dar numai oamenii înzestrați cu viziune anticipativă și cu perseverență reușesc să-și atingă obiectivele.

Viziunea se produce prin asociere

Dacă nu știți cum a fost inventată bateria, aflați acum. În mod uimitor, inspirația pentru crearea bateriilor a venit de la peștele electric. Un savant italian genial, Alessandro Volta, generase deja o sarcină electrică în laborator folosind două metale diferite și apă sărată drept electrolit. Provocarea principală consta în producerea unei cantități suficiente de energie pentru a face invenția utilă practic.

Soluția se afla într-un acvariu și în felul în care țiparii produc energia lor masivă. Acești pești generează electricitate prin intermediul unor celule musculare specializate numite electrocite, dispuse în serie.

Experimentul a avut succes, iar Volta a creat prima baterie funcțională din istorie. Astăzi, datorită descoperirii sale, trăim într-o lume plină de dispozitive alimentate cu baterii, iar Volta a obținut recunoaștere și prosperitate.

Inventatorul își descria creația ca fiind un "organ electric artificial", inspirat de peștele-torpilă. La baza invenției se aflau teoriile despre "electricitatea animală" și experimentele cu broaște ale altui fizician, Luigi Galvani. Repetând aceste experimente, Volta a formulat ipoteza că sursa curentului electric nu era țesutul organic, ci contactul dintre metale diferite. A demonstrat acest lucru înlocuind țesutul broaștei cu bucățele de hârtie înmuiate în soluție salină (conductoare), obținând astfel curent electric și infirmând teoria lui Galvani.

Aparatul de bărbierit

Un fost ofițer a reușit să se impună pe piața produselor de bărbierit: Jacob Schick. Schick fusese spion în Primul Război Mondial. El a văzut în mitralieră mai mult decât o armă de luptă. Spunea că, dacă ar reuși să aplice acel principiu în domeniul bărbieritului, ar realiza ceva extraordinar. Și exact asta a făcut.

A avut ideea de a păstra lame de rezervă în interiorul suportului, inspirat de mecanismul realimentării armelor cu muniție. Astfel, în anul 1921, mitraliera l-a inspirat să fabrice primul aparat de bărbierit cu rezerve din lume. Așa s-a născut acest dispozitiv inovator și, odată cu el, una dintre cele mai mari rivalități comerciale ale secolului XX.

Viziunea apare în momente neașteptate

Ole Evinrude, omul de știință norvegian, a fost inventatorul motorului marin extern. Ideea i-a venit într-un moment cu totul neașteptat.

Într-o zi, Evinrude vâslea în mica lui barcă, îndreptându-se spre o insuliță unde plănuia să facă un picnic, când, brusc, a realizat cât de obositor este vâslitul. Atunci s-a hotărât să inventeze un mijloc prin care bărcile să se deplaseze rapid și ușor prin apă.

Astfel, în 1909, a creat primul motor marin extern, pe care l-a brevetat în 1910. Motorul său a înlocuit rapid motoarele cu abur pentru bărci și a dat naștere unei noi ramuri industriale. Rezultatul a fost motorul extern Evinrude, care a rămas popular până în zilele noastre.

Curiozitatea, priceperea și viziunea l-au ajutat pe Evinrude să construiască acel motor. El a sesizat o oportunitate ascunsă într-o dificultate. Cu siguranță, multor oameni li s-a părut vâslitul dificil, dar numai Evinrude a știut să privească acea problemă cu alți ochi.

Câți dintre dumneavoastră știu să recunoască o oportunitate deghizată într-o dificultate?

Oamenii lipsiți de viziune vor spune mereu: *„Tot ceea ce putea fi inventat s-a inventat deja.”* Și, bineînțeles, chiar în clipa următoare, cineva va inventa ceva nou. Iar acel cineva va fi un lider cu viziune - într-un anumit domeniu.

CE TREBUIE SĂ REȚINEȚI

Liderii cei mai de seamă au două calități: știu încotro se îndreaptă și sunt capabili să-i convingă și pe alții să-i urmeze. Iar așa cum va fi liderul, vor fi și cei din preajma sa. Oamenii nu urmează un om care are un vis și atât. Ei îl urmează pe acela care este animat de un vis și este în stare să-l transpună în realitate. Prin urmare, viziunea este cea care îl face pe lider.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAȚI

Vă puteți vedea învingător?

A patra parte

Tipuri de lider

47

Dacă nu reuşeşti de la început, nu mai încerca.

Non-Liderul

Fiecare lider adoptă un anumit stil de conducere, în funcție de competențele sale. Iar așa cum am mai precizat, toți oamenii au, într-o anumită măsură, abilități de lider, chiar dacă sunt conștienți sau nu de acest lucru. Ce-i drept, puțini sunt aceia care vor ajunge lideri, dar a ajunge lider nu este imposibil.

Dar prin ce se deosebește un lider foarte bun de unul slab? Ce caracteristici se pot identifica la fiecare dintre ei? Dacă ne uităm la Napoleon Bonaparte și la Michael Jordan, observăm că unul era mic de statură, celălalt destul de înalt. Deci trăsăturile fizice niciodată n-au fost relevante în alegerea liderului unei armate sau, respectiv, a unei echipe de baschet. Însă niciodată Michael Jordan nu va putea conduce o armată, pentru că nu are abilitățile unui general, iar dacă ar mai fi trăit, cu siguranță Napoleon ar fi fost cel mai slab jucător de baschet din lume, mai ales din cauza înălțimii sale. Totuși, fiecare dintre ei a fost lider într-un anumit domeniu.

Pe scurt, vă voi expune niște diferențe semnificative între lideri și non-lideri.

Non-liderul

- mereu aruncă vina pe cei din jur pentru greşelile sale;
- este dominat de sindromul avariţiei;
- nu este perseverent (începe un lucru şi rareori îl duce la bun sfârşit);
- nu este deschis la ideile celorlalţi;
- nu îi place competiţia;

- nu înţelege natura oamenilor;
- este irascibil;
- este nesigur;
- nu-şi asumă niciodată riscuri;
- se opune schimbărilor;
- nu este perseverent;
- rareori dă dovadă de imaginaţie;

Liderul autentic

- este flexibil în orice situaţie;
- are carismă;
- are o viziune realistă asupra vieţii;
- îşi controlează întotdeauna temperamentul;
- leagă uşor relaţii cu cei din jur;
- are foarte multă energie;
- reprezintă un bun exemplu pentru ceilalţi oameni;
- priveşte lucrurile „cu ochii celorlalţi”;
- este atent la ce îi spun cei din jur;
- este foarte eficient în tratative diplomatice;
- mereu învaţă lucruri noi;
- întotdeauna îşi îndeplineşte promisiunile făcute;
- inspiră încredere;

După cum puteți observa, diferența dintre un lider autentic și un non-lider este destul de mare. Liderul autentic întotdeauna va spune: „Astăzi este o zi frumoasă, pentru că voi putea munci alături de echipa mea”. Non-liderul va spune: „Astăzi este o zi frumoasă, pentru că alții vor lucra în locul meu”.

Așa cum afirma cineva, oamenii de rând (non-lideri) preferă să facă parte dintr-un grup, nu să se remarce prin ceva neobișnuit. Astfel de oameni par să îmbrățișeze viziunea numai atunci când o va face majoritatea. Ei nu vor ajunge niciodată în fruntea unui grup, pentru că nu au abilitățile corespunzătoare și nici dorința absolut necesară. De asemenea, ei transmit tuturor un suflu pesimist.

Una dintre cele mai mari greșeli ale unui non-lider este faptul că își dorește siguranța și confortul. Nu este dispus să riște și preferă să rămână în starea de plictiseală în care se află, decât să facă ceva util. Pe lângă asta, un non-lider se gândește mai mult la eșecurile din trecut și îi este teamă să riște să urmeze o nouă viziune.

Astfel de indivizi sunt ca acel om care s-a alăturat unui grup de persoane, ca să vadă lansarea în spațiu a primei rachete ce urma să ajungă pe Lună. El repeta mereu: „Nu vor reuși să zboare. Nu vor reuși să zboare". Dar racheta și-a luat zborul. A pornit motoarele și s-a îndepărtat încet de Pământ. În momentul următor, același om a început să repete cu aceeași insistență: „Nu vor reuși să ajungă pe Lună. Nu vor reuși să ajungă pe Lună"...

Voi prezenta în continuare câteva diferențe majore dintre un lider și un non-lider, pentru a vă face o idee mai clară despre felul în care gândește fiecare dintre ei:

Ce spune Liderul	**Ce spune Non-liderul**
Într-o bună zi, mâinile mele mă vor ajuta să fac adevărate minuni. Cu ajutorul lor voi construi cel mai înalt pod din lume, voi salva vieţile a mii de oameni, voi scrie cele mai frumoase poezii şi voi strânge în braţe pe cea mai frumoasă femeie.	Mâinile tale sunt murdare.
Într-o bună zi voi ajunge cel mai faimos jucător de fotbal.	Coboară cu picioarele pe pământ.
Ştiu că va fi foarte greu, dar îmi voi înfiinţa o companie cu mii de angajaţi şi voi prospera.	Găseşte-ţi o slujbă sigură. Cel mai bine ar fi să te mulţumeşti cu ceea ce ai.
Am să cuceresc Everestul.	Nu încerca, pentru că şi alţii au încercat înaintea ta şi au dat greş.
Ştii, o să fie bine.	Ba n-o să fie.
Ştiu că examenul este foarte greu, dar îl voi trece.	Cum crezi c-ai să iei examenul ? Nu vezi cât ai de învăţat? Eu m-aş mai gândi o dată dacă aş fi în locul tău. Mai bine l-aş lăsa restanţă.

Visez ca într-o bună zi...	Nu mai visa atâta şi treci la treabă. Or să-ţi vină idei după aia.

Fără a subaprecia câtuși de puțin rolul pozitiv al oamenilor obișnuiți în lupta pentru dezvoltare – adică a celor aflați pe drumul spre succes – refluxul lor vizibil din ultimii ani confirmă un adevăr enunțat într-un articol recent din Dallas Morning News, și anume că oamenii devin odată cu trecerea timpului tot mai pesimiști.

Din acest motiv, mi se pare limpede că unii oameni emit foarte multe opinii negative vizavi de evenimentele care se petrec în jurul lor. Dar tocmai acesta devine momentul propice în care oamenii optimiști (liderii) profită de șansa imensă de a se remarca, refuzând să cedeze în fața situațiilor complicate și redând speranța celor îngrijorați.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Faceţi tot posibilul să vă distanţaţi de oamenii negativişti. Gândiţi-vă la dezavantajele pe care le veţi avea dacă vă veţi petrece vremea cu astfel de persoane. Dacă doriţi să ajungeţi o persoană de succes, feriţi-vă de oamenii cu o atitudine pesimistă ...sau o să ajungeţi ca ei.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Sunteţi o persoană negativistă?

48

Toţi liderii au dorit puterea. Însă liderii dominatori, au dorit-o mult mai mult.

Neculai Fântânaru

Liderul dominator

„Am să vă dau motto-ul FBI: fidelitate, curaj, integritate. Să-l prețuiți așa cum o facem și noi, și să-l puneți în practică așa cum am făcut-o noi. Vă mulțumesc.”

Acestea sunt cuvintele lui Edgar Hoover, un om care a dominat din umbră pe toată lumea. Hoover a ridicat cea mai respectată agenție din lume – FBI. A fost un birocrat foarte sofisticat, care a înțeles puterea mai bine ca oricine. În timp ce proiecta imaginea unui om politicos, chiar lingușitor uneori în relația cu președintele, avea de fapt propriile sale scopuri. Absolut nimeni nu cunoștea pe deplin activitățile sale.

Hoover s-a folosit de tehnicile de supraveghere ale FBI în scopuri personale, pentru a-i domina pe toți rivalii săi. Convingerea lui era că cei suspecți sau vulnerabili la șantaj trebuiau cercetați de către FBI. Tehnica de supraveghere avansată de la serviciile de informații a permis pătrunderea și mai adâncă în viața privată a prietenilor, cât și a dușmanilor săi, inclusiv a președinților Statelor Unite.

Hoover avea reputația de om dur, care nu se dă în lături de la nimic, capabil să distrugă carierele și viețile oamenilor, numai ca să obțină ceea ce dorește. Mai presus de toate, inspira frică, deoarece deținea informații despre toată lumea, mai ales despre politicieni. Astfel îi controla pe toți.

Știa cum să facă acest lucru și era un mare expert în acest domeniu. Nimeni nu dorea să se pună cu el, deoarece le știa toate secretele. Nici chiar președintele SUA nu a îndrăznit.

Unii susțin că atunci când a auzit că J.F. Kennedy vrea să-l concedieze, Hoover s-a dus la el în birou cu un dosar și i-a spus: „Dacă mă concediezi, uite ce ți-am pregătit". Hoover știa multe despre președintele J.F. Kennedy, mai ales despre aventurile sale amoroase.

Totodată, s-a folosit de slăbiciunile oamenilor politici, de secretele lor murdare. Se spune că avea dosare despre oricine, chiar și din Congres. Uneori, în timpul conferințelor, băga mâna în buzunar, scotea un carnețel negru, îl bătea tare de masă, și atunci când politicienii îl vedeau, obținea tot ce dorea. Nimeni nu trebuia să-i ceară socoteală. Știa secretele tuturor și le folosea ca o armă.

Liderul dominator este o persoană sofisticată, care de multe ori se asociază cu oameni de același „calibru" și formează un grup (în cazul de mai sus, FBI). Hoover este, așa cum ați observat, un exemplu emblematic de lider dominator, care a depus eforturi susținute pentru a-i controla din umbră pe toți oamenii, cu ajutorul echipei sale loiale.

Hoover întruchipează esența zicalei: „Dacă scapi cu puțin o vreme îndelungată, scapi cu mai mult. Apoi îți dai seama că se poate și faci un pas înainte". Dacă subordonații lui sau alți oameni importanți nu-i respectau ordinele, Hoover recurgea la amenințări. Mai mult decât atât, în loc să delege autoritatea, a căutat să controleze îndeaproape orice situație și să o monitorizeze cu insistență.

Această abordare dominatoare s-a dovedit extrem de eficientă pentru o perioadă îndelungată. Dar, atunci când oamenii și-au dat seama că există corupție la un nivel atât de înalt, lui Hoover nu i-au mai rămas multe zile de trăit. A fost găsit mort în casa lui, la puțin timp după izbucnirea scandalului, în anul 1972.

Trebuie precizat că toți liderii manifestă într-o oarecare măsură trăsături dominatoare. Diferența crucială constă în faptul că un lider dominator autentic devine periculos atunci când îi lipsesc echilibrul și abilitatea de autocontrol emoțional. Acest tip de lider este adesea asociat cu mantra: „Faceți cum vă spun eu!" – o atitudine care poate genera efecte toxice. Cei care exercită putere absolută asupra altora riscă să

devină din ce în ce mai despotici, iar cei prinși în plasa lor nu au de ales decât supunerea.

Paradoxal, există două situații în care stilul dominator poate fi benefic: în situațiile de criză sau atunci când au loc conflicte cu angajații dificili.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Pentru a deveni un lider adevărat trebuie să vă hotărâţi ce vreţi să deveniţi şi apoi să faceţi paşii necesari pentru a ajunge acolo unde doriţi. Iar odată ce atingeți o poziție de autoritate, asigurați-vă că exercitați puterea cu responsabilitate, fără a exploata poziția pentru a-i marginaliza pe colaboratori.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

În ce măsură îi dominaţi pe cei din jur?

49

Eficienţa se recunoaşte după rezultate.

Robert M.

Liderul eficient

Un rege, un nobil, un negustor și un păstor călătoreau pe un vas care a naufragiat pe o insulă necunoscută. În timp ce se lamentau, păstorul le-a propus ca fiecare să spună ce știe să facă. Regele știa cum să se poarte, nobilul știa politică și negustorul știa aritmetică.

În timp ce ei se făleau cu știința lor, păstorul adună lâna de la oi și o vându în sat. Astfel reușiră să supraviețuiască toți patru.

În fabula lui La Fontaine, Cei patru naufragiați, niciunul dintre oamenii „învățați” nu a știut să-și valorifice cunoștințele. Doar păstorul, cu priceperea sa practică, a reușit să asigure hrana grupului. Aceasta ilustrează o realitate profundă: lumea e plină de oameni inteligenți, dar puțini știu să transforme teoria în acțiune.

Oamenii cei mai eficienți știu să se descurce în situații limită. Se pare că, atunci când soarta este prielnică, omul se dezvoltă puțin sau deloc. Numai în situații potrivnice un individ se va dezvolta, își va forma caracterul și va deveni eficient.

Un om valoros se dezvoltă numai prin muncă și sacrificii, învățând atât din succese, cât și din eșecuri, din experiențele sale sau ale altora. El niciodată nu își pierde interesul pentru ceea ce face, ci, din contră,

încearcă să își îmbunătățească permanent cunoștințele și abilitățile. Asta îl face un lider eficient.

Acţionaţi împotriva curentului

Napoleon Bonaparte a fost valoros în timpul războaielor, pentru că poseda anumite calități impuse de situația în care se afla (vitejie, gândire strategică, tenacitate), dar aceste calități nu i-au folosit cu nimic pe timp de pace. De aceea, aproape tot ce se spune despre el sunt momente din timpul războiului, pentru că atunci a obținut puterea.

Toți oamenii care au obținut un succes de lungă durată și-au adaptat atât comportamentul, cât și gândirea în situații concrete. De exemplu, Napoleon Bonaparte poate ar fi rămas un modest ofițer de artilerie într-un oraș din provincie, dacă nu s-ar fi desfășurat marele proces de răsturnare politică și socială din Franța, între anii 1789-1794. Dar Napoleon s-a adaptat la situația concretă din acel moment și, profitând de această mare oportunitate (revoluția), a evoluat rapid și a devenit un contrarevoluționar îndată ce a preluat conducerea. Sau, mai precis, contrarevoluționismul l-a împins spre putere. S-a ridicat în fața națiunii și s-a prezentat ca restauratorul unității naționale, ca purtător al gloriei franceze. [6]

După cum se poate observa, un lider eficient poate ieși în evidență în situații aparent neobișnuite, atunci când majoritatea oamenilor nu acționează împotriva curentului. Acest lucru sporește impresia de îndrăzneală și dovedește încă o dată faptul că cei mai buni conducători au știut să se remarce, găsind soluții la problemele pe care alții nu au fost capabili să le rezolve.

Pentru a fi eficient, un lider:

- va menţine o relaţie armonioasă între el şi membrii echipei lui. Această relaţie va ridica moralul şi încrederea grupului, mărind astfel eficienţa acestora în atingerea obiectivelor;
- va informa echipa în legătură cu eventualele schimbări, explicând motivul luării anumitor decizii în funcţie de situaţia respectivă.

[6] D. Rosenzweig - Napoleon, Editura enciclopedică română, 1969

- îşi va răsplăti corect şi pe măsura posibilităţilor echipa, în funcţie de performanţele fiecăruia;
- îşi va dezvolta permanent abilităţile pentru a se perfecţiona;
- nu va pierde niciodată timpul, pentru simplul motiv că nu-i stă în caracter. Un lider eficient ştie că orele pierdute fără nici un rost pot însemna în cele din urmă diferenţa dintre profit şi pierdere;
- va fi întotdeauna dispus să facă tot ceea ce trebuie pentru a rezolva problemele cu care se confruntă şi nu va fugi niciodată de lipsa responsabilităţii;

Oamenii cei mai productivi şi mai eficienţi au fost aceia care şi-au recunoscut potenţialul ascuns şi l-au utilizat la maximum.

Prin urmare şi dumneavoastră trebuie să investiţi timp şi energie în dezvoltarea personală, şi totodată trebuie să vă folosiţi cât mai des geniul creator pentru a formula idei novatoare şi a alcătui planuri noi.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Dacă vreţi să deveniţi un lider eficient, începeţi să gândiţi eficient. Notaţi-vă gândurile pe hârtie şi dezvoltaţi în permanenţă idei noi. Nu peste multă vreme veţi vedea că gândurile dumneavoastră vor începe să dea roade. Veţi deveni pe zi ce trece tot mai eficient.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Vă adaptaţi mereu la situaţiile neprevăzute?

50

Un lider global se recunoaşte după „marcă”.

B. Putty

Liderul global

Puține mașini au avut o astfel de aură de legendă, magie și faimă precum Ferrari. Această marcă este un simbol al tuturor timpurilor. Fie pe pistă, fie pe drumul public, oricine conduce o mașină Ferrari înseamnă un vis împlinit. Ferrari este mitul vitezei și al perfecțiunii și simbolizează libertatea. Accelerația, manevrarea, frânele, precum și sunetul motorului - toate acestea fac din Ferrari o mașină unică. Totodată, trebuie amintit faptul că în uzina Ferrari intră puțini străini și foarte puține camere de filmat. Paza este foarte strictă, deoarece spionajul industrial este o amenințare permanentă. Iar secretele tehnologice sunt mai bine păzite decât la orice alt concurent.

Dar știe cineva cum a ajuns Ferrari un lider global în materie de viteză? Enzo Ferrari, legendarul fondator, era un împătimit al curselor. Primele mașini de sport Ferrari erau frumoase, dar dificil de condus, iar caracteristicile sale pentru curse nu erau potrivite pe șosele. De-a lungul anilor, Enzo Ferrari a creat o mașină de șosea, folosindu-se de experiența sa de la curse și obținând o mașină de top. Proiectanții lui au avut dificila misiune de a crea o mașină perfectă pentru curse. Și au reușit. Acum, Ferrari este un atribut asociat frumuseții și puterii. Oriunde în lume, Ferrari reprezintă cel mai cunoscut nume de pe pistele de Formula 1 sau de pe șosele. Este liderul mondial în materie de viteză.

Cineva spunea că miopia este egală cu mediocritatea - numai viziunea este globală. La fel ca și Enzo Ferrari, toți liderii trebuie să adopte o mentalitate globală - o viziune globală și o strategie globală. O companie care acționează la nivel global este aceea care cooperează

eficient cu sucursalele ei din orice țară, oriunde în lume. Comunicarea într-o companie care acționează la nivel global este eficace și eficientă pentru toți clienții, interni sau externi, forma de comunicare fiind aceeași pentru toată lumea.

Succesul global depinde în mare măsură de consistența cu care viziunea este aplicată în întreaga organizație. Cu cât liderii marilor companii vor acorda mai multă atenție operațiunilor importante, cu atât mai mult vor trebui să acorde o importanță deosebită viziunii. Succesul în afaceri se datorează în mare măsură profitului și este strâns legat de viziune, de obiectivele strategice sau operaționale, precum și de principiile etice ale companiei. O companie care va avea o singură viziune și o singură echipă omogenă va acționa ca un tot unitar.

Pătrunderea pe o piață externă

Pătrunderea pe o piață externă trebuie să fie precedată de studierea culturii din țara respectivă (studierea obiceiurilor locale, cerințele pieței locale, istoricul țării respective și al pieței, etc.). De exemplu, să spunem că un individ italian dorește să vândă în România un număr de mașini marca Ferrari. Pentru asta, el trebuie să cunoască starea drumurilor, prețul carburanților, puterea de cumpărare medie pe segmente de populație, preferințele localnicilor în ceea ce privește tipurile de mașini, prețurile concurenței, etc. Numai după ce se vor cunoaște aceste detalii, se va putea încerca pătrunderea pe o piață nouă.

Pentru a deveni un lider global, încât să pătrundeți pe o piață externă aflată în continuă creștere, aveți nevoie de o sursă de inspirație. Prin urmare, trebuie să vi se reamintească că nu trăiți numai pentru a vă satisface propriile plăceri, ci pentru a împărtăși totul cu alții, că aveți puterea să schimbați atât viața dumneavoastră, cât și pe cea a celorlalți oameni din jur. Să nu scăpați niciodată din vedere acest lucru, dacă doriți cu adevărat să aveți succes.

Ce este viziunea globală

Viziunea, cât și obiectivele liderului, dau tonul pentru întreaga organizație. Creând mai multă valoare din exploatarea resurselor

existente și îmbunătățind constant productivitatea, liderii nu vor avea nicio surpriză neplăcută.

Companiile de vârf sunt cele mai bune în domeniul lor de activitate pentru că au doar o singură viziune, care reprezintă cheia centrală a deciziilor luate în întreaga organizație. Prin urmare, viziunea globală este exprimarea intenției strategice a unei companii; reprezintă fundația pe care liderii construiesc controlul asupra operațiunilor din întreaga organizație și creează valoare măsurabilă și durabilă pentru toți clienții.

Un alt lucru important care merită menționat este faptul că tendința globalizării actuale cuprinde marea majoritate a domeniilor de activitate, de la cultura din diferitele zone geografice, până la problemele de economie mondială. Iar principalele procese economice care susțin această tendință a globalizării se manifestă mai ales în domeniile comerțului, producției și serviciilor.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Pentru a deveni un lider global trebuie să înţelegeţi impactul pe care îl are specificul cultural al fiecărei naţiuni asupra gândirii şi comportamentului uman. Trebuie să învăţaţi cel puţin o limbă străină, să călătoriţi cât mai des şi să studiaţi în permanenţă lucruri noi.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Sunteţi pregătit pentru a face faţă globalizării?

51

Lucrul în echipă este abilitatea de a lucra împreună, având o viziune comună.

Andrew Carnegie

Team lider

Odată, Alexandru cel Mare și-a condus armata prin deșert, unde era foarte cald. După ce-au mărșăluit două săptămâni prin deșertul arid, soldații au devenit foarte însetați și aveau de gând să renunțe. Dar Alexandru le-a ordonat să meargă înainte. Doi dintre soldații lui i-au adus puțină apă, atât cât au putut găsi – de-abia dacă era o cană.

Toți ceilalți soldați au rămas șocați atunci când Alexandru a vărsat apa în nisipul fierbinte. Observând mirarea tuturor, Alexandru le-a spus: „N-are niciun rost să bea un singur om, când sunt atâția care însetează.”[7]

Atunci când credem cu adevărat în potențialul oamenilor, rar se va întâmpla ca aceștia să ne dezamăgească. Un team lider reprezintă o forță determinantă pentru succesul echipei, având rolul de a-i inspira pe oameni, de a-i motiva să treacă la acțiune și de a-i impulsiona să obțină rezultate cât mai performante.

Diferența dintre un lider și un team lider este aceasta: un lider poate executa anumite sarcini și poate avea succes într-un anumit domeniu fără ajutorul unei echipe - așa cum este, de pildă, cazul inventatorilor. Pe când un team lider nu poate exista fără ajutorul unei echipe. Să vă explic.

John Nash a fost o persoană singuratică, dar asta nu l-a împiedicat să ia Premiul Nobel pentru studiile legate de „teoria jocurilor". Albert Einstein a primit și el Premiul Nobel pentru studiul său din 1905 privind

[7] Neil, Eskelin - Abandon Yourself !

efectul fotoelectric. Iar, la fel ca John Nash, el a făcut totul de unul singur. Pe de altă parte, conducătorii unei armate, cum sunt Napoleon sau Alexandru cel Mare, nu ar fi putut să se afirme niciodată fără ajutorul oamenilor.

Dacă nu știați, aflați acum: Andrew Carnegie, filantropul milionar, îl plătea pe Charles Schwab cu peste un milion de dolari pe an pentru capacitatea sa de a lucra cu oamenii. Atunci când scriitorul Dale Carnegie l-a întrebat pe Schwab care este secretul succesului său, acesta a răspuns: *„Cred că puterea mea de a trezi entuziasmul oamenilor cu care lucrez este cel mai de preț capital al meu, și sunt convins că unicul mijloc de a descoperi ce e mai bun în oameni este prin aprecieri sincere și încurajări”.*

Priviți în jurul dumneavoastră și veți vedea cât de adevărată este această afirmație! Ca team lider, sarcina dumneavoastră cea mai importantă este să treziți entuziasmul membrilor echipei pe care o conduceți, deci să încercați să mențineți criticile la un nivel minim.

Caracteristici ale unui team lider:

- câştigă loialitatea şi respectul echipei din care face parte;
- are abilitatea de a interacţiona cu o varietate foarte mare de oameni;
- adaugă valoare echipei din care face parte;
- este foarte optimist;
- încurajează echipa din care face parte;
- urăşte birocraţia;

Slăbiciuni:

- poate fi uşor rănit de oameni;
- se concentrează adesea numai asupra detaliilor;
- are tendinţa de a ignora planurile de acţiune;
- se grăbeşte în realizarea unui anumit obiectiv;

Responsabilităţi:

- creează un mediu orientat spre încredere, comunicare deschisă, gândire creativă şi efort comun;
- facilitează colaborarea echipei pentru rezolvarea problemelor;

- menţine dinamica grupului sănătoasă;
- încurajează creativitatea, asumarea riscurilor şi perfecţionarea continuă a competenţelor;
- ajută echipa să se focalizeze asupra unui singur obiectiv;

Sarcini ale unui team lider

Singura raţiune de a înfiinţa o echipă este atingerea unor obiective. Indiferent dacă este vorba de câştigarea unui campionat de fotbal sau escaladarea unui munte, aceste obiective trebuie să se preteze lucrului în echipă şi nu muncii individuale.

1. Obținerea colaborării

Michael West, autorul lucrării Effective Teamwork: Practical Lessons from Organizational Research, face următoarea observaţie: *„Liderul trebuie să înveţe să fie la dispoziţia membrilor, să fie atent cât de bine comunică şi interacţionează unii cu alţii. Mai ales, trebuie să acorde atenţie acestor procese, să încurajeze mai multe întâlniri între anumiţi membri, un schimb mai mare de informaţii şi să le sprijine sugestiile”*.

Cu alte cuvinte, liderul trebuie să știe exact care sunt limitele grupului din care face parte. Trebuie, de asemenea, să petreacă suficient timp alături de echipa sa și să se implice cât mai mult posibil în toate acțiunile.

2. Trezirea interesului

O persoană vorbește din suflet doar despre lucrurile pe care le prețuiește cel mai mult. Nimeni nu va putea duce la bun sfârșit o anumită sarcină dacă nu este entuziasmat de acel lucru. Pentru a putea avea rezultate foarte bune, liderul trebuie să se asigure că toți membrii echipei sale posedă deprinderile și abilitățile necesare pentru îndeplinirea activităților propuse.

Pentru a-i entuziasma pe toți membrii echipei sale, team liderul va trebui să-i îndrume și să-i motiveze să-și realizeze sarcinile cât mai bine și cât mai repede. Acest mod optim de a lucra și de a motiva membrii echipei pune accentul pe îndrumare, dialog și luarea de inițiative. Așa cum bine remarca și Hubert K. Rampersad, consultant în cadrul TPS Consulting Netherlands: *„Un bun îndrumător îi va lăsa pe ceilalți să facă majoritatea lucrurilor, investind responsabilitate și putere numai acolo unde este mai multă nevoie de ele.”*

Dezvoltarea unei noi perspective asupra viitorului intră, de asemenea, în prerogativele unui team lider, limitele acestei capacități fiind actualmente nedeterminate. Viziunea pe termen lung trebuie cultivată printr-o formă de instruire care să echilibreze competențele fiecărui membru al echipei.

S-ar putea, uneori, să vă loviți de o serie întreagă de dificultăți și să aveți impresia că munciți de pomană. Dacă reușiți să-i convingeți pe cei din jurul dumneavoastră să vă ajute în rezolvarea problemelor, atunci vă aflați pe drumul cel mai bun. Nu va mai dura multă vreme până ce vă veți atinge obiectivele.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Obiectivul principal al unui team lider este să găsească permanent noi soluţii, să obţină rezultate optime cu ajutorul echipei şi să stabilească parteneriate cu alte organizaţii.

Team liderul trebuie să fie o persoană integră, ambiţioasă, care să aibă o viziune de ansamblu asupra viitorului şi care să fie capabilă să conducă o echipă.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Aveţi abilităţile unui team lider?

A cincea parte

Stiluri de leadership

52

Un lider birocrat este ca o hârtie mototolită. Mereu ajunge la coşul de gunoi.

Tyler Moses

Stilul birocratic

Joseph Fouché nu este nici pe departe un bărbat frumos. Are un trup deșirat, aproape fantomatic și uscățiv, un obraz tras și osos, de o urâțenie dezagreabilă. Totul la acest bărbat este lipsit de suficientă substanță vitală.

Arată ca un om văzut la lumina lămpii de gaz, livid și verzui. Nici urmă de strălucire în ochii lui, nici urmă de senzualitate în mișcări, nici urmă de vigoare în voce. Arată de parcă îi lipsește colorantul necesar care să dea obrazului o nuanță de sănătate.

Acest bărbat tenace și cu o putere de muncă nemaiîntâlnită dă mereu impresia unui om obosit, unui om suferind, unui convalescent. Chiar și sufletește aparține rasei de oameni cu sânge rece. Nu cunoaște patimi violente, exaltante, nu este atras nici de femei, nici de jocuri; nu bea vin, nu simte nicio plăcere în a se consuma fizic, nu-și pune niciodată mușchii la încercare și își petrece viața numai între pereți, înconjurat de dosare și hârtii. Totodată, studiază pe îndelete și pe tăcute oamenii, lucrurile și practicile scenei politice. Îi dă mereu sfaturi utile și informații prețioase lui Bonaparte. Culmea e că niciodată nu-și iese din fire, niciodată nu se vede tresărind un nerv pe fața lui. Buzele lui subțiri și pale abia de schițează un mic zâmbet, când politicos, când ironic.

Rar un așa individ. Birocratul acesta sec iubește în mod vicios aventura, iar pasiunea sa este intriga. Nimic nu-i provoacă o bucurie mai teribilă decât complicațiile, uneltirile, sub masca cumpătată a funcționarului conștiincios și integru.

Astfel descrie autorul Stefan Zweig portretul lui *Joseph Fouché*, ministrul poliției din vremea lui Napoleon Bonaparte. Fouché reprezintă modelul funcționarului perfect, care își face mereu treaba așa cum îi este dată de superiori. Tot el a fost singurul om care i-a inspirat lui Napoleon un fel de teamă, „asemenea acelor actori mediocri care, iluminați de o bruscă inspirație, devin interpreți excelenți”.

Într-adevăr, liderii birocratici lucrează ca la carte, asigurându-se că treaba lor urmează întocmai procedurile. Un astfel de lider își va selecta oamenii, îi va antrena și îi va disciplina până la limita depășirii propriei persoane.

Acest stil de leadership se regăsește și este eficace mai ales în domeniul bancar sau în cel în care se lucrează cu substanțe periculoase, cum sunt uzinele. S-ar spune că în birocrație nu există loc pentru staruri sau pentru performerii de elită. Adesea, liderii birocratici se prefac că sunt impersonali și, deseori, se ascund în spatele diverselor comitete, rapoarte, scheme sau cifre.

Se ştie acest lucru. Organizațiile birocratice pot, de asemenea, să nască oameni incompetenți la mai multe niveluri de conducere. Ca exemplu, în mediile dinamice moderne, forma birocratică de conducere nu mai este posibilă din cauza imposibilității ei de a se adapta schimbărilor rapide care se petrec. Majoritatea organizațiilor moderne încurajează abilitățile de conducere și recompensează oamenii cu un potențial mare de promovare. De aceea, doar cei care vor da dovadă de creativitate, spirit de inițiativă și profesionalism vor fi cei mai avantajați. Cu alte cuvinte, cei care nu îngroapă birocrația nu vor avea mari șanse de carieră, nici în prezent, și nici în viitor.

De multe ori, birocraţia poate duce la un sfârşit tragic

Nu demult am urmărit un reportaj la televizor, despre un tânăr, care a murit din cauza oboselii şi a stresului. Să-i spunem Matei. Acest băiat a dorit să se remarce, să muncească mai mult şi mai cu spor, să ajungă să fie preţuit de toţi colegii şi de şefii săi, ca apoi să poată fi promovat într-o funcţie de conducere mai înaltă pentru a putea câştiga cât mai mulţi bani. Dar astfel, Matei şi-a neglijat sănătatea, iar asta l-a costat viaţa.

Iată exemplul unui om care şi-a creat propriile împrejurări sumbre. A fost egoist iar dorinţa lui de a promova foarte repede i-a afectat grav sănătatea. Matei a primit ceea ce pe bună dreptate a meritat pentru că doar el a fost autorul sorţii sale.

Se spune că efortul fizic şi psihic ţin omul la distanţă de cele trei rele cumplite: scuzele, nesăbuinţa şi sărăcia. Dar de multe ori se întâmplă ca oamenii care lucrează fără pauză să îşi piardă interesul pentru ceea ce fac. La un moment dat le va fi groază să se trezească dimineaţa, iar zelul pentru muncă se va epuiza. Tot ceea ce vor obţine prin muncă fără odihnă, va deveni într-o bună zi lipsit de importanţă. Urmarea va fi eşecul rapid.

Oamenii ca Matei îşi petrec timpul numai printre hârtii şi "excursii" dintr-un birou în altul, doar ca să afle într-un final, că n-au realizat mai nimic. Nu numai că pierd timp preţios, dar îşi neglijează şi sănătatea. Aşa cum bine îi spunea Amy Willis, o profesoară de limba engleză din SUA, unui băiat care s-a îmbolnăvit de gripă pentru că tot timpul se îmbrăca sumar iarna: *„Neglijenţa se plăteşte dragul meu"*.

Scurte caracteristici liderilor birocratici

- liderii birocratici impun disciplină şi respect sistematic asupra celorlalţi;
- promovează subalternii în funcţie de modul în care aceştia respectă regulile impuse de el;
- în general sunt persoane ordonate şi care ţin la eticheta lor (reguli de comportament);
- sunt meticuloşi în organizarea timpului şi a lucrărilor;

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Oricât de optimist aţi fi, se poate întâmpla să simţiţi că viaţa dumneavoastră nu se îndreaptă în nici o direcţie. Chiar dacă aveţi o dorinţă mare de a deveni cel mai bun într-un anumit domeniu, s-ar putea să nu vă daţi seama că nu puteţi depăşi anumite limite.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Credeţi în eficacitatea unui leadership birocratic?

53

Creativitatea nu înseamnă să găseşti un lucru, ci să faci ceva din el după ce l-ai găsit.

James Russell Lowell

Stilul creativ

Într-un război, un mare general japonez a decis să atace, chiar dacă armata sa era mai puțin numeroasă decât cea adversă. Era foarte sigur că va câștiga acea bătălie, dar soldații săi nu erau prea încrezători în victorie.

Pe drumul spre câmpul de bătălie, ostașii s-au oprit la un templu. După rugăciune, generalul a scos o monedă și a spus: „Acum voi arunca în sus această monedă. Dacă va fi cap, înseamnă că vom câștiga. Dacă va cădea pajură, înseamnă că vom pierde. Acum ni se va arăta destinul."

Apoi a aruncat în aer moneda și toți au urmărit atenți locul unde a aterizat. A fost cap. Soldații au devenit așa încrezători, încât au atacat inamicul cu o forță incredibilă, iar în cele din urmă au câștigat.

Imediat după bătălie, un locotenent i-a spus generalului: „Nimeni nu-și poate schimba destinul."

„Așa este", i-a răspuns generalul, arătându-i moneda, care avea pe amândouă părțile „cap".

Creativitatea nu trebuie asociată numai cu arta. În esență, este vorba despre creație continuă, despre o sete de neoprit, despre nevoia de a face ceva valoros și semnificativ, ceva care să dăinuiască. Pe de altă parte, lipsa creativității și a inspirației poate ucide afacerile, iar fără acestea, oamenii nu vor putea progresa. Așadar, leadershipul creativ se referă la modelarea atentă a viitorului și la obiectivele care stimulează formarea și dezvoltarea liderilor.

Importul de creativitate din afara organizației poate furniza o inovație rapidă și poate constitui un avantaj, iar liderii știu că menținerea trendului creativ depinde în mare măsură de crearea unui mediu favorabil dezvoltării creative a angajaților. Aceștia vor fi mult mai creativi dacă se vor inspira din ideile altora.

Pentru a-i influența pozitiv pe toți angajații și pentru a implementa schimbări benefice într-o companie, liderul trebuie să învețe noi tehnici de abordare a problemelor care să genereze cât mai multe soluții. Și, nu în ultimul rând, liderul trebuie să-i trateze pe colaboratori ca și cum aceștia ar putea face lucruri măreție.

Mulți lideri consideră că cel mai bun test de creativitate este să întrebi simplu angajații dacă se consideră creativi. De regulă, designerii sunt cei mai creativi oameni dintr-o companie, pe când cei din vânzări sau planificare - nu. Totuși, orice domeniu poate fi propice dezvoltării creativității, într-o măsură mai mică sau mai mare.

Clar. Cei mai buni lideri înțeleg că toți oamenii au potențial creativ. Mai presus de toate, ei caută să creeze un climat favorabil creativității în compania din care fac parte, lăsând libertatea tuturor angajaților de a-și exprima ideile.

Cum să deveniţi mai creativ

Președintele Kennedy a surprins un grup de băieți irlandezi care voiau să sară un gard foarte înalt. Le-a spus: „Băieți, aruncați mai întâi pălăriile, astfel ca o parte din voi să fie deja dincolo.” Acest lucru i-a determinat pe băieți să vadă gardul acela înalt foarte ușor de sărit.

Aceasta se numește Tactica Kennedy. Președintele Kennedy a știut că, pentru a putea deveni creativi, oamenii trebuie să înceapă prin a găsi soluții la cât mai multe probleme. Deci, pentru a vă imagina și a percepe cu mintea soluții la problemele întâmpinate, trebuie să vă proiectați într-un viitor apropiat, a cărui manifestare e doar o chestiune de timp.

Indiferent de situație, evitați pe cât posibil să vă gândiți la probleme. Gândiți-vă numai la soluții. Îmbrăţişaţi schimbarea. Vizualizați modalitățile de rezolvare a problemelor. Mai mult decât atât, creați-vă mediul propice unei astfel de viziuni. Fiți creativ: desenați, pictați și notați cele mai mici progrese pe care le faceți pe hârtie. Veți găsi rapid

soluția la problema cu care vă confruntați. Este suficient să analizați puțin situația.

Astfel stând lucrurile, alcătuiți o listă de soluții. Cum ați rezolva această problemă într-un timp scurt? crieți toate ideile, indiferent dacă par bune sau rele. Până la urmă, veți găsi soluția optimă. Pentru a fi creativ, puneți-vă întrebări precum: Cum? Ce? De ce? - iar răspunsul va apărea. Până la urmă, veți găsi și soluția cea mai bună. Sigur că este esențial să oferiți posibilitatea tuturor membrilor echipei de a adresa întrebări și de a găsi răspunsuri care pot fi foarte productive în viitor.

Hai s-o spun altfel. Închipuiți-vă obstacolele ca pe un zid înalt și lung care vă stă în cale. Vizualizați cum îl ocoliți, construiți o scară, săpați un șanț sub el, îl escaladați sau îl dinamitați. Dar, mai întâi de toate, faceți o listă cu pași simpli care vă aduc mai aproape de soluție. Călătoriți cu mintea în viitor, folosindu-vă de puterea imaginației pentru a vă propulsa următorul pas. Numaidecât. imaginați-vă că ați găsit soluția și apoi priviți înapoi la situația în care vă aflați în acest moment.

Distraţi-vă. Ideile sunt peste tot.

Tuturor le place distracția. Când oamenii "clocotesc" de energie, alții se simt bine în preajma lor. De exemplu, există lanțuri de restaurante naționale care își antrenează personalul pentru a forma un ansamblu care să cânte: „La mulți ani” tuturor clienților săi la ocazii speciale. Acest gest are un efect pozitiv neașteptat, determinând clienții să revină.

Celebrul autor Neil Eskelin a spus odată povestea unui bucătar care, văzând cât de mulți clienți „asaltează” localul, a pregătit un plan special. Când un client comanda la cină o friptură, acest bucătar punea carnea pe o farfurie de oțel încinsă, apoi, chiar înainte ca chelnerul să părăsească bucătăria, punea un cub de gheață pe farfurie. Chelnerul era instruit: „Mergi încet la masă. Vrem ca toată lumea să audă sfârâitul acelei farfurii fierbinți” – nu de la friptură, ci de la gheață. Planul ar fi funcționat perfect dacă clienții, în vâlvătaia comenzilor, ar fi putut auzi sfârâitul gheții pe farfuria fierbinte. Acest sunet ar fi stimulat și alte comenzi.

Astăzi, oamenii caută varietate și gândire creativă. Întrebarea pe care trebuie să și-o adreseze un bun lider este: „Cum aș putea să adaug

puțină atractivitate la ceea ce vreau să realizez?”. Bune sau mai puțin valoroase, simple sau revoluționare, captează întotdeauna atenția și evidențiază aspectele inovative.

Concluzia? Este esențial să căutăm multiple soluții pentru a ne exersa adaptabilitatea. Căci, cine nu se adaptează la nou va fi nevoit să părăsească jocul vieții de succes pentru a nu incomoda pe nimeni.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

O veche zicală spune: *„Dacă nu găsești un pod, construiește-l!”*. Prin extindere, un lider creativ analizează cu atenție problemele și-și direcționează energia către soluții.

Dumneavoastră trebuie să faceţi la fel. Investiți timp pentru a scotoci acele idei care vă pot face viața mai bogată și mai plină de sens. Creativitatea este esența unicității dumneavoastră și cheia succesului.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Încercaţi întotdeauna să găsiţi soluţii la probleme?

54

Un om suspicios îi vede pe toţi din jur potenţiali inamici.

L. Grovert

Stilul suspicios

La vârsta de 13 ani, băiatul urcă pe tronul regatului Qin. Este hotărât să aducă glorie regatului și să unifice toată China. Acest vis devine obsesia lui arzătoare. Având calitățile unui strateg genial, Qin Shi Huang reușește imposibilul: cucerește întregul teritoriu chinezesc, lăsând numele său scris în istorie. Dar înăuntrul împăratului, un singur dușman îi provoacă frică atroce – moartea. Tentativele de asasinat din trecut îl obsedează, iar cu timpul nu mai are încredere în popor și se retrage în palatul său. Devine atât de paranoic, încât începe să creadă că nici acolo nu este în deplină siguranță. Numai sfetnicii apropiați au voie să știe unde se află.

Disperat să-și păcălească soarta, Qin Shi Huang cheltuie orice sumă pentru a-și înfrânge „adversarul”. Alchimiști din toate colțurile imperiului îi promit elixirul dătător de viață eternă și puteri neobișnuite, iar el pornește în expediții mascate – sub pretextul inspecțiilor, dar de fapt în căutarea disperată a acestui leac miraculos. Convoiul său impresionant de 60.000 de oameni include mii de căruțe identice, iar nimeni nu știe în care dintre ele se ascunde stăpânitorul. Niciunul dintre supuși nu are dreptul să-l vadă. Doar câțiva oameni de încredere știu precis în care dintre căruțe se află împăratul.

Pentru a-și apăra viața și pentru a împiedica o presupusă invazie, Qin Shi Huang construiește cea mai mare fortificație din lume: Marele Zid Chinezesc. Sute de mii de robi lucrează până la epuizare la această construcție faraonică. Dar nici zidul nu alungă frica. Paranoia crește:

ordonă arderea cărților și executarea a 460 de învățați care ar fi putut critica domnia sa.

În paralel, mii de muncitori lucrează la un proiect secret – un mausoleu subteran păzit de Armata de Teracotă. Acești soldați de lut trebuiau să-i protejeze sufletul chiar și după trecerea în lumea de dincolo.

În anul 210 î.Hr., inevitabilul se întâmplă: Împăratul Qin Shi Huang moare, fără să guste nemurirea pe care o visa. Ironia sorții: prin Armata de Teracotă, a cărui construcție a costat atâtea vieți, împăratul a obținut nemurirea pe care o dorea – nu în carne, ci în memoria omenirii. Astăzi, această comoară arheologică face parte din Patrimoniul Mondial UNESCO, transformând obsesia unui om în comoară a întregii umanități.

Qin Shi Huang este un bun exemplu de lider care se încadrează perfect în stilul suspicios. Datorită capacității sale neobișnuite de a rămâne în umbră, ferit de dușmani, puține lucruri s-au scris despre el. Era atât de suspicios pe toată lumea, încât pe toți oamenii care veneau la el îi considera drept presupuși asasini. Iar pentru a ajunge la camera lui, un individ era nevoit să treacă prin foarte multe încăperi și printr-o sumedenie de cotloane.

Liderii suspicioși își subapreciază în general propria valoare și se caracterizează prin neîncredere și egocentrism. Ei au tendința de a-și forma anumite idei dominante, care sunt întreținute de emoții puternice. Mereu au tendința să creadă că sunt urmăriți, că cineva le dorește răul sau că există cineva care intenționează să le submineze puterea și să le ia locul. De multe ori au coșmaruri și își imaginează cele mai cumplite scenarii în legătură cu viitorul lor.

J. Edgar Hoover, ilustrul lider al FBI despre care am vorbit puțin mai devreme, este și el un bun exemplu ce s-ar încadra de minune în stilul suspicios. La fel ca și împăratul Chinei, Hoover se temea de moarte și trăia cu convingerea că este tot timpul urmărit. Atunci când servea masa la hotelul Mayflower din centrul orașului, Hoover și prietenul său Tolson stăteau întotdeauna cu spatele la perete, pentru a putea vedea un eventual asasin. Iar, așa cum v-am mai spus, pentru a putea fi sigur că nu va fi înlăturat de la putere, supraveghea și intercepta mereu toate convorbirile oamenilor influenți.

Un bătrân înțelept afirma: *„Păziți-vă să nu deveniți suspicioși, căci suspiciunea este unul dintre aspectele cele mai neplăcute pe care omul le poate exprima”.*

De fapt, există o foarte mare diferență între oamenii prudenți și cei suspicioși. O persoană prudentă va fi atentă atunci când traversează strada pentru a nu fi lovită din greșeală de o mașină. Dar un individ suspicios va trăi cu frica permanentă de a nu fi călcat de mașini. Mulți dintre astfel de oameni suspicioși preferă siguranța zilei de mâine, ceea ce nu înseamnă că valorează mai puțin, însă, din această cauză, nu vor îndrăzni să se aventureze în necunoscut, așa cum fac liderii veritabili.

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Trebuie să vă considerați o persoană creativă ce are rolul de a le scoate celorlalți la lumină calitățile. Mai mult decât atât, trebuie să aveți multă încredere în forțele proprii și să vă învingeți teama, dacă nu vreți să ajungeți un lider suspicios. Pentru a face orice progres în viață, este absolut obligatoriu să eliminați cuvântul „suspiciune” din vocabularul dumneavoastră. Sigur că puteți găsi o sută de pretexte pentru a-i suspecta pe cei din jur, dar viața este prea scurtă ca să vă puteți permite să pierdeți timpul.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Credeţi că toată lumea are ceva cu dumneavoastră?

55

Un conducător autoritar impune respect.

R. Mones

Stilul autoritar

În personalitatea lui Napoleon, totul a fost în extrem: calitățile și defectele. Mare cunoscător al realității, s-a lăsat totuși amețit de succese și a lunecat grav spre pierderea oricărui simț al măsurii, spre erorile fatale din final. A posedat marea știință și, poate, marele instinct de a se face popular. Dar, cu timpul, conștiința superiorității sale s-a transformat într-un orgoliu sălbatic și într-un egoism monstruos, de neabordat.

Napoleon Bonaparte a fost un lider autoritar, care proceda fără milă și necruțător. Mergea întotdeauna direct la țintă, fără a se sinchisi de numărul celor ce urmau să piară. De fapt, existau cazuri când Napoleon simula furia pentru a-și speria interlocutorul și a-l grăbi să admită cererile sale. Din această cauză, era greu să știi unde începe la el adevărul și unde se termină.

Totodată, Napoleon nu admitea să i se discute ordinele. Totul, chiar și interesele celor ce-l sprijineau, trebuia să se supună intereselor statului, reprezentat în persoana lui. Satisfăcând până la saturație egoismul națiunii franceze, a cerut, în schimb, ca afacerile burgheziei și bogățiile să fie sacrificate ori de câte ori acestea erau impuse de scopul politic al cuceririlor. Avea pasiunea puterii și a gloriei, dar, îndeosebi, a puterii. Rezistența îl înfuria. Accesele sale de furie erau copleșitoare, înspăimântătoare, în ciuda unei stăpâniri de fier.

Într-un final, oamenii nu au mai contat pe caracterul năbădăios al lui Napoleon... și a urmat trădarea.

Așa este. Stilul autoritar se impune mai ales în domeniul militar și poate fi eficient numai atunci când un grup sau o organizație este izolată și nu urmează un scop bine definit.

Un lider autoritar va lua, în general, decizii pe care le va coordona de unul singur, fără a justifica sau explica nimănui scopurile sale. El este, deseori, văzut ca un expert care este capabil să identifice foarte bine un scop și care va conduce o organizație spre succes.

Totuși, liderul autoritar este expert în domeniul său de activitate și are o viziune foarte clară despre cum poate să-și atingă scopurile. Un astfel de conducător are abilitatea de a mobiliza oamenii spre scopul propus, dar își asumă mereu riscul de a pierde colaboratori valoroși pe măsură ce standardele cresc la un nivel tot mai înalt.

Avantaje ale stilului autoritar:

- disciplină;
- omogenitatea grupului;
- restrângerea timpului necesar luării deciziilor;
- atribuţii clar definite şi reguli precise pentru fiecare dintre membrii / sau structurile grupului;
- controlul fiecărei verigi ale structurii grupului;

Dezavantaje

- sfidarea opiniilor personale ale membrilor echipei care ar putea să contravină opiniei liderului;
- lipsa de interes în exprimarea opiniilor proprii ale membrilor echipei;
- lipsa de încredere în forţele proprii din partea membrilor echipei;
- îngrădirea independenţei în luarea deciziilor de către membrii echipei;
- presiune accentuată asupra membrilor echipei;
- teamă care în final se poate transforma în agresivitate;
- interesele personale ale fiecărui membru al echipei sunt suprimate;

Pentru cei dintre dumneavoastră care se confruntă cu un lider autoritar, vreau să le amintesc cuvintele înțelepte ale poetului german Johann Wolfgang von Goethe: „Fiecare să rămână pe drumul pe care a apucat și să nu se lase impresionat de autoritate, obsedat de acordul unanim sau târât de modă." Goethe ne-a oferit o indicație foarte valoroasă. Important în viață este să știm că dispunem de resurse nebănuite, pe care trebuie să învățăm să le folosim cât mai rapid și mai eficient, pentru a nu mai depinde de nimeni și pentru a ne dezvolta încrederea în forțele proprii.

Din propria experiență pot să vă spun că cel mai ușor este să conduci prin puterea exemplului. *„Să trăiești așa cum le spui celorlalți s-o facă și să practici ceea ce predici",* cum bine spunea cineva. Doar în acest fel îi veți putea influența pe cei din jur, îi veți inspira și îi veți determina să vă asculte. Cu siguranță, cea mai sigură cale de a vă expune ideile și sugestiile este să luați în considerare punctul de vedere al tuturor. Este deosebit de important să comunicați cu membrii echipei dumneavoastră și să găsiți o soluție de comun acord înainte de a acționa. În acest mod, nu veți fi niciodată privit ca fiind un lider autoritar.

CE TREBUIE SĂ REȚINEȚI

Vă amintiți de vreo situație în care ați căutat să dețineți autoritatea asupra celor din jur? Poate că teama de eșec v-a determinat să acționați astfel. Sau poate ați crezut că este singura modalitate de a vă impune punctul de vedere. Dacă plănuiți să deveniți manager, trebuie să acordați atenție celor din jurul dumneavoastră și să vă gândiți la noi modalități concrete de a acționa, fără a-i obliga pe pe colaboratorii sau subalternii dumneavoastră să lucreze mai mult decât este necesar.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAȚI

Doriţi să deţineţi întotdeauna controlul?

56

Succesul în conducere vine odată cu schimbarea.

S. Ronald

Stilul compulsiv

Marius Rotaru a fost un foarte bun pictor și desenator, care realiza lucrări atât în ulei, cât și în creion, având mereu numeroase comenzi din care obținea venituri substanțiale. De asemenea, avea nenumărați admiratori care apelau constant la serviciile sale de calitate. Însă, odată cu apariția programelor 2D și, ulterior, 3D, cererea pentru desenul în creion și pictura în ulei a scăzut progresiv. Marius, cunoscut pentru reticența sa față de inovații, a jurat că, orice s-ar întâmpla, nu va renunța niciodată la stilul său propriu.

Marius a participat la numeroase interviuri pentru diverse slujbe, dar de fiecare dată a fost respins. Nimeni nu era interesat de creațiile sale. El s-a încăpățânat totuși să creeze lucrări în același stil și nu a adoptat noua tehnologie. Rezultatul a fost falimentul.

Marius reprezintă un exemplu tipic de lider compulsiv, incapabil să se adapteze la condițiile schimbătoare ale pieței. Totusi, este regretabil că Marius a ajuns la faliment. Oare nu ar fi fost benefic dacă ar fi făcut tranziția de la desenul în creion la desenul digital 2D sau 3D? În acest fel, și-ar fi putut transforma talentul artistic într-un succes remarcabil. Regretabil. În loc să adopte schimbarea, el s-a încăpățânat să realizeze desene care nu mai aveau priză la public.

Stilul compulsiv de leadership duce la o mentalitate individualistă. Acest tip de persoană respinge realitatea externă, concentrându-se exclusiv pe lumea sa interioară, plecând de la premisa că deține adevărul absolut. Comunicarea dintre liderul compulsiv și grupul său are de regulă un caracter unilateral - liderul insistă asupra respectării riguroase

a propriilor reguli și domină prin intermediul unei viziuni înguste, centrate pe persoana sa.

Schimbarea naşte teama de eşec

Cea mai mare greșeală pe care o poate face cineva este de a nu acționa. Este o nenorocire să ți se urce la cap succesul, dar este o calamitate când ai parte de eșec. Foarte mulți oameni, din teama de a nu greși, rămân agățați de vechile tipare și se opun cu înverșunare schimbării, fără să știe că, pe termen lung, avantajele schimbării vor fi întotdeauna mult mai mari decât beneficiile situației lor actuale.

De asemenea, se întâmplă frecvent ca angajații dintr-o companie să fie înlocuiți din diverse motive. Iar, odată cu schimbarea lor, se va schimba inevitabil și compania.

Atunci când un mare om de afaceri a ajuns director al unei companii din România, a luat imediat măsuri și a implementat următoarele schimbări:

- Toți angajații companiei, de la directori la muncitori, au fost obligați să urmeze cursuri de utilizare a calculatorului. A introdus în companie internet café-uri și sisteme de e-mail. Angajaților li s-a explicat că e-mailul este ca o foaie de hârtie pe care o scrii, dar care nu mai rămâne în mapă, deoarece noul director preferă comunicarea digitală.
- A schimbat regulile din companie şi în mai puţin de trei luni a desfiinţat echipa de fotbal, cu care se cheltuia 35.000 $ pe lună. Cine a îndrăznit să bată cu pumnul în masă şi să comenteze această decizie, a fost dat afară;
- În firmă existau 70 de persoane care plimbau hârtiile aiurea şi făceau pontajele. Au fost concediaţi împreună cu alţi 20 de şefi, pentru că altfel nu puteau depăşi stadiul în care se aflau.
- Un alt pas crucial a fost să aşeze oamenii potriviţi pe locurile potrivite. Mai exact, după ce s-au făcut diferite testări, s-a ajuns la concluzia că unii oameni ar da un randament mai mare dacă ar lucra într-un alt sector de activitate decât cel în care operează în prezent. Şi ca să nu recruteze noi specialişti sau să-i concedieze pe cei actuali, noul director le-a schimbat sectorul de activitate;

- Noua regulă impusă de el a fost ca oamenii din companie să nu mai mănânce în pauza de prânz la restaurant, ci la cantina studenţească. În felul acesta nu s-au mai cheltuit 120.000 $ pe an ci numai 28.000 $;
- A investit în cursuri de perfecţionare pentru toate tipurile de calificări;
- a pus un mare accent pe inovaţia continuă;

Este adevărat că nu toate obiectivele urmărite de manageri au o importanță majoră. Totuși, o schimbare a strategiei este absolut necesară pentru a aborda cu succes problemele nou apărute. Iar cu cât schimbarea are loc mai rapid, cu atât va fi mai eficientă, chiar dacă vor exista în continuare oameni refractari la nou.

Unele persoane nu acordă o atenție sporită schimbărilor. Prin urmare, atunci când intervine o schimbare în relația cu clienții, unii angajați rețin doar anumite aspecte sau idei, neglijând altele, poate mult mai importante. Acest lucru demonstrează, încă o dată, faptul că schimbarea, cu cât este mai bruscă, cu atât dificultățile de înțelegere ale multora vor fi mai mari.

Pentru a ţine pasul cu schimbarea, un lider trebuie:

- să se adapteze permanent la noile nevoi ale pieţei;
- să transforme necunoscutul în cunoscut;
- să părăsească zona de confort personal;
- să-şi împrospăteze cercul de prieteni şi să se implice mai mult în viaţa de grup;
- să aibă încredere în forţele proprii;
- să ştie întotdeauna ce vrea;
- să-şi asume riscuri;
- să aprecieze valoarea celor din jurul său;
- să aibă răbdare;

Cel care este împotriva schimbării:

- este comod (sau leneş);
- nu doreşte altceva decât să treacă mai repede timpul;
- nu înţelege oamenii;
- nu are imaginaţie;
- nu are viziune;
- nu este optimist;
- se înfurie des;
- îi place să trăiască "în trecut";
- nu este organizat;

CE TREBUIE SĂ REŢINEŢI

Nu vă întrebați dacă veți fi sau nu capabili să duceți la îndeplinire un plan. Lăsați-vă gândurile să zboare și identificați acele oportunități din jurul dumneavoastră care vă pot ajuta să vă îndepliniți cu succes obiectivele propuse. Mai mult decât atât, aveți răbdare și adaptați-vă constant la noile nevoi ale pieței. Iar atunci când veți dobândi curajul de a acționa conform propriilor dorințe, veți crea o schimbare pozitivă în viața personală.

ÎNTREBARE LA CARE SĂ MEDITAŢI

Vă adaptaţi permanent la noile condiţii de pe piaţă?

Cum să alegeţi un curs de leadership

Un curs de leadership, la fel ca şi o carte, ar trebui judecat după un singur criteriu infailibil: rezultatele. Cu alte cuvinte, dacă îl motivează sau nu pe participant să treacă la acţiune.

Cine ar trebui să participe:

• Toți cei interesați, dar în special antreprenorii, profesioniștii din domeniul afacerilor și studenții care doresc să dobândească cunoștințe avansate în leadership, teoria deciziei sau practicile de afaceri.

Înainte să participaţi la un curs:

• verificaţi locaţia unde va avea loc cursul. Dacă cursul se ţine într-o instituţie recunoscută şi cu tradiţie în domeniul formării continue, atunci sunt şanse să fie un curs bun;

• interesaţi-vă cine va susţine cursul. Dacă sunt invitate să vorbească personalităţi de seamă, nu înseamnă neapărat că va fi şi un curs atractiv;

• vorbiţi cu alte persoane care au mai fost la un astfel de curs. Ce părere au avut? S-au purtat discuţii la obiect sau s-a tras de timp?

• asiguraţi-vă că nu este un curs foarte scump. La cursurile prea scumpe, de obicei nu se spun lucruri valoroase, ci complicate.

• asiguraţi-vă că fiecare modul nu durează mai mult de trei ore. Un curs care depăşeşte această durată devine foarte plictisitor;

• asiguraţi-vă că este vorba despre un curs interactiv, nu doar o simplă prelegere legată de un anumit subiect;

• asiguraţi-vă că viitorul curs va fi susţinut de către o persoană care are cunoştinţe avansate în domeniu;

La un curs bun:

• lectorul nu va trage de timp şi se va asigura că toată lumea pricepe ceva din ceea ce prezintă;

• participanţii nu se vor plictisi şi vor adresa multe întrebări;

• lectorul îi va ruga pe toţi participanţii să-i acorde o notă publică prezentării sale;

Rezultatele:

• dacă participanţii vor dori să participe şi la următorul curs susţinut de acelaşi lector, atunci a fost un curs bun;

• dacă participanţii vor pune în practică tot ceea ce li s-a prezentat, atunci cursul a fost excepţional;

Despre autor

Neculai Ioan Fântânaru s-a născut pe 8 decembrie 1982, la Iași. A absolvit Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor, secția Informatică Economică, din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, în anul 2006.

Încă din timpul liceului, a fost atras de literatura motivațională și de leadership, parcurgând cu aviditate majoritatea volumelor apărute în limba română, dar și în alte limbi. Nu doar că îi place să citească aceste cărți, ci și reușește să aplice conceptele în proiectele și relațiile sale cotidiene.

Totul este folositor în cărți. Astfel, pornind de la premisa că fiecare individ este înzestrat cu un potențial unic, care trebuie încurajat și cultivat printr-o atitudine mentală pozitivă, Neculai își propune, prin această carte, să trezească interesul cititorilor pentru acțiune și succes.

Mai ales în contextul în care sistemul de educație din România nu pune accent pe latura vocațională și pragmatică a învățământului, autorul încearcă să ghideze cititorii spre stabilirea unor obiective clare, orientate spre succes, oferind numeroase exemple de povești de succes.

În concluzie, mesajul acestui volum este că o națiune puternică este formată din oameni puternici și de succes. Românii au acest potențial, așadar succesul este la îndemâna lor...

Neculai Fântânaru
https://neculaifantanaru.com

Bibliografie

1. Andre, Castelot - Napoleon Bonaparte, Editura politică, 1970.
2. Anthony, Robbins - Descoperă forţa din tine, Editura Curtea Veche, 2002.
3. Bob, Schmetterer - Leap - A Revolution in Creative Business Strategy, Editura John Wiley & Sons, 2003.
4. Brian, Souza - Născut pentru a reuşi, Editura Amaltea, 2007.
5. Brian, Tracy - Schimbând gândirea, îţi schimbi viaţa, Editura Curtea Veche, 2006.
6. Burke, Hedges - Afirmă-te sub propria firmă, Editura Curtea Veche, 2001.
7. Cele mai frumoase fabule - Editura Teora, 2006.
8. Charles & Mary Lamb - Povestiri după piesele lui Shakespeare, Editura Gramar, 2002.
9. D. Rosenzweig - Napoleon, Editura enciclopedică română, 1969.
10. Dale, Carnegie - Liderul poţi fi tu, Editura Curtea Veche, 2002.
11. Dale, Carnegie - Secretele succesului, Editura Curtea Veche, 2002.
12. Dan, Brown - Codul lui Da Vinci, Editura RAO, 2004.
13. Daniel, Goleman - Inteligenţa Emoţională în leadership, Editura Curtea Veche, 2005.
14. Daniel, Goleman - Primal Leadership The hidden driver of great performance.
15. Daniel, Goleman - What makes a leader.
16. David, M. Messick - The Psychology of Leadership.
17. David, R. Caruso and Peter Salovey - The Emotionally Intelligent Manager, Editura Jossey-Bass, 2004.
18. Denis, Waitley - Seminţele generozităţii, Editura BusinessTech, 1999.
19. Esop - Fabule, Editura Vestală, 2000.
20. Franz, Kafka - Procesul, BPT, 1968.
21. Glenn, Bland - Puterea Minţii, Editura Amaltea, 2002.
22. Gordon, MacDonald - Ordering Your Private World.
23. Heidi, Collins - Corporate Portals, American Management Assoc., Inc., 2002.
24. Hersey & Blanchard - Situational Leadership Theory.
25. Hill, McGraw - The Bible On Leadership.
26. Honore de Balzac - Strălucirea şi suferinţele curtezanelor, Editura pentru literatura universală, 1968.
27. J. Canfield & M.V. Hansen - Supă de pui pentru suflet - prima porţie, Editura Amaltea, 2002.
28. J. Canfield & M.V. Hansen - Supă de pui pentru suflet – a doua porţie, Editura Amaltea, 2002.
29. Jack, Foster - O idee genială, Editura Humanitas, 2006.
30. James, Baldwin - The Book of Virtues.
31. Jeff, Keller - Atitudinea este totul, Editura Curtea Veche, 2005.

32. Jim, Collins - Afaceri clădite să dureze, Editura Curtea Veche, 2006.
33. Jim, Collins - Excelenţa în afaceri, Editura Curtea Veche, 2006.
34. John, Maxwell - Cele 21 de calităţi ale liderului, Editura Amaltea, 2002.
35. John, Maxwell - Dezvoltă liderul din tine, Editura Amaltea, 2002.
36. John, Maxwell - Harta Succesului, Editura Amaltea, 2002.
37. John, Maxwell - Totul despre lideri, atitudine, echipă, relaţii, Editura Amaltea, 2005.
38. Larry, Johnson - Absolute Honesty, Editura Amacon, 2003.
39. Leta, Beam - Creating Leaders at All Levels.
40. Lorin, Woolf - The bible on leadership, Editura Amacon, 2003.
41. Louis, Carter - Best Practices in Leadership Development and Organization Change.
42. Marcus, Buckingham & Curt Coffman - Manager contra curentului, Editura Allfa, 2004.
43. Manfred, Kets de Vries - Leadership - Arta şi măiestria de a conduce, Editura Codecs, 2004.
44. Marian, N. Ruderman - Leadership Skills and Emotional Intelligence.
45. Mark, Hurd - The Value Factor: How Global Leaders Use Information for Growth and Competitive Advantage.
46. Marshall, Loeb & Stephen, Kindel - Leadership For Dummies.
47. Michael, Armstrong - Managementul Resurselor Umane, Editura Codecs, 2004.
48. Michael, West - Lucrul în Echipă, Editura Polirom, Iaşi, 2005.
49. Mike, Freedman - The art and discipline of strategic leadership.
50. Morgan, Howard - The Art and Practice of Leadership Coaching.
51. Napoleon, Hill - De la idee la bani, Editura Curtea Veche, 1998.
52. Napoleon, Hill & William, Clement Stone - Succesul şi atitudinea, Editura Curtea Veche, 2002.
53. Neculai, Fântânaru - Povestiri, 2003.
54. Norman, Vincent Peale - Forţa Entuziasmului, Editura Curtea Veche, 2002.
55. Norman, Vincent Peale - Forţa Gândirii Pozitive, Editura Curtea Veche, 1999.
56. Patrick, Fitzgerald - Analyzing the Leadership Capacity Challenge.
57. Paulo, Coelho - Alchimistul, Editura Humanitas, 2002.
58. Peter, Colwell - Cheia Succesului, Editura Polirom, 2003.
59. Philip, Kotler - Marketing Lateral, Editura Codecs, 2004.
60. Robert, A. Cooke - Developing Constructive Leader Impact.
61. Robert, Lucas - The Creative Training Idea Book, Editura Amacon, 2003
62. Robert, Slate - 29 Leadership Secrets from Jack Welch.
63. Roger, Dawson - Start spre eficienţă, Editura Curtea Veche, 2002.
64. Ron, Jenson - Piramida Succesului - Organizaţii de succes prin oameni de succes, Coaching Institute, 2004.
65. Russel, Conwell - Hectare de diamante, Editura Curtea Veche, 2003.

66. Scott, Frost - Dale Cooper: Viaţa mea, benzile mele, Editura Barcada, 1993.
67. Stefan, Zweig - Joseph Fouche, Editura Univers, 1981.
68. Stefan, Zweig - Maria Stuard, Editura Helicon, 1992.
69. Steve, Price - Păstrează-ţi visurile într-o lume de coşmar, Editura Curtea Veche, 2006.
70. Zig, Ziglar - Dincolo de vârf, Editura Curtea Veche, 2000.
71. Zig, Ziglar - Pe culmile succesului, Editura Amaltea, 2006.